

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۰۷۵۸۲

کتاب خلاصه البعیر

مؤلف

مترجم

شماره قفسه ۱۶۴۱۲

ابن تاج الدين محمد بن
 علي بن طاهر بن
 ابن تاج الدين محمد بن

محمد بن تاج الدين محمد بن

١٩٤٧

٢٠٧٥٨٢

بسم الله الرحمن الرحيم
 محمد بن تاج الدين محمد بن
 علي بن طاهر بن

محمد بن تاج الدين محمد بن
 علي بن طاهر بن

این کتاب در بیان فضائل و مناقب ائمه اطهار علیهم السلام و در بیان
 احوال و سیرت و صفات و کمالات ایشان و در بیان معجزات و کرامات
 و در بیان احادیث و روایات و در بیان مناقب و فضائل ایشان
 و در بیان کتب و تصانیف و در بیان آثار و خدمات ایشان
 و در بیان کرامات و معجزات ایشان و در بیان مناقب و فضائل ایشان
 و در بیان کتب و تصانیف و در بیان آثار و خدمات ایشان

بسم الله الرحمن الرحيم

محمد بن قیس بعد و اور و مد و انوار کو اک سبتار شاحصت رود
 در ازق لم یزل ولا یزال صفت بل اشتهاد دارند این نفیست
 میباش و به گفت با نقضا بردارنده و دنده ستاران و روشن
 گفته خورشید به تابان و شعله دارند استکمال و زمین است و بحر
 اندر است و خود یارنده باران پاک و هدیه آورنده روزی نورانی
 از آب و خاک و هر چه هست گرد و هر چه خواهد کند و راهی که سازد

میست و هیچ کس را با چون و چرا ای کار میست همیشه بود و باشد
 با چون و چگونه و دور و درختیات و صد هزار صلوات بر ائمه
 شاهر قد معلوم و شهید مقدس و لا و صد و جوده اینها و نیست نصیب
 اصفا محمد بن طغی صلی الله علیه و آله و سلم که تیر غلط رسالت و مد کبر جلال
 و شبیه قبر نبوت است علیه افضل الصلوة و اکمل التحیات و بر خاندان و صحبا
 و اولاد و رساننده باد و علم سلما کبر اکبر **ابن خنف** و **توفی**
 گفته است که این کتاب را از ده کتابت بنویسند و در کتاب و ایضا بنویسند
 بنویسند و لا م حفر بن محمد صادق علیه السلام و در کتابت بنویسند
 که نام او اسماعیل بن شعش و مد و حسن حافظ و مامون و از چند
 کتابهای دیگر اشباع کرده شده و این کتاب را **خلاصه النعمان** نام
 نهادند و هر چه در کتابهای ایشان بود و چه را در محضر یاد کرده
 که است **فهرست** آن محمد و اخبار و سول

علیه السلام مؤلفی در است بود و با آن آیات در آن معنی نازل
شده باشد بعد از این کتاب پس و مشروح گفته شد تا بر
طیالان این فن و تبیان آن تر و روشن تر باشد و بدین
این علم مرغوب تر و مایل تر شود و چون در این کتاب بحث گفته شد
حاجت نبوده کتاب معتبر آن دیگر زیرا که هر چه در اینجا نوشته شد
در این مختصر به تمامی آمده است و باز کتاب این جوهریست
چند تغییر عجب و غریب از کتابهای دیگر مثل کتاب ابو سعید
محمد الملک بن عثمان قریشی کتاب ابو الحسن و از کتاب شریف
و چند کتابهای دیگر که ایشان هر یکی از چند کتابهای خبر اشیا گفته
بودند اکثر را از آن کتابهای دیگر اشیا کرده در این مختصر
کرده است و بکن که تمامی علم خواب در این مختصر شده باشد
تا خواب درست در است بشناسند و بدانند که

در وقت خفتن چه دعا باید خواند آن پس مثال ما بین
نخسند و بخیرند و بدانند اصل خواب چیست و کدام خوشتر است
که مانند خواب است و خواب تصفاست و احلام که است
که آنرا اصل از قیادی باشد و خوابهای که در احوال من پسند
از خوشتر که نام ماده در اینجا بود که شرح آن در کتاب
آمده باشد و دیگر بداند که در هر سال و هر روز
و هر وقت خواب هر کس چگونه باشد و تغییر آن را چگونه باید
کردن و فضل خواب هر کسی را بشناسد و بداند و خواب
اکثر و خوشتر خواب سلطان از عت و خواب پس از عت
خواب که آن از بدن و آزاره مسته و خواب حریف
که تا این است که مانند خواب را تغییر شود
و خواب را در است و بدانند که

بخش از آن باینج و بگویند **باب بیست و یکم** در تادیل
و بدین استخوان و افتاب و ماه و ستاره کان
باب بیست و چهارم در تادیل و بدین رعد و برق و صاعقه
و آتش و صاعقه **باب بیست و پنجم** در تادیل و برق و
باران و برف و باد و کسیر و طوفان و آتش
باب بیست و ششم در تادیل و رود و دریا و آب و چشمه و
و جوی و خوض و کیکه و آتش **باب بیست و هفتم** در
تادیل و کشتن و زواری و درخت و آب و فتن
باب بیست و هشتم در تادیل و اسلام و سلاطین و اعیان
و اوزان **باب بیست و نهم** در تادیل و ششم و هفتم
و نهم و کشتن کردن و بقدر کردن
در تادیل و ششم و هفتم و نهم

و سداک و غلام **باب بیست و یکم** در تادیل و ششم
و نهم و قاصت و آتش **باب بیست و دوم** در تادیل و ششم
و نهم و کشتن و آتش **باب بیست و سوم** در تادیل
و ششم و نهم و آتش و ششم و نهم و آتش
باب بیست و چهارم در تادیل و ششم و نهم و آتش
و ششم و نهم و آتش **باب بیست و پنجم** در تادیل
و ششم و نهم و آتش و ششم و نهم و آتش
باب بیست و ششم در تادیل و ششم و نهم و آتش
و ششم و نهم و آتش **باب بیست و هفتم** در تادیل
و ششم و نهم و آتش و ششم و نهم و آتش
باب بیست و هشتم در تادیل و ششم و نهم و آتش
و ششم و نهم و آتش **باب بیست و نهم** در تادیل
و ششم و نهم و آتش و ششم و نهم و آتش

و مالک و زبانیه آنچه بدین مانند **باب چهارم** در تامل
 بهشت و عود و حضور و کونک و رضوان **باب پنجم**
 در تامل و دیدن و پرمان و غولان و جادوان
 و شیطانی و دجال و بت و امثال **باب ششم** در تامل
 دیدن آدمیان از مرد و زن و امثال **باب هفتم**
 در تامل اندامها و مردم از مرد و زن و امثال
باب هشتم در تامل هر چه از مردمانی بر داند از خون
 و رنگ و بوی و غایت و قطفه **باب نهم** در تامل
 نیزه ها و زنا و کشت بدن آن و امثال **باب دهم** در تامل
 مرغان و آنچه بدین مانند **باب یازدهم** در تامل شنیدن بایک
 و سخن گفتن ایشان **باب بیستم** در تامل درک زدن
 و چنان کردن **باب بیست و یکم** در تامل و دیگر

و طعم و کفیه و کف چنانکه باشد **باب بیست و دو** در تامل
 و بیماری و علقها و کونا کون و آنچه بدین مانند **باب بیست و سه**
 تاویل باریدن باران و بخت و آنچه بدین مانند **باب بیست و چهار**
 و امثال **باب بیست و پنج** در تامل و صفت و صید و غیره کردن
 و فرشت و در تامل و شش و امثال **باب بیست و ششم** در تامل
 هر آنچه وجود کند هم و هر که و هر که و امثال **باب بیست و هفتم**
 و در تامل و کونک و زبانی و غیره و چنانکه **باب بیست و هشتم**
 در تامل و بوی و هر چه و شیرین و چنانکه و کونک
 و امثال این **باب بیست و نهم** در تامل و بوی و شادی و غریب
 و در تامل و کرم و مار و مایه و چنانکه
 و چنانکه و بوی و بوی و بوی و بوی و بوی و بوی
باب بیست و دهم در تامل و بوی و بوی و بوی و بوی

چون ملک و زخوال و غیر و کافور و کل و کلاب و باین
 دروغن **باب پنجم** در تادین اسبان و استران
 و خوان و رنگهای اسبان **باب ششم** در تادین
 پیل و شتر و گرو و ن و کاهوش و امثال **باب هفتم**
 در تادین کاه و کوهن و برة و بزغال و کوساله و امثال
بافت یکم در تادین قصاب و گوشت و سلج و پیشگی
 و عروقه ششی سری مردم و جگر مردم و ماه و حیوانات
بافت دوم در تادین دود و دام و سباع و وحش چون
 شیر و بک و ببر و بوز و جگر و جنس و گرگ و کفتار
بافت سوم در تادین قبیله و دودام چون ملک
 و کره و دله و پیش و را و کاه و بوز و امثال
بافت چهارم در تادین اسبان و استران

و استران **باب پنجم** در تادین اسبان
 آید چون کلک و کلک و پیشاله **باب ششم** در
 تادین پیش و مور و رخ و زبور و کس و بک و پیش
 و امثال **باب هفتم** در تادین اسبها چون
 جاده و شب و دستمال و زو امثال **باب هشتم**
 در تادین جواهرها چون باقوت و مروارید و امثال
بافت نهم در تادین نخسری و کس و
 و نامه و مانند اسبان **باب دهم** در
 تادین آینه و سر و سر و سر و سر و سر و سر
 و امثال **باب یازدهم** در تادین سر و سر و سر
 و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر
بافت دهم در تادین قتل و کلبه و قتل

و علم **باب هفتم** در تاول و بیل و سایر امراض
موجب چون جوشن و زرد و شمشیر و خنجر و امثالیه **باب**
هفتم در تاول و بیل و سایر امراض و بوق و بخت
و کوی و جوی کان و لکام و کسب کردن و غزبه و امثالیه
باب هشتم در تاول و بیل طاق و کمر و کلاه و امثالیه
باب نهم در تاول و بیل و سایر امراض و درم و دینار
و امثالیه **باب دهم** در تاول و بیل و سایر امراض
و قلع و بار و کج و دیک و خشت و بخت و خام
و سنگ و برف **باب یازدهم** در تاول و بیل و سایر امراض
و کمر و زرد و خف و سح **باب بیستم**
تا و میرند و غل و زردان و دام و مض و جوب و
نار و نه و دست و پای بریده و کمر و زرد و امثالیه

کردن **باب بیست و دوم** در تاول و بیل و سایر امراض و کفاح کردن و کتاکس
کرفه و بید و دادن و جماع و لواط و امثالیه **باب بیست و یکم**
در تاول و بیل و کشت مردم و طلاق و سکند و برون و در است خوردن
و خاک زمین در زمین کرفه و حرارت زمین کزیدن **باب بیست و دوم**
باب بیست و سوم در تاول و بیل و کشتن و زدن و یافتن سر و مانند آنها
و دوک و سوزن و پنبه و رسی و کرباس **باب بیست و چهارم**
در تاول و بیل کتاب و قلم و وراثت و قلمدان و امثالیه **باب بیست و پنجم**
در تاول و بیل شمع و چراغ و چراغ دان و ششانی و خشت و طبق و
امثالیه **باب بیست و ششم** در تاول و بیل و بوب و میوه و درختان و میوه
در و امثالیه **باب بیست و هفتم** در تاول و بیل کشت و زردت و در و کردن
کت کشتن و بید و بیدار و مانند آن **باب بیست و هشتم**

در تاویل آبتن زن و مرد و زائیدن و بیماری و طبع شدن
باب ششم در تاویل ماهی و نهنگ و سنگ یشت و خنجر
باب هفتم در تاویل مار و کتر و حشرات زمین چون اژدها
باب نهم در تاویل پل و راه و اشار **باب دهم** در تاویل کبر
 ترس و جهودان و کلیس و مشرک و خص و مخنت و مجس و مشا
باب یازدهم در تاویل آتسیا و کرم و دکان و در و بان و کلا
 و در و لایب و مسطح و مستراح **باب بیستم** در تاویل بریدن
 و بد استخوان شدن و زبر آمدن و بالا و نشیب و از جای بکشی شدن
باب بیست و پنجم در تاویل دیدن سرا و خانه و اشار **باب بیست و ششم**
باب بیست و هفتم در تاویل دار و دانه و شراب و دانه و زهر و قی و بیماری و در
 و مستی و اشار **باب بیست و هشتم** در تاویل خیر و کدالت
 کند بر درازی عمر و ملوک و سلاطین و سعادت و شکرست

باب بیست و نهم در تاویل قی شهای خانه خون کاس و طخت
 و افتاب و ماه و ن و یشت و تیر و اشار **باب سی و یکم** در تاویل
 خود رهای نوادر و مغلوب و بر دکنده **اول** علم خواب
 و اصل آن آقا بداند که در علم خواب که سنگ بیند یا غیری را در سنگ
 بینند و سر همی مغرب غایده بن صامت گفت که از هر نظر
 بر سیدم که تفسیر این آیت چیست که الذین اصنوا کافرا یقنون
 لایم البشری فی الحیوة الدنیا و فی الآخرة گفت آنکه ایما
 آوردند بخدای عز و جل و بهر که رسول خدا ام و کافران یقنون
 و بهر هر یک از شرک و کفر و فساد و لایم البشری فی الحیوة الدنیا
 آیت نرا باشد بارت در رند کانی دنیا از شد و ماتی آن جهان
 بشری اندرین جهان خواب بیک مردی که سنگ بیند یا در
 و برین معنی آیات و اخبار را بر رست که اگر در

چون بیدار شود از جامه خواب برهنه مانده بود و بیدار
 که در کربانه است و حار است می بیدار شود و غنچه کفایت
 بسیار پوشیده است و این چنین خواب نیز اوصاف بود و بزرگ
 که از زبادی حرکت آن مانده بود و **خواب** اصف
 اعلام چنان بود که کسی بیدار که کودکی را کلو برید چون کوفت
 و خواب اصف اعلام بود بزرگ که کلو برید چنان که کوفت
 او را بخزند و غم استم بود و ظالم هر که بر حق باشد پس این چنین
 تعبیر نماید که در بیدار که مرده باری می کند یا در روح می گویند
 خواب هم اصف اعلام بود بزرگ که آن نه ملکی باری
 و نیز گفته اند که مرده در روح گوید کسی بیدار که کسما سقی شده است
 بوی که که بر او افتد و باری چون کباب می گردد و بیدار
 در شش است و باری که بیدار شد است **خواب**
 اصف اعلام

اصف اعلام بود و صبح بزرگ و تعبیر نماید کردن که تعبیر
در خوشی و قیامت **خواب** **خواب** **خواب**
 جز در خواب بیدار بود و آن خواب بزرگ و غیر بزرگ و این بر
 چهارده و به تعبیر از **اول** تعبیر خواب بزرگ و بزرگ
دوم خواب بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
سوم خواب بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
 فقیه و معدل و علم و محدث **چشم** خواب بزرگ و بزرگ
 و مرده و شرف **ششم** خواب بزرگ و بزرگ و بزرگ
هفتم خواب بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
هشتم خواب بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
نهم خواب بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
دهم خواب بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
 که در آن **چهاردهم** خواب بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
 که بود و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ

زیرا که خواب او را بر هیچی از خلق بود و او را بر هیچی
 و دیگر مردمان زیرا که او که بده می نشست و عقل و فکر و فهم و خرد
 و دخی دست و توانگری و الفست او زاده گشت و چنانکه
 فرمود تا او را طاعت بر نه و مطیع او شوند **چنانکه** فرمود
 یا ایها الذین آمنوا اطیعوا الله واطیعوا الرسول واولی الامر منکم
در بیان معنی مصطفی صلی الله علیه و آله که فرمود که من الطاغ
 واعدل فقد اطع الله ورواه الله سلطان باید که عادل بود که تا
 طاعت می بر کردن صفت و در جمیع مذکور بود آن طاعت
 هواء مشهور بود **خواب** سلطان عادل و مومن و صیبر او که
 ایشان برای آبادانی مملکت غنیمت عریض و فضیلت
 بوی دین بود اکثر خواب او خواب الهی بود **و خواب** و زنده
 بر زنده بود **خواب** سلطان زیرا که در مملکت کار او بود و چون

خزان و جانب غربت و ضعف را افزونی خواهد و همیشه در
 صلح و مصیبت عریض گزند و سلطان را از وزیر لابد بود چنانکه
 یاد کرد و نهاد در هم فی الاحرف و اسرار فتوکل علی الله ان الله
 یجتنب التوکلین و خواب امیر سلطان هم نیکو بود و هر کس که
 سلطان نزدیک تر بود خواب نیکو تر و بهتر بود **خواب**
 رئیس و صاحب و دبیر هم نیکو بود از بهر آنکه ایشان نیز
 سلطان نزدیک اند **خواب** قاضی و مدگردنگی و مامور و
 هم فضل و دلد در خواب و یکران زیرا که ایشان عباد دین
 و حق از باطل بکشند و دین حق را بیاورند و بدهند **خواب**
 فقها و علما را نیز فضیلت بود بر خواب و یکران زیرا که حد
 سنان بقیه و علم بود و عدل و حرام و حنی را از باطل علم
 بوزان دانستن **خواب** از این هم فرقی بود خواب نیکو و بد

که خواب بر سر هم خوابند و نه بد و نه بد بود و استی که آزاد شود و خواب
مردان را هم فرقی بود بر خواب لان چنانکه گفت از رجال و کوا
علافت و جاسر که گفت فرقی و امره تان و جای دیگر بود
اندر مثل خط الانستین و خواب نو انگر و سخن را هم فصل بود در خواب
در ریش و بختان زیرا که از دست نو انگر و چنانکه در کتب
و در ریش بخت در غم و نماز باشد و خواب بخانه لهارن
زیر که صطف علیه السلام فرمود که انخیر لایق الحنة و خواب مرا حق
نیز هم ضعیف بود زیرا که بخت لاریت در کارهای بسیار
بود و کرد و ای گفته اند که خواب کودک بگو و اسب بگفته
دل است از لطف رنونه بدن و پس خواب است از دست
بود و زود تر در رسد و کرد و ای گفته اند که چون است زلفی
خود خواب را از خواب باشد و انگر که در کتب و در خواب

و لیکن بهی خواب این پنج زبان گفته اما خوابهای که
زود تر است کند و در رسد با در خواب در روع و رنقه و معبران
اما بدانکه گروهی از معبران گفته اند که در روع نموی و خواب
خداوندان بلا و محنت و خواب نارسیده و خواب جهود و
جنب و زن حایفی درست و درست نبود پس بفرمایند که
و کرد و ای گفته اند که اینهمه را خواب درست و درست بود
زیرا که ملک ارویان را خواب درست آمد و وی کافر بود
و خدای تعالی دوستی خواب وی بخداد و صاحب رنقه
خواب درست آمد و وی هم کافر و بیت پرست بود و خدای تعالی
عینه السلام بفرمود و خواب بخت نمر علیه السلام درست آمد
و وی بدترین خلیق بود بدین دلیل که خواب درست آمد
بوی و حایفی هم درست و درست آمد پس بفرمایند که

کردن زرد که چنگل بدر و طبع از ریششان نباشد و همه را خواب
درست در است آمد چنانکه گفته اند که صفیه که دختر امیر خلیفه بود و گفته
که او در آن وقت جهود است و جنب و عیاض بود و آن شب که
عظمتی است که در آن در آمده بود و او در خواب بود که ماه داشت
از ریشها بکنای روی در افشاند چون بیدار شد نو هر چویش را با ریش
نوهرش لجامچه بر روی او زد و چنانکه هر روی او کبود شد و گفته
بر تو باد که این خواب نیست بلکه از آنکه مصطفی علیه السلام این خواب را
بگوید و ترا با سیری بر دو زن کند تا روزی که بر او بول علیه السلام
صاحب خیمه را بگرفت و صفیه را اسیر کردند مصطفی علیه السلام از در
که روی نو چو اکتوبر است صفیه آن قضیه را باز گفت مصطفی علیه السلام
گفت که غیرش همین بود و تو بگفت دیدی **و هب بن سید** روایت
کند از مصطفی علیه السلام که گفت خیمه خون خوابید و بر سرش

نخاند و گفت در خواب دیدم که کشتی از شام بر آمد و تا بمصر
همه روی عالم سرخ شدی و بوی خوشی گفتند تغییر آن بود که شخصی بآید
و دهک فیه چون بردست وی بود تا بگفتند ای عزیز و موسی که
باید و فرعون را دهک که پس بدن دیس توان داشت که خوار
همه کس در است در است بود و الا فری بود این خواب را و فری
و مومن و منافق و منفذ و مصلح و در است کوی و در و رخ زن چنانکه
مردمان از طبیع و مردمی مختلف اند و سنج گفتی بیکدیگر میمانند
خواب نیز بر همین منوال بود زیرا که بر کرد ای خون غایت
از بسیاری خوردن حلو و گوشت و شراب چنان خواب بکنند
این کرده اکثر در خواب حجت کردن و در کندن و خون کردن
و اگر از جنگ و رباب نشینان و آنچه بدن ماند بخت و شهنشوند
و چون معبر در روی نشان کند خواب را قوی نشاید و در معبر

عمر وی بود و از آمدن و حشر نبردان شدن از این جهان بخت
سه سال بود در این بخت و سه سال نشن ماه هر چه از حق تعالی بوی
نازل شدی اول همه را بخواب دیدی و چون نشن ماه گذشت
جبرئیل برود و می گوید و چون بخت سه سال را بنها صفت نموده
چون نشن ماه بخت و هر خودی بخت نشن ماه بوی پس بدین معنی دلیل
کند که خواب بخت می خرد وی بود از جهل نشن و خوش خود نبوت
پیغمبر ان علیکم السلام هر چه خواست بود اول خواب دیدی تا آن
که وحی آمدی و بدین دلیل گفته اند که خواب سه راجع است و بیشتر
و کند و در هندید است و دیگر این حکایت در باب هم مذکور است
کس در اجابت و لازم بود که علم خواب بدینند که علم خواب
بشریعت نزدیک است و غیر مومن را بدین نشن علم تغییر است
بود مگر آن که در پی را که ندی و می گوید که او نیک کلامی
معم

بهم راضی و **هیب بن قیس** روایت میکند از مسطح که گفته
اول خوابی که پسر زبانی اند خواب آدم بود که در حق تعالی
ی عزوجل دور را پدید و هم خواب از و بعد از او پدید
چون بیدار شد به نزدیک وی نشسته بود و حق تعالی گفت ای
کیست که به نزدیک تو نشسته است گفت این را آن خداست
که اول مرا خواب نمودی و **دیگر خواب** ایراد هم پیغمبر
بوده است که وی را نمود که پسر را بختی خیا که در کلام فرمود
اتنی از دخی المنام اتنی از حاکم فانظر مادی تری را
را گفت بگر تا جمی بیتی قال یا ایت افعل ما تو مروا
و **دیگر خواب** یوسف پیغمبر بود که در وقت کودکی در
کنار برادران خفته بود و بر دست هر یکی عصای بود
که کوفته می را اندندی و دیدت یوسف را نیز عصای

خوردی بود در خواب دید که در زین فروزدندی عیسی
وی طغان و بزرگ شعی و عیسی برادران او ضعیف و
حقیر گشتی چون این خواب را به نزدیک برادران بگفت
گفتند زود بود که او بر ما حکم کند و گوید که شما بنده گان منید
بعد از آن هفت سال دیگر برآمد در خواب دید که از
و ماه و ستاره گان حمد ویران شده گردندی **چنانکه در کلام**
یا ذکر داتی را بیت اخذ عشره کواکب و اشراف و انوار انبیا
ساجدین یعقوب عا فیما فیما خواب بدانست و گفت
این خواب را پیش برادران ملک **چنانکه در کلام** یاد کرد
لا تقصص رویا که علی رفدک فیکید لک کید یعنی این خواب
پیش برادران ملک که تا آنکه کاش می کند **بنی عباس** روایت
میکنند از مصطفی ع که گفت هفته بودم و در خواب دیدم

دومری به نزدیک فراموش کردند و مرا بگو ای سرور دنیا
ما قوس شدیم گفتیم این چه بانگ است گفت بانگ
روز خیلست که ایشان را در دوزخ عقوب و عذاب
میکنند **و کوهی** دیگر را دیدم که از ایشان گندهی
گفتم اینها چه قوم اند گفتند اینها از بنی نید از مردان
و زنان از آن در خواب نبالیدم و دو فرشته را دیدم
که به نزدیک فراموش کردند و بنشینند و آن یک از دیگر
پرسید که مصطفی علیه السلام از چه سبب نالیده است
گفت از جاه و وی که بوی کردند گفت چه کوزه گفت
بعید من الا عجم الیه و در آن صفای جاه آبی بر کشید بیک
سید و در آنجا زهی را بازده کرده بر زد و پنج بسته است
از آن بر می یاید گرفتاری و سید ختن تا سبک شود رسول ۳

چون بیدار شد عیال را سر را با گروهی بفرستاد تا آن روزه
بر آوردند و بنزدیک مصطفی آمد و آوردند در حالی که چنانچه
آمد و آن دو سورت قل اعوذ و این دو سورت در شان
اینج منفی می آورده و این دو سورت نیاز ده آیت است
تا که مصطفی عا بخواند و پیر دینی کرمی را بکشد و بفرستد
تا سوختن آن زهر را و این ده سوره خاص بر او نازل
و کشتن آن جزای آن ده است و در این روز بیدار نشی
عجیب بودی بنزدیک مصطفی آمد و از بزرگی و
طبعی خود هیچ بایادار و دنیا و در و چیز نگفت **باش**
در تاویل شرط خدا رب آقا به باید دانستی که خود
تعلیم دینی و دنیانیت و هر دو را سد در در و آقا مردی
که بر این گفتن خودی کند زیرا که مصطفی عا فرمود که

اهدایا

اهدایا او صد کلمه و دیگر باید که همیشه بر چهار است حسبه
بزرگ که مصطفی علیه السلام فرمود که سه چیز است میارم و است
باز بخوانم و است نازده باشم سه روز روزه در شش
در هر ماهی و هر کس ناز کند اردی در هر ماه و بخوبی بدان
در شب الله بظهر است پس باین منفی بر آید شش روز و در شش
بود که در شب چهار است حسبه و اول است در شش
و این دی خواند که **الله** انی است نفسی لک و دهره حی
که نظری که لا محاله و لا محاله و لا محاله که شش
و اتو که یارب انی است که الله شش روزی روی
صافه غیر که ذبه و صافه ساره غیر و صافه غیر و صافه و صاف
بدار که در صافه عرض را که کند و صافه که و مصطفی عا فرمود
و صلاوة فرستد و اگر خوار بگویم به شش بخوبی اعوذ بالله من الشیطان

بسم الله الرحمن الرحيم وحق هو الله احد لا شريك له وكنهه لا يحيط به
 ولا يدرك من ما دام وكونه انما في دمن ما توانم وكونه بر همه جنات قری
 اگر این خواب بگویم سبکی این خواب نیست در همه جهان از آن
 دارد و اگر بدست آید این خواب از من و همه بونان کمال
 یا آنکه ای ملایم و یا خیر ان صریح و یا محجب دعوة المضطرب و الا
 باید که در وقت جهنم و خودی و در امتداد کار این را
 و در خود ساخته داشته باشد که بسم الله الرحمن الرحيم الله
 لا یضیع اسمی فی الارض و لا فی السماء و هو سميع عليم
 اللهم انی استسکت العفو و الی فیه و هو المعافاة فی
 الدنیا و الاخرة اللهم انی توکلت علیک و استسلمت لفقنی و جئت
 و جیئ الیک و فوضت امری الیک لا اله الا انت و لا شریک لک
 سئل الله الیک ربک ربنا و حق لمیت یا ذوالجلال و الا
 انک العفی

انت العفی و حق العفی الیک یا ذوالجلال و الا کرام سئل
 ربنا و اتوب الیک یا رب صبر استسکت الله الیک
 و حق استسکت یا رب ان ترانی فیها مشامی روی صلی غیر صبر
 و صلی غیر صلی ما هر چه بند در است و در است بود و در است
 که مصطفی هر روز از باران به بر سبیدی که شما هر کس دو شبانه
 چه دید و اید و خواب همه را غیر کردی و کفنی که اگر شما خود را
 بنید و از آن فی یف و یونان کرد و باید که چون بدار شود و
 اگر کسی بخواهد که در سیر بماند و از بهلول به بهلولی و یک کرد و ما
 خود کرد و اندیشه باشد و بر مصطفی و ره و صلوات و غفرته و کون و غفرته
 عظیم الله شما و لقد استسکت الله و دفع عین من شره و الرد
 و من شر ما فیها و استسکت ان خیر ما و خیر ما فیها و انک و خیر و
 دست و روی تو بید و در رکعت نماز بگذارد و غنیت و غنیت و غنیت

در دل کرد که خدای عزوجل بفضل و کرم خود بدی
آن خواب را از او بگرداند زیرا که در کلام فرمود که
یوم الاله مایشء و به روایت دیگر گفته که بگویند
موسی و عیسی و ابراهیم الذی وقف و به حق رسول
تحتی محمد مصطفا دفع عن شریکته هذا اثر یا و غیر شریکها
و رسالتک غیر خیرة و غیر منافیها و غیر خیر و دور گفتن
نکند از دور در رکعت اول الحمد لله و قل اعوذ برب
الفلق خواند و در دوم قل اعوذ برب الناس بخواند
یا ایله که خدای عزوجل بدی از خواب او بگرداند
باب هشتم در ادب مقبره و انچه او را بداند
در ادب بود اما بدانکه ادب در مقبره آن بود که چون
کسی او را از خواب سوال کند گوید خیر گفتا بعد از

در ادب

و به سبکو ترین عبادت خواب را خواب بگوید از هر آنکه
رسول تحتی عام فرمود که خواب بران وجه افتد که تعیر نشود
و نیز باید که اول سوال را بگوید بخوابد و بعد از آن خواب
بگوید که سبیل در باید و در تعیر گفتنی شتاب نکند و خواب
چون کسی بگوید که دیگر بگوید و در چند وقت خواب را تعیر کند
اول در وقت بر آمدن آفتاب و در وقت فرو شدن
و در وقت خرویدن از دردن و فرق میان خواب و خدر
نزد آن خواب بیدارند تا خواب سلطان را چنان تعیر کند که
رعایا و مولا و عوام را از زیر آنکه خواب مختلف باشد حسب
اختلاف خداوندان خواب و نیز گفته اند که اگر کسی از شما
خوابی بیند که نه لایق آن بود تا ویل آن خواب بهتر بود
بود بخوابد اگر درین خواب بود و اگر که در خواب بود

در ادب

بود و نیز بداند که در شب خواب را تغییر نباید کردن و نباید
پرسیدن زیرا که شب ناقص است و نور ندارد و مطلع قمر
و قمر محو کرده خدای عزوجل رست **چنانکه فرمود به محو تا آفتاب**
بیت اللیل و نیز در جای دیگر فرمود که و اللیل اذ را در و
در میان بانگ نماز و قنوت نشاید پرسیدن زیرا که آن ساعت
اضطراب رست و مردمان در آن مضطرب باشند و کار
نماز مشغول و نیز در بار روز نشاید پرسیدن زیرا که در آن
وقت روز در نقصان رست و بهتر آن بود که خواب در
اقبال و زیادتی روز پرسند و تغییر کنند و هم در روزگشت و
بیابان بهتر بود زیرا که در حایل روز رست و به تازی ناشی
غیم رست و تیرگی دارد و هم در پیش کودکی و جاهل و دشمن
پرسیدن **باب هشتم در اخلاق و خواب و روز و شب**

چنانکه اگر کسی در شب بخواب پند که بر پیش نشست دلیل بزرگ
و ولایت و مملکت بود و کار بزرگ در پیش گیرد و بر دشمن مسلط
شود و از ملک عجم مال و دولت یابد و **اگر در روز پرسند**
زن را طلاق دهد و یا در میان ایشان جدائی افتد به چشم و
و اگر کسی در شب بخواب پند که کسی بگرفت ماده ریش کس زنی
بزن از قبایل بزرگان و مال و دولت یابد **اگر در روز پرسند**
شود اگر در شب بخواب پند که آب کرم بروی ریزند بی شود
اگر در شب بخواب پند که آب کرم بد و میریزند غمی بد و رسد اگر
در روز پرسند پیری گرفته شود یا از جنین خونی بوی رسد و اندر
هسته تعبیه فرق میان خواب شب و روزی چنین بود تا هر خواب
که در روز پرسند دلیل کند که در این روز دشمنش پیدا شود
و در رست آید و از گرفتاری بگذرد مگر نباید در خواب شب

شش ماه درست آید و بود که تا سه بکشد و نیز بود که تا سی
بکشد چنانکه خواب یوسف عالم که خدای عزوجل در کلام یاد کرد که آن
را بیت عشره کوب و اشرار و اقرار با بیستم لی ساجدین تا انگاه که
برادران وی را سجده کردند بیت سال شده بود و از خواب
اول تا آن وقت بیست هفت سال و نیز بود که در تر خواب
تا چهل سال بکشد چنانکه مطلق عالم که گویا دید که خون جگر
می خورد درستی آن خواب پس چهل سال بود که چنین تعبیر شد
بیکر بکشد و این چنین بیا رفت و الله اعلم **باب نهم فرقی میان**
خواب مستور و خواب و باید دانست که خواب مستور و مسلمانی تراز
خواب کافر بود و خواب عالم به از خواب زن بود و خواب مرد
به از خواب زن بود و خواب قاضی اندک و معدل به از خواب
عوام انسانی بود و خواب آزاد به از خواب بنده بود و خواب

مستور به از خواب مست بود و خواب مستور به از خواب
مست بود **چنانکه** در کلام یاد کرد ام حب الدین رجب خوار سبب
آن حکیم که از این آموخته اند و می بینیم که ما که نو جوان
و خواب سلطان و اوصیای او به از خواب رعیت و عوام
بود و خواب بیگانان تا بدان فرقی بیاورد و در چنانکه گفته شد
که شش مرتبه می بینیم که در خواب دیدیم که با کسی
میگویم گفت خدای عزوجل ترا چه روزی کند و تا در وقت
دیگر آمد و همین خواب از سوال کرد و گفت ترا بدزد
متهم کنند و بیکر نداشت **کردن** که گفت یا استا یک خواب را در
گونه تغییر مختلف بود گفت تغییر خواب بیست مرد مرید
کردن آن یکا شبیه حال آن و مستور آن دیدیم تغییر و بیست
کردم بقول خدا عزوجل چنانکه گفت و در ذن فی الدن

با پنج یا نیکو رجاء و عی کل ضمیر یا تین نیک کل حج عمیق و دن دیگر شمشیر
 سفیدان میداشت بغیر و حیوان میبایست کردن ام بقول خدا ترسان
 عزوجل و اذن مؤذن استقامت اعراض کرب رتقون شک کردن و در قف
 حکمتش میبودند هر دو را تغییر راست است این حکایت برادران
 گفته شد تا مقبری علم خوار را تغییر نگفتند **باب دهم در دانستن**
فرق میان خوار و رعیت اما باید دانستی که خوار
 سلطان یا رعیت فرقی بسیار است چنانکه مصلحت عام فرمود که خوار
 دیدم زره پوشیده میدارم کشف یا رسوای تغییرش چه بود گفت زره
 مدینه روم و زره حصاری بنم **و اگر ملک بپند زره پوشیده**
 دلیل ملک گرفتن و حصاری ساختن و این از دشمن بود از تاویل مصلحت
و اگر رعیت بپند خدای تعالی و برادر از دشمن نگاه دارد و از غریب
 ملکی بپند که شمشیر کشیده میدارد دلیل قوت و سلطانیت و شکوه

بود و اگر رعیت بپند بر خصم خفیه باید **و اگر ملکی بپند که گوی نرینه**
 به جبر رسول فرستد و آن رسول خیانت کند و خصوصیت و نفاق
 در میان را نکند **و اگر رعیت بپند دلیل کند کار** او را راست ناید الا
 به دروغ و زورق و نفاق **و اگر ملکی بپند که در آینه می نرود و روی**
 خوشش مریند از ملک مغرول شود و دیگر را بی خوشی بپند **و اگر رعیت**
بپند وی فرزند را دید نرینه **و اگر ملکی بپند که در دریا با قوت دلیل**
 غلامان بود به مقدار هر مردوارید غور در زورک **و اگر رعیت بپند که**
 فرزندی آید نرینه و سگورو **و اگر ملکی بپند که مورخ خوشی** بپند دلیل
 که از ولایت مغرول شود نرینه **و اگر ملکی بپند که در ملک و خشم و خیم**
 بود **و اگر رعیت بپند از غم فرج** یابد و وام بگذارد و چ کند و از بیچاره
 شفا یابد و از زندان خلاصی یابد و مایه بدست آرد **و اگر ملکی بپند**
که با قوت یافت مالی یابد و با خیرند دیگر بدست آرد و با غرور

ولایت او را بران شود زیرا که تغییر خوب اگر بر لفظ بود و یا قوت
بر مفسر قوت است و این علمها را در میان را قوت بود **اگر رعیت بیند**
زنی بزنی کند خوب و در **از قول خود رتقا** چنانکه گفته گاهن این
و المرحبان و **اگر رعیت بیند** که او را بر آمد دلیل کند که شریک مالی باشد و
در شمع ظفر باید و جیره کرد و **اگر رعیت بیند** غمی بود رسد و بیم هلاکت بود
او را و **اگر رعیت بیند** که انگشت زبانت دلیل با فتح ولایت بود زیرا که
سیدمان علیه السلام بلب انگشت بود و **اگر رعیت بیند** فرزند از دست
بازنی بزنی کند و **اگر رعیت بیند** که بدست خود شمع و یا چراغ میبرد
دلیل با فتح ولایت و ظفر بود بر شمع **اگر رعیت بیند** در باید دختر
او را و **اگر رعیت بیند** که بر سر مناره بانگ می زند میگوید ولایت باید یا امر و نهی
و در او فرمان **اگر رعیت بیند** چنانکه با شمع حق گوید **اگر رعیت بیند** که
دختر را آمد دلیل غم و اندوه بود که بپوشد **قول رتقا** و از دست رتقا

نهی

نهی غل و جبهه نمود و هر کس ظلم **اگر رعیت بیند** در باید چنانکه گفت
بسیار لایق است و انان و یا سیب لایق است و اندک کور **اگر رعیت بیند** که بر سر
نماز میکند دلیل عدل و انصاف وی بود و دل مردمان را زوار شد
شود **قول رتقا** و صل علیهم آن صلواتی که کنایه **اگر رعیت بیند** سفر رفت
او را و یا دعا بر مردمان کند **اگر رعیت بیند** که بکشد ریافت یا بدست و بود
سطح نیت یا بد و مال و ملک و بر شتر شود **اگر رعیت بیند** که مالی باید
اگر رعیت بیند که رسی یافت یا زین و لکام و آلات تمام ملک و ولایت
باید **اگر رعیت بیند** زن بزنی کند یا مال و جهل **اگر رعیت بیند** که با شتر
کار را بر میگردد و با ملک دیگر جنگ و جدال افتد **اگر رعیت بیند** که در
با دشمن خصومت افتد **اگر رعیت بیند** که باز گرفت ملک و ولایت
باید **اگر رعیت بیند** که سبب در راه یا بد از قول دانسیا و یا دشمن از دست
اگر رعیت بیند که شتر خود را دلیل عدل و انصاف و فرق کردن و بود

میان حق و باطل و حلال و حرام قوله تعالی یعنی فرشته و
لبا فالتساوی بین **اگر بینه که رعیت** باید حلال
اگر بینه که بینه خورد یا مست شد دلیل غم و اندوه و
بود **اگر رعیت بینه** مالی حرام را باید **اگر بینه که پانی**
و در آنکه بود در رزقش دینی زیاده ملک و ولایت بود
و لشکر و عدل و انصاف زیادت شود چنانکه در کلام
کردان الله مصطفی علیکم و زاده سبطه فی العلم و
الحکم **اگر بینه که جائه** از ایش دارد ولایتی باید
رعیت بینه در رزقش کند **اگر بینه که نذر** از ایش
فرود مال ملک ولایت باید **اگر رعیت بینه** فرزند
خود را بدست خود بدارد که کند و غم و اندوه و شستن
خود و بای **بازدم در معرفت** اصول خواب را باید

بر معبر واجب بود که اصول خواب بردارد تا تغییر کردن
بر و در آن تر بود دلیل وقت را از آنجا که بیدار شود
و درخت را نسبت بر دم کند و زمین و یا آن بزن کند و
گبوتر و طاووس ماده و بک ماده را هم بزن و بایش و
بستر و شعور را هم زن و جو و گندم و انگیخته و کلم و کفجه و
خرما و کاه و ارزن همه مال بود و درختان همه مردن
بوند و درختن بر او رد دلیل مردان کرم انفس باشند
و درختن که برک نیکو دارند مردمان نیکو خلق باشند
و پادشاهان درخت دلیل بسیار اتباع و اهل بیت
وی بود و آن درخت جو و مردی بخیل بود و لیکن اگر درخت
خوشبوی مردم نزرک و کرم انفس و نام او بود بقا
آن خوی و الا خوی نزرک و رودی نزرک دلیل ملوک

وسا طین باشند و دوازدهم مردی بود بمقدار گراز
کوه و مرغان نیز هم مردم باشند بدرجه آن مرغ در میان
مرغان **آه سباع** مردم بیند است بودند و لیکن در دین
و کسب کردن و خوردن و خفتن همه با سلطان مانند
و نه از دوست این بود و نه از دشمن اما جمده بودند
مردم باشند و بدل نمی لاف و بد اندیش و اگر دید که خوا
برسد مردی در آن کوه میزد **آه زن زنی** بود شریف و
با ثوی خانه از بهر آنکه وی قشت رست و لیکن طاعت
ماده زنی بود از ملک بچ و آن حنی و خوی او مال
و خواسته و جهم و نرگای بود و لیکن طاعت و نرگای
بچ بود و کبک ماده نیز هم زن و خوب روی و لیکن تا
اینکه و بد خوی و نرگای اند که دختر بود و است نیز هم

زنی بود و از شتر نیز زنی بود و لیکن و ون است و کونیه شود
کینگی بود و ون و بچ و آن کندم روزی بود شریف از بهر آنکه بچ
بدست میاید و هم از بهر آنکه آدم نما از وی بچ آمد و شتر تازه مان
حال تا که مسکه از و بر سر و نکرده باشند اما کلمه میراثی بود و لیکن
نجمه مالی بود و روزی نیز هم چینی مال با رو یا شفقت بود
و آه جو مالی بک ماونت لیکن خرمه خواسته نافع بود و آه داشت
کن شرف دارد دیگران از بهر آنکه آدم نما چون بر زنی است اول وی
و عمل هم غیر بود بک ماونت **باب و از دم و خواب**
و تیر کردن ابو سعید خدری روایت میکند از مصطفی علیه السلام گفته
خواب دیدم که مردمان را بر سر غصه میگردانند هم بر سر غصه پوشیده بعضی
استی تا سر دست رسیده و بعضی در دراز تر و بعضی کوتاه تر
گفت یا رسول الله تعالی چه بود و گفت بر این ایمان میرود و بعضی را بر

در از تر و نیکوتر بود ایمان او بیشتر و دیگر گفت که مرغزار رستمی بود
و خوان آن رستم و روی نهاده و منبر و نردبان هفت پایه بنزد
نهاده و معطفی هم مردمان را بر آن خوان همی خوانند رسول
گفت آن مرغزار هشت رستم و آن خوان اسلام رستم و آن
منبر و نردبان هفت پایه بنزد و نهاده رستم که هر پایه هزار رستم
و شش بگذشت و من بر هفتیم و خلق را هشت می خوانم بعد از
اسلام گفت به خواب دیدم که دست بگوشه گوش زده ام و این
معطفی گفت آن گوشه اسلام رستم و تو همیشه بر سینه
بانه **فرش بن سعد باوه** گفت در خواب دیدم که در خواب
بنزد بودم و در میان آن مرغزار نمود و بود از آن مرد از آن
بالا باز آمد و مرا بر آن بالا برد و چون بر سر نمود در سیم یک
گوشه دیدم و دست در آن گوشه زدم **معطفی گفت** آن مرغزار

بگفت

هشت رستم و آن نمود اسلام رستم و آن گوشه اسلام رستم
که دست در وزده و همیشه در دین مسلمان **رسول گفت** کرد
خواب دیدم که در سراسر ایوان بودم و از هر طرف آواز می دادند گفتند
یا رسول الله تعزیش چه بود گفت رطب را رطب است و غیره
که رفعت ما را بودیم در دین و دنیا **معطفی گفت** در خواب
زنی سیاه رو دیدم مور خوش گشت ده که در ده می پیرون آید
و بعد بابت گفت یا رسول الله تعزیش چه بود گفت آن رباب است
که حق تبار از مدینه بگردانید و همان بود **مرد در** به نزد **معطفی**
آمد و گفت به خواب دیدم که مردی از زین پیرون آمد و نمود
بر دست داشت و بر روی من گذاشت بر زین فرو شد رسول
گفت آن ابو جهل است که عذاب دوزخ ویران بر ویاید و باز
بدوزخ بر دایم بگرفت به خواب دیدم که دو مرد در پیوند و سینه

شان دودری بود و فرمود آن در بیست نهام آن دودردی
شده رسول ها گفت یا ابکر آن دودرد و فرزند تو باشند که تو
بدین شان دیکدر و آن و بال تو باشند زیرا که خدا عزوجل
که لا یفرح ان الله لا یحب الفرجین و آن دودرد و سار و آن
بود تر و آن شدن در بیست نهام آن خصوصیت بود تر
باستین **۱۰ رسول ۴ گفت** که به خواب دیدم که جبریل علیا با
جمعی فرشتگان به نزد یک فرامدند و گفتند مثل بگوئید و مراد
باشند و در یاب که مثل تو و امت تو مثل ملکی بود که سراف
بنا کند و اندران سرا خود آنها به نهد و به رسول رسول نفرستد
و مردم را بدان خودان خودان در آن یاب باشند که رایت
نکنند بد آنکه خدای عزوجل ملکی رست و در آن سر استننان
و خودان بهشت رست و تو با محمد رسول الله خدا در آن که تر است

کنه و در میان

کنه و در میان آن بدیقین در رشت شود و اگر ننگند تا بدید در
دو رخ بماند **مصطفی گفت** در خواب دیدم که کوفته سیاه
ناپدید شدند و با بکر گفت تغییر کن گفت آن عرب و عجم بودند
که در متابعت تو آید و از کفر ضلالت و کراهی بیرون شوند
گفت در ر تعیش همین رست **باب نهم در دین و دنیا**
خود را بخند فی غیر ما بد کردن البقر ما کتاب ط و لتقیر ما به ط
و بال جود و اقبال ط و بال کان ط و بند حب ط و بال و ط
و بال صبر ط و بال ط و الطح ط و القا ط و القید ط و بال شعر ط و ط
و النجوم ط و بال ماجی ط و السعد ط و الخس ط و بال بران ط و المغان ط و ط
و التبع ط و البصر ط و بال فعل ط و بال ط و الحریة ط و المثل ط و بال اقام ط
و الشهور و الاوقات ط و الاعوام ط و بال صدق ط و الکذب ط
و العدد ط و الحاسب ط و الجود ط و الاولی تعیر ما کتاب ط

نقش

در تعبیر خواب
آنکه تعبیر با کتب آن بود که با کتاب قرآن برابر و در سوره
چنانکه اگر کسی خوشین را خواب اندک شتی بید و زند که از آنجا بیرون
آید از همه غمها نجات باید **چنانکه** ندی عز وین سرگردان بختها و صیاب
البته **چنانکه** اندک شتی او بخت بود و بیکسانی اندر است
میداشت و این کند که دست اندزدین و کس نام نبرد و از همه غمها
خارج باید **چنانکه** فرستد و غمها بیکسان الله جمیع لاسرین غنیه در خواب
مکرم و غرور بود لیکن غنیه در زبان ندارد و قوله تعالی فاقوه جمیعهم و جمیعهم
الایه **اگر** کسی غنیه در خواب خواب آن که است با طعم بسیار زنده در حال
حال باید قوله تعالی اللهم ربنا انزل علینا مائدة من السماء **و اگر** دیدی
که بپوشیده بود در شفا باید قوله تعالی و انما عرضت فلو تفتی **اگر** خواب
مرغ در خواب غنیه آن زن که با کفیر یا دختر بود قوله تعالی انما یمنع
من

مکنون و اندر قرآن برین معنیها است بسیار است که در حدیث
خوار آمده است و بعضی تعبیر علیهم السلام را بر پوشش تا وی خواب
شد نهان چنانکه گفت و معنی شسته تا وی الله و است باید
در شتی که خواب بدید و در شتی است بزرگ بیده مومن **و**
معبر باید که خواب خواب و عالم بود تا وجه هر خوابی فرق تواند کرد
و دیگر که مصطفی علیه السلام گفت که النوم افع الموت یعنی خواب را در
مرگ است و مرگ تعبیر است چنانکه گفت و بعد از یک شتی باید
اگر کسی در خواب زلزله غنیه این کس از سلطان خونی در زلزله
قوله تعالی یا ایها الناس اتقوا ربکم ان زلزله این عتبه نبی عظیم **و** بدید که
کسی ای کرد و زلزله است که چه کرد آن کس در شتی اند چنانکه گفت
نخست **اگر** غنیه که در خانه نباشد و این کس حکم کند بر مردمان قوله
تعالی است غنیه و برون فومنا با طمع داشت خیر الله سبحان **اگر** خواب

دید که در این محله توسط سبکده این کس دل و بار را نمود چنانکه گفت قال
او سطرهم الم انکم لولا استخوان **دید که گفت** آنچه نه این کس نیکو نام شود
در هر هری چنانکه گفت لان شکر نم لازم **دید که گفت** لاجل لافه
الابنه اشاعه عظیم این کس ل و حوخته بار باده قوله فی وسیع علیکم
نعمه فی هره و باطنه **دید که سحر** اهلان کرد این کس بر قوم محبت مهر
کرد و چنانکه گفت قال الذین غلبوا امرهم لنفخن علیهم سجد **دید که**
که در این مردمان حتی می گوید این کس را روزی فراف نمود و مال باده قوله
نکاح فوزی است و الارضی **دید که** انتم تقوتون **دید که در راس**
نشسته بود این کس را این نزدیک آیه سببه قوله فی الم را نیکی
کیف **دید که** در راهی شه و شبست این کس خفا فدی
مدی عز و بن بود قوله فی فرغ الخلفی لمفقه هم هدف رول **دید که**
که چنانچه در نخست این کس بار را نمود قوله فی من هو فانت انما لیس **دید که**

او قانا **دید که** چنانچه شکاری یاد ساری بر سر میدار و کار بر این کس
شود **دید که** نازیک و این کس جد و راه و بار را نمود چنانکه گفت فصل
لیریک و انحران شانیک هو لا یبشر **دید که** در م و شت و ان
غایت به با یکدی در پیچ بود که این کس یوانه شود قوله نعم الذین باطلون
الربوب الا یقومون **دید که** یقومون یحفظه السطان **دید که**
که قلم بر دست می خشی این کس علم بامور و عالم شود قوله تعالی انما
دید که در آب غرق شد این کس از سلمان دست باز دار قوله
اغرفوا فادخلوا انارا **دید که** باب روشن نشسته است این کس نوری
کرد و چنانکه یاد کرد و الله قبضت لکم من شرب فینکم **دید که**
زنی نشسته است این کس بکشتی اندر نشسته است منفعی باید قوله نفعنا
وجعلناکم جاریه **دید که** انکو غور و یا غری از نیوه این کس مال
حوضه باشد چنانکه یاد کرده و من الثورات و الخلال **دید که**

که زانغی می پرید این کس بجاری اندر مانده می شود چنانکه یاد کرده است
فَجَحَّتْ لَهُ غُرَابًا وَآمَّا بِنَجَّتْ فِي الْأَرْضِ **اکر** دید که در غای جهان
 به زمین بروی کشاوه شد این کس مال و ثمنت باید چنانکه گفت وَعَفَّيْنَا
أَبْوَابَ السَّمَاءِ جَاءَ مُنْهَرِّجًا **اکر** دید که در غای جهان بروی سیه
 شد این کس در آن جهان بد بود چنانکه گفت لَا تَفْتَحْ لَهُمُ أَبْوَابَ
السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ
اکر دید که کلین یافت زنی را بنی کند از مردمان بزرگ فِي السَّعَاءِ
كَانَ هُنَّ الْبَاقِيَّاتُ وَالْمُؤْمِنَاتُ **اکر** دید که دست او بر سخن داشت
 از زربار شیم کارهای دو جهان بر آن کس ده و نیکو شود چنانکه یاد کرده
وَحَلُّوا أَسَاوِيرَهُنَّ ذَهَبًا **اکر** دید که بر خری پیراسته نشسته است
 این کس را نیکو شود قَوْلُهُ وَالْجَمَلُ وَالْغَالُ وَالْحَمِيرُ كَرِيمًا
اکر دید که غلین از پای پیرون کشیده شده است وَيَسْأَلُ عَنْهَا

گفت فَاتَّعَلَّ لَهَا **اکر** دید که آتش از دهنش این کی را دهن
 و نیکو و بارها گفت قَوْلُهُ لَهَا **اکر** دید که زنیون باقی
 باز در حش باز کردی این کی نیکو کار نیکو چنانکه بخودت باز کردی
اکر دید که بسوی باقی یا خبر از غلین این کی زنی را بزنج کند
قَوْلُهُ لَهَا **اکر** دید که منصل من ها بسون **اکر** دید که منجم
 مکر و این کی را پیش بدو چنانکه گفت وَأَمْرًا عَالِيًا
اکر دید که اسخورد این کی را زنده اند در از خود قَوْلُهُ لَهَا
 من کل شیء قَوْلُهُ لَهَا **اکر** دید که کوزه است این کی را
 نیکو شود چنانکه یاد کرد وَأَمْرًا عَالِيًا
اکر دید که بر این است کسی بود که این کی نزد آن
قَوْلُهُ لَهَا **اکر** دید که قَوْلُهُ لَهَا
 در آن هوا است قَوْلُهُ لَهَا **اکر** دید که

کاشف الحقائق **اگر** دید که از سگما بر زمین آمد یا خود افتاد و سیم به این کی را
که ناله نود و چنانکه گفت و من بشکر باشه نه خفا خوش است اما **اگر** دید
که بر زوبان یا به بر می شد این کس سگما است و عز و مرتب است
فوله **تلا** ام لهم سلم یسعون فیہ فبالبسمه سلم **تلا** صابن
اگر دید که بر سگما نشسته است این کس را این نزد یک سگما و سگما
چنانکه گفت اینها سگما را بدگرگم الموت و گوشتی بر می شده
اگر دید که دست یا گردن بسته در غل بود این کس را زهر و سگما
گفت غلت اید ایهم و لغوا یا قاتلوا بن لیه و عبودان **اگر** دید که ناله نود
درشته بود بغایت سگما بود و الا بدست حب نه سگما بود فوله **تلا**
فاما من اول کس به پیمینه فقیول ما و مفو ذکن **بگر** کسی روی خود را
سیمه نده نه سگما بود و چنانکه گفت فاما الذین ابودت و جو اهم
اگر چشم بعد از این غم و بود که ریش دختر زاید فوله **تلا** و اذا البتر اعد هم **تلا**
کی دانه کوکاز

فلک وجهه سودا اگر دید که در چشم او سپید بود این کس سلام
رسد قله ثقا و اربعیت عینه خراطن و اگر دیدیشی بیک
از منفرودها اندک بایا مرد در دمنفعی رسد او لا بقدر
انکه دیده بود قله ثقا و خراص و رفا و او باره و دشوار که ا
اثاث و متاعا الا عینی اگر کسی خودشین را بپا ریا مرده بنید
کس مفد و بد کار بود چنانکه گفت فی قلوبهم مرضی فردام
الد مرضی اگر دید یا کوز یا کنک شده است این کس لا دینش
تیا شود چنانکه گفت ایم یکم علی فهم لا یرجون و به تفسیر
که اگر کسی خودشین نا پنا بند مسخ از و شود چنانکه گفت
و خراکان فی هذاه اعی و هو فی الاخرة اعی و افضل سبلا
اگر دید چنده بیرون وی اندر افتادند این کس را رفیع
به تن و اندر دید چنانکه گفت فنی کان منکم مریض او به اوی

خبر را سه فصدیه نه صدم او صدقه او شک **اگر** دید که بر
روی پیغمبر با شک کرد این کس منافق بود قدر نشان
فعوا صواتکم فوق النبی **اگر** دید که در پیش پیغمبر رفت
این کس به ف و دین بود چنانکه گفت یا ایها الذین امنوا
لا تقعدوا بین یدی و رسول **اگر** دید بر پیغمبر اعتدال کرد
این کس کافر کرد و میرد چنانکه گفت قل انا الله آياته و
رسول کتب تستقون **اگر** دید که رکوع با سجده کرد این کس
هد و پارس شود قوله تعا یا ایها الذین امنوا رکعوا
و اسجدوا عبد و ربکم **اگر** دید که افتاب یا ماه را سجده کرد
این کس بی دین و دیانت بود چنانکه گفت یا تسبیح و تثنی
اسجدوا لله **اگر** دید که شهرستان اندر آمد مرفت یا جبهه
این کس پارس و مصلح بود چنانکه گفت ادخلوا بسلام امنین

اگر دید

اگر دید که سر تراشید این کی از دشمن کرد قوله تعا
مخلفین را او کم و مقهرین لایحی ذون **اگر** دید که ستمور
سخن گفت این کی را این نزدیک آید باشد چنانکه یاد کرد
عذله فاعفوا علیهم یا فوجنا و انتم من الارضین **اگر** دید
که کشت بگردان کی زنی زن کند قوله تعا انکم حوت
کم فاعفوا حوتکم انما شئتم **اگر** دید که در چینی را سر دی و اسیر
این کی به غنم رسید؟ سخن رسد چنانکه گفت و انحنی و
الاکام **اگر** دید که مرد در زنده می کرد این کی بگوهر بود و مهر
بود و بر نهان را بر پو نمایند و کرسنه بر لای م دم قوله
تعا و اطعموا الطعم من حبه کین و یقار و اسیر **اگر** دید که
نزد آب می خورد مال حرام یا به قوله تعا انما انش
و فیة بغیر ذل **اگر** دید که است بود این کی را غنم رسد چنانکه

گفت تری آن می نه که را دما هم بکلی **اگر** بکلی **اگر** نه
اگر کسی خولتین را نه که ای و خندان بند این کی را اهل نیکو
آید بهند قوله تا حتی زدا خواجه را در زلفه نام بگفته فدا
بموی **اگر** دید که حوی در خن خن شده و افکانه است
این کی را اهل زدن گفته باشد قوله تا کی نه می زنی
اگر دید که شمشیر به انداره لک بر کف این کی فاکنده بود خاکنه
گفت دل از زوا آن آتش لایحیه المیه فانی **اگر** دید که باری
پرشت میدارد و این کی را کنه بسیار و فضا باز بگردان بود
چنانکه گفت و خلود آذاری بوم القیصه **اگر** دید که با از زنی
باغی بودی بنده نصا دی اندر بود قوله تا فاسق عظیم
الطوفان و الحی و الفی و الفی **اگر** دید که تشنه بود این
کی به دین در این فیه قوله تا **اگر** نو تو الحیایی را ختم

اگر

اگر دید که در امیوه زبان درشت این را می اردت بود
چنانکه فسر بود و لقه افندنا آل فوکل به سنین و نفی می لک
اگر دید که غندی خرد با یست این کی را از زلفه خن ران
بود قوله تا فشر نه بخدم عظیم **اگر** دید که میسم کرد
این کس سنجو که رو بر این کی ر بود قوله تا قتیمو صعبه طیب
دید که بر سر کوی شد یا بر جای غندی این کس کی ر سنجو بود
چنانکه گفت و رفعت می نه عیبا **اگر** دید که در انام و یکو خور
که آن نام نه از نام وی بود پس کند که کس از بار است
با اهل بیت می زاده شود قوله تا انما بشره بخدم می
اگر دید که فسر آن خواند اگر آست حمت خواند نادای
و مال باید و اگر آست ندر خوانده بودند سنجو بود و غیر آن
حزب **اگر** آست بود که خوانده بود و علم را آن را قشش و این سنجو

اگر دید که کسی کند که مردان با دمی خندند این کس بخندد
این بود قوله تعالى لا تفرحوا بآخرة يوم تخرجون من الجنة
وذلك الذي كنتم تعملون واما آنحضرت صلی الله علیه و آله
کس را ندیش نباه بود تو به باید که در آن قوله تعالى و هو الله
الذي خلقناهم الى البرزخ ثم الى غير ذلك واما آنحضرت صلی الله علیه و آله
دعا می کرد این کسی را روزی بگوید رسد چنانکه گفت داد
من الله ان دمی بچشمه او افتد و او را بیا **اگر** دید که سجده کرد
یا آیت رحمت خواند این کسی سوره بقره را بخواند و چنانکه
گفت سیما هم فها هم منهن و اما آنحضرت صلی الله علیه و آله
یا در بختی گشت می کند این کسی را گفت زاده خود را در
زرافه کرد و قوله تعالى ان الله يفتيكم في الدين واما آنحضرت صلی الله علیه و آله
در کرد الوه بود این کسی باید که از آنه تو به کند و اما آنحضرت صلی الله علیه و آله

و جوه يومئذ غيرة سرها لا فرة **اگر** دید که شهوتی را
وی بیرون آمد آن فرزند بر بود و او را قوله تعالى انما
خلقنا الانسان من نخل طه من نطفة اخرج **اگر** دید که با یکی شنید
این خدای نه نیکو بود قوله تعالى انما ارسلنا عليهم
و اوحى **اگر** دید که کسی ویرانست انداخت ایمان کسی را
نویس باید کردن از کس هر که میکند قوله تعالى انما ارسلنا عليهم
جارية من سبعين **اگر** دید که جامه سفید پوشیده است این کس
از کار بود قوله تعالى و لباسا لل تقوى **اگر** دید که بر
از سرخ درشت و می کسی به راه بود و اگر سیاه بود این کس
می شهادت میرد قوله تعالى سر ایدهم من قحطان و قنقش
و جوه هم نارا **اگر** دید که روشنائی بر روی افتد این کس
بود و با آنکه بود چنانکه باید که در معنی شرح الله صدره ان

فتوح نورخانیه **دیکه** جامع قرآن رزور غایت شد یکی
داد اینجی کسی راه بود قودتقا لیطهوا نور الله با فوهم
والله شیم نوره **دیکه** بانش اندر افکاه اینجی کسی در جنگ و
اقتد بر در سلطان جنه که یاد کردی بادل غایت آیت الله انما
کفر و **دیکه** برستور نشسته بود اینجی کسی خبر باید و کسی بران خبر
دعوت کند قودتقا و زلفه لاهم فتمها رکوبهم و منها با کون
دیکه از آسمان آید آمد اینجی کسی بر آتش دی و نیکی رسد
قودتقا انزنه خراسما و عا و مبارک **دیکه** خبر میسر دارد
و آن خبر کران وزن رست اینجی کسی بیکو کار بود و بیکو گفته
وزنوار با لفظ المستقیم **دیکه** بر خبر نشسته بود و جابریکو
بوشیده مبد رشت اینجی کسی آرایش خلق و بر نشسته و رست میسر
خبر کند و کرد و ارجل و البغال و ارجل کبوه و زینت **دیکه** خبر

فتوح نورخانیه

فتوح نورخانیه **دیکه** جامع قرآن رزور غایت شد یکی
داد اینجی کسی راه بود قودتقا لیطهوا نور الله با فوهم
والله شیم نوره **دیکه** بانش اندر افکاه اینجی کسی در جنگ و
اقتد بر در سلطان جنه که یاد کردی بادل غایت آیت الله انما
کفر و **دیکه** برستور نشسته بود اینجی کسی خبر باید و کسی بران خبر
دعوت کند قودتقا و زلفه لاهم فتمها رکوبهم و منها با کون
دیکه از آسمان آید آمد اینجی کسی بر آتش دی و نیکی رسد
قودتقا انزنه خراسما و عا و مبارک **دیکه** خبر میسر دارد
و آن خبر کران وزن رست اینجی کسی بیکو کار بود و بیکو گفته
وزنوار با لفظ المستقیم **دیکه** بر خبر نشسته بود و جابریکو
بوشیده مبد رشت اینجی کسی آرایش خلق و بر نشسته و رست میسر
خبر کند و کرد و ارجل و البغال و ارجل کبوه و زینت **دیکه** خبر

فتوح نورخانیه

یا بطور جزئی شکستی نیز کسی بدست و صلاح دین بود قوله تعا یا بر
 لعروف وینهو عنی الکر وید که بکریت و باز بخت بد این کس
 اجل نزدیک آمده باشد قوله تعا از هب و احکم و ادکی آن
 امانت و احیا **کر** دید از خانه سنگ بیرون آمد این کس زنده کافی
 باید قوله تعا و من اعرض عن ذکرى فان له سعته خنک **کر**
 که بخت اندر فرو شدی این کس را در اجل نزدیک آمده باشد قوله
 منها خلقناکم و فیها نعیدکم و فیها نخرجکم فاره اخری **کر** دید که مرد
 زنده شد این کس را کارش بیکو شود قوله تعا فمن کان میتا فاحیا
کر دید شیر خور در روز حلال یا بدینا که گفت خرمین فرشت و دم
 نیا خالصا یقالش **کر** دید که در دریا بودی روز حلال
 یا بدینا که گفت و نقد کرنا بنی آدم و جملنا هم غایب و البی
 دید که سو کند خور در این کس را توبه باید کردن که دین و توبه بود چنانکه
 گفت

گفت و یحلفون الله الکنب و هم لا یعلمون **کر** دید که خیم
 و سر بردارد یا جز زنده این کس را دینش تبه شود و قرآن آن
 فراموش کند قوله تعا و یحشر و یوم البقیه **کر** دید که کج درشت
 و آن کج را صرف نمیکرد دلیل کند که بنده خراب در غایت بود
 تعا الذین یکنزون الذهب و الفضة و لا ینفقون فی سبیل الله
کر دید که از پا خوشی میداشت این کس به امانت وفادگانه
 قوله تعا و منهم خرم این تا منته بدینا را یوده الیک **کر** دید که
 بهشت بخت بر آورد این کس بی دین بود قوله تعا خرم استسبی
 عی شفا جرف **کر** دید که در میان دو کس شرف و فقه افکند این کس
 و سخن چین بود چنانکه گفت و برزت الحی للفا وینی **کر** دید که
 شعر گفت یا می نوشت این کس نه بار سب و نه پیر نه کار خنک
 ما علفه الشعر و ما یغنی **کر** دید که بر آب خوشی می شست

اینکس از غم بزم شود و فرج یابد قودتقا مفتش بارد و شراب
اگر دید که جامه نویخته میداشت اینکس زن زن کند قودتقا
هن لباس لکم و انتم لباس لهن اگر دید که به جور اندر شد اینکس
بر اینکاران بود قودتقا آن المتفقین فی جنات و نه اگر دید که زن
دیگر بخمسگفت این خوراب نه سکو بود مگر زبان تا زخمی میگفت
فراتعربا غریزی عوج لعلیم تیقون اگر دید که بجانه قاضی اندید
اینکس از باده این شود قودتقا و خرد خد کان امسا اگر دید که
همی خورد اینکس را روز فرج شود و کارش سکو گردد قودتقا اگر
خبر آسماء ما عبا را اگر دید که وره خیز خنده اند اینکس روزی
خلال یاب قودتقا فان طعن لکم عن شیئ منه نف فکله هیا
مرثا اگر دید که شاد و شاد میگردد اینکس برف دین بود خفا که
ولا تمشی فی الارض فرقا اگر دید که برف خورد اینکس از روز

و مرد خود پیاید و روزی بروی فرج گردد قودتقا و فی
سما و ز قلم ما تو عدون اگر دید که گوشت مرغ خورد اینکس مرد
و در زوب به قودتقا و طم الاطیر حاشیهون اگر دید که مرد را
خورد اینکس را راسخی پیش آید قودتقا ان خراصه قلم الیه اگر
گوشت مردم میخورد این غیبت مردمان کند قودتقا ان تا کلم طم
انجیه میتا فکر همتوه اگر دید که خور میگرد بر دیگر بفرم اینکس
اخر خدا رتقا سرتافه بود قودتقا هو اعلم به خراج التقی اگر دید که مرد
یافت اینکس را بر راس قودتقا و یطوف علیهم غلمان کا نهم
لذو و مکنون اگر دید که کسی از وی چیز میخواست و ندانید که حق
خدا می نهد بدینا که گفت و یمنعون الماعون اگر دید که نایب
بعد از نماز کار میکرد بغیر از اینکس را توبه باید کردن خفا که گفت
و خد طوعا و صالحا و افر سنا اگر دید که آتش میخورد اینکس را کار

صعب پیش آید قودتقا هو اندی بر یکم البرق فوقاً و طعناً
 که در کردوی روشنانه باشد دلیل کند که عاقبت اینکس نیکو بود
 گفت یعی پیش آید ام و بیا نهم **اگر** دید که کسی واسطه میکند اینکس را
 علامت رسد قودتقا افتخیر و نخر و ن الله مانع منکم و ن
تفکر **اگر** دید که در دن از کوه کان بیکر یخند اینکس را از زبر کان
 و نه بر سر رسد قودتقا بوم بر و نه تا دخل کل بر خفته می رخصت
اگر دید که مصحف قرآن جمیل داشت اینکس از آن خوف اینکس کرد
 قودتقا و آن کتاب عزیز را **اگر** که طوفی برگردن میداشت اینکس
 عشق مسلمانان برگردن بود قودتقا سیطوقون ما بخوبه بوم
 نقیمه **اگر** دید که بر بن نشسته است اینکس را بجم اهلکت بود بخاک
 فرمود ام ترکیف فعل ربک با صیاب انقیل **اگر** دید که هر بر از قودتقا
 است و فرزند نداشت مال و خورسته بسیار رسد قودتقا المال و

و البون زینة الحیوة الدنیا **اگر** دید که هر زمان را قودتقا میگفت
 اینکس را کارش نیکو شود قودتقا سخن نقصی علمک یا حسن
 نقصی **اگر** دید که قرآن امی خواند اینکس عالم شود و بد نرسد
 یا بد قودتقا که نور تابانین با کنتم تعلون الکتاب **اگر** دید که
 میرفت و دیوارش در پیش میآمد اینکس را کار بسته کرد قودتقا
 و جعنا خیرینی عید ام سه و خیر خفهم سه **اگر** دید که آیهی
 یا سیکه اینکس را سخت پیش آید قودتقا قی کونوبه حیرة او
 خدیده **اگر** دید که کوشی میداشت یا سر را یا بتان و آب روان
 در آن میبود اینکس را خدا در تاشا نیکوئی دهد قودتقا تبارک الله
 جعل لک خیر از ذالک **اگر** دید که قرآن خواند و کسی فکر کند
 اینکس را بجم رسد قودتقا اظلم ممن ذکر یا بات ربه ثم اغض عنها
اگر دید که روش بسیار گشت خفا که گفت کائنات غشیت و جوامع

تلفاض اللیل مظلماً **اگر** دید که آتش میزد در این کس مکر حرام
بیا به و بخورد و چنانکه گفت اندینج یا کلون ربوا لا یقومون
اگر دید که کسی با ورنیکه میکرد و وی ناسب میخورد اینج مقصد
و معق ناشناس بود قوله تعا لا تشاء انفسکم **اگر** دید
که بخیر می نوشت و باز نوشته ها پاک میکرد و میسزد اینج کس
ریاض بود قوله تعا لا تبطلوا صدقاتکم بائین و الا ذی
عذاب کاوان فریب دید آن سبب فرودانی نعمت و
زاد بود قوله تعا بیع بقراتهای یا کلکلی سبع **اگر**
دید که بر آتش بسته بود ای کس را سختی پیش آید قوله تعا و لو ردا
و تقوا ان **اگر** دید که بر آتش مهر نهاده بودند و نهاده اند
مهر که نهاد این کس را بر آتش قوله تعا الیوم نختصم الذی ظلم و کلکلی
ایده **اگر** دید که این امر از اندر چهار دیواری گفت آن کس
در خانه

در خانه می رود و قوله تعا ان تقی الله الذی انطق لکشی **اگر** دید
که از آتش بر آید این کس توبه کننده بود و بار بار شود قوله تعا
بوجه می انگشت است الی التور **اگر** دید که بر مردمان درخت میزد
این کس بار بار شود و کاش میزد و قوله تعا و الذی اوتوا العلم
درجات **اگر** دید که کسی را دادم داد این کس مالی خواسته باشد
قوله تعا و اقرض الله قرضا حسنا **اگر** دید که به سلفی شنی گفت
این کس را توبه باید قوله تعا فحق کلمة قال انک الیوم لدینا یومین
ایمان **اگر** دید که سلفی بی بی اندر آید این کس را از آتش باز
چنانکه یاد کرد حالت ان الملوک از آتش خلاصند و **اگر** دید که
در آتش فرو رفتی بود کسی از دیو بسته این کس ببار شود قوله تعا
قره اسمی یا کلمة لا تقصرون ان یفغنی او یخذه و لا و لا و لا و لا
ب **اگر** دید که در آتش **اگر** دید که در آتش **اگر** دید که در آتش

که از جانش و آن که دند و کند بنه از قول رسول الله
 و یا که خوردنشی دست در بری آید یا بوزن عیسی که صحت
 چنانکه مصطفی گفت که الدین صدیقی و هو یحوال اصول اکرم
 و حق بخواب بند بر دشمنان طغیان از قول مصطفی که گفت
الموت بالرب عنه و جواب ریدان رواجی بود در دین
 انصاف با امثال وافی آن بود که اگر کسی بنده که هیزم شکنی نوبی
 کند در بخشش و از جوار خودم بود سخن چای کند آن کوی شود چنانکه
 عرب المثل گویند کی طیب المثل کی سا قضا انظ اک دید که سکه
 با در زنگ که آن دشمن سخی بود که با دینی از یک تو خجسته
 عرب المثل گویند کلک سبک اک دید که شمار کرد و فارغ
 از غم بر اک دید که شمار خواست کردن در پنج و عادت
المنی بالله و لزم اک کسی در جواب در ملک خویش نم
 الله

که سفید درشتی تمام مراد خوشی رسد و حقیقتها رو شود
 و روزی بر روز فراخ شود قوتها و کلو تمام غنیمت خدا طیبا
اک دید که برنده از دست وی برید اگر از پیش روی
 بریده باشد حاجت وی روا شود زیرا که برنده چون از
 دست برود دیگر بدست نیاید اک دید که از پیش روی وی باز کند
 این کسی طبعی شود تغییر با کشف و اگر دید که شانه کوفه در دست
 داشت و اندران شانه زکات بود پدید آمده اندران سبب باران
 بر باشد و اگر سیاهی بیشتر بوده باشد اوقات بیشتر بوده اک
 اگر سرختر بوده در آن سبب سبکتر بود اک سرختر سبکتر
 بهم اینچه بینه در آن سبب بیمار بر بود و اگر در کنار راهی
 خطها و سیاه بوده باشد در آن سبب بیمار بر بود و اگر در کنار
اک مداب اسوانج و اگر دید که ستوری یا مدوی یا شکاری

یا بجای از دست راست وی در آید و بوی چوب بر آن
 شد دلیل کند که حکم رنج داند و غم و محنت از وی بشود و بخت
 وی نیکو شود **و اگر** از خبر اقبال بگذراند بر اندام او بوی مشک
 بداند نه چون نان بود **البته** با بوی رخ اگر بداند که از مردی یار
 سبب باز ستوری یا حرمی یا وحشی از دست آورد بدست
 در آید و بوی راست بر آن شد از همه غنای خداوندی
 که او نیکو شود و اگر آن خبر را بقال نیکو داند نیکو بود و اگر بداند
 بقالی نماند مثلد باری بخوار **و اگر** به از شک بود **البته** با طبع
 و اگر دید باری خورشید وی آمد با صورت نیکو دلیل کند که
 این کس به تمام حلاله خوش برسد **البته** خبر غنای چون
 بداند جوایز با کلاه می رود در حاشیه **و اگر** کس را بخت
 در رسد و باز بختان در زمانه **و اگر** مدی که با بادهان کلاه
 دارد

بر درخت او نشسته با بودی و بوی کس را مقصود از رسیدن او نیست
 بود **و اگر** کلاه دو بند دلیل کند که سفر رفتن کس را یا رنج نرفته
التعبیر بالطلع و التظليل و اگر دید مردی یا زنی نیکو روی یا چیزی بصورت خوب نظر او
 در آید دلیل کند که مراد نامی خویش تمامی در آید در هر چیزی خواهد اگر آنچه نخواست
 بعد دلیل غم و محنت و نامرادی بعد **و اگر** دید که مرغی از پیش روی پرید دلیل کند که
 آنسلس از زن یا از کینه کس بری آید بخندل و مراد **و اگر** با القاهره و کینه
 که خوک از روی پیش او آمد و از پیش روی پرود شد دلیل کند که کس را
 خویش را از مردی بپند اصل تمامی بیاید **و اگر** دید که شری از پیش روی در آمد
 و پیش روی وی پرود شد دلیل کند که از سلطان او عذر می فرستد
 و چون بپایند کند **و اگر** مرغ بسیار بپند اندر موضعی در اینجا که گران فزه آید بمقدار بسیار
و اگر **التعبیر** و اگر دید که شبل کرد و اگر ک اندر روی آمد و بره برد
 و دیگر از اینها بپند دلیل کند که سلطان آن ناحیه را عیب افتد و بعد که عیب بخورد

خبر گفت ان الله عند علم الساعة وينزل الغيث ويعلم ما في الارحام
 وما تدرى نفس ماذا تكسب غدا وما تدرى نفس باي ارض توضع
 ان الله عليكم حكيم بديع
 باز در این سخن زمان شده و او را خلقت نیکو بفرمود و دادند **التعجب**
 بالجهل آن بود و معتر نام خداوند خواب به پرده شده اگر نام او محض بود شکر کسب
 چهره آن نور بود و از او یازده یازده طرح شد اگر کسی بماند باید گفت هر کار
 بالا کرد و برادر خویش برسد **مکر** بماند دلیل رنج و سفر بود و آیه سحر نمان
 زید **جاء** یاد کرد نانی از همین اذهما فی الغار از یقول لصاحبه
 ان الله معكم **مکر** سه بماند با ستم هر تر کند درین نمان و فضل چهارم
 قوله تم ما یكون نالند الا هو را بهم **مکر** چهار بماند بخم کرد و قول
 فی اربعة ايام سوى السائلین **مکر** پنج بماند دلالت کند بر سه و نکر
 و لا توب قوله تعا یختره الالف من الملائكة مسومین **مکر**

بماند دلیل کند که بعد از شش روز یا شش ماه یا شش سال
 او را دولت و رقبال روی باو کند و حاش نیکو شود و کارش
 بالا کرد و فور ثلثا و لقد خلقنا السموات والارض فمما یب
 فی ستة ايام و ما متنا من لعوب **مکر** رفت بماند رنج
 یا بهایم چیزی را نماند فیما که گفت سبعة و نامهم کلهم **مکر**
 بماند باید خود را از صواعق و عواید نگاه دارد و در خط
 کند قوله ثلثا سبع کمال و قمانه ايام خصوصاً **مکر** نه بماند نمان
 فتد رفته بسبب دین و ریانت اما ظفر او را بود فیما که گفت
 و لقد انبأ موسى رشح ايات بنیات **مکر** ده بماند نمان عظیم
 قوله تم و العجول الی عشر و النفع و القوس **مکر** یازده بماند بزرگ و دین
 و مکر بر باد بخاک گفت انی رايت احد عشر کواکبا و الشمس و القمر
 رايتهم لی ساحلین **مکر** الحروف چنان بود معبر نکر و اول

که دامن سبیل بر آید چه حرف بود مثلاً اگر گوید شتر خواب دیدم
اول حرف او شتر بود اگر خداوند خواب مستور باشد دلیل کند
بر شرف و ثروت دی و شکر و شهادت و شفقت و اگر مستور بود
بر شرک و شتمانت و اگر اول حرف آن خواب الف بود ^{نیل}
بر امنی و اینج و آنجا و اگر نه بر اسب و استراحت اول حرف
ب بود و پیغمده مستور بود دلیل کند بر برکت و بقا و ثبات
اگر مت بود بر توبه و تائید و تائید و یا بر تهدید و تسلط
و تغزیت اگر ث بود و خداوند خواب مستور بود دلیل کند
بر ثبات و ثناء و نیکی و اگر نه مستور بود بر ضد این اگر ج بود
بر حلاوت و جمال و یا بر عکس اینج اگر ح بود بر حیا و حیات و
رحمت و اگر نه مستور بود بر حیرت و حیرت و حرمان اینج بود
بر خیر و خرد و خون و یا بر خزان و خیرید ^{اد} بود بر دولت و

و دوام لغت و اگر نه مستور بود بر بدی و بدی و دنیا اگر ذال
بود بر بدی و خیر و نیکی و روزی و روزی و کرم و ذل و بدی اگر ر بود
بر ریاست و رحمت و رحمت و یا بر ریاست و زنت اگر ز
بود بر زهد و رعیت و زبانه مال و یا بر زبانه و زنا و زوال
لغت و اگر س بود بر ستم و ستم و یا بر جهل و جهالت
اگر ش بود بر لشکر و شای و شهادت و یا بر شرک و شر
و شتمانت اگر ص بود بر صبر و صبر و یا بر صعب و صعب
اگر فی بود بر ضرر و ضیاع و یا بر ضعف و ضعیفی و ضعیف
اگر ط بود بر طرب و طهارت و یا بر طلاق طار اگر ط
بود بر ظلم و ظرافت و اگر نه مستور بود بر ظلم و ظلمات و تاریکی
اگر ع بود بر علم و عز و عز و یا بر عیال و عیال و عیال
اگر غ بود بر غم و غنیمت و یا بر غم و غنیمت اگر ف بود

از بواخته منبر و عقاب هم میفهمد نام دعا نمر از اسرار آن خواند که
در روز قیامت خدا عز و جل در حق است ملائمت خشنو که داوود کبریا
که با کثرت منبر و کثرت منبر بشم و در او ای است ملاحظ
کنند و بیشتر از همه شی است منبر در کثرت روزه قله تک الله
الحسن این سیر می گفت روز آدینه وعید بود مرد خود دند و او
فرزین گشت که جواب بگوید از منبر است که گفت که بعد
بیشتر ای مرد گفت ای است نام منبر چون بگفتی گفت که از آن
روز روز آدینه وعید است و تو مرد بخود و بسیار و جواب
بگوید از منبر است که در حق است بگوید که ترا هم که ترا هم که
خوانم و **بفرجه** و چنان بود که تا وین جواب بگفت جواب
کنند هم از قول مصطفی صا ابر علیه و آله که گفت اگر دانی که
و سحر و سحر و سحر یعنی جواب بگفت باز بید و نام منبر و تغییر

له انام

که اینج هم درست و درست تر بود چنانکه کوفته و ران وین غنیمت
بود زیرا که نام دو غنیمت است و سلام کردن و تا وین سلام
با فتح بود زیرا که نام فتح است و در کوفته و تا وین بگفت که زیرا
که نام او در کثرت و همه برین قیاس بود چنانکه جنسی در خود
دین در روز دوست چیز یافتی کنیز زیرا که حب دو تر بود و
چیز بود پس بدین معنی جنسی و تا وین از دوست چیز یافتی و
سپاه و تا وین به منبر کنیز زیرا که سبب بی راد به تازی سواد کنیز
و سواد منبر بود و علم و تا وین بگفت که زیرا که نام او علم
اگر و تا وین بزن کنیز زیرا که دو لایب ناز و قیام کند
و اشتقاق او از جمیع ص و جمیع خدیش وند بود و هیچ خدیش
از زن و کنیز که نزد یکدیگر بود و کنیزی فیروزه در خود بگفت
یروز و غنیمت یافتی بود بر دشمن زیرا که نام او فیروزه است

و یا قوت را تاویل به قوت کنیم و قوت نان بود از خود کنیم
 و مانند اینج زبیر که قوت حیات است و حرمت نیکو را تاویل
 کنیم بر نام نیکو زبیر که حرمت صیت بود و صیت بانگ و نام بود
 و درخت خواب دیدن خطومت بود زبیر که بتازی نام
 و شجرات و شجره و می لقت بود و چشم خواب دیدن زبیر
 زبیر که بتازی او را عینی خوانند و عینی زبیر دو ماه در
 خواب دیدن زبیر کافی زبیر که بتازی او را حقیه خوانند و حقیه
 شش است از حیات و برک درخت در خواب دیدن و
 یافتن درم بود زبیر که بتازی او را ورق خوانند و درم درم
 ورق گویند **قوله** تا فقر یا غم بود کم و این چنین بقدر است
 بیاورد و هر را بر این قیاس تاویل باید کردند **تفسیر** با سعد و
 لحن و اگر دید که کسی او را زبیر نام نیکو خواند چنانکه گفت

یا علی

یا علی الوجود یا حمیده انفعال یا گفت اعزک الله یا اگر ملک الله
 و یا آنچه بدین معنی ماند و یا سایل در وقت سوال خودی غر و جل
 باد کند و یا بر رسول 4 درود و صلوات فرستد و یا نیکو کند و یا
 قرآن خواند و یا مقبر در آن وقت در ششصد مرتبه یا
 بنید یاد و است و قلم و یا رثه گویند یا شمع یا چوب یا روضه
 بنید بانگ رتب شود اینج همه در خواب در وقت سوال
 سعادت بود و بفعل نیکو دانند و تا ویش نیکو بود و اگر گفت
 کردن یا دشنام دادن شوند یا شاه مات یا کسی گوید که کار از دست
 رفت یا دشمن بنید و یا در وقت سوال سخن ناخوش شود
 یا آواز ناخوش آید و یا مرغی در قفس یا شتر مرگشت روی
 بنید اینج همه دلیل نحوست بود **تفسیر** یا اگر نیکو کند در انبیا بنید
 هر معبران را گفت که در آن وقت که در خان آب فروختن

گفتند خواب درست تر و درست تر و قوی تر بود و چون آفتاب
گذارد ضعیف بی قوت بود تا جسم بر مقبره واجب و لازم بود
که بدانند که در هر فصل خواب را چگونه تغییر باید کردن **مثلاً** در فصل
در تابستان به خواب دیدن برف و باران و سرما بود و در فصل
گرمی به پیش یوسف پیغمبر آمده و گفت خواب دیدم که هفتاد
درهم یا قمی گفت هفتاد هزار درهم یا بی آن مرد خوشدل و شاد
شد و هم چنان یافت تا بعد از مدتی هم چنان در خواب دید
و پیش یوسف آمده شد و گفت یا رسول الله در خواب دیدم که هفتاد
درهم یا قمی گفت تر در تحت بگرد و هفتاد تازیانه بر تنه آن
ناخوش اند و گفت یا رسول چنان تعبیر کرد و در راست آمد و گشت
چیزی گفت در آن وقت تابستان بود و درختان چو آب
و خشک شده ناچار تعبیرش و غیره چنان بود **تفسیر** اگر کسی در خواب

بند که در آن

بند که در مسجد بول یا حدیث کرده دلیل کند که این کس مال فقرا
کند و لیکن در موضع و نه در راه صواب **اگر** دید که در مستراح
غبار کردیم دلیل بود که کاری نیکی از دست این کس صادر شود
نه در موضع بود **اگر** دید که غبار کرد و روی بوی قند درشتی را
که از آن غما فرج یابد و به تمام مراد او و خوش برسد و خوش
شود و کارش بالا گیرد و مال یابد و اگر لایق شهری داشته باشد
ولایت و سلطانیت یابد **اگر** دید که مستراح بول و غایط کرد
از جمله غما برهد و فروزی یابد و آن هر چه بپند که آن در موضع
خوش بود آن بهتر و بنکو تر بود **تفسیر** و اینچنان بود که اگر کسی
ازین کرم سیر برف و باران بپند دلیل فتنه و قحط و بلا بود **اگر**
در زمین سرد سیر باران و سیل بپند فراخی نعمت و در آن وقت
بود **اگر** در زمین کرم سیر کل و و حل بپند دلیل غم و سختی و بلا بود

و یک در زمینی سردی فراخی و نعمت **اگر** دردن یعنی با دریا
کردن در بعد خرابی و آن نواحی اگر در موضع نباشد گویند
شوند و شست بود و چون در موضع بنشیند و لیست دی و
کشت دگر بود و در زمینی زنگبار و هندوستان و حبشی و
و فوج از غمها بود از بهر آنکه آن از رعب بزدند و می کنند
و آن را صنعت و حرفت خویش شمرند **اگر** در خواب بگوید
سر بر مال و نعمت بود و فراخی و راحت بود و رسیدن به
و در زمینی گرم و سر بالا و نعمت و مال بود و گروهی از معبران گفته اند
که ماهی در خواب دیدن تزویج بود و آقا محمد در آن غم و غمت
و مصیبت بود و سخن زشت و ناخوش شدن **التعبیر** و این چنان
بود که چون سبیل سوال و مقیر بگرد و کوشش دارد تا در آن وقت
جبهی شوند اگر از خوشی شوند چون صدق الله و اگر ملک الله

و یا صلوات و یا بانگ نماز و یا قرآن خوانند و یا خفته بدن و
امثال این همه دلیل خیر و نیکی بود و بقال آن خواب را تعبیر میگو
باید کردن **اگر** دشنام دادن یا کرسی یا بانگ سک یا سخن خوش
شود این خواب را تعبیرش بر ضد آن بود **التعبیر** و این چنان
بود که اگر مقیر در وقت سوال روی نیکی یا دسی یا استری یا
خبر بپند یا خبری یا خبری که آن در نظر نیکی آید آن خواب را
بقال نیکی و در اندیش تعبیرش نیکی باید کردن **اگر** آن خبر بود و گروهی
سک یا قدرت زشت و دشنام تعبیرش همه بر ضد این بود **التعبیر**
بقال سبیل و این چنان بود که مقیر بگرد تا بیل در وقت
سوال چه حرکت میکند اگر دست بر سر نهد باید گفت که کار تو بالا
گردد و به تمام مرادها برسد **اگر** پیشانی خود را در میان
گفت که بر مردمان متکرر در **اگر** دست بر بپوشند باید گفت که خدا

و کردی گفته اند که اورا چندی گسترده فی القصر پس روز جاری برین
که اورا در خانه باز نشد چنگ افتاد و درین راه طلاق داد و درستی
نشست و مال و فرزندان را با خود برد تا کجا به بلاد و کشتی
نشست و مال و فرزندانش غرق شدند و او باقی خدی بکجا رسید
و او بر آب نشست و دست در وی می شست تا کجا که کشته
ماهی در آمد و ذکر خواند و اورا ازین برکنه دیر بود تا ساعی بر آید
فی القصر همه تعبیر کرده بود راست آمد **التعبیر** آن بود که هر که
بند آن خان شود ابراهیم خواب دید که فرزند زهره آن کنی او
قرآن مجید است کردن **قوله** قد صدقت التوراة و صطفی صلی
در خواب دید که در سجده می شد و هم خان در میان بید **التعبیر**
یا نام روز شنبه در خواب دیدن و سؤال کردن لغایت بنگو
بود و خداوند خواب را خیر و برکت بدید آید زیرا که رسول فرمود
که اگر کسی

که روز شنبه را شست من مبارک بود و چنانکه گفت اللهم بارک
بالا ثنی فی کونکم در حلقه فی سبها و خمسه **روز شنبه** سابع
بود روز **دوشنبه** خود مولد پیغمبر است علیه السلام هر چندی که درین
روز از راه عز و من بجا آید و در شود **روز شنبه** روز مزاج است
خون گرفتن درک رزق و نقد کردن و عیادت کردن بنگو بود
روز **چهارشنبه** بدوشنای بوم لغت و شتر باشد و بر هر سال بوم
شعد و ستور و دله در این روز خواب رسول نباید کردن **پنجشنبه**
روز خیر و برکت بود و خواب را در این روز تعبیر کردن لغایت بنگو
بود **روز جمعه** خود عید مونس است و روز مبارک خواب را
در این روز تعبیر کردن لغایت بنگو بود **التعبیر** **بلایا** و **تات** بنگو
و عیب و لذت بود که چون سالی سؤل بگوید صبر کند و از این دل
چیز بخواهد و فریضه بگذارد و در دست اضطراب تعبیر کند تا روز

که در زندان بودند و خواب را از او پرسیدند چون بیدار گردید
ناخوش آمد گفت این خواب را بر سر رخ او دیده است و بگوید
گفت قصه الامر اندی فید تستفیان کتابت التیغرات بعد
الملک الملک باب **باب ششم در تامل وین محقق و خواندن**
سورت ماقرآن اما بدانکه اصل اندرین باب آنست که هر
کس اندیشه کند اگر این کس آیت رحمت خوانده بود و پناه
برد بر رحمت و نعمت و دیگر اگر آیت عذاب خوانده بود و
عذر نماید از کارها و ناشایست و معصیت اگر دید که قرآن
می خواند از حفظ دلیل کند که این کس امانت در روضه حق
فرمانیده بود و چنانچه فرمود بتلون آیات الله فی زناه
لیل و اطراف النهار و ایم سجود **اگر دید که بر حفظ**
بنزدان حکمت غر و ویندی پیاید و دینش درست شود

از حفظ

محقق به تامل حکمت بود اگر دید که محقق میفرودست این
کس را از گناه خذر باید اگر دید که محقق میفرود دلیل بود
که علم در میان خلق بر آنکه کرد **اگر دید که محقق میزد**
این کس از غار خیزی میزد و یا کم کند اگر دید که محقق را بنویشت
این کس را دینش تباہ شود اگر دید که محقق یا کتاب دیگر
در دست داشت و چون باز کرد هیچ نوشته نبود **اگر دید که**
بوسه داد این کس در طاعت و خیرات بود اگر دید که قرآن
بر زمین مینوشت این کس معص بود اگر دید که قرآن حفظ
داشت و این کس نه حافظ بود نگاه دارنده علم و امانت
کرد **اگر دید که قرآن خواندند و وی استماع میکرد این کس**
کارش نیکو شود و مراد پیاید اگر دید که قرآن خواند و ختم کرد
دلیل کند که به تمامی مراد ما خود برسد و نیز گفته اند که دلیل

سوره نبی اسرائیل دینش قوی گردد و بر دشمنان ظفر بیا
سوره الکاف عمره آرزو نماید سوره بریم سنت بی بر آرد و
در رخ بروی تپید کند سوره صل رسول یا پیغمبری را بخواب بپند
و از غمها برهد سوره ایاچ وی را روزی گردد سوره نور را پیش
قوی گردد سوره الفرقان جدا کننده شود میان حق و باطل
سوره اشعری خدا تبار و را از غرض نگاه دارد سوره القفل
مال خود است بپاید سوره النکبوت خدا تبار و را از راه نگاه
نگاه دارد سوره الروم شهر از مشرکان بدست وی کشد
سوره اسماء عاقبت کارش نیکو شود سوره انحراب توفیق یابد
و حکمت آموزد سوره یس دوستی رسول ص وی را کرامت شود
سوره اصفاف فرزندى خلف آید و او را سوره صی ما شایع
گردد و دولت یابد سوره الروم دینش قوی گردد و کارش با

گردد سوره رح سجده داعی شود به حق و مقبول خلق گردد
اندخان بینده حق و نادر مگر گردد سوره الی بنده ترس کار شود
سوره الاحقاف اندر جهان عیاض بپند سوره محمد یا نیکو سیرت گردد
سوره النبی توفیق و نصرت بپند سوره ایاچ رح میوندند سوره
ق روزی بروی قریح گردد سوره انطور مجا و ر گردد در کت
سوره القم حادوی کند و او را سوره الرحمن خدای تبار و ی شست
کند سوره النور قد سبق یابد و در طاعتها سوره الحمد بپسندود گردد
سوره الحشر بدست دشمنان هلاک گردد سوره الممتحه غنای افتد
او را و اندران ببرد سوره الصف با خیر عر شهید گردد سوره المجد
خدای تبار و را خیرات بروز کند سوره المنافقون از منافق
مقن بیدار گردد سوره التغابین مستقیم گردد و برادر است
سوره الطلاق زن را طلاق دهد سوره الملک ملک وی ببار

کردد سوره نون علم و فصاحت روز روی کردد سوره انعام
داعی شود سحر حق سوره المصراع از بلا ایام کردد سوره النحل از شر دشمنان
و دیوان این کردد سوره المزمل بر عبادت توفیق یابد سوره المدثر
سیرت وی نیکو کردد سوره النور از سوخته خوردن توبه کند سوره اهل
سخن شود و شکر کردد سوره المرحات روز روی فراخ کردد
سوره انعام دشت از خجانت پاک شود سوره عبس روزه دار
صدق دهنده شود سوره اذ انشمی سفر افتد او را بسوی شرق
سوره اذ انشمی و فطرت از سلطان کرامت یابد سوره المطففتی
امانت در و عدل و روزی کردد سوره اذ انشمی و شفقت فرزند
ن در نسل او بیدار شود سوره ذر از البروج رافت و فوج یابد و عالم
و کرامی کردد سوره انعام قدر و بزرگی محلی یابد و عالم شود
انجی است و شکوه و بزرگی یابد سوره البقره توفیق یابد بر طمع

دادن

دادن و شفقت نماید بر بقیان سوره انشمی نیز فهم کردد و علم
یابد سوره البقره توفیق یابد بر عبادت کردن و از بلا
این کردد سوره النحل و مسکینان را اگر امر دارد سوره
الم نشرح کارهای دنیا بر وی گشاده کردد و از غم برهد سوره النبی
حق تبار در رحمت بر وی گشاده کردد سوره و زکات فصاحت
و تواضع او را روزی کردد و عذر در زیاده سوره لم یکن کم را مان
هدایت کند سوره الزمر قوی از کفر را دهاک کند سوره
و العادیات غرایب را کند سوره انعام او را کرامی کند بعبادت
و در توفیق و صبر یابد سوره البقره مال در راه چند صرف
کند سوره البقره بر دست او فتح بر آید و بر دشمن ظفر یابد سوره
لا یغایب بر خیرات کردن و طعام دادن عادت کند و مردمان
دوست و مطیع او شوند سوره ادریس بر مخالفان ظفر یابد

سورة الكهف يكوئنها يار کند و ثواب يابد سورة الكهف فروع
 يابد بر جهاد کافران سورة النجم نصرت بر دشمنان سورة التبت
 گروهی از روی میراث جویند سورة اخلاص مراد دو جهان يابد
 و کارش با نیکو سورة الفلق از بدیها ایمن گردد سورة الفاتحه
 بلاء و آفتها برهد و اینچ کرد باب مقدم در تامل دیدن خدا
ی غر و جل دانیال گفت که دیدن ایند بسی نه و گفت بر گفت
 و به تغییر عفو و رحمت و منت و نعمت و توبه و کرم
 و بر هر کار ستمندان را و غر و شوی مسلمان را و وقت خلقت
 و بخشش و شفقت رعایا را از ملوک و سلاطین و عدل و انصاف
 و عالمان را بر هر کاری و قاضیان را از انصاف و درستی و ز
 هدان را از اخلاص و غزبان را از شهادت و عاصیان را از توبه و
 زرکان را از امانت و درستی بود و بندهکان را از آزادی یا فتنی

و غنی کن

و غنی کنان را از غم فزع و دستکاری و مجوسان را از زند خلعت
 یا فزع و کافران را از اسام و ایمان او کردن بود این سیرین گفت
 هر که خدا را غر و جل به خود بپند از جهل بلاء و نکبت یابی و
 از شر جهل و دنی و مکر مکران و کینه خودان و دشمنان و زبانی
 و ضرر جهل و خلوقات اینچ و اسوده بود و کاری بکنند که هشت روز
 روزی کرد و از جهل غرها فزع يابد و از عذاب روزی اینچ کرد
 و غر و شوی و مال و ثواب بر يابد و زود از این جهان بیرون
 الا امر زنده مصطفی گفت بهتر من خبر که از شما به خود
 بپند آن خدا را غر و جل زیر که هر که ویرد به خود بپند از جهل
 بلاء و نکبت برهد و سائر و راه راست بپاید و دینی وی
 زیادت شود و از عذاب دو جهانی اینچ گردد و خدای غر و جل
 از او خوشد شود و هشت روز از او کرد چندین کرد

و عند الحی و زیاده و تفسیر زیاده را گفته اند و بهتر جای که این
چنین خواب دیده باشند ظلم و ستم و جور و خیانت مجد از این
برخیزد و داد و عدل و انصاف پدید آید **قول ثانی** یکم یکم
القیامت و غرور شرف و شادی و رفعت بیاید و در مرد
سخت بخت گردد **قول ثانی** ولد یا نرید عنی الرؤیة و اگر کسی
اگر این چنین خواب کافی نیست عادل گردد و مال و ولایت او
زیادت شود اگر قاضی بنده تصف شود و در شریع کند از دنجا
نمزد و رشده نتشند اگر رئیس بنده گشت و ضیاع و دخل او بیشتر شود
اگر باز رکان بنده نفع یاریاید اگر درویش بنده توانگر گردد بجا
بنده تشایاید اگر بنده بنده آزادی یاید اگر بنده که خدای غرور و
وی را گرامی گرد و به ندرخت غرور و بزرگ و غصبت بیاید و
روزی بروی فراخ گردد **قول ثانی** بفرموده لطیف به عباد و برحق

خبر نشاء و هو الفوا انهم **ا**یند که به نزد یک ایند **تثانی**
استاده و در و میسر کرد اگر این کس از اصل صلاح بود در جنت
بروی گشته کرد **ا**مفسد بود باید که خدای کند **تثانی**
لیقوم الناس لرب العالمین **ا**دید که ایند **تثانی** با وی
را از گفت این کس غرور شرف و مال و بزرگ بیاید و در
میان خلایق مغرور و مکرم گردد **قول ثانی** و قریبنا بهجاء
و اسجد و اقرب **ا**دید که وی را با خود نزدیک گردد
نید و گرامی گرداند این کس را عیب ناکرده یا مرزد
ادید که ویرا جامه نو اندر پوشید غم و بیماری و سخت
و اندوهی بود که بوی رسد و بدان ثواب یاید **ا**دید که
نوری میدید چنانکه صفت او نتواند کردن این کس را غم
و غمقی به دور رسد **ا**دید که خدای **تثانی** وی را نام دیگر نهاد

اینکس را کارش بکوشد و بر دشمنان ظفر نماید **اگر** دید که وی
جزی داد از متاع دنیا بی ازجا و تحقی بود که بوی رسد و وی
مستوجب و عقوبت کرد اند **اگر** دید که ایند تقا با وی خشم
بود دلیل کند برنا خوشنودی مادر **اگر** دید که مادر با وی خفا
دلیل کند که خدای تقا با وی ریختن بود **اگر** دید که خدا تقا با وی
شمار میکرد اینکس در بلا محنت افتد قوله تقا غی بناه
شد **اگر** مشک صورتی دید و او را گفت که این خد دست
دوسته میکند اینکس با خدای تقا در روغ کوی بود **اگر**
که خدا را دشنام و ناسزا میگفت اینکس به نعمت خدای تقا
کافر بود چنانکه گفت عی بقول انضامون علوا کبر **اگر**
دید که خدای تقا خشم گرفته و العیاذ بالله و اینرا
و چه بیرون نبود **اگر** آنکه قاضی شهر بسیل و عیاد دوری کند

دوم آنکه امیران شهر بر رعیت ظلم و ستم و سب و ادر میکنند
سیم آنکه عیالان شهر مذہب و بدعت نویسد آورند و بد
ن فر کنند و در آن محلت و سر که این چنین خواب دیده باشند
تخط و شکلی بدید آید و فتنه و بیدار شود و آب باران کم شود
باید که جمده توبه کرائند تا آن بیدی و بلا از ایشان ببرد **چهارم**
گفت انصار و ن فوق عباد و هو الیکم الخ این برین گفت
که اگر در زدی خدای عز و جل را در خواب بیند توبه کند و از
عذاب دو جهان ایمن شود و خدا هم تقا از او بخشد و کرد **قول**
تقا و لم یفروا عی ما فعلوا و اوم یعلون **اگر** کسی خوشبختی را دید
نزدیک خدای تقا بیند آیتده اندر موضع معروف آید
فراخی و داد و عدل و انصاف بدید آید و ظالمان هلا گردد
و در ماندگان فرج یابند **اگر** کسی دید که از دیواری باران خفتی

یا از جای بنفدی یا از آسمان فرو افتاد دلیل بود بر شمش
خداوند **تعا** باب **همدم در تامل دیدن فرشتگان علیهم السلام**
اما به باید دانست که فرشتگان امینان خدای عزوجل اند
و عدول اند اندر دوجهان و به خدای دیدن ایشان بدو
و به تغییر دارد رحمت و نعمت و در رحمت و عدل
و انصاف و وفج و در زانی و سرخها و مال حلال
و بخت و دولت و فرزندی و هر که یک از ایشان را
به خدای بندش دمان دلیل کند بر یافتن عز و شرف و
قدرت و مال و جاه و شادمانی و داد و عدل و انصاف
پس از ظلم و پیدادی و ثروت و تنگدستی از بس بیماری
و امنی و این از بس خوف و بیم و راحت و آسایشی از بس
ست و آزار و سختی و نوا نگری از بس درویشی و علی الخصوص

که اگر

که اگر جبرئیل علیه السلام آید بود و اگر محمد الهی را بنده اینک
عز و شرف و مال و دولت باید **قد** **تعا** اندر محفل
العرش و هر که جبرئیل علیه السلام خدای بنده دلیل راحت و مراد
یافتن و عز و شرف و کامرانی و علم و اگر دید که ملک الموت
او را بنفکند بود حاجت کفشی نباشد توبه باید کرد
اجبش در رسیده است **اگر** دید که فرشتگان وی را بر
میدادند دلیل یافتن شادی و نعمت بود چنانکه گفت
لای فو و لا تحزنوا بشرو با بخت **و اگر** دید که فرشتگان وی را
ساحم کردند اینک اندر دوجهان این کرد و بهشت یا
قد **تعا** سلام علیکم یا جبرئیل اذ قلوا الجنة یا کتم تقولون
و اگر که فرشتگان وی را خبر دادند شادی و نعمت و
دولت باید و بپری آید او را مبارک **قد** **تعا**

انما ان رسول ربك لا يب لك غلاما انك اكر ديدك فر
 شگان ايتاده بودند و طبقها بر دست نهاده اينک ايت
 جهان شهيد برون شود اكر ديدک فر شگان از روی خوي
 بستند دليل کند که ما که و نعمت از دست وی پروند
 اكر ديدک فر شگان اندر يك موضع گرد آمده اند و در
 از ثن تير سيد دليل کند که اندر موضع حرب افتد و اكر
 ديدک فر شگان در حرب بودند اينک کسی بر دشمن ظفر يابد اكر
 ديدک فر شگان رکوع و سجده ميگردند اينک کسی را حش شکو
 شود و کارش بنده گردد و اكر ديدک فر شگان از آسمان
 به زمين آمده اند دليل کند بر غرير اهل حق و اهل کت منفرد
 و باطلان و اكر ديدک فر شگان بر صورت زنان بودند
 اينک کسی بر دين خداي ^{در حق} تشا کوی بود اكر ديدک فر شگان

اهي بر ايد

اهي بر برندي دليل کند اينک کسی را راجل نزديک آمده بود و
 ايا به توبه ميرد اكر ديدک از دور فر شگان بدوی نگريدند
 اينک کسی را مسخره ارسد اكر ديدک فر شگان با نك ميگردند
 اينک کسی را خان امان خراب شود و اكر ديدک فر شگان و ا
 خار و طاعت فرمودند اينک کسی اهل صلاح بود فرج و شادي
 يابد و اكر مفسد بود غمی بوی رسد اكر امانا کاتينی را ببند
 اينک کسی را اندر جهان شادي و راحت و راحت يابد اكر
 کسی خدشني بر صورت فر شگان ببند و ببندد رخ بود
 بی غم شود و اكر بنده بود ازاد گردد و اكر و ام دارد کند ازاد
 و اكر منع ببندد نعمت بر وی زيادت گردد اكر فر شگان در آسمان
 فرود ميآيند دليل هر نيک کافران بود و مسلمانان رحمت و نعمت
 و نصرت بود قوله تشا و عید دکر یک به خمسة الاف من الملائكة

سومی **و اگر** رضوان علیهم السلام را به خواب بیند بنده در
 ملک از جلد با و اخات و مکنات و بیماری و غیره و رسوده شود
 رحمت و نعمت و نصرت باید **قدوس** علیکم طبعتم فادخلوا
 خالد بن و الله اعلم **باب نوزدهم در تاویل دیدن پیغمبر علیهم السلام**
 اما بدانکه دیدن پیغمبران علیهم السلام برده چه تغییر دارد در رحمت
 و نصرت و غفر و شرف و دولت و غفر و سعادت
 و نصیحت و راحت اما اگر کسی آدم را به خواب بیند شاد
 گردد و غرور و زکا و ولایت باید **قدوس** اتی جاعلک فی الارض
 خلیفه **و اگر** دید که با وی سخن گفت این کس عالم گردد و سخن گوید
 چنانکه گفت و علم آدم الی سماء کلمات **و اگر** دید شیت نبی علیهم السلام
 ملک و دولت و فرزندیابد و عیش و خوشی گردد و **و اگر** در **عالم**
 به خواب بیند این کس در میان خلق کرامی گردد و بر هر کار کار شود

اگر نبی

اگر نبی نبی عالم را به خواب بیند عمر دور از یابد و رنج و سختی بیند و
 بیک همیشه که بود **قدوس** اتی کان عبد سکور **و اگر** هود عالم را
 بیند دشمنان بر و سفاقت کند **و اگر** ابراهیم عالم را بیند دلیل بود
 که بنده هیچ کند و در میان خلق کرامی شود **و اگر** دید قومی را در
 می کرد این کس عالم شود و مردمان از و راه یابند چنانکه فرموده
 از جعفرنا البیت مشایبه للناس و امنای و جای دیگر گفت للناس
و اگر اسماعیل عالم را بیند وی را شایسته **و اگر** یعقوب عالم را بیند
 وی را از حقه فرزندان غنی رسد و بیک زود قیام یابد **و اگر** یوسف
 عالم را بیند این کس را از خوشی جفا برسد **و اگر** شعیب عالم را بیند
 مردمان بر و قهر کنند **و اگر** موسی عالم را بیند در سختی و زحمت رفت
 و بیک در آخرت شاد گردد **و اگر** پیغمبر عالم را بیند سلطان و مملکت و
 بقوت چنانکه فرموده و در تا جعفرنا که فی الارض خلیفه **و اگر**

عمار ایند سلطان و ولایت باید **قوله** و کلاً اینها حکمی و علی
 و کرتیار ایند توفیق باید بر خیر و طاعت **اگر** عیسی عا ایند کارای
 بر مرده وی زنده کرد **اگر** خضر نبی عا ایند ایمنی و فردخی و نعمت
اگر دید که یک از پیغمبران وی را از زندگی مرده و خوش رنذر دنیا
 تمامی به یابد **اگر** یکی پیغمبر عا ایند توفیق باید بر خیر و طاعت **اگر**
دیدن نبی عرب عا هر که ویرا به خواب ایند عزیز و مکرم و محرم کرد
 و کاره پسندیده از و صادر شود و خدا عز و جل از و خوشد کرد و
 بهشت او را روزی شود و در آن سرا و خانه و نهی که وی را بر
 باشند **اگر** مسلمانان و مستوران و معینان باشند ایشان غر و شرف
 و شادی و دولت فرارسد و اندر زنی در د و عدل بید آید و
 مرادی که درشته بود بدان برسد و از غم و فحج یابد و اگر بنده غریب
 بوطن باز آید و اگر محبوس ایند خلاص یابد **و اگر** در ویش ایند نواز کرد

و اگر و ام را ایند گذارده **اگر** کافر و مرتد ایند سلطان خود و اگر فاسق و فاجر ایند
 تو که **اگر** سلطان ایند ولایت از یک ده شده و حاصل کرده **اگر** بنده ایند ازاد
اگر کافر ایند مکرر در غلغله هر که بنده باز زد و مراد خود برسد و در آن نمرود
 که او را دیر به باشنه ایوان و مسلمان و طاعت بید آید و اگر مفسدان و فاجران
 و فاسقان باشنه و نه بصلوح باز گردند بلامرئین و فواید چنانکه گفت
 و ما نرسل المرسلین الا مبشرين و منذرین فمر آفرین و اصلح فلا خوف علیهم
 و لا هم یحزنون **اگر** رسول مراد را خدا ایند بیا به دلستن که بت رت
 آمده است و در اینجا خیر و برکت و نیکی بید آید و اگر خشناک و ترشی روی
 ایند یقین دانند که در اینجا فاسق و فاجر و معاصی میرد باید که توبه کنند و
 بصلوح باز گردند زیرا که هر که خدای عز و جل و فرشتگان دی و عوالم
 علیه السلام سجواب ایند درست در است بجزیره که مصطفی کف شیطان
 حوشتی را بجهه خیر باشد کند الله به دازده جزیره **و اگر** بجای عود حل و ام

وی سیم بعش وی چهارم فرشتگان وی پنجم به پیغمبران وی ششم بولیان
 وی هفتم به بندهاگان و در هشتم با قاف وی نهم باه تا ب وی دهم بپایان
 و بر نهم بر مین و در چهاردهم به پاکان وی زبیر که خدای تعالی ویرا ازین چیزها
 منع کرده است و اگر کسی رسول یا صحابه ویرا بیند که جای حاضر و نه اگر در آن
 موضع ملا و دو یا و بیشتر یا بیشتر بود خدا تعالی از او بزرگوار است مصطفی از انجا بگرداند و
 این در حجت اوسط در انجا کرامت کند زیرا که گفته اند که اگر در شهری ملا
 و دو یا و بیشتر یا در قصر بود و ویرا در انجا بجواب پند آینه شفا گفت تا خدا
 انرا از انجا بگرداند زیرا که وی رفته عالمیانست ابوهریره میگوید که خارج
 پرسیدم که اگر کسی تلا بجواب پند تا ویل آن چه پند گفت هرگز نشنید
 خوش تن و بصورت خرم کسی نتواند نمودن **فاده بی** است گوید که از مصطفی
 پرسیدم که هر که ترا بجواب پند تا وینش چه بود گفت من را آنی **المنام**
 فقدهای حق نیز هر که مرا بجواب پند حق دید باشد **انزیر** که هر که از لفظ **ک**

رسول شنیدم که هر که مرا بجواب پند حق دید بود زیرا که دیدار من
 رفته جهانیا است بناچار بهشت او را روزی کرد و او پیش هر رزخ او را
 نمود و کاری کند که خدای تعالی از او شنود و شد **اگر** کسی پند که یکی از پیغمبران
 را بجا نهد یا بکشد این کس سیدین و بید دیانت و مفسد و بیعت کرد
 و عهده شکن بود **باب پنجم در تاویل دین اعام و سلطان**
اگر کسی الامر یا سلطان را تا ناری و خندان پند دلیل کند هر پند
 خواب نیکو یا به اندر دین و دنیا بقدر تا ناری که دید باشد **کرد** دید که
 الامر یا سلطان را زیارت کرد دلیل کند بر بوض از سلطنت و بر روی همه بکار
 از کارهای و مشغول کرد **اگر** دید که الامر یا سلطان از متاع دنیا ویرا چیزی داد
 دلیل کند بر پند عز و بزرگی و مرتبه بیابه و در میان مردم عز و خشم
 کرد و بقدر از آن چیزی که داده باشد **و ان** پیغمبر گفت که دیدن نام
 و سلطان در خواب دلیل یافتن عز و بزرگی و مرتبه و مال و رات و جاه بود **سید**

باید با آرزوهای سخن ریز که ایشان فرمان رو و قاهرند **اگر** دید که
یا سلطان بر باوی قهر و عتاب کرد یا ویلا دشنام داد و یا با وی خصومت کرد
و اندر میان سخن سخن خدایتها بود و لیک گفت که کام و مراد خداوند خواب
باشی بر آید و حاجتوار و اشغول نزد یک سلطان یا کارکن و بر **اگر**
دید که با او **یا** سلطان منازعت کرد و لیک **بگوید** چو بپندد خواب ازین کن
نیکو کند و معرفت بپندد از ایشان حاجتوار بپندد و نیز گفته اند که هر که بپندد
که با سلطان رکافت میگرداند او را از آن سلطان و کن او امن نیست
باید آید قوتی و لیسند **من بعد** فوقهم **اگر** دید که
سلطان بفرستد روی یا در محضر در آمد مردمان آنجا که هر اذل و فحاش
و خوف و خوف و در آنجا رفت و فرستکاران **قوله** ان الله لا یغفل
اذا دخلوا قرية افقدوها **اگر** لامر یا سلطان را ترش روی بپندد
و بپندد که روی از وی گردانیدند این کسر لانه نیکو بود و دلیل تقصیر کردن بود

در طاعت خدای خود جبار باید که تو کینه و آلاخه دست کردن با سلطان
و لیک حاجت رو و ایر بپندد خواب بود نزد یک سلطان چنانکه یا کاردار برادران
یوسف یا ایها الغرین ان لا یأمننک **اگر** دید که بالامر و سلطان **بگوید**
مکانه انانک من الحنین **اگر** دید که بالامر و سلطان **بگوید**
عز و شرف و بزرگی بیاید و حاجتوار و سرور و آشنایان بپندد و لیک **بگوید**
بسیار **اگر** دید که بالامر یا سلطان در بر او خفته بود **اگر** آن بستر معروف بود
بیکر نشستن بزرگ کند از خویشان آن لامر یا سلطان و اگر آن بستر مجهول بود
سلطان او را و لایق بر به مقدر در داری و فراغی آن بستر نیز گفته اند
که هر که بپندد که بالامر در بر خفته بود در کار کار خردی با وی نزد یک **بگوید**
اگر دید که با سلطان در یک بستر نشسته بود و لیک کند که در کف و پناه
آن سلطان روز کار بگذرانند به نیکی **اگر** سزاواری داشته بود از بعد سلطان
بجاری نشیند **اگر** دید که وی بر بستر سلطان خفته است و لیک کند و کار

و خدمت سلطان سخت مرقوب نماید و از مال خفته یابد و حیات
کار و نیکو شود و عز و مرتبت یابد **اگر** این سلطان مرده باشد به بقای
باز گردد **اگر** سلطان مرده باشد با ملک و فریاد و زاری و گریه کند **اگر** این
سلطان کن هر صحرای رنجد و دیشش تنیده گردد و ظلم و جور و ستم نماید کند
سلطان عادل بود و فراغت او و لایحه و بیچاره **اگر** دیده که گفته اند
برود و گفت و شنید او هیچ ندید **اگر** از کونک یا از لاری یا حصار
بعضی ویران شود یا کسی در ولایت او فرایند کند **اگر** امام یا سلطان کلاه و دست خورشید
از آنکه بود بهتر باشد و لیکر کند بر نیکو حکم اسلام و قوت دین از آنکه
سر همه خلیفان اند **اگر** دیده که سلطان یا ملکی با سلطانیه خویش فرم میکند و سازد
و یا بر سلطان دیگر فرم میکند و یا بر تو انگری خویش فرم میکند **اگر** این سلطان
یا آن ملک از ملک معزول شود و آن تو انگر در دینش کرد و از قول خدا
چنانکه گفت از ملک بر منزه است **باب** **بیت** **یکم** در دنیا و آخرت

۱۰۰

اما بدانکه هر که یکی از تابعان و صالحان و باران رسول را بخورد
بپندد عز و شرف و بزرگساز و مرتبت یابد اندر دین و دنیا و آخرت
نیکو شود و کارش بالا گردد و در میان مردم عزیز و محترم گردد **اگر** از
آنکه یکی را به خود بپندد دلیل یا فتنی علم و کرامت و شایسته و سنی
و زهد و ارادتش دین و دنیا بود و با کمال اخلاص و اعتقاد **اگر** از فرزند
یان و زاهدان و ابدالان و صالحان را بپندد که در یک موضع گردد
آنکه داند دلیل بود که بپندد عز و شرف و بزرگی و دوستی
از سلطان آن ناحیت و بزرگان آن ولایت یابد **اگر** مردمان را
صلاح را بپندد زنده شده مردمان آن شهر ولایت در فرج و شادی
و فراخی روزی و داد و عدل و انصاف پدید آید و کار سلطان
آن ناحیت بصلاح باز آید **اگر** کسی یک مردی مرده بپندد دلیل کند
که معیشت برین کسی شک شود و زنده گشته و از زباید **باب** **بیت** **دوم**

در آنکه کسی خود را به صورت ^{خوبی} چون امام و سلطان و قاضی و اشراف و
اگر کسی خود را بنده حاکم است و در میان مردمان حکم میکند و با در
است که بحسن آید و یا خطیبی است که خطیبی میکند اگر اینک
اهل آن کس بوده باشد و یا از تبار است وی بجهت دلیل کند سر یا
فتی سزگی و غر و جاه و شرف ^{اگر} این چنینی خود را بنعم بنده دلیل
که نعمت وی زیادت شود و یا قدر و جی کرد و اگر در نظر خود
بصامت باز آید ^{اگر} دید که خدای عز و جل وی را امام گردانید
کند که بنده خود را امیری یا خلیفه یا متهری شود و اندر آن
داد و عدل و انصاف و عقوبت و باری بی بدید آید از قول
خدای تعالی که گفت انی جاعلکم فی الارض خلیفه و در خلیفه گفت
امام می آید ^{اگر} دید که علم پیغمبر و بر دست وی بود دلیل کند که اینک
خلیفه یا متهری شود و مردم را هدایت کند و راه حق نماید و مردم را

مطیع و منقاد او شوند ^{اگر} دید که وی طلب پیغمبر و میرزا و یا به
در سرای میزدند دلیل کند که اینک خلیفه و متهر شود و غر و شکوه و
هیبت او به نظر آید ^{اگر} دید که جهته پیغمبر و پوینده دارد و یا شکوه
وی در انگشت کرده می آید اینک خلیفه و متهر شود و هیبت
اگر دید که وی افتاب یا ماه شده است شعری یا رود آب گشته
یا دیواری یا درختی یا وی پاره از شستن شده است و در
روی بوی کرده اند و یا دید که سلطان یا امیری مرده انگشتی
ملک بوی دود و یا سنگ رمی و یا شمشیر اینک دلیل یا فتنه
و از زو بود و غر و بزرگ و دولت و هیبت و شکوه وی بود و
در میان مردم عزیز و مکرم و محترم گردد ^{اگر} خود شتی را امام مین
دیده داد و عدل میداشت جاه و منزلت وی هم خدایک دیده باشد
شود و هر شکوی که بنده اندر آن غر و شرف و شکوهی یابد و بزرگ

و سطلت نیز نمی آید اگر کسی او را بیدار کند ده روی و خوش طبع
و سطل کردن آن نماز و روزه و فرض و عبادت وی بود **اگر** دید که
بر خلاف این بنیدان نیز بنید این بود **اگر** دید که یا امام حکمتی
سیکنت و یا امام وی را کاری فرمود دلیل کند که این کسی مقرب
و از نزد یگان امام شود **اگر** دید که او امیر بزرگ شدی این بزرگ
و منزلت یابد و خلق دور او مطیع و منقاد گردند **اگر** دید که
او طبعوا الرسول و اولاه منکم **اگر** دید که خود وزیر گشتی غرض
و ریاست یابد **اگر** ندانق متری بود محتاج گردد با کسی شورت کند
یا در دوش و راهم **اگر** دید که وی بنیم بود یا بخرارد
روزی بروی فراخ گردد **اگر** حاجتی را دید یا خود را یا بنید
بزرگ و دولت یابد و مردمان مقید گردد **اگر** خود را سر یک
و یا سر یکی دید غر و بزرگی و دولت یابد و حاجتی نیکو شود

بالا کرد

بالا کرد **اگر** خود را مطیع بنید یا مطیع بنید دلیل کند که بر قوی از
جاهلانی بهتر گردد و رنج بنید و لیکن کارش نیکو گردد **اگر** بنید
جای وی را یا خود را یا بنید اندر رفته و یا افتد قوله **اگر**
انما نحن قشتکم اگر خودش را کاهن بنید یا کاهنی را بنید این کسی
کاری باطل بود قوله **اگر** و ان يقول کاهن اما اصطلح است
خواب دیدن مردی ثقه باشد **اگر** بنید که اصطلحانی یافت
یا بر دست میداشت دلیل کند که این کسی با مردی از راضی
سلطان دوست گردان مرد مقید بود و لیکن کار او متون
گردد و بر یک حال و یک قول نباشد و ان نفع یابد و
روزی بروی فراخ گردد **اگر** کسی خوشی را مؤذن بنید او
او متون گردد **اگر** کسی خود را شاعر بنید یا شاعری را بنید
این کسی در میان مردم دروغ گوی قوله **اگر** و ان شاعر

بتبعهم الفان **اگر** کسی خود را معجز نماید یا مقبری را خد کارگاه
وی کش ده کرد و مال یا به **اگر** کسی خود را پنج بنید یا پنج
بنید اینک کسی در اندیشه در از افتد و از آن بیرون شود
نه آسمان و الله اعلم **باب** پستی و درویدن آسمان
و افتاب و ماه و ستاره کان و اگر کسی بنید که با آسمان
و آسمان را بید اینک کسی رفعت و بزرگی و دولت و
باید و روزی بروی فراخ گردد قدر نگاه و رفعت مکان
عجب اگر دید که آسمان بنفشه اینک کسی از جمله تسبیح کنند و
مکان گردد و کار او بالا کرد **اگر** دید که با آسمان شده و با
دلیل آخر عرش بود باید که توبه کند **اگر** دید که میان آسمان
و زمینی وی را بنا است که مانند آن بر زمین نباشد بر
قدیم بنی اینک کسی از بیرون شود بر نیکوترین حالتی و در

لندن

جهان حال دی نیکو بود **و اگر** لوح محفوظ را بنید اینک کسی
عالم در آن کرد و در آن خوانند و کتب بها بپا بوزد و بعد از آن
کرد **اگر** آن بنا را در پانزده سال و زمین از حشت بنید و کج
و با در پسند و اینک که این کسی در خور پند اندر کارهای
خوش و بدین دنیا **اگر** دید که از زمین خوشی بماند و بکشد
اینک کسی در فقر و غش و عیبی باید **اگر** دید که با آسمان و با زمین
و پس کند که در آن سفر ببرد **اگر** دید که در هوا بنید به هم دلی و ک
بنید بود **اگر** دید که دست وی با آسمان رسیده و دستش را آید
اینک کسی خرد بزرگ و جاه و قدرت باید و کارش ببرد و با مید
برد **اگر** دید که از آسمان نماندی شنیده بود و این خبر در کت
و در حست یافتی بود **اگر** دید که دست بر آسمان کوه باره از روی
اینک کسی حکمت و بزرگ باید و کارش نیکو شود **اگر** دید که در آسمان

سخت و است و بس که در است و ان پاره بود و آنچه زیاده
اگر دید که بر برج است گفته بود روی باش که در پس کردید
روی بپایه کرد و این کس که خود را می شود باز کرد و کار خود را
در است و اول نه پس باقی ریاست و تهنیتی بود اگر دید که در
دوم شد پس کند که با دیران و شرفان سواد که شرف و است
چه شرف و از این نفع باید اگر دید که بر است و شرف و در
باید و ندیم خوانی و پادشاهی که در اگر دید که بر است چهارم شد
این کی سلطان غنیمت و دولت و شکست باید و پادشاهی کرد و او که در
پادشاهی بود هم غنیمت و دولت باید بقدر غنیمت باشد
اگر دید که بر است پنجم شد و شرف و است و این کند که غنیمت و شرف
و کوه بالی شود و حجب و حرم و اگر دید که بر است ششم شد
علم و حکمت با پوز و شرف و در که باید و در بعضی و شرف و

و اگر دید که بر است هفتم شد و این کند که در آن سال بخت و چهار باید
از نه و دهقان و کارش بالا کرد و نور مری باید و نیز
که زحل در است هفتم است اگر دید که کلید است و این
یافت خداوند خواب را حقیقت را و شود و دعا است
اقتد قودت الله مقایده السموات و الارضی اگر دید که
کلید هشت یافت اگر این کس کافر بود مسلمان شود و بگوید
لا اله الا الله محمد رسول الله و اگر مسلمان بود با کفر شهادت از
جهان بیرون شود اگر دید که راست بر است و شود
ی را مفرقی نرسد و پس با فقر و بزرگی و ریاست و تهنیتی
بود اگر دید که بر پرید و ناپدید شد و باز بر آمد این کس
شود و به حالتی مرگ برسد اگر باز نیامده باشد و این کند
که بر در دنیا و این دین افتاب بر خیزد و به تعبیر در

سلطان و امیر و ملک و پسر و مادر و عالم یا کارسیدار و درویش
و عدل و یازن یا فرزند و امثال **اگر** دید که آفتاب و پیر
سمیه کرد دلیل کند که سلطان یا بزرگی یا اینک کسی بمیل و
شفقت نماید و اگر سزاواری درشته باشد ولایت و مملکت
باید و یا فرزند یا پسر یا اینک بخت **اگر** دید که آفتاب را
در اغوش یا در کنار گرفت و یا در خانه و سرای وی آفتاب
همین تاویل دارد و نیز گفته اند که اگر کسی بنید که آفتاب یا ماه
وی را سمیه کردند دلیل کند بر خشنودی پسر و مادر و بخت کند
فرمود و الشمس و القمر را بهمی با جدین **اگر** دید که وی را
آفتاب یا ماه را سمیه کرد اینک کسی سلطان یا وزیر را بخت
کند و در کار ایشان مشغول گردد و آن هم کار باطل بود و بخت
یا در دلایسمه و الشمس و القمر **اگر** دید که وی آفتاب شدی یا

افزار

آفتاب در کنار وی آفتاب دلیل کند که وی خلیفه شرابامیری
کرد و یا وی را فرزند یا پسر یا اینک بخت **اگر** دید که آفتاب
اندر راست وی بود اینک کسی برای بزرگی یا بر سر سلطان
دست یابد **اگر** دید که بر آفتاب قاهر شد و آفتاب مقهور
گشت و یا پندارد که آفتاب در ملک وی راست دلیل کند
که اینک کسی از ملکی یا بزرگ یا عز و بزرگی و منزلت بیاید و کارش
بالا گردد و با مبدای خود برسد **اگر** دید که روشنایی می یافت
و گرمی دو کسی را در میان درشت دلیل کند که سلطان آن بخت
داد و عدل برسد بر رعیت گسترند و مردم را راحت رسانند
و پیونده خدای از آن شادی و دولت یابد **اگر** دید که آفتاب
کسوف آفتاب یا سیاه گشت یا ره شد دلیل کند که سلطان آن
ناخبت را آفت و تباهی رسد **اگر** دید که آفتاب می یافت

و از گری او مردمان را رنج میرسد دلیل کند که سلطان آن پادشاه
ظلم و ستم کار بود **اگر دید** که با افتاب نزدیک شد و چنگ زد
ز دایره کس با ملکی یا سلاطینی آن ناحیه است **اگر دید** که
افتاب تا پیدار شد دلیل مرک سلطان آن ناحیه است
در تاویل به خواب دیدن برت نرزه و جبه تاویل دارد
وزیر و خلیفه و دست و نیام و ملک و مرد و شرف
و غلام و کنیزک و کار باطل و عالم و منفه و سلطان
و پدر و مادر و برادر و زن و شوهر و دختر و
کسی بیند که ماه دور رسیده کرد و یاد را غوش و یاد کناری
افتاده و یاد در سرا و یا فاخته وی تا پیدار این بنده تهر بود
وی را عز و شرف و قدرت و شوکت پدید آید و یاد او در
آید بیک نجات و اگر غائبی دارد سلامت باز آید و اگر در زند

بلائی نرسد

بدطنی باز رسد و یا غلامی بدست آید او را نیکو روی و یا
کنیزکی به خرد با جمک و یا از دوستی مراد پدید **اگر دید** که ماه
تایی میافتد دلیل کند که مردمان آن ناحیه را داده و عدل
و انصاف پدید آید و راحت یابند از زحمت سلطان با وزیر
آن ناحیه **اگر دید** که ماه را منخسف بیند نیکو بود آن کس
که بد و منسوب باشند **اگر دید** که ماه نواشد و نه موضع خویش بود
این خواب را تعبیر نباید کردن و الا اگر بجای خویشی بر آید و یا
آن دلیل پادشاهی بود اما اگر فتح ماه دلیل مرک مردی بزرگ
بود از بزرگان آن ولایت و باریکن آن شهر و یا قلع
و سنگی و خشکی سبب بود **اگر دید** که ستاره کانیه یک جا کرد
آن کار بزرگی بود و قحط و خشکی و محنت و سحر و زکار **اگر دید**
کسی ماه را بر خواب بیند دلیل کند که این کس امیری یا بزرگی

یا عالی شود و یا وزیر مملکت گردد و یا غلامی بنماید و یا
کنیزکی یا جامه بخرد **اگر ماه** را تا بان و رخشان بیند دلیل کند
که اینک کسی یا مردی بزرگی یا فقیهی دوستی گیرد و صحت کند **اگر**
زنی بیند که ماه اندر کنار وی افتاد اگر این زن کافر بود بدین
شد و یا ملکی آورد بدین کند و اگر ماه را بر سر آسمان نیکو بیند
غزو جاه و بزرگی و شرف بیند و غروب بود قدر لشکر اتم تر
کیف خلق سبع سموات طباقا و جعل القمر فیهن نورا **اگر**
دید که ماه آفتاب گشته دلیل کند که اینک کسی غزو جاه و مال یا
از جبهه پذیرد خویش **اگر دید** که ماه در چو وی افتاد دلیل کند که خدا
وند خدوب خانه نیکنده و آن بیروی مبارک بود قدر لشکر و
ناه منازل حق عادی که امر چون القیم **اگر دید** که آفتاب
یا آفتاب یا هم بود دلیل منزعت و مکاشفت و جدال شد

اندر جهان بدان جناب که دیده باشند **اگر دید** که خود آفتاب
گشته اینک کسی غزو بزرگی و ریاست و مهتری یا بد **اگر دید** که رخت
یا رختی از آسمان فرو پشته دیده وی دست اندر روز دید
قدرت دیگر و اسلام بیند و غروب بود اگر بیند سلطان بود
و تا که بکشد از ولایت مغرول شود **اگر ماه** کان نیز غروب
دیدن بر چند وجه تاویل دارند چون دوست و خویش وند و
برادر و فرزند و مغربان سلطان و ت کردن فقها و خلیفه
اگر دید که ستاره در کنار وی افتاد و یا در سر او یا در خنده وی
اینک کسی را غرور دولت و بزرگی فرارسد و یا او را فرزند
ایند دولت مند **اگر دید** که آن ستاره شناخت هر چه در آن گشته
منسوب بود یا بد مثل چنانکه **زحل** صاحب عذاب سلطان بود
یعنی عباد و خادع سلطان بقول دانیال علم و بقول زکریا

خازن ملک یا قاضی شهر یا وزیر یا دهقان بود **مشرقی**
وزیر و قاضی و ندیم بزرگ و خازن بود **مسیح** سپهسالار
ملک یا حاجب یا سرهنگ بزرگ بود **زهره** پردگی ملک یا
مطر به یا خزینه یا مال یا زن بود یا کنیز **عطر** در مستوحی و
دیبر و صاحب دیدان بود **اما** **سروج** به خود پدیدن اگر
کسی که بر آسمان شد و **سروج** مار را بدید و شناخت دلیل کند
که بنده خدای پاکه عظیم و دولت و بزرگ **پایه** **اکبر**
خود بنده غنیمت و خیر و برکت و **اکبر** **سراج** **نور** بنده دلیل مرد بزرگ
کاروان بود **اگر** **خود** **ز** بنده مردی بزرگی عالم و صاحب بود **اگر**
سرطان بنده مردی بزرگی صاحب سر و دیر بود **اگر** **درد**
بنده مردی بزرگی یا ملکی یا سلطان بود **اگر** **میزان** بنده مردی
حاکم و توانمند و صاحب نعمت بود **اگر** **عقرب** بنده دشمن ضعیف بود

اگر قوی

اگر قدوس بنده مردی سپهسالار و کارکنار و پادشاه بود
اگر **جودی** بنده مردی وزیر و عاقل و بیرون بود **اگر** **دو** **بنده**
شخص با حجت و محنت بود **اگر** **حدوت** بنده دلیل مردی بزرگی
و خزینه دار و اتم مقتد ملوک و سلطان **باب** **پست** **چهارم**
در دیدن رعد و برق و ابر و تگرگ و اشتهار اما بداند که ابر
به خود پدیدن بر خیزد و به تیرد دارد و بنده مردی حکیم **پاک**
بارش یا زلزله بود و یا بشارت و یا عذاب و یا قحط و یا
کسی بنده که بر ابری نشسته است این را کسی غر شرف و بزرگی **پایه**
و به علم و حکمت خدیش کاری کند **اگر** **دیده** که ابری نشسته بود و یا
ره در آن بکسیت و بدست گرفت یا بخورد این را کسی علم و حکمت
و خرد و پادشاه **اگر** **دیده** که ابری میخورد این را کسی را منفعتی **سید**
از ملکی یا غلامی یا حکمی **اگر** **دیده** که ابر جمع میکرد این را کسی حاجت

کنند و حکمت بیاموزد **او** دید که با ابر یکی بود و در آن ابر سرگرفت
پیشند خواب **او** هیچ نفقه نبرد **او** دید که خانه دی از ابر بود
کنت معاش و سر از علم و حکمت بود **او** دید که با ابر بنا کرد و لیکن
ملک و ولایت و سلطنت بود **او** دید که بردست در ابر بود و باران می
دیار بود **او** شنید که علم شد و بر زبان او حکمت رود **او** دید که از آن ابر
بروز از بارید **او** شنید که علم بیاموزد و از آن علم بر دفتر رسد **او**
دید که ابر روشن بود و باران بناریه و لیکن کنت سلطان این
با عدل بود **او** از سر پند که در پستان و ابر شد است و دلیل بود که
فرزند آیه اول و هر چه عالم و حکیم باشند **او** دید که خوف ابر شد است
اینک **او** شنید که حکیم شود و مردم از و نیکو می بینند **او** ابر می
دید که باشند و لیکن ترس و خوف بود و دل خدای و آن ابر گذرد
و بینند خواب **او** نفقه نبرد **او** دید که با ابر بنا کرد و لیکن
الطیف

و لطیف بود و هر جا که میخواست میرفت **او** شنید که در شرف و مرتبت
فرار رسد و علم و حکمت بیاموزد و نیز گفته اند که ابر و باران دلیل تنگی
و فراخی و تاریکی بود و گرمی گفته اند که ابر سفید کردار نیکو بود و آن ابر
که از زمین با آسمان میرود دلیل سفری بود **او** بینند که خواب ابر و بار
آهن برود **او** لیکن ابر سرخ در خواب دیدن دلیل بیماری بود
ولیکن ابر نارنگی دلیل غم و اندوه بود **او** که در خانه خویش یا در
خویش و یا در جائه خویش یا در ابر بیند این همه دلیل یافتن علم و حکمت
بود ولیکن ابر ابر در او تاریکی و سیاه بود یا باد یا مهول نشن
سخن و عذاب و قضا و تنگی بود **او** **ما در** رعد به ابر که رعد در خواب دیدن
دلیل قضا و تنگی و عذاب بود و بلا و فتنه و سختی پیدا شود در آن نوحی
دید که باشند **او** دید که رعد میانه و آتش میبارید دلیل جور و ستم
سلطان بود در آن ناجیه **او** **ما در** سیاه بیند هم فرغ بود **او** ابر

که دید با شد و لامیغ سفید دلیل امر و فراخی و از زلزله فرجه
و اگر دید که با سخت محبت و بانگ و رعد می آید دلیل فروختگی
کارها و جو و ظلم سلطان و پیدایی بها اگر دید که بانگ رعد می آید
و خداوند خواب نیست میکرد انگیس که کجای قالی خوانده و او را
کرد اگر دید از بانگ رعد سقف خانه او فرو رفت دلیل بخت
شهر رئیس زنی ببرد از عترت سلطان و یا پادشاه اگر دید که از بانگ
رعد سراسر فرو رفت دلیل کشتن که از اهل بیت ملک زنی ببرد از تن
سلطان اگر دید که بار رعد سخن می گفت دلیل عز و بزرگی و تقرب نزد
حسین بعد سلطان اگر دید که از بانگ رعد بلاد خانه شکست این
کشتن که و غلام ببرد اگر دید که از بانگ رعد کرم به فروفتند اندر روست
ببرد از جو سلطان که مردمان عطا و مالای فرج به باشد اگر دید که درخت
خواب از بانگ رعد بیفتد دلیل کشته شدن شهر یا در آن محاربه پیش

و اگر دید که بانگ رعد مرآت و تپش محبت پسند خواب که
خفوت فهد اگر دید که در خست از بوستان و از بانگ رعد بیفتد این
کشتن یا اهل بیت خفوت و جبهه افتد برک یا زلزله یا زلزله یا زلزله
رعد خبر رعد از خدای عز و جل و اندر و خیر و شر هر چه و طبع و امید و آفتاب
طبع خیر و تپد و ساقان لا خوف و ترس و بیم بها در برق و حقیقت
آتش و صاعقه لا برق بخواب دین و نیش چون تاوید رعد به
بینند لا خوف و فرج از جانب سلطان اگر با باد و شعله بنه به به
لا آریک و یا هر هوا و برق و باد و میغ این همه در خواب دلیل بلاد و
عذاب و قحط و تنگی به و پندار و لغم و محنت میرا اگر دید که تپش می آید به
و با هر چه و خداوند خواب بدان سو میگرد و در آن تپش می آید از جانب
جهت سلطان شاد و روست فرار و از قول خداست چنانکه گفت این بودم
منع این را و خیر خواهد دید که تپش می آید باران می بارد و دلیل بخت خداوند

خواب هر چه آید و آید برسد اگر دید که گشتن مسجد و دی
 بدین سونیت طمیکر و نیکسین نه بزن کند و عاشق جلال وی شده
 بدو مکر و باب بیت پنج در تاویل باد و برف و باران رسیل و پنج
 لا بیا که باران خواب دیدن بدوازده وجه تعبیر دارد رحمت
 و برکت و در درده و فریاد و بلا و کشتن و قحط و بیماری و کفر
 و ایمان و در دفع و لشکر و برقیس بنشد خواب چنانکه گفته شد
 مفسر مستور او فصل و اوقات اگر دید که در شهر باران آید بوقت
 خوشی و لذت فراغت و ارزانی بود و از همان رفته آید عیش بر مردمان
 خوش کرد اگر دید که در محضر باران آید و در دیگر جا نیامد آن نشان
 لشکر بود در کجا باشد و ظلم و ستم کنند اگر باران آید پنبه این دلیل
 رحمت و رحمت بود اگر باد و شعله و گرد و غبار و تاریکی پنبه فتنه و لشکر
 و ظلم و جور سلطان بود که باران خوش و لذت فراغت و رحمت و برکت بود

قدرش و هواندی نیرل انقیث و نیز گفته اند که اگر پنبه باران
 در محلی آید و در دیگر جا نیامد دلیل بیماری و خصومت بود اگر در
 کسبیل در محلی آید آن دشمن بود در آنجا آید اگر دید که در روز
 سبیل بگرخت دلیل بود که از دشمن بگریزد اگر دید که باران خود
 و بارید آن نشان نیکوئی و دولت بود و لیکن باران نزرکی یا
 هول و ترس دیدن نشان غم و اندوه و محنت بود اما اگر بوقت
 خوشی باریدن دلیل رحمت و نعمت و روزی حلال بود اگر
 در وقت خوشی پنبه دلیل فتنه و بلا و لشکر و غارت بود
 و قتل و کشتن اگر زاده و برف بهم آمیخته پنبه هم جا و محنت و
 بیماری بود اما برف و پنج به خواب دیدن روزی فراخ
 و مال حلال و عیش و خوشی بود اگر دید که برف یا پنج جمع میکرد
 مال حلال جمع کند و عیش بر و خوشی کرد و منفعت یابد اگر

دید که برف میخورد میراث و مال خلل نیابد که باک نیست
آید و بخورد و عیش بر و خوش کرد **اگر** باران و باد و برف
و زلزله و کرد و خاک و تاریکی و صاعقه یا هم بیدار حال
در آن ولایت و در آن نواحی فتنه و بباد و شکر بیدار
و تنگی و مرکب صفحات در آنی افتد **و اگر کسی** برف بر خود
بند و آن بوقت خوش بود دلیل فرسخی نعمت بود که در آنجا
بیدار آید **اگر** بوقت خوش بود و نه بجای برف دلیل هم خوش
و شکر و رنج و عنت و بیماری بود که در آنجا بیدار آید **اگر**
که در دهی یا شهری یا ران و سیل آمده خرابی کرد در آنجا
و سپاه فرود آیند و خرابی و ویرانی کنند و اگر آن خرابی کرده
بود این بنام خرابی نماند **اگر** در سیل افتاد یا سیل او
در رود این کسی اندر بیاورن و بخت افتد **اما** باد و برف

اندر

بهره وجه تغییر دارد **بشره** و **بشارت** و **مال** و **ولایت** و **عدا**
و **راحت** و **کشتن** و **بیماری** و **شفای** **اگر کسی** بیدار ببادی
نشسته بود و باد مسخوی بود در آنجا سخط نیست و بزرگی باد
و به هر مردمانی خوش برسد **اگر** دید که بادی خوشی بخت اند
سرد و خانه وی یا اندر روی دلیل کند که این کسی در نعمت و
راحت و آسنا و مال و نعمت یا به روزی بروی فراخ
کرد **اگر** دید که باد و کرد و غبار سخت و تاریکی بود که
که در آن موضع حرب و شکر و فتنه و آفت و بیماری
و اگر دید که باد و درختان را میکند دلیل کند که در آن نواحی
فته و حرب و قتل افتد و بزرگان کم شود **اما** باد و برف
دیدن شادی و راحت و دولت و نعمت بود **و اگر** بباد
بیدار شفا یا به **و اگر** محبوس بیدار شد یا به **و اگر** غمگین شد

بی غم گردد انقصه هر که بپند خلاص یا بد ببرد خوشی برسد
 اما با **دجا** در خواب دیدن لاشه هلاکت بود اما با **د**
 شمشیر به خواب دیدن راحت و برکت و خلاصی یافتن
 و شفا بود از بیماری و الا با **د** جنوب دلیل خیر خوشی و هدیه
 و طرب و شادی و یافتن مراد و راستی نیز بود اما
 با **د** رحمت و نعمت و شادی و فرج از غم و خلاص بود
 و الله اعلم **باب بیست ششم در تاویل دریا و رود و حوض**
و چشمه و بازین خون و نادرین و شاد و ماهی و انکه دریا و چشمه
 دیدن معنی بزرگی یا رئیس بود **اگر دید** که در دریا ماهی و
 می خورد اینک کسی تهای مراد می خوشی برسد و غرور و
 وجه و منزلت پیاید و اگر نر او در متهری در شسته باشد
 پیاید و بهتر گردد و اگر نه هم مفر بزرگان شود و غر

و انتر

و مرتبت پیاید و از ایشان نفع و دولت و مال و قدر است
 پیاید **اگر دید** که از دریا چیزی یافت چون جوهری یا
 واریدی یا صدفی یا مالی یا بد آن آب غل کرد اینهمه دلیل
 یافتن مال و رحمت و راحت و نعمت و نیکوئی بود **اگر دید**
 که در دریا آب خورد یا غل کردی و آب آن دریا شود
 یا بخورد دلیل بود که اینک کسی خدمت متهری کند که بخیل بود
اگر دید که آب دریا بهر بخورد مال بسیار پیاید و اگر اینک
 عالم بود علم وی بسیار شود و از همه آن خود به انشی بگذرد
اگر دید که از دریا بگذشت از دشمنان لای پیاید و از خوف
 و ترس اینک گردد و از غم فرج پیاید و از بهر آنکه چون نبی را
 سراسیم بگذشتند از جمله غم برشته و از دشمنان غم گشته
اگر دید که دریا شنا میگردند اینک کسی در خدمت و علی سلطان

شود اگر دید که آب دریا یا آب رود یا آب چشمه خشک
شوند دلیل کند که دولتی یا ملکی یا شهری یا شهری دردن
ناجیت برود یا غده ها که کرد **اگر دید** که از دریا به
پای بگذشت از عقده غم بیرون آید و بر دشمن ظفر
قوت نکند و جاور نمانی اسرائیل **اگر دید** که از هر
بگذشت و بیای وی تر نشد و آب نیامد دلیل کند
که از جمیع غم و اندوه برهد و سلامتی باید از خوف و ترس
برخیزد **اگر دید** که دریای یا رودی کفاف بود دلیل کند
که بر ملکی یا سلطان نزدیک شود و مقرب گردد و عزت
و بزرگی و مرتبت بیاید **اگر آن دریا یا رودی** در غرق
دارد یا غرق گردانند دلیل کند از ملک یا سلطان و
غنی رسد **اگر دید** که از آن بیرون آمد از غم و سخت بیرون

آید **اگر دید** که آن شد او را از پنج جینی کسی خراب
گردند که بیج بود **اگر دید** که غرق شد و از آن ترسد و از
خش و غم ترسوی ترسد دلیل کند که این کسی به بهی دنیا غرق
شود اگر از آن ترسیده بود او را از ملکی سلاطین خراب
باید گردند قوت نکند و غرق و غرق شود **اگر دید** که در
آبی شد و در دنیا میگرد در عمل سلاطین رود و درگاه
او تیره گردد و اگر خواب در رستن بیند دلیل غم و اندوه
و ستم و بیج است **اگر از دور دریا را بیند** به
چشم امید داشته بود برسد و گفته اند که شنو کردن در خواب
تیره کردن بود در کارها و معیشت گردند و اگر آن آب
روشن بود مال **سلاطین** باید و اگر تیره بود **اگر دید** که در
آب غرق شد دلیل بود که این کسی به نعمت دو جهان غرق

شود و مال یابد و اگر آن آب تیره بود دلیل کند که در
مال حرام سلطان جابر افتد اما بدانکه در مال سلطان
و نزرکی بود و هر رودی کلانی که بنید امیر ملک و مهر
آن شهر بود چنانکه در جلد بنفاد خلیفه بنفاد بود و در
در ملک هندوستان بود و جهون ملک فرارن
و قدرت ملک شام و روم بود وین ملک مهرور
های دیگر را نیز بر خلیفه ن شان تغییر کند و الا بحال
خود در ترو نزر که تر بود **اگر دید که در** در باشد و پیش
به کلان کشته او را از ملکی یا نزرکی غم و سختی
اگر دید که از آن آب سر و تنی شست دلیل کند که از آن
غما بیرون آید چنانکه اگر بی ریند شفا یابد **اگر و ام**
در در از و ام بیرون آید و اگر نرسد بود از خوف

یا از

اینم کرد و اگر چنانکه بنفاد از بنفاد خلاص یابد و باید که
از بهر آنکه غذای شفا و شادی و شفاء آید و در سر و تن
شستن نهاد **اگر دید که از رعد آت** بنفاد و آن آب خوش
نزه میبود و سرد و روشن اینم کسی به تمام مراد های خود رسید
از نزرکی یا مهری غرو و نیکی یابد و کارش بالا کرد و مال جمع
کند **اگر در خواب** رودی خشک بنفاد دلیل چ کردن بود
چنانکه گفت بودی غرضی نزع **اگر دید که از رعد آت**
آن تیره بود خوردی اینم کسی شاعر کرد و قدر تمام تر از تمام
کلی و ادبیهون **اما حوض** بخواب دیدن مردی بود مال در
و تو اندک و یا مردی نزرکی یا عالی بود **اگر دید که از رعد آت**
خورد یا از آن حوض خبر سرد شد دلیل بود که از رعد آت پاک شد
مال یابد و کارش بالا کرد و بقدر نزرکی که آن حوض آتار شد

آن خسته شود و تنج بود دلیل غم و اندوه بود **اگر دید که از جام**
آب گنجه آب خورد دلیل یا نشی مال بود از جهت زمان **اگر دید**
از جام سفیدینی آب خورده بود هم دلیل یا فتنی مال بود
از جهت خادمان و کنیزکان **اگر دید که از جامی آب خورد** تمام
شد و یا از عصاره طعاع خورد ویر شد این کی را دلیل از
عجزش بود **اگر دید که آب گرم خورد** دلیل غم و اندوه بود **اگر دید**
این خوراک را بر روز دیده بود او را از سلطان غم و غم
اگر به شب دیده بود او را از بنیان خونی رسد **اگر دید که**
آب شور خورد دلیل زنده کافی بود یا رنج **اگر دید که آب**
خورده بود دلیل بیماری بود **اگر دید که از زرد فرخی یا خونی**
یا از جامی نامکنج بجستی دلیل نزدیک آمدن اجل بود **اگر دید**
اما چاه به خواب دیدن بقول در انبال عام دلیل عام شد

بر مکر بود

بر مکر بود چنانکه گفت فی غیابته اوجب **و اگر دید که از جامی آب**
می کشیده می خورد این کی عجز و بزرگی و تهریب باید و از جام علی
پیاموزد و منفعت یابد **و اگر دید که از جامی یا کاریزی آب**
و در جامی میگرد این کی مال جمع کند و عیش بر و خوشی کرد
و روزی بر و فرخ شود گفته اند که چاه به خواب دیدن
مکر و عجز و زن و فرزند و زن فریبده بود و سلیط و
زنان بود **اگر دید که زنده کننده یا چاهی یا کاریزی افتاد**
کسی در مکر و عجز و جلی دشمنان افتد باید که بر عجز بود
اما کنده اگر کسی بید که در کنده خون یا در جامی خون یا
تغریقی خون افتاد این کی به خون تا حق گرفتار و مبتلا کرد
و مال حرام یابد **و اگر دید که در شهری یا در محلی رودی خون**
رفت در آنی خون مردمان بزرگ رنج می شود اما ناودان

و اگر دید که ناودانی بود و از آن آب و خون بارید دلیل کند
که اندر آن شهر یا در آن ناحیه است که آن دیده باشند خون
و قتل یا رافد **باب بیست و نهم در غایت کشتی و زورق و قایق**
اما بدانکه کشتی بخواب دیدن به چرخ و به تیر در در زن و فرزند
و مادر و پدر و مرکب و پروزی و اینی و عیش
خوش و رستی از غم و بیماری و زندان و یاد کاری
که او را که ز معاش خود باز دارد و آقا در آخر رستگاری
فرج بود از بهر آنکه رفته او در آب دست و آب سبب حیات
و زنده گانی بود چنانکه گفت و جعلنا من السماء ماء کل شیء حیاً انما
یومنون **اگر بیند که در کشتی نشست و این در سفر بود است بطرح**
باز آید از بهر آنکه کشتی خانه بود هر که بیند بنا چارسی نه رود و
که غایت سلامت باز آید قوله تبارک و تعالی و لوالدی

و لوالدی

و لوالدی **اگر دید که در کشتی نشست در در باشد این کشتی**
خواب پادشاه این شود **اگر دید که در کشتی نشست صحن سلطان**
اقلی بمها دره و الا در آخرش فرج بود **اگر دید که کشتی وی**
مها دره بود و وی در کشتی بود دلیل غم و محنت بود و از غم
آید ن دیر تر بود **اگر دید که کشتی وی نرم نرم در لب آب میفتد**
آن غم سخت تر و اینک بیرون آمدن رکن تر بود **اگر دید که کشتی**
بود و کشتی وی در آب غرق شد این کس به حال دنیا غرقه شود
و هر چند کشتی را غم گرفته اند و الا در آخرش فرج بود و نیز گفته
که هر که در کشتی رود هم چنان بود که در کور رفته و یاد زاری
رود که وی را غم رسد و یا بود که در زندانش گفته و اینک در
آخر از این همه رستگاری بود **اگر دید که کشتی بگشت و تخته ها چله**
بعد جدا شدند دلیل مجتنب بود و در یکی غریب و یا غم و محنت

سختی بد و رسد اگر یک گشتی وی اندر میان آب دریا رفت
اینکس از جمله سلطانین کرد و با ایشان دوستی کرد و نزد
شد اگر کسی خود را یا گشتی خود را در میان رودی یا جوی بند
که نه دریا بود همی تاویل دارد اگر یک گشتی در گشتی نشست و رست
و بیرون آمد اینکس از جمله غمها و بیماری و غمناک بر بند از
انکه گشتی را غمی خوانند و بیابان را مسافرا و چون از وی
آمده بپند از جمله غمها برهد و نیز گفته اند که در گشتی نشستن و
دریاشدن در کار و عمل سلطان شدن بود اگر یک گشتی را
نشست و در میان آب رفت و از کنار دیگر بیرون آمد اینکس
از همه غمها و محنت ها بر همه و از خوف اینکس بدینا که گفت
بخانه احمیاب السفیه و هر که بپند از گشتی بیرون آمد از
غمها و محنت ها خوف و غم باشد و نوداگر کرد و کارش

کرد و عجز و جاه او یافت و ولایت یابد و اگر از عمل مغول شده و پند
بازش ببردند و اگر در ویش پند تو را کرد و با امید ببرد و دید که
در گشتی با قوم بچانه برد و انیس تو بکند و راه رست یابد و قول تو بپند
حجرها و مرسیها یک گشتی از گشتی گشتی آمد دلیل محبت کردن
بود و قول تو فلما انجیم الی البر اذ هم فیر کون یک گشتی نشسته
بود به نیت یگوید دلیل کند بر نیکو کار ما بنده خواب یک گشتی نشسته
در در آب ترخت و برقت دلیل یافتن عز و جاه و ولایت و کرامت
بود یک گشتی در خواب همچون گشتی بود لیکن بر سر کت و غرق
و همچون غرق شدن گشتی بود یک گشتی در دریا غرق نشد میگویند
که در خشکش ببرد و مالش تباه یک گشتی در دریا نشد و لیکن
که در کاری که در مانده بود فسخ یابد اگر چنان دید که در میان
آب ببرد و در خشکش غرق ببرد یک گشتی در دریا نشد و لیکن از

بیرون کرد دلیل سفری بود ایستادنهای مفتحت قوله تم فاخلع
 نعلیک انک بالقدس طوی اگر دید که در کانه روی است
 در ویسنگریه و برپیزی تکیه میداشت بنکس زن بز کند از
 قبائل ملوک و سلاطین و از آن قبائل حاش سیکو شوه و کار نشین
 کرد و مراد نایب دولت علم و حکم **باب بیست و نهم در**
ناوین و سلام و مسکنه و اگر کسی خسته یا غیبه در بهشت
 دوست او را بجهنم میبرد یا که در دست وی کرد
 بنکس از اهل صلاح و ستور بجهنم میبرد که بنکس عز و شرف و قوت
 و توفیق این بیاید و منت رسول بجای آرد و در میان مردم زاهد و
 نیکو مشغول **اگر مشرک** بود مسلمان شوه و در طاعت و عبادت خدای
 عز و جل کوشد و ولایت گذارد کرد **اگر دید که در حصاری شد** دلیل
 بود که مسلمان شوه و از عذاب جهنم ایمن گرد و چنانکه مردیت

در این

در اخبار رسوی که گفت لا اله الا الله محضی فمن دخل امره علی
 معنی لا اله الا الله صحیح نیست هر که بگوید اینچنین بود که در حصاری
 شده و از دشمنان بگریخته **اگر دید که مسلمان شد** و یار وی بسوی قبله
 نماز کرد یا خدای عز و جل شکر و ثنا گفت اینهمه دلیل ایمان و
 و غیر و برکت بود **اگر دید که مرده بود** زنده شد همین تاویل دارد
 از قول خدای تعا چنانکه گفت فمن یرد الله ان یمید به یشح صد
 لله سلام و غیر یرد الله ان یفضل یجعل صد ره ضیق **اگر دید که در**
 و کشتی بود هم دلیل دین و سلام و مسلمان بود مشرکان را از زنده
 هر که بانوح عا در کشتی بودند و آلا اگر مشرک بود و میند که مسلمان شد
 دلیل از عز و عرشش بود **اگر دید که دعای یا تسبیح یا ذکر خدای عز و جل**
 میگفت اینهمه کسی از جمله با و و با و نکبات اینچنین بود و عاقبت در
 به خیر گذرد و چنانکه یا ذکر دفعه کفران تنفع المومنین و الله اعلم

باب بیست نهم در سلام و بر سرش و بقیل کر قمر و اشک
هر یک این؟ و اگر در خواب بیند که کسی را در بقیل گرفت در میان
ایشان گفت و دوستی افتد و اگر دشمنی و خصومت بوده
هم از میان بر خیزد از قول مصطفی ص چنانکه گفت اما خنثی
فی الموده و اگر دست در گزینش نهادند دلیل کند که دوستی و محبت
میان آن دو کس زیاد گردد و که ورت و خصومت و نفق از
میان بر خیزد اگر در دشمنی بروی سلام گردد دلیل کند که آن دشمن
بطریق صحیح جوید اگر در دوستی بروی سلام گردد دلیل کند که
دوست بدوستی وی شادان است و زیادتی میخاهد و اگر دشمن
بدد این کس بر سلام کننده ظفر باید و از شروی این خبر دهد اگر در
کسری و بر سلام کرد این کس زنی بزن کند و از عذر بزداری
عفو و عی این خبر دهد اگر در مردی باز رکاب بروی سلام کرد

و اگر خواب باز داد دلیل کند که باز رکاب در میان ایشان
قدیم گردد و اگر خواب سلام باز نداده بود آن باز رکاب
بناقی نبود و زود در میان ایشان تفرقه و جدائی افتد
و بد که بر زنی بروی سلام کرد از آن کس شفقت و نیکی
بیند و اگر در میان ایشان خصومت بوده باشد وی را دوست
گیرد و الله اعلم باب سی و نهم در غلبه و طهارت و قنط
و موک و قنط و اگر کسی خود را ز قنط ناکرده بیند دلیل بود
که حالش تباه شود و دینش ضعیف گردد و این کس دنیا
و دوست بود و در آخرت غافل اگر خود را ز قنط نکرده بیند
خدای تعالی او را نیکی می دهد و از گناه پاک کرد اگر در
که قنط کرد و خون از روی پیاورد و بدن گرفت این کس متعبد
سنت مصطفی ص بود و نیز گفته اند قنط کردن مفی رقت بود

میان زن و فرزند و خوت و ندان و موداک کردن نرنام
یعنی فتنه کردن بود **اگر دید که موداک میکند** اینک کسی
کار بود و با اهل و خدیت و ندان موداقت کند و ترحم نماید
و اگر دید که موداک میکرد به غیر پیید دلیل کند که مال حرام
باید و نفقه کند اندر طاعت **اما خدای کردن** در خواب
دیدن از غم راهی و از بیماری شفا و از بند قلاص یا غیر
اگر دید که دست روی می نشست از بهر غم از اینک کسی در آغوش
خدای عزوجل بود و از خوف در آغوش رستی از غم و بابت
تضرع حاجات و غم نیک و تدبیر کار با اهل بود **اگر**
دید که دست و روی تمام نشست قبه کارها و او تمام شود
و اگر تمام نشسته بود این بود **اگر دید که سر و تن نشست** و بابت
فغانند بر پوشید این خوار نیکو بود و از غم رستی و از بیماری

شفا و از

شفا و از بیماری سر و تن آمدن و از بند قلاص شدن
کردن بود **اگر در غم مغرول شده** بینه باز آن عمل را
لبوی دهند **اگر در ویش بنشیند** تو دلگر کرد و او آلوده نگردد
که سر و تن نشست در آغوش کرد و هر که بنشیند که سر و تن تمام
نشست بر تمامی غمهای خود رسد **اگر دید که دست و روی**
می نشست بنیت نیکو عز و شرف و نیکو و نزرکی باید و او
از دست زنده بود باز نشی بدست آید و در زنده و کج شده
باز باید **اگر دید که دست روی نشست** بچنی که رود بنشیند
اینک کسی از غم رسد و آلوده در آغوش فرج باید **اگر دید که دست**
روی نداشت در غم نداشت دلیل کند که اینک کسی در راه باید و از
دست برود و اگر چینی خوار سلطان بنشیند سپاه و ختم
پراکنده شوند و لیکن دست روی نشستن فرج از غم باید و اما

سیم در خواب دیدن از غم فرج و راحت و نعمت بود و غم
و شرف و دولت و اقبال و روزی نماید و شکر و شایسته
گوید خدای را عزوجل قوه تقا و تیمم و سعید اطمینان
سکیم شکر و ن و گفته که هیچ خوابی نبود که کسی بپند که آن دلیل
بر کاری و پیشه یا فعل وی **اگر دید که وی کسی را زشت**
کس تو به کند بدست وی و اند و اعلم و اعلم باب سیم در خواب
بانگ نماز و قامت و اشاده اما بدانکه بانگ نماز و قامت
گفتی در خواب بوقت خدیش دلیل چ کردن و امنی و امنی و
یا فتح دولت و ریاست و بزرگی بود و کردن یکوئی و طاعت
و خیرات اما هرگاه که پند از اهل صلاح بود **اگر مقید بود**
دالت بر قهر و خول و آهت و دزدی و سستی و زشت و
ناخوش **اگر دید که بانگ نماز گفت و قامت کرد و وقت**

موضعی بود خدای تقا و سراج روزی کند **اگر دید که در نماز**
بانگ نماز گفت دلیل بود که پخته خواب بر چ و در مردم
بر چ دعوت کند قوه تقا و اذن اناس با چ یا بیکه رجال
و علی کل ضار **اگر دید که در میان قافله بانگ نماز گفت دلیل**
کند که آن قافله را قطع افتد یعنی دزدیران زن و غارت
کند **اگر دید که بر در سرای او کسی باد و به نفس خود بانگ نماز**
گفت اگر این کسی از اهل ولایت بود ولایت باید و متهم کرد
و اگر سزاواری در شده بود سخطت باید و پادشاه کرد و
اگر نه هم حالتش نیکو شود و کارش پند کرد و نمودنری باید **اگر**
که در جای بانگ نماز گفت دلیل سفری بود او در دور و دور
و دور از **اگر دید که بانگ نماز زیادت و فقها گفت یا**
انفاظ میکرد اند این کس سیم کننده بود بر مردم به مقدر زیادت

و نقصان که گفته بود اگر دید که موجب شرح گفته بود این کس
مصحح بود و امر معروف و نهی منکر کند و شرح را به پای دارد
اگر مسند بود خواری و ذلت و حقارت کشد و بود که زخم
خود را اگر دید که در حایط بایک نماز گفت دلیل کند که زنی
صالحه را بر زن کند اگر دید که در خانه بایک نماز گفت دلیل کند
اهل آن خانه یک پیروی پیدا شود اگر دید که در کعبه بایک نماز گفت
دلیل کند که این کس با زن اهل بیعت نیست کند اگر دید که در میان
کوهی بایک نماز گفت این کس در میان قومی ستمکاران نشود
اگر دید که در میان کرمایه بایک نماز میگفت نه نیکو بود اگر دید
که کجری بایک نماز گفت بر سبیل لهو و بازی این کس را عقل
زایل شود و گروهی گفته اند که میگرداند اگر دید که در میان بارز
بایک نماز میگفت و قامت کرد این کس را اهل رسیده بود

از اهل بارز

از اهل بارز از نیز میگرداند اگر دید که بایک نماز نشود و نیز از
و دشوار آمد دلیل غم و اندوهی بود که بوی رسد اگر دید که بایک
نماز میگفت و جامه سپید پوشیده میداشت دلیل کند که این کس
دولت و ولایت باید قوه تقا فی بیوت آن ذوالله آن سیر
و نیز که فیها اگر دید که بایک نماز گفت و بعد از آن کار نیکو کرد
دلیل بود که این کس سردمان را به خدای تقا میبخشد و فرض و
به جای آورد خدایک گفت و غیر احسن قدا فنی ذع ال الله و عمل
صالحی اگر دید که بایک نماز گفت و خدای رسیده کرد این کس
عباده و صالح بود قوه تقا انما یومن با یاتیا اندی اذ ذکر و
و خرقه سجد اگر دید که روز عرفات در میان مردم بایک نماز
میگفت این کس عز و بزرگی و مرتبت بر یابد و در میان مردمان
بیک نام شود و مردمان را از بدعت باز دارد قوه تقا و از آن

از اهل بارز

خبر الله رسول الله اگر دید که بانکه نماز می گفت این کس را بزدی
بگردد و تمامت بر و کند و اگر این کس مفقود بود دستش بر بر نه و اگر
مسجد بود دروغی بر و نهد کند چنانکه گفت اذن مؤذن ایتها
اینها پنج رکعت ر قون اگر دید که بانکه نماز می گفت و مردمان بر و
باری میکردند دلیل کند که مردمان آن دیار قاسق و فاجر باشند
قول الله و اذنا دیم الی الصلاة اتخذوا هزوا و لعلها
دید که در روز آدینه بانکه نماز می گفت این کس غصه و مویه
بعد قول الله و اذنا و الی الصلوة فریج الجعد اگر دید که بانکه نماز
می گفت بر در سرای خودش و مردمان برانی گرد آمده اند دلیل
که این کس ببرد و مردمان برانی گرد آیند چنان که دیده بود اگر
که در میان یا در صحرا و بیابان بانکه نماز می گفت همین تا و
دارد که وی ببرد و مردمان بر چاره وی گرد آیند اگر دید که بر د

کای او

سرای او است از خودش بانکه نماز می گفت این کس زن را ر طلاق
دهد یا خیانتی افتد میان ایشان اگر دید که بانکه نماز می گفت
در در مسجد می گفت این کس حق کوی بود و کواهی بر حق
زیرا که مسجد جای حق است لابد این کس حق کوی بود اگر دید
که بر در کلیسا بانکه نماز می گفت این کس بدی بود که ناک
وی افتد از عیال زنی یا عیالی اگر دید که بانکه نماز می گفت
بر سر مناری یا بر سر کواهی یا بر جای بلند این کس دلیل حج کردن
بود اگر دید که بر در سلطان بانکه نماز می گفت این کس بی نواز
و مفلس شود البته بانکه نماز گفتی در خود ب اویدن دلیل
حج کردن و ولایت شود و حق کفر و کواهی دادن و دست
بریدن و امنی و این و هر که و مفلس و زن را طلاق داد
بود یا بر در در نا و بی نماز و دعا و تسبیح بود اما باید که

اصل دین نماز است و بعد از آنکه شهادت بر نزدیک خدای عزوجل
 بجم عبادتی فاضله از نماز نیست از بهر آنکه با قامت نماز شریعت
 جمیع است و اعلام و سلام مرتفع پس نماز کردن در خود
 دیدن از بهر نماز فاضله و بهتر و نیکوتر و ستوده تر بود و به
 وجهی در ایمان و ولایت و گذاردن امانت و یاد
 کردن یا حرب یا ظفر دشمن یا توبه یا سفر و اگر دید که
 نماز فریضه میکند در بیعت این گوی خاشع و توبه کار بود و
 مطیع خدای عزوجل بود و متابع سنت مصطفی عام و مردم
 های دو جهان به تمامی پیاید و برادرهای خود برسد چنانکه اگر غم
 بودش در کرد و اگر و دم در بر بند بگذارد و پی و دم کرد و
 اگر پی بر بند نشاید و اگر فاسق بود توبه کند و از خود شش باز
 است و خدای تعالی از او بخشنود و در راه روز کند **فوق**

ان الصلوة

ان الصلوة تنه عن الفحشاء والمنکر و جای دیگر فرمود که **فصل**
 فی الصلوة و الصلوة الوسطی که دید که بر اهل خویش وصیت نماز میکرد
 این کس مصلح و باور و پیر نیز کار به و امر و معروف و نهی از منکر کند
 چنانکه گفت و کان یا مرا به بالصلوة و الزکوة ما دست چنان دید که دست
 در وی نهفته و نماز کرد و سلام باز داد و دلیل گفت **در نماز یا احسن**
 نزدیک آمده بود زیر که از کار نماز این جوانی تمام فارغ شده بناچار
 دلیل مرکب بود **دید که** فریضه نماز پیشین کرده و اوصافی و آسانی پاک
 و روزی بی بار بود دلیل کند که ویرا عز و بزرگ و مرتبه رسد و اقبال وی
 نماید بمقدار پاک و صفت از روز اگر روز از بناک به باشد او را غمی رسد
 و دیگر نماز دیگر میکرد و انیس کاری بکند و از آن نفع یابد اگر دید که نماز پیشین
 میکرد و وقت نماز دیگر دلیل کند و انیس و امش بگذارد و بخیر کار وین اگر
 دید که نماز خلفان میکند و دلیل ساز کاری و موفقیت بود او را اهل و عیال

خوشی اگر دید که ناز با ما میگذارد و روزی بروی فراخ کرد و دوش
 آن نخه عیش بر خوش کرد اگر دید که از ناز چیزی میگوید دلیل سفری
 بود او را اگر این خواب زنی بیند در وقت حیض افتد او را اگر دید که برشته
 ستوری ناز میگرداند او را بهر رسد اگر دید که سجد میگردد بر کسی انگیس مری
 و در است و فیروزی و لغت و ظفر باید و نیز گفته اند که سجد کردن دلیل
 قرب کردن به و درازی عمر و امن و نیز از جمله خوف و خطر و بلا اگر دید که ناز
 میگرد و حلا میخورد دلیل بهر چندی رونق دارد و زن بوسه میدهد اگر
 دید که ناز تمام میگرد و سلام بهر است چپ باز داد دلیل کند که کار با بری
 شود و اگر دید که ناز کرد و روی لبوی کعبه میبشت دلیل کند بر شکر
 وین و پاک عقیقه انگیس و دید که ناز میگرد و روی لبوی بشت انگیس
 داشته این کس را بر دین صمودی میل بود و بابت عقایدی دارد اگر
 دید که ناز کرد و روی لبوی مغرب نشسته دلیل کند که بخت و متبوع و کائنات

بکارهای باطل و ترک و نفاق گویند از بهر آنکه این قبله ترسیانست
 و دید که بشت قبله ناز میگرد و نه است که قبله بکدام طرف انگیس در کار
 خویش متوجه کار دید که قمر را مرا کرد و روی لبوی کعبه میبشت دلیل کند
 که انگیس ولایت یابد و بهتر کرد و مردمان مطیع و مرا کرد و داد و عاقل
 مستغنی اگر دید که ناز میگرد و دست بسته انگیس بدینادرمانه نشسته
 دید که ناز را را میگرد انگیس بر قوم ضعیفان و اگر کرد
 دید که به پیشوخته لام میگرد انگیس میرد و مردمان بروی ناز کنند
 در ^{دعا} و اگر دید که معروف است بچاند انگیس فریضه رضای غوث
 بهر کجای دارد اگر دید که دعا خواند که در وی نام خدایتا نبود دلیل کند
 انگیس بهر کار دید که خنده را دعا کرد دلیل کند که ویرا فرزند ایام و
 اذنادی ربه ندا و خفیا اگر دید که در تاریکی دعا میخواند انگیس از جمله
 غما بر به و لغت باید و رضای غوث را شکر و ثنا گوید و قول تالی

وَاَيْتُكَ غَفُورًا رَحِيمًا **اگر دید که دعا و حاجت**
 این جهان نماند عاقلانست از قول خدای تم چنانکه گفت **اَدْعُونِي**
استجابه کند اگر دید که مردمان **سبحوا دعای** میگویند و خدای را میخوانند
 بلندایان را از غلبه محنت و اندوهمان بر بهر دست و دردت باید
 اگر دید که از چشم یا سحان **اَلَمْ يَكُنْ** در حسیس و محنت و اندوه
 بود لاشک از غم محنت و اندوه هر بر دل آید و فرج و شادی است
 باید اگر دید که در صفت بناده بود با تو هرگز کان و تسبیح و تهلیل میگفت
 اینک بر من نشان ظفر باید و باید ببرد از قول خدای **قَالَ** چنانکه
 گفت **اَنَا الْغَنِيُّ** و **اَنَا الْغَنِيُّ** **اگر دید**
اَلَمْ يَكُنْ میگفت خدای **قَالَ** او را و فرزندش بدید و هر چه در حقش کرد
قَوْلُكَ **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا**
اَنْتَ يٰ رَبِّي **سُبْحَانَكَ** **اگر دید که شکر میکرد خدای عزوجل را**

عز و شرف و دولت و قیواری و نعمت باید بخند که یاد کرد
 این شکرتم تا بگویم **اگر دید که صلوات میفرستد بر رسول** **اَلَمْ يَكُنْ**
 عز و شرف مال و دولت و اقبال باید و خدای نشان از خود نشاند
 شد و خدای **مُطِيعٌ** **اَلَمْ يَكُنْ** فرمود که من **اَصْلِي** علی مرتبه و **اَحَدُهُ** **صَلَّى**
 علی **عَشْرَةَ** مرتبه و **مَرَّ** علی **عَشْرَةَ** مرتبه **صَلَّى** **اَلَمْ يَكُنْ** **اَلَمْ يَكُنْ**
 رکوع و سجود بود دلیل عز و ظفر و قیواری بود و صلاح
 ی ریزه که سجده خشوع و خضوع و تواضع است و بر
 کشتن از **تَبَكَّرَ** **اَلَمْ يَكُنْ** **اَلَمْ يَكُنْ** **اَلَمْ يَكُنْ** **اَلَمْ يَكُنْ** **اَلَمْ يَكُنْ** **اَلَمْ يَكُنْ**
اَلَمْ يَكُنْ **اَلَمْ يَكُنْ** **اَلَمْ يَكُنْ** **اَلَمْ يَكُنْ** **اَلَمْ يَكُنْ** **اَلَمْ يَكُنْ**
 باشد امیدهای خود ببرد و اگر این کسی در خوف و واهم و
 اندیشه بود رزان هم بر دل آید و برادر خود ببرد **اگر دید**
 که تشنه میزند تا آنجا که وقت عذاب افتاد اگر این کسی

تجدیدی بود و خلاصیابد و اگر غمی بود شکر کرد و اگر کار
دار بود بگذارد و اگر بیمار باشد شفا یابد و اگر در میان
ملک فتنه و تشویش بود و او بر سولی رود سی شود و اگر
دید که سلام یازد و کار دین و دنیای وی تمام شود **باب**
سیم در تاول مسجد و محراب و منبر و مناره و عالم اما بدانکه مسجد
با دان در خواب دیدن مرد مترو و امام و عالم و قاضی
زاهد یا مرد بزرگ بود که مردمان بگردوی آینه راز
برای صلاح خدیش **قوله** **تسا** و مسجدی که فرقی از اسم آن
کثیر **اگر دید** که در مسجدی بنا میکنند دلیل رحمت و نعمت و رزق
باشد و جمع شدن مردمان و غلبه کردن بر اعدا از قول
خدای تعالی **چنانکه** گفت اند نیز غلبه علی امیر المومنین علیه
سجده **اگر دید** که جای رزان وی مسجد گشته رست دلیل کند بر

انادی

بر زیادتی عز و شرف و بر کی و دعوت مردمان بقی **اگر دید** که تاقی
از مسجد بخواهد این کس زنی بزن کند **اگر دید** که مسجد خراب شد مسجدی
یا بر یا عالمی در آن ناحیه بمیرد **اگر دید** که مسجد خراب کند
و دلیل بر اهل آن مسجد را بکند که درند و با یکدیگر مخالفت کنند
زیرا که خرابی مسجد بهتر نموده باز گردد و قندیلها مسجد دلیل اشراف
و سادات و بزرگان و خداوندان علم و حکمت باشد **اگر دید** که در مسجد
جامع شده و در اخیر و برکت و آینه بر آید و همه مردمان شهر
صحبت او را دوست دارند و به پیشین بر کان مقبول بقول
گردد **اگر** مسجد آبادان پسند یا پسند که وی عمارت میکند
مسجد و دلیل بر آن کار خیر آن شهر بگویند **اگر** خرابی
یا پسند که در مسجد میکند بر ضد این بود **اگر دید** که در مسجد جامع
کرد این کار کسی بکند که همه مردمان شهر از او به بندند و کارش

بگذرد و وحاشا شکویند و بامیه بامیه و مال جلال بیایه اگر دید
که مسجدها عمارت میسر کرد یا میار آید و لغوه میکند همین
تاویل دارد و برای او در بهشت خانه بنا کنند و او نیز او در بهشت
کرد و از قول خداوند تعالی اینجا بگویند انما اجمعها جلد الله عز وجل
بالحق و بالحق لا خیر فی خلق من لا یجمعها جامع نیست
و اینست بحسب باب باز داده و نیکویش بخداوند داده و توکل کرده
و از عذاب مرگ و این گشته زیرا که هر که پند که بخانه خداور شده است
نیکویش همه نجات و بلا و بکلمات این گشته بعد از قول خدای تعالی چنانکه
گفت و من خلک کان مناد و جبار و بگفت انکما جلد الله
فلا تدعوا مع الله احدا در **اول** و درجه او و لیبر دین و مسکن
بعد از قول مصطفی که گفت مسجدها و منبر بر آمل بدرجه درجه او
و لیبر و فتن عز و درات و منزلت و رسیدن به هر دو وقت و من

چنانکه اگر کسی بپایه سلطنت و پادشاهی بیاید و اگر نه لایق بود هم
و دولت بیاید و لیکن اگر دید که این درجه درجه از خشت یکدیگر
بنا شود و نیکویش براه است و لا اگر از کار یا خشت خام دید
بود نیکو تر بود و نیکویش قوی تر بود و نیز گفته اند که منبر سلطان را
و ولایت و جاه و شکوه و زبیه تر در است **بعد از آنکه** بر منبر است
و سخن بگویند اگر نیکویش از اهل منبر باشد پند و رفعت بیاید
و کارش بالا گیرد و اگر نه از اهل منبر بود سخن گوید و دلیل بود که
و بر او در کنند **و اگر** سلطان را پند که بر منبر است و منبر شکست
یا سخا از منبر بقیه او ملا از علم به مغول کنند و دلیل عجز بود
اگر نیز که از علم و ارباب هم ناکوید دارد **و اگر** زنده پند که بر منبر
و بر اهل پیری آیند نیکویش و صلح و سلامت و نیز گفته اند که
در سوالی **بعد از آنکه** بر منبر پند و دلیل نزد یک آمل است

کتابش و یا به که مسلمان شود در **تاویل** اگر کسی بد که در محراب
چینک یافت شد خور و نه یا ش میزد منقعه یا بد از جای که طمع
داشت به قول تعالی کلام داخل علیه از کربا الحراب جد
عندها رزقا کردید که اندر محراب میفرزد و فرزند ی آید اور اولاد
مسلمان شود اگر دید که در محراب زکر دشت رتی رسد اور قول تعالی
و ناده کلامش و هو قاتم **بصالحه** اگر دید که در منبر
و نه از اهل منبر بعد و لید که شد در میان خلق نصیحت در **تاویل** باید
در تاویل و گفته اند که منبر و مناد مرفی بزرگ که یا چیس با قاضی بود
که مردمان را بخیر دعوت کند یا سلطان به باداد و عدل که مردمان
بخیر دعوت کند یا سلطان به باداد و عدل که مردمان را **بصالحه**
باز دارد اگر دید که منبر یا مناد شد اگر کسی به منبر به عز و بزرگ
او زیادت شود و اگر از عوام به حاش نکو شود و کارش بالکیر و عز

و مرتبت پیبد اگر **عالم بود** قاضی و خطیب کرد یا امام
یا مدذن و اندران ولایت معروف و مشهور کرد
اگر رئیس یا مقررید رسالت و ولایت او زیادت شود
اگر دید که مناره بگشت و خراب شد و بنفشه دیدی کند
که کار مهران و نزرگان آن شهر خراب شود و بگشت و
بلا و یا برایشان فرود آید و اهرم مرک بود و نیز گفته
که اگر کسی بیند که بر مناره شد از جشی نزدیک رسیده بود
و سعد بن السیب رحمه الله گوید که مناره به خراب دیدن
زن با جمال بود و اما اگر مناره در خشت خام بیند نیکوتر
و بهتر که از خشت بخند **اگر** کسی بیند که از مناره به جای
افتاد اینک کسی زن خوب با جمال زن کند **اگر دید** که بر
نزدبان باید یا به میرفت اینک کسی عز و نزرگ و دولت

و منزلت باید و چون ساره درجه درجه است با شرف
ن شگ و شرف و منزلت درجه درجه بود اگر دید که
ساره بیفتی یا ویران شد دلیل کند که اهل آن مسجد
متصرف ویرانگه شوند و فتنه و آشوبی در ایشان
افتد اگر دید که در مسجد چراغی برافروخت دلیل فرزند
و کار بخیری بود و سعی نمودن وی براء دین **اما علم**
به خواب دیدن طیب دین بود مذکور و نا صح و سود
کننده بخاک گفت و ذکر فان الله کر نفع المؤمنی اگر
دید که بنده هد و آن کسی که از آن **آن** بوده باشد
شادی و دولت و نفع باید و اگر این خواب بیجا
بیند نزدی صحت باید و مراد باید و اگر در خواب
تقصه کوی بنده دلیل مردی نیکو محض بود **قد رتقا** و نفعی

نفعی

نقص عظیم با حسن انقصی و الله اعلم به حقیقت الحال و
اما حوال **باب چهارم در تاویل زکوة و صدقه دادن و طعاع**
و اگر کسی در خواب بنده که صدقه میدهد آن زیادتى مال و
دین و اخلاص وی بود **قد رتقا** و ما اوتینم من زکوة تبرعون
وجه الله فادیک هم الفلانی **و این** گفت که هر که بر خواب بنده
که زکوة و صدقه دهد او را نیکوئی و ثروتی برسد و خیر و برکت
پدید آید و امر راست و مستحق یا بد بخاک **سقط** فرمود که در
زکوة قنطرة اما سلام و زکوة دادن در خواب دیدن ز
یادتی مال و دین از بلا و گشایش کار آمد و رستنی از غم که
ورسیدن به مراد یا بخاک **سقط** فرمود که احتضار و مراد
نیکو یا زکوة اگر دید که زکوة فرستید در اینج گوی کار بخیری
کنند و در میان مردمان نیک نام شود و و ام بکند از دراز

غم پر دل آید و بامیه یا شنبه اگر دید که زکوة فطرمیه گوید یا بود
 بر عرقون پنبه حباب بخیر و طاعت و نماز و روزه و دعا و
 تسبیح و شکر چنانکه فرموده قد فلاح من تنگ که و نه کرامت و نه
 فصله اما نه قد دادن در خواب مختلف کرد بختلاف
 فرمان چنانکه اگر عالم پنبه صدقه میهد به اسم آن بجهت بریل
 کند بگردان **که** سلطان پنبه صدقه میهد به از نایاب ملک
 و ولایت و بر **که** بازگان پنبه مال و نفع او پیشتر شد اگر از اهل
 عرفه پنبه نشان آن بجهت هر که از ایشان کردان ضعیف میماند
 و اگر هر که پنبه صدقه میهد به آن گرس در میان خلایق ستوده
 و پنبه بیه و بیکون نام شده و ضارقی از او شنبه کرد و از آن
 بخت کرد چنانکه فرموده **المصدقین و المصدقات**
واقضوا الله فضا حنا و رسول محترم فرمود که **المصدقون**

والمصدقون

و المصدقون **خبر** است از لطف و فضل صاحب امر تقیاته و هم
 صحیح است فرمود که لطفه قد رد بلاء و هم او گفت که لطفه قد بازید
 لعمرو در فیه صدقه دادن آیات خوب بسیار است و اگر یک یک
 کنیم کتاب مطول کرد و از مقصود باز میمانیم **طعام** فضیلتها
که دیدم در ویست طعام داد و از غم و محنت بیرون آید و لایق
 با به قول **طعام** و **طعام** علی حب و مکیا و یقینا
 و امنی **که** دید که کافر طعام داد و لیس بود دشمن خویش
 بر کار گرفت و به دیاری کند و **که** **اسلم** **ببر** **در روزه**
رسم **و حج** و **کعبه** و **بزم** و **عمره** اما بداند که در میان معجز
 اختلاف و تغییر روزگار و هر گفته اند که اگر کسی پنبه در ماه روزه
 و لیل کند بر تنگی سال و گران زرها و هر گفته اند که لیس کند
 بر تنگی سال و گران یافتن مراد و شکر و بخیر شدن از بیماری و لذت

و امام اگر دید که در رمضان از اول تا آخر همه روزه را روزه نمیدارد
 و لیکن در بعضی اواند همه کارها بفرماید و راه رست درویشی یابد
 و در کارها ویرامفت و قوت بدهد اید چنانکه گفت **هَذَا لَنَا**
وَبَيْنَاتٍ مِنْ هَذَا وَالْفِرْقَانِ اگر دید که روزی نمیدارد غرض
 و در است و اقبال با به مال و نعمت و فیروزی و ظفر بدشمن آمار و
 گشایش در خواب بعد از دیدن دلیل بیماری بعد و فکر و توشه سفر
 دور اگر دید بسوز روزی که دلیل بود شکس روز حلال باشد و
 از راه و عابه و نیک نام شده **اگر دید در ماه روزی میشت بپوشه**
 و لیکن توبه به قوله **فَصِيَامُ شَهْرٍ مِنْتَابِعِينَ تَوْبَةٍ مِنَ اللَّهِ**
اگر دید که روزی قطع میشت انیکس در آن سال از بیماری میزد
 و از گناه توبه کند **اگر دید که روز عید است از غم و محبت و اندوه پر و دل**
 آید و شاد و در وقت بایست عید روز شاد است بکس را علی الخصوص

پندند **اگر دید که روزه میدارد و نمیداند در روزی است**
 و لیکن کند در کردن و در صبر است و کند از دقوله **تَعْلَانَدُ**
لِلْجَنَّةِ صَوًّا و نیز گویند روزی دشمن در خواب دیدن تن
 در سر و در شدن بعد از آن و توبه کردن و یا سپر و بر از غراب
 خاخر و در چنانکه مصطفی فرمود که **اگر در ماه رمضان** **اگر دید که**
 در ماه رمضان بعد از روزی دست باز داشت و لیکن شکس کج
 خوردن و خون ریختن و زنا کردن و یا ربه و غصه و عاص و علق بود
 بر خدای عز و جل **اگر دید که در رمضان بنیه میخورد و دهنست که رمضان**
اگر انیکس و الا بعد مغول شده اگر از عوام بعد او را بهمت بگیرند اگر دید که
 در رمضان او را قی آید و چون بیرون آمد باز خورد و انیکس و امام دار
 بعد و نمرد و در محقر میکند **اگر دید که روزی میدارد و ازین دنیا نماند**
 بسیار و باز میخورد و انیکس از خوشی آن خود ز کوهستان و او از آن

بی نیاز است و بکس هم بخورد اگر دید که روزی بیدار و بنمید اندک
چه میدارد و نیکس قضای پدر در کردن مانند به قول تم لایق نیست
لَلرَّحْمَنِ صَوْمًا و دید که در همه عمر خویش بار و زهر است اگر نیکس
پارسا و مصلح بود و لیکن بر توبه و تقوی و پرهیزکاری و اگر نه پارسا
بود و لیکن بر مرتبه میباید و بدان نرسد در تا وین چکر در
خواب دیدن بهشت و بهشت دارد و تزویج کردن و یا یک یک خریدن
یا بزیارت لام شدن و یا ولایت و یا ملک عادل و یا زیارت عالمی
یا رفتن بکار خیر یا مزد یا ثواب حج و یا قوت در صلاح کارها
و دید که طواف میسکرد خانه کعبه را و لیکن قوت و صلاح بود در کارها
وین و من و منیز بود از خوف و ترس قول تم و **لَا تَجْعَلْنَا الْبَيْتَ قَتَابَةً**
لِلنَّاسِ و امنا و دید که بجانه کعبه اندر آمد همین تا ویدار و و لیکن
بود اگر دید که روزی بگوید میباید و لیکن در مسکن و در نیکس با وین سلام

و سلمانی و دید که ناز حج کرد و حج تمام بکنار و و لیکن گفت که نیکس
وین و دار و مصلح بود و لا ینها سلمان در زمان و شکار بکنار و
و دید که در پشت کعبه ناز کرد و لیکن در نیکس از وین و سلام
برگشته بود **از قول** سعبه ابن مسیب و ابن سیرین که گفته اند که هر که اینی
در پشت در کعبه ناز میبکشد انیکس به نهم بود وین و دیانت بود
از هر که همه جهانیان چون ناز کنند روزی بر کعبه آرند و او روی انکبه
گردانیده است **و** دید که حج بر در و حجت و لیکن نیکس در لایق
خیانت کنند و به و خدای عز و جل را شکری نیکند **و** دید که در کعبه چیرفت
و لیکن گفت که از خلیفه کعبه اولافایده رسد **و** دید که کعبه سرای وی بود
گفته کار نیکس با لایق و عز و ریاست و مهتر رسیده و با سلطان
آن ولایت نزدیکی و از و کام و مراد بیا به **و** دید که ویرا و لایق
دادند در مکه و لیکن در نیکس از خلفایان از ولایت کرد و و نیکس از

اشغال انجام رسانیدن و برینند ازند **اگر دید** که بعد از پور وادانیکس
چیزش درست و قور کرد **اگر دید** که وی را در کعبه جابر بود و آن بیفتاد
و ویران شد و لیا که مصیبتی روی رسد **اگر** خود را بکعبه دید و مردمان
ویرا بر سینه نیکس شهید میرد **اگر دید** که دست اندر جمل سواد لید
انیکس است اهل حجاز کند **اگر دید** که جبر را بر کعبه انیکس به عتر اندرین
به یاد آرد **اگر دید** که اندر بیت الحرام شد دلیل بود نیکس از جمله غمناکی
و آخرت این شرح قول تعالی **وَمَنْ خَلَّكَ كَانِ اَمِنًا لَا يَكْفُرُ**
در خاتمه کردن بود از کعبه و باز استادن از محضه و رستن از غمها
لا استادن بر توفیق و لیا یافتن مراد با بعد اندر دنیا و آخرت و سر
خوش و نام خسته **اگر بیند** از موقف میاید و لیا کند هر چه
مر از خدا ترست بخواد تمام رسیده اندر دنیا و آخرت و توبه کند و نیکام
شود **مشرک** و هر که سینه در مشرک احوال بود نیکس از شغلها این جهان

فارغ شود و توبه کند **اگر دید** که بر بنا رسیده بود خدای تعالی
دور از این کرد اند از هول آخرت و عذاب دوزخ **اگر دید** که
اندر حرم شدند در و جهان این کرد و کارش بالا کرد و عز و شرف
و بزرگی باید و نعمت بروی فراخ کرد و عیش و خوشی کرد **اگر**
دید که طواف کرد و نیش قوی شود و امر خدای عز و جل بجای آید
و مال خلل پدید و بر دشمن مظهر شود **اگر دید** که نیده از در کرد
از جمله غمها این کرد **قد رستا** لبطو قوبالیت البقی **اگر دید**
که بر خانه کعبه دند رشت این کسی مهر ولایت کرد و مال و نعمت
بر روی زیارت شود و امرش باید از خدای عز و جل و اگر شاق
بود توبه کند **اگر بی دین** دار شود و اگر نیده بود از زدی باید **اگر**
کرد کعبه شد و بیرون آمد از جمله غمها و خوف را این کرد و درونی
فراخ کرد و در خدای عز و جل امرش **اما طواف کردن در خواب**

دیدن دلیل تهری یافتن و غرود دولت و نهرت بود از قول
دانیال اما **آب ز نهر** هر که به خواب بیند از تشنگی قیامت
انحرش شود و توبه کند و در سطح ۳۰ به خواب بیند **اگر دید** که
در میان صفا و مروه بود این کس سفری کند با فایده و مبارک
و با ایمان از این جهان برون شود **اگر دید** که چرخه گردن در خواب
پای به و کارش در دین و دنیا با لک کرد و هر چیزی که از کار چرخه خواب
بیند همه نیکی و خیر و برکت بود و در شفا بود و در کار دین و دنیا
با هم کعبه که هر که بیند که در با هم کعبه نماز میکند از دین کس به مذاهب
و بی دین و دیانت بود و کافر بود و نیز گفته اند که در کعبه نماز کردن
با کسی دین و اعتقاد بود اما **قرآنی کردن** در خواب دیدن دلیل
خیر و برکت و ثروت و برآمدن امیدها حاجتها بود **قدوس** و
بها بر فی سبیل الله کعبه وافی الارض مراغ کثیر و معتد **اگر دید** که

غزاروی

غزاروی بایس کرد یعنی از بهار دکاروی و عیان
وی برین کرد که هم گشته شود **قدوس** فعل عظیم
تقد وافی الارض و تقطعوا رحاکم **اگر دید** که چهار
میرد و فضل و بزرگای و دولت و رفعت یابد **قدوس**
فضل الله الیها هدینج بامودلهم و انفسهم علی التقاعدین **اگر دید**
که مردمان به جهاد میرفت دلیل نصرت بود این کس را در
وجه و مال و نعمت و اگر بسیار کان رود سود کند **اگر دید**
غازی در خواب بیند که غارت میکند و از مردمان غنی
به رباید دلیل با فقر غنیمت و کامرانی بود **اگر دید** که از
جهاد ویرا گشته شدی یا به و مال حلال بدست آورد عشق
بر خودش کرد **قدوس** و لا تحببن الله من قبل فقلوا فی سبیل
الله اموات بل احياء غدا ربهم یرزقون و در غیر جهاد کشتن

به خواب دیدن کشته ظالم بود و کشته مظلوم اگر دید که
ویران کشته از آن کشته فرمانیده وی را منقعی رساندند
تثا و غیر قتل مظلوما فقد جعلنا لولیه سلطانا اگر دید که او
کسی را بکشت او بیدار کرد و عاصی و مخدول بود زیرا که خدای
عز و جل بر هر باغی و عاصی کسی را نفرت دهد تا ویران مقهور
و مخدول کند **خفا** یا دیگر دهم بنی علییه **اگر دید کسی** و
کردن زنده سر از تن جدا کرد کردن زنده از کردن زنده
و شفقت یابد و لیکن هر انگاه که هر دو معروف باشند اما
کردن در خواب دیدن و با و طاعون باشد و آن در آن
بمذخرب و خطومت وقت و اشدوب افتد و لیکن **عارت**
کردن در خواب دیدن زیباتی عمر و شفقت و زیباتی غم و سخت
و انخوده بود و نیز گفت که اندک مایه کراتی نرختها بیدارید و

گفته

گفته اند که از زانی نرختها بود و بیند و مان و غیبت یابد
باب سیم در سرک و مردگان و کفن و کورستان و شستن
و خطوط و نماز بر مرده و اشد و اگر کسی خود را بیند که بر روی
بیشانی بود از کاره عظیمی که بکند اگر دید که بر روی باز زنده
شد دلیل بود که این کس گناهی بکند و باز توبه کند و کروی کشته
که زنده گانش در از شد اگر دید که کسی گفت که هرگز نمی داند
که این کس در غزاکشته شود اگر دید که بر روی و بر و تهم داشتند و
کفن کردند این کس را در دنیا شمس است بود و آن دیشی نباشد
اگر دید که امام شهر بر دانی شهر خراب شود اگر دید که زن و بی
این کس توانگر گردد اما مرده زنده شدن در خواب دلیل بر
یا فتح بود از خبر که از آن صلح بریده باشد اگر دید که او در
زنده گانی در از یابد و لیکن در سرانی وی و برانی افتد اگر

مردم بود و زنده شد اگر این کس مهر بود دلیل کند که غرض از
وجه و حال او زیادت و اگر کمتر بود مهر کرد و کارش بیش
و مراد های دو جهان باید **قوله** فاما الله ماته عام اگر
مردم **یک است** این کس از این بادیان پرون شده شد اگر
مردم می خندید دلیل کند که آن مرد از عذاب و نوح این کس
و بهشت یافته **اگر دید** که مرد بیمار است برای او صدقه باید
تا خدای عز و جل بر وی رحمت کند **اگر دید** که مرد زنده
در اغوش گرفت دلیل کند که این کس را عرش در از شود
کارش بالا کرد اگر **دید** زنده **مرد** را بکنار گرفت دلیل
که این کس را با خوشن خصوصیت و مفارقت افتد و از یک
جبهه شوند و یا پیر شود **اگر دید** و در پنج با مردگان کند شستی
و کفن و حنوط و غیره با وی بگردند دلیل نیکی و نیکو این کس

و غرض از

و غرض از کی و دولت **اگر دید** که وی را در خاک کرده اند
دلیل کند که این کس بی توبه بود **اگر مرد** دیرینه را **دید** که باز
می مرد دلیل غرور بود از تبارت وی زن یا مردی را **اگر**
که از مرده مرگ دو پیرسد او نیکوید که مرده ام دلیل کند که
از این جهان با ثبات بیرون شده باشد **قوله** بل ایضا
عند ربهم میرز قون **اگر مرد** را در مسجدیند دلیل از این مرد
از عذاب خدای عز و جل زیرا که مسجد جای امام است **اگر**
گفت و خرج دخل کان است **اگر دید** که مرد را دشنام میدادند
کافی در دنیا باید **اگر زنی دید** که شوهر مرده با وی جماع کرد
کند که از کس های مرده با وی نیکوئی کند **اگر دید** مرده متبینه
نیکو بود **چنانکه گفت** تری اناس مکری و ما هم بکاری و نیکو
الله شد **اگر دید** که مرده خود در روی شست دلیل کند که خوش

مرده از غم فرج یابند و از سخت و اندوه بیرون آیند **اگر دید که**
مرده را می شست تو به کند و مال و منفعت بدست آورد و روزی
فراخ شود و اگر بپنجه باز رکان بود سود و مال بسیار یابد **اگر منفعتی**
بپند که مرده می شود تو به کند و برکن مرده بیکویشی و شفقت نماید
اگر دید که مرده شوی را طلب کرد که چاه مرده را بشوید دلیل کند
که مرده را در غمی نباشد و کردارش به بر بند **اگر خود را بر بند** سوزی
بپند این کسی را حاش بیکو شود و کارش بپند کرد و از غم فرج یابد
اگر دید که مرده را کسی خبری دهد آن خبر در میان مردم فراخ شود
و در زدن گردد **اگر دید که مرده** خبری خورد یا از کسی خبری بشنود
خبر در میان مردم عزیز گردد و کم شود **اگر از مرده** سخنی شنوده بود
آن سخن راست بود زیرا که مردگان به جای راستانند و خبر راست بگویند
و نیز گفته اند که مرده دروغ نگوید **اگر مرده را** با جامه بیکو و تازه

بپند دل

بپند دلیل کند که کار آن مرده در دن جهان بیکو بود **اگر غلغلی** و ترشی
روی بپند و یا با جامه بد و چو بکشی بر آرد و حدقه بپند و در دن تا خدا
عز و جل بر وی رحمت کند **اگر مرده را زنده** بپند برکن مرده کارش
بپند به و حاش بیکو گردد **اگر زنده را مرده** بپند کارش بر و بشود کرد
اگر مرده را شادان بپند دلیل بیکو حال آن مرده بود **اگر در کار** شادان
معروف بپند که مرده کان برخاسته اند اهل دن بقدر دنیا و سحر
رسد **اگر که دید مرده** بپند و باز بیکو است این کسی مسلمان مرده باشد
چنانکه فرموده فلیطعمه قلیل و لیکو کثیر **اگر زنی** بپند که پسر او مرد شود
آید او را **اگر برادر** خود را مرده بپند کار وی قوی گردد **اگر**
روی سبزه بپند آن کسی کافر مرده باشد **چنانکه گفت** و دعا انداخته شود
و جود اهل کفر تم بعد ایا نکند **اگر دید که** مرده را زنده میکند دلیل کند
که کافری بر دست وی مسلمان شود و اگر بپند فاسق بود تو به کند

اگر دید که مرده که جامه کهنی بوی داد اینک کسی نیازمند گردد و اگر نوزاد
حال معاش وی بیکو شود **اگر دید** که مرده پند میدهد یا نصیحت میکند
اینک کسی را توبه باید کردن از گناهایی که می کند **اگر دید** که مرده
چیزی فروخت آن چیز میان مردمان عزیز و گران شود و بیکو
چیزی که مرده نبرنده دهد آن غنیمتی بود که بوی رسد **اگر دید** که
مرده بجماعت میگرد دلیل بود که اینک کسی به تمامی مراد و چیزی
بوی رسد که طبع نداشت باشد **اگر دید** که مردگان سخن گفتند آن بوی
در ازوی عمر وی بود و هر کاری که از مرده بیند و گویند آن درست
و راست بود **اگر دید** که مرده کسی را بدست داد به شهادت رن
کس در حق مرد نیکوئی کرده بود یا کند بد عیا صدقه دادن
و یا برکن مرده و امثال **اگر دید** که مرده چهل وی را برزد
اینک کسی بر دشمن خویش ظفر یابد و یا بود که سفری افتد و در **اگر دید**

که مرده بروی سر گران میدارد اینک کسی در حق آن مرده تقصیری
کرده بود **اگر دید** که مرده را دید که پی رشت یا یکی را خوشی می بخش
حال آن مرده نه بیکو بود **اگر دید** که مرده خفته است حال او بیکو
بود **مقدمه** علی علی صائی و لایر که به عبادت باشد **اگر دید**
مرده را دید که از درد سری نالید آن مرده در حق مادر و
پدر تقصیری کرده بود **اگر دید** که مرده نالید اینک کسی در امانت
خیانت کرده بود **اگر دید** که مرده از دست نالید دلیل کند در حق برادر
و خدا هر تقصیری کرده بود یا حق ایشان را برده باشد و یا
بود که سوگندی به دروغ خورده بود **اگر دید** که بیهوش میاید دلیل
بود که حق زن به جای نیاورده باشد **اگر دید** که مرده از شک میاید دلیل
بود که در حق کن و فرزندان تقصیری و ستمی کرده بود **اگر دید**
از ساق میاید عم که کشته وی باطل باشد **اگر دید** که مرده از دل میاید

این کس از جمله شریفان و بزرگان بوده باشد **اک** و بد که حروده ویرا
مینزد این کس متعقی باید اندر سفر و چتری از دست رفته او بدست آید
و نیز گفته اند حروده زنده را زدن قوت دین وی بود و که از دین و کمال
اک حروده را بر آهسته چنبد لیل کند که آن کس ستم کننده ازین برجهان پرا
شده بود **اک** حروده را آهسته دید و لیل را رحمت کی روی بود و در آن جهان
اک بد که حروده چتری بوی دل و آن نشان دولت و شکوای بود که بوی
رسد از جای که طمع تراشته باشد **اک** بد که حرام بوی دارد
آن نشان بخت و دی بود در آن زمان **اک** بد که طبلان بوی
آن و لیل غم و زک که دجابه و محمل بود که بوی رسد **اک** بد که طبلان
یا چتری خوردن بوی دل و آن روزی شریف و پیش خوش
و شکوای بود که بوی رسد **اک** بد که حروده بوی سلام کرد
و ویرا بدست بوس کرد آن دین شکوای حادی بود و نیز شکوای بوس
دالتم

و نیز گفته اند که دست گرفتن و لیلان یافتن بود **اک** حروده چنبد گنج
و قریح و خوردن ویرا یافتن **اک** بد که در پس حروده در
سرای رشت واران جا بردن نباید دلیل هر کس چنبد بود
و اگر نیز بردن آید بهشت بهار شود **اک** بد که در
میراث برادر او پس کند که این کس برسم بهر آن حروده
رود و نهاده و در آن زمان **اک** بد که حروده را بر زمین می کشند
کس کس برسم طبع بکشد و منفذ بود **اک** بد که حروده را بر کشت
دی و دشت این کس ل حرام باید **اک** بد که پس از سر و تن
این کرد **اک** بد که دختر او بود دلیل کند که از فرج ناپسند کرد **اک**
کفن در تابوت بدین دلیل که بر زبان و قام شدن عمر بود که
هر چند کفن نامترو در آن زمان بود حروده بتوبه نزدیکتر بود و اگر کوتاه
چند نشان فدا و روی بود و دوری از توبه اما چنان راه

اگر کسی خوشتر از خازنه بیند و بیند که مردمان او را می
انگیختند و نزرکی باید باندازد مردمان که او را
اگر دید که خازنه بفرستد اینک کسی عمل مغرور شود اگر زن
بیند که بر دو ویر خازنه نهادند شوهر کند و اگر شوهر داشته
باشد و بیفتی تابه شود اگر که دو خازنه برداشت نیک
خدمت ملک یا سلطان را بخار کند اگر کسی خازنه بپوشد
نهادند اندر شهری یا در محلی دلیل کند که فوق و فد
زنا و بربداری واقع شود و اگر بر نفسی نهاده بیند
دلیل کند که اینک کسی را میگویند و کارش با کار دیگر و مال
باید و روزی بروی فراخ شود آن **خواب** در خواب دیدن
مفسدان نشان تو به بود و از غم و فرج یافتنی و مصلحتی
نام و نشان نیکو شود و **گورستان** خواب دیدن جای عبرت

گورستان

خواب دیدن و پیشانی از گناه و نزر کشد اندک گورستان به
خواب دیدن دلیل محبت مردم مفسد و فاسق و بی
بود و بود که غمی بوی رسد و یا پیشانی بود در کاره اگر
اگر دید که از گوری در آمد اینک کسی از غم و محنت فرج یابد
و از بند خلاصی و از بیماری شفا و آن گورستان معروف
بود کار حق بود اگر که در گورستان معروف بر سر گوی
و بسته بود اینک کسی بر گناه میقیم شود اگر تو انگری بیند
که در گورستان می رود و به گورده سلام میکند اینک کسی درویش
شود چنانکه آن مردمان به سوال چیزی ستاند از بهر
گورستان مدفع مفسدان است اگر که گور دیدی سفری بود
اینک کسی را و یا بود که در زندانش به ماند زیرا که گورستان در
اصل نداشت اگر که گورستان زینت کرد و دلیل کند که

زندان زیادت شوند اگر دید که در بام وی کوری کنند
زندگانی وی دراز شود **اگر کسی** بسیار در موضع مجهول
مردم منافق بود **اگر دید** که در کورهای باران بارید دلیل
راحت آن مردگان باشد **اگر دید** که در کوربرد دلیل بود که
در زندانش ببرد آفتقه اگر مرده درش دان و خندان بیند
و جامه حریر پوشیده اینهم علامت خیر و برکت و نیکوئی
آن مردگان باشد **اگر کسی** مادر و پدر خود را زنده بیند آن
دلیل نیکوئی کار وی بود و از غم بیرون آید و شادی یابد
تا غم نبوده **اگر دلیل** استغفار و دعا کردن بود **اگر دید**
که در پی امام بر مرد نماز کرد دلیل بایش ولایت بود این
کسی را از خدایه سلطان **اگر دید** که بر مرده نماز کرد اینهم یکی از
معصیت تو به کند و مسیح و یسک نام شود و عاقبت او خیر
نماید

کنارد

کنارد و الله اعلم **بیشتر** **در قیامت** **چون** **یک** **دانه** **و** **اشغال**
اما بداند که احوال قیامت و حساب و کتاب و شمار هر چه
قیامت تعلق دارد در خواب دیدن نیکوئی بود و خندان
وند خواب را کار بآید کرد و مراد آید و عیشی بر خوشی
کرد و پارس و یسک نام شود و مراد آید بآید چنانکه اگر غم
بود زن کند و اگر در ویش بود تو انگر کرد و مال حلال بآید
و بانیکان صحبت کند و یسک نام شود و در اهل صلاح کرد
در تاویل میزان میزان خواب دیدن را بر چند وجه تفسیر
کردند قاضی شهره و عالم و متوسطه و رئیس و اندک
و اگر تر از و در راست به بیند دلیل کند که قاضی شهرت
بود و شیخ بر رستی گذارد و میل وی بایسکند و رسته غی
ستند و عالمان امینی باشند و علم نافع به خلق آموزند و

و سلطان آن ولایت عادل بود و کردید که تر از در این
نبود بیا به درستی که این که گفت بر عکس بود چنانکه قاضی
رشت ستان و میل کننده بود عالمان مفید و سلطان بابر
روز عدل و داد و فضل است **چنانکه یاد کرد و بیضی المود**
القطایم و قیامت **اگر دید که** با وی شمار و حساب خدا
کردن این کسی در غم و بیاحتیاجت افتد **اگر دید که** شمار وی با
بأس فی کردند این کسی در راحت افتد و وام بگذارد و از
غم بیرون آید و **اگر دید که** از شمار خارج شده از غما برسد و از
بیم این بیا به **اگر دید که** قیامت تر خداست و وی به نزدیک حق
آینده است این خواب درست و راست بود و زکات
داد و عدل بود در آن ناحیت **اگر دید که** کور که باز شکافند و
بیرون آمده اند اگر این کسی در حرب بود ظفر بیا به **اگر دید که** ویران
شد

دین کند

کند که این کسی پیدا کرد بود **تو را** آتش اندیخ ظلمت از و اهرم
و نیز بود که خداوند خواب بر کناه کردن ویر بود الله بیا به
که تو به کند و گروهی گفته که قیامت خواب دلیل از غم
اگر دید که بشمار نزدیک بود این نشان غصه پیفته خواب بود
چنانکه گفت اقرب للناس بهم و هم فی غصه مع حزن
اگر دید که با وی شمار میکنند دلیل زبان بود **تو را** بی
ح با شدید **اگر دید که** کردارهای وی را سنجید و سنجی کرد
ترا آمد این کار بزرگ و میگوید و اگر بدی زیاد تر بود نه میگوید
تو را فرشتت موازیند فاولیک هم المیزان و فرشتت
موازیند فاولیک هم اندیخ غم و در تقصیر فی جهنم خندان
اگر دید که تر از و بدست وی بود این کسی به رده رست بوده
چنانکه گفت و از نانا مهمم الکتاب و المیزان لتقدم الدین

بالقطه اگر دید که فرشته نامه وی بوی داد که خواند اگر بنده
از اهل صلاح بود دلیل نیکی حال و کار وی بود اگر **مفسد** و فاسق
بود دلیل بی طره و هلاکت بود چنانکه **باد کرد** اگر اکتایک کفایت
نهک ایوم علیک حسبا اگر خوشی را بر صراطی بنده است
اینک کسی بر راه راست بود اگر دید بر صراطی رسیده و نیارستگشتن
اینک کسی راه خطا بود باید توبه کند اگر **شخص** بنده مجهول و بایست
و قار و سنج نیکیست سخنی وی همه حکمت و پند بود اگر دید در سنج غلط
فرمایید دلیل کند که آن فرشته باشد از انکه ایشان در شهوت و آرزو
نبود شوقی و بوی و حیل از شهوت بود از عقل و خرد و هر
خصی بنده بر بن نهاد و هدایت یقینی آن فرشته بود و در هر فرشته
گوید حق بود ناچار باید کردن و هر چه از آن نهی فرماید دور باید
بودن **باب سنج در دیدن دوزخ و عالم و زقوم و زبانه و آتش**

اما بداند

اما بداند که در خبر جهان راست از اهل علم تغییر که اگر کسی در خود
بیند که فرشته پیشانی وی میگرفت و وی را در آتش انداخت
این خدای دلیل به شکر و مشقت بود اما اگر مالک و فرشته را
خوشی روی و شو و خندان بیند دلیل کند که اینک کسی را در آخر کار
بگوشد اگر آتش را در نزدیک خوشی بیند دلیل کند که اینک کسی
بیا و محنت افتد از بهمت سلطان و از آرزوی نسیب چنانکه **مفسد**
ان الحیون النار و ظفوا انهم مود قعود اگر دید که **ویر** در آتش
افتد دلیل کند که اینک کسی بفرمان کسی کاری کند که مستوجب دوزخ
گردد اگر دید که از طعام و شراب دوزخ بفر خورد یا کرمای دوزخ
بوی رسید یا نزدیک شد بنده دلیل کند که اینک کسی منکر شریعت
بود و بعلج و روی خویش کاری کند و در و بان افتد اگر دید که **زند**
دوزخ رفت و دهل دوزخ را دید دلیل کند که اینک کسی مفسد بود

و کارهای شریع کند و به گناه و معصیت سخت دیر بود اگر دید که دو
ریخ را از دور دید و هیچ از وی یافت دلیل کند که غما و کثرت دایمی
رسد به مقدار ناخوشی روزی که دیده بود اگر دید که از طعام **ای**
بیون زقوم و مانند آن چیزی خورد و هیچ از آن گدازت نداشت
و ناخوشی نیاید این کسی مفید و فاسق و فاجر بود و بی دین و
دیانت و نیز گفته که بخون ناحق دیر بود و گروهی گفته اند که هر
خوابی که بید که در وارش بود دلیل ریخ و قنطاریع و غم و بیاحت
و اندوه بود **قد رتقا** ذو قوفتکم هذا الذی کتم فیہ تعبیلون
اگر کسی که در روزی شد نفوذ بایده این کسی مفید و فاسق و فاجر
بود و برکنایان نیز که عادت کرده و دیر و نیز گفته که این کسی
میان مردم فضیلت و رسوائی یابد اگر دید که در زنی بود خوشی
و محبت و دایمی بودی رسد و الله اعلم باب چهارم در ناویل بهشت

و حور و قصور و کوشک و رضوان علیهم السلام و قاصد آنکه
هر که بهشت به خواب بید یا بید که اندر شد این خواب است ریخ
دور به خیری و یکی که کرده بود و غرور و بزرگی و دولت یابد و
نمای آرزوهای خود برسد و ز جلد علم و ایمان گردد و شادی و فرح
یابد **چنانکه یاد کرد** و یکم فیها ما نشستی انکسج و قاصد آنکه بداند
از بهب غنا اطمینان **اگر دید که** خداست که در بهشت و نذر شد
تا ویش آن بود که این کسی نیت جزی کرده بود و باز آمد و
باز داشت و به جانیا ورده است اگر دید که **در بهشت بروی**
او بهت بود دلیل کند که بر ناخوشی پدر و مادر و بقول دیگر **چنانکه**
که پدر یا مادر یکی میزد و اگر دید که از هر دری که خواست در
بهشت شد دلیل کند که ناخوشی پدر و مادر و فرح و شادی
از رخ و دیگر از خوف چنانکه یاد کرد و ادخلو سعادت آمینی اگر

وی روند و اصل این خواب آن است که بدانند که برین اصل همه چیزها
اما قول در خواب دیدن مردی بود که مردم را از راه به بدخواب میبرد
پندارند که اندر خواب میبندد و مردی بود از دروغ گوی و با فتنه و
بر زبان به خلاف آن گوید که در دل دارد **اگر دید که** بادیوی حربه کرد
کس را در پیش نیکو و اعتقاد درست بود **اگر** که بادیوی ویران ترسید دلیل
کنند بر این فتنه خواب از شر دشمن و امثال **اگر** که بادیوی صحت کرد
از این کسی گناه بزرگی صادر شود **اگر** که بادیوی جامه وی را بپوشد اگر آن
کسی عامل بود از عمل معزول شود و غیره هر که پند وی غم و غش فرار
یا نبی ادعای تنفس کشیدن **اگر** که بر دیوان قادر گشت و دیوان
مطیع وی شدند دلیل کند که این کسی غرور بزرگی و دولت یابد و دشمنان
مقبور روی کردند **قوله** و غرور سلطان نه بقدون و یعلمون **علا**
اگر دید که دیوار در نند کرده دلیل بود که این کسی بر دشمنی نصرت یابد

و او را مقهور کند **اما چا** و در خواب دیدن دلیل غم
و محنت و بلا و فتنه بود که باطل و چیزی که در و بی چیزی
نبود و نیز گویند که دو اندر تاویل دشمن بود فریبده و **علا**
و بدخوی **اما چال** به خواب دیدن دلیل فتنه بود و محنت و بلا
اندر موضع که او را دیده باشند حرب و رشوب و فتنه و خون ریز
پدید آید و بود که در آن ناحیه و با و طاعون افتد و او مردی
بی خبر و بکار باطل دعوی کند **اما بت** در خواب دیدن مردی بود
مکارت و غدار و میخوروی و بدخوی و اگر دید که بتی را شکست دلیل
کند که این کسی بر زنی بلا به کار دست یابد و برادر خویش برسد **تعلیم**
دوم در دیدن آدمیان از مرد و زن و پیر و جوان و شاه و اما
بدانکه مردی بر خواب دیدن بغایت نیکو بود زیرا که بر سختی و
و دولت و غیره بگفت و شادی و مرد جوان دلیل مکر و غدر و غیره

و مکرر هیچ اگر کسی بخوابد که پری بخانه دی اندر آید یا در پیش
باز آید باید در سلام کرد این همه دین بکشت و دولت دشمنی
بکشتیش که با هر روزی خوشتر و پیش خوش بود اگر دید که از هر دو خوش
بستاند این خواب بگو و پیشش ای دولت بود و چنانکه با کمر بند
برسد اگر چنانکه که بر این بوشان این کس نه از داری و کشته بود
دولت و ولایت باید و بهتر کرد و اگر نه هم بزرگی و خوشی باید
و کارش بلند کرد و خوش بگو شود این خواب بگو و پیش
دولت و شادی بود اگر دید که کسی از روی بستاند این خواب
و عشاق بود اگر غله می بخوابد و پیشش رست و شادی بود و
فردا صبح بستر ناه غلام حلیم **اما** اگر کسی بخوابد و پیشش
در بخت و ظفر یا فاش بود بر دشمن و بر سید باید و خوشی
در اداست **فردا صبح** چیزت بجان **اما** اگر کسی بخوابد و پیشش

چند و بسیل بود که خبری نداشتند بوی رسد و پیشش بر او خوش
کرد و آن بگفتند اندر دین در خواب دیدن و پس غم و محنت و اندوه
و پیشش بود و خبر بدی که بوی رسد **اما** اگر کسی بخوابد و پیشش
زبان بوی رسد و اگر برهنه بود هم و پیشش ناله بود و بود که خبری از روی
بد زدند **اما** اگر کسی بخوابد و پیشش ناله بود و پیشش ناله
مزد و ضعیف و عفا رکود و در آن سال ارتفاع بسیاری بود
اما اگر کسی بخوابد این چنین خواب بگو و بسیار کند و عذرش دی
و مال باید **اما** اگر کسی بخوابد و پیشش ناله بود و پیشش ناله
و باقی بود و یک زن فریب در خواب دیدن مال و نعمت و زانی
بود و زن لاغر خط و شمع و نا خوشی پیش **اما** دید که زنی بیکو روی کرد
وی اندر آید روی بستاند آن و پیشش ناله و نعمت مال و دولت
بود اگر دید که زنی بر بوی خبری و اندر آن مال و دنیا بود که بوی رسد

و گویند بر زن مجهول خواب دیدن بنا برین بهتر و نیکوتر بود از خواب
اگر بر زن چند نه برهمن است سخنان دلایل کند تا برسد او را از او که
و کرده و اگر بر زن چند نه گشت ده و کرده و پس کند که دنیا مال از
وی بود و دین هم **اگر** بر زن ثا و دار آسته چند مراد های جهان و
باید **اگر** ریش روی و اندوه کفنی چند برشته این بود **اگر** و بد که بر زن
از نگرانی بدارش مال و خوشه دنیا از دست می رود و
و گویند هر زن سخنان مال دل بود و زن که مال حرام **اگر**
کتر کند و در روی گوید این کسی چند باید و بدان نشود **اگر** که
چند روی بسته آن جز بود که در روی رسد بمقدار کن دل و
و بهتر آن که در خواب ببیند آن باشد که راه جوده و سوار
میشند بوند و هم آن خواب دیدن دنیا باشد **اگر** که
در خواب دیدن اگر بر زن چند خواب ندی در شایسته
و نه

فصل در بشارت کم غلام و سیمیه یکی اگر دختر چند غم داند و بی بود که
بوی رسد **فصل** در بشارت اعدا هم با لاشی طلق و چه بود اگر طفل
ما در زنند آن نشانی غم و اندیشه و کار کرده بود و هر چند در کتبه
ببیند بهتر بود و الا زن خواب دیدن بر جوان مال دنیا را
و در روز و پیش خوشی و اتفاق این جهان بود **فصل** در بشارت
عظیم بدین الی بر و یکم جوان خواب دیدن چون بگوید بود
مال دنیا و پیش خوشی و اتفاق این جهان بود و در آمدن امید
در دایه است و اگر چیزی نبود با با تو نزدیک کند با
مقدار دنیا باشد شود **اگر** دید باز در حجاب کرد آن زن
دست بر روی خویش میزد این کی را و خبری آمد **فصل** در بشارت
و جهاد **اگر** کسی زن خویش را چند موی سرش در بینی و در لاری
بوی رسد **اگر** زن را چند که موی سرش را می بوند و بی ظهور است

که افتد میان آن زن و شوهرش اما مقصد و نیز از زنان را با
شوهر گرفته اند باید کسی که بر سر ایشان مهر بود اگر مقصد و نیز
را بیکو و نو بنده کار شوهرش بیکو تر و بهتر بود اگر زنی بنده که با
بر سر نهاده است شوهر کند یا با کسی دوستی ببرد اگر زنی بنده که
موی سر خوشش به تر اندیده است دلیل فضیلت و رسوائی بود که
شوهرش ببرد اگر زنی بنده که زبان وی بریده است دلیل کند که
ستروشم و عفت و برپزگاری وی زیادت شود اگر دید که
شیر میدهند بیکو بود و بر زنه شیر خواره را اگر بنده که چشم وی بر عورت
زن برهنه افتاد این کشتی باید و از غم برون آید اگر دید که
وی بر فرج زنی رسیده است این کشتی و فرج بشیر ناید و زود
میراد که برسد اگر زنی بنده که الت مردن دارد این زن را فرزندش
مهر گردد و یا بود که پیری زاید اگر مردی بود که زنه است این دلیل

و عقارت

و عقارت بود و یا بود که از بدو شمع بکشد اگر زنی شوهر
دار بنده که شوهر کرده است کار شوهرش در خرابی و انحطاط
افتد اگر زنی بنده که شوهر کرده زنده یا مرده و زود عروس نام
کرده اند اگر زنی بیچار بنده که پر شد شفا و مال یا بد زرا که سخت
بود و سخت شفا و مال و دولت بود اما غلامی بیکو روی در
خواب دیدن غم و سخت و زنده بود و بیکو گزینک خورد دیدن
دلیل شادی و دولت بود اگر زنه کودک نابالغ بنده که مانع شده
از آدای یا بد و نیز گفته اند دیدن زن در خواب سال بود به شوهر
بیکو بر زن این همان باشد و دیدن ایشان بیکو تر بود اگر زنی خود
بنده که پر شده است سایه و حشمت او زیادت شود اگر بنده که زن
پارس یا وی لهو و لعب بازی میکند آن دلیل بیکوئی و غرو شادی
و دولت و عیش و عشرت بود و بیکو زن فاسق و فاحشه زنه بیکو بود

زود نیز همین تا ویدار دلا بزرگ سرومند نشانی تو انگریز مال
وزن و فرزند و طفل یافتن به برداشتن دکون در نشانی بخت و
ادبار چاکلفت و لوتی را دالچمون ناکو او و هم عهد
و پیم و نیز گفته اند درازی عمر به چاکلفت و من نعمت و
نیکس فی الخلق افلا یقولون اگر بار پند که و سر بزرگ
شده است آن باری بروی دراز نه خسین خواب بندگی
ازادی یابد اگر سلطان پند یا مرد مبارز ز شکری راه رفت و بر پایی
ظفر یابد اگر دید که بر روی شمشیر زود لید کند هر کس و پیرایه
کند اگر دید که بر روی خشت بخت زود لید خشت و درویش به و الله
بازرگان یا تو انگریز پند یا سر رسدش اگر مرد جوانی پند هر روی
سپید شده است و لید کند هر کس و لیس نه بال جمع کردن و لیکن
عیش و خوشی کرد اگر پند هر مرد درخت سیاه است و لید به

کتابخانه

که اینک سن با جهات بزن کند اگر مرد جوان خود را امر و پند دلیکنه
 شکستنی بزی با بر غلام عاشق خود اگر مرد در پیرینه جوان نه مال
 وقت و دولت یابد و ز سر بزرگ اصل مال را بزن کند و از آن جهت
 حاش نیکوتر خود و کارش منته کرد و اگر پند که مور و ریش و ی
 سپیده است دلیکنه عیش بر یک حسرت خود و زنه کا
 دراز یابد قولت و فنگ من یق الی اذل العین بس
 و چه جوان پند در ریش و رسته است دلیکنه بزرگ و بی
 رسد زیرا که جواب بپیش جواب دین مال بعد اگر جوان پند که
 بیعت بر شد او را از سلطان حذر باید کردن قولت یا یوم
بجمل الولدان شکیباً اگر پیر پند که بیعت جوان
 ع و شرف و دولت یابد اگر دید که بر سر وی کیو و شکستنی
 آید و عالم خود را دید که بر سر وی فرزند هم پند اگر سر و بر روی

در از بهشت آن بشارت و عز و شاهی و دولت آن زن و فرزندان
 و بهر **اگر** دیکه کسی بوی نه ببرد دلیل کند که از نوهر یا فرزند خویش
 جدا مانده **اگر** دیکه برید و بر میان بست دلیل صحت به **اگر** زنی دیکه مرد
 کسی بوی و برید یا بست و دلیل فضیلت و رسوایی آن زن به در میان
 مردم که بر و تمسک کنند بر نایاب زدی و یا بهر از نوهر جدا مانده
اگر سنگ بینه که ویراجه و طره باشد و لیکن کند بزرگ و تر عز و دولت و
 شوکت **اگر** زنی دیکه در حجه و طره دارد این بهر دلیل عز و شرف است
 و بهر **اگر** هر انگاه بینه پارس باشد و اگر نه پشتم و در و آن
 بینه مردی بیشتر سینه است و لیکن کند و او را فرزند را بد و عالم
 کرد و استجاب الهی عهده **اگر** کسی بوی سر و سر خویش شد
 و لیکن کردن به و از خوف انچه **نه** قول تعالی **مُحَلِّقِينَ**
وَمِنْكُمْ مَقْتُلِينَ که میخافون که سلطان و غلام و کمالی خیر

موی سر خویش در از تر بید عز و شرف و دولت و شکوهی است
 بیشتر بود و نیز گفته که اگر کسی موی سر خویش تاخته و کیو کرده پند
 و بینه سلطان یا زن یا هند و یا علوی بود بهر است شکوه و
 و شادی و دولت بود مابقی و غیره را غم و محنت و اندوه بود
اگر دیکه **سر مردم یا فشی** یا بخردی یا بخردی یا کسی بوی دارد
 اینم کسی عز و شرف و متری و دولت نباید بمقدار سزاواری
 بینه خواب و نیز گفته اند که فرزندی آید او را یا غلامی یا کنیزی
 بخورد یا ده هزار درم یا بهر و یا بود که ریاست و متری یا بهر
 و یا زن آن فرمان ده شود **اگر** دیکه **سر خود** بریده بر دست میدار
 دلیل بود که او را بردار کند و نیز گفته اند که از راه فقر و فقر
 و مصیبت توبه کند و مسیح و یکتا مرد شود و نیز گفته که از خویش
 و اقارب و مهربان خود جدا مانده **اگر** دیکه **سر بریده** بی بی خود باز

خود باز تمام دهند درست شد و دلیل بود که دینگر کسی را شهادت کند
یا بیشتر از یک خدای عز و جل زنده شود اما کیوی مردن را
دلیل بود بر بر مبارک قدم و کینرک خوب روی و الای سی
موی دلیل بود زن را در بر دوستی شاهر و استقامت دخول
ایشان **اگر زنی** موی سر خود را برهنه خند نشان آن بود که شوهر
ش را ویران عیب کند **اگر زنی** جوان پینه که موی سر وی سیاه
آن نشان فقر شوهرش بود که یا وی میکند **اگر دید که موی**
فروریزید دلیل ذل و خواری بود که نوی رسد **اگر زنی پینه**
که موی سر خویش سترده است دلیل بود که شوهرش میرد یا ور
طلاق دهد **اگر مردی** موی سر خویش دراز بیند اگر اندکی
دراز این زینت بود عز و مرتبت او بیفزاید **اگر دید که**
خیزی از موی او کم کرد دلیل که غم و محنت او بدان مقدار

کم شود اما

که شود اما سپیدی موی زیباتر و عرو شرف و دین و شکوه
وی بود و در ازای عمر وی **اگر دید که** سر وی چون سر چهار
پایان شده است دلیل بود بر رنج و سختی و دشواری کار
اگر سر چهار جوان سر و دکان دید دلیل کند که این کسی که پای
کلاف و برنگ در پیش گیرد چون گرفتن و لایست و طوطی
بردش **اگر** سر خوشتر جوان سر پینه دلیل موی بود او را **اگر**
سر خوشتر چون سر پینه دلیل خواری و وفا تهی پند که بوی
اما موی سر دلیل مال و زنده که از دراز بود و موی سر سیاه بود
دلیل عز و شرف و دولت بود **اگر زنی ریش** سوط پند که ریش
وی سپید شده است آن دلیل معزل و ذل و خوار بود **اگر**
کسی پند که ریش خود سترده یا سترده پند که این کسی حاجتی دارد پند

پنج و شش و الا اگر درازی باشد از پنج جبه و مال و زنده که در از
 باید اگر دید که ریش وی تا بناف بود و خودی نکرد این کی بخانه
 هسایه بخاشی می اندازند **اگر** دید که ریش کسی بر کند این کسی از
 حجاب میراث مالی باید **اگر** دید که دست فرار ریش کرد و پاره پاره
 ماند و آنکه بخنداحت دلیل کند که مال از دست وی برود و بکنی
 اگر نکند و داشته بود مال باشد **اگر** نقصان ریش بسیار بود و بکنی
 بمقدار دلیل شدن جبه و مال و فقر است بود **اگر** دید که ریش خود
 بسیار است دلیل زیاده و ماه و مال در عیشت وی بود و آنچه
 سر صطفی فرمود زین **اگر** جالب باللی و است **بالتدابیر** **اگر** غنی
سبب بطن و مویهای دیگر چون زمار و شاله مکرده است
 نقصان او دلیل بکنوی و شادی بود **اگر** دید که موی سبب بکنوی
 زیاده مال و شادی در **اگر** بود و بکنی ریش کردن و در **اگر**
 دلیل **اگر** بود

دلیل غم و اندوه بود **اگر** مو سیاه بود که چندان نه جای موی بود
 دلیل غم و خجسته دلیل بود که ناکه بدان کس رسد **اگر** موی چنان
 آن خجسته و غم و بلا زود تر رسد و اثر کند **اگر** دید که موی بقل
 در از زود بر کند یا خود بر د دلیل کند که این کسی سنت **مسطط**
 بجای از زود و مصلح و نیک نام شود **اگر** **سقط** پند که موی بقل
 زهر را و در از زود دلیل بود که **سقط** نیت و مملکت او زنا
 دست شود **اگر** **دید** که بر کند یا بر د دلیل کند که در مملکت و **سقط**
 او را نقصانی افتد و نیز گفته اند که پیر شود یا شکر از وجود
 شوند **اگر** **دید** که موی زهر را زود بر کند از بیماری شفا
 باید **اگر** **زنی** پند که شهر وی موی زهر را بر روی را طلاق
 دهد اما در از موی بقل نشان مراد یا نیت بود **اگر** **دید** که **دید**
 در صدمه یک **اگر** **دید** که **دید** که دلیل کند بر دیت باز

داشتنی از مروت **اما** **اهاک کردن** در خواب دیدن و اگر بنده
که **اهاک** کرد و موی جگر را اینک کسی تواند بود در وی نشی کرد و
اگر در وی نشی بیند تواند کرد و نیز گفته اند که هر که بیند که **اهاک** کرد
زن کند از بهر آنکه سیاهی آن علامت عقیقست دیدن از **اهاک** فروده
ساخته تا موی ساقش از او بر نهد پس بدین معنی هر که بیند که **اهاک**
کرد زن کند و هر که بیند که موی زان بر کند یا بر کند اگر باغ بود بی غم کرد
و اگر شادان بود در غم افتد **اما** **دماغ در خواب دیدن** دلیل زنی
عقل و خرد و کماست بود اگر **دید** که دماغ کسی یا مغز کسی یافت
یا خورد مان آنکسی بخورد در تا وی **چشم** **در خواب** برافت و **چشم**
نور و هدی و نجات و قوت و عین و عفت و پیر
و مادر و خادم و نمازه و زیادت و هر زیادت و نقصان
که در وی بیند بدین نماز کرد اگر کسی در **تن** خویش چشم های بیاریند

نیکوی دین

نیکوی دین و پاک اعتقادی بود اگر **دید** که **چشم** وی از آنجا
تعل یا فیروزه و عقیق و غیره بود دلیل کند که برده وی دریده شود
از کارهای مستور اگر کسی **خود** **با** **انیا** بیند بیخ بود که بینائی از وی
برود یا فرزندی پیدا کرد اگر **دید** که **چشم** او به تر قید دلیل کند که اینک
نماز بود و در کند از دن خرافاتی و طاعت سستی نماید اگر **دید** که **چشم**
راست او بسوی چپ میدید دلیل کند که اینک کسی میراث بر سر غم خانگی
خود بر برد اگر **دید** که **چشم** وی کوش یا کوشی چشم شد اینک کسی زنی
هنر دین کند اگر **دید** که **بر کف** دست وی چشم بود اینک کسی از کس است
خود مان نباید و سیاهی چشم دلیل دین وی بود و آن چشم کرب غنی
بود در دین و تره چشم برده دین وی بود و **چشم** **نیکوئی** اگر
کره چشم ندارد اینک کسی شرایع دین را ضایع کند و فرو کند از دین
تره چشم او سپید شده است اینک کسی دلیل بیماری بود اگر **دید** که **چشم**

راست او تار یک شد دلیل کند که مال برادرش برود اگر دیک چشم
چپ او تار یک شد دلیل کند که در مال خود اهرش زبانی افتد و یا غمی
رسد و یا در غم افتد و یا از غم برون آید **قد تقابل** علی الاعمال
اگر دیک چشم او فرو گرفته شد دلیل بود که اینک کسی نوبت کند **قد تقابل**
قل لکونی یفنون خرابه اهرام **اگر دیک چشم وی از آنکه بود** در
ترشد دلیل کند که خداوند خواب را دعاستی ب افتد و یا فرزندان
باشد او **چشم** **باید** ارشاد روشن بود **اگرش** **عری** یا فقهی بیند
چشم او فرو گرفته شد دلیل کند بر خوبی شعر او زیرا که شعر را از این غم
گویند و چشم دل نگرند نه چشم آقا نگرانی و غم از این چشم دلیل کند بر زیادتی
مال **اگر دیک چشم وی یکم از کمر و یکی خور در تر است** اینک کسی بود و فرزند
آید یکی خور در تر و دیگری بزرگتر و یا یکی در ویش و دیگری خور در و یا یکی
سخت و دیگری بخلی **اما بعد از آنکه سر در خواب دیدن آن بود و مثل سر در**

شهر اگر دیک **کورش** اینک کسی گنگ شود و درینش تباه کرد اگر **دیک**
کریک چشم وی کورش دلیل بود که اینک کسی مرده شود و یا گناه عظیمی
اگر دیک چشم او در دگرد دلیل نقصان دین او بود اگر **دیک**
دار و کرد دلیل بود که اینک کسی میماید و دین خود را به صلاح باز دارد
اگر دیک چشم مردم خور در مال یا در اهرام یا به از کسی از بهر آنکه زو
سیم را عینی خوانند و چشم نیز عینی بود **اگر دیک چشمی او خفیف**
و در مردم نهان میدارد دلیل کند که در دین او غفادی بود و در
مردمی پوشد و ظاهر صلاح میدارد **این** **سیر** گفت که **رو**
چشم دلیل کند بر زیادتی مال و نعمت و وفای چشم بر جسد این بود
در تاویل **اگر** **رو** **خواب** دیدن دلیل بود بر جمال و زینت مرد
و جاه و منزلت و مرتبت او و صحبت همزان یا فرزندان **اگر**
اگر وی خوشی از آنکه بید باشد بهتر و بیشتر بیند آن دلیل نیکی

دین و اعتقاد وی بود اما پیشانی در خدای دیدن زن بود و
وریاست و مال و معیشت و جاه و دولت و زیادت و نقصان
دیدن دیدن پیشانی بدین باز کرد اما زخم در خود
دیدن تهر اهل بیت و خداوندی یا نسب و بزرگان بخت
و زوی تدبیر کار و در شرت و بر خیزد اما جای زلفان و
جای بر آمدن موی و هر دو سوی روی دلیل حال و نیت
و معیشت مرد بود و جاه و مال و منزلت و نقصان دیدن
پیشانی بدین و معیشت باز کرد اما زخم و زلفان را
سیطر و فریبند جاه و مال و زیادت و منزلت و مال مرد
و نیکی بی حال پند خدای اگر کسی هر دو روی خود را سرخ و
و تازه پند ریاست و شادی و دولت یابد و از غم بیرون
آید و روزی بروی فراخ گردد اگر دید که روی خود بوی شوی

دل بود

دلیل بود مال و نعمت و آفرین باید و روزی بروی فراخ گردد و
عیش بر خوشی شود اگر دید که بروی خوش خاک مایند اگر
سفری افتد و مال و منفعت یابد و اگر این چنین خواب بیاورند
شفایابد اگر دید که روی او سیاه گشت و خری دید او را
تقا و از در بشیر رخ هم با نانی ظل و جهه ستود و هو کفیم اگر دید که
سیاه شده بود چون عیش بهر مراد که داشته بود برسد از بهر
لفظ عیش را معنی از عجب آتش است اگر روی خوش را تازه و
نیکی پند دلیل کند که خدای تقا از او خشنوده است قدر تقا و جو
یوشند ناعه سعیدها رخصیه اگر دید که چون غلامی امری نیکی
ی بود دلیل کند که از همه غمها بیرون آید و شادی و دولت یابد
و امانت بگذارد و اگر چنین خواب بیاورند شفا یابد و اگر در
دور بگذارد و تقه هر که پند براد ما خود برسد و یابد که بر غلامی

عاشق شود اگر **دید که روی وی** یا پاره ز روی چون شب تیار
شد اینکس غافل بود از کنداردن فریضهای خدای عزوجل و اگر
صحت او با مردم فاسق و فاجر وی دین بود **در تا ویل کوش**
کوش در خواب دیدن بهشت و جهنم دارد زن و دختر
و پسر و دوست و عمام و رفیق و خورسته و خردش
هر زیاده و نقصان که در کوش بنده بنیج باز کرد اگر **دید که**
شی خرید اینکس زن بزن کند یا کنیز کند اگر **دید که از کوش**
چیز برون کشید و به خورد اینکس لوطی بود و توبه بایه کردن اگر
دید که کوش وی چون کوش خورشید این خواب بهتر از غروب است
و دولت بود و الا عامه را بد بود اگر **دید که کوش** وی بر بریده
و نداند که بریده است و بیل کند که زن بنده یا کنیزش را کشید
اگر **دید که بر قفیل** وی دو کوش بود دلیل کند که بنده دارد

سال دو دختر آید اگر **دید که کوش** از روی جدا شد دلیل کند
که اینکس زن طلاق دهد یا دخترش ببرد اگر **خوشی را دید**
یک کوش در درد دلیل مرکب خوش و بدی بود اما حلقه کوش
دختر بود و نیز گفته اند که کوش دین بود اگر **کوش خود** بنا کند
بنده دلیل بود بر نامیدن بنده خواب **چنانکه گفت** قالوا
او نفصل ما کننا فی رصی ب السیر و اگر **دید که کوش** های بیا
در درد اینکس از حق بگردیده باشد **چنانکه گفت** ام لایم لادن
سبحون بهادر تا **ویل دمان** دمان به خواب دیدن بخت
علم بود و حالگاه او و کوش دن کار و عاقبت و یار و دوست
و حاجب و وزیر و دربان و شیخ و روح و رست بود و صاحب
وف و دیدن دمان بدین باز کرد اگر **دید که یک** دمان
انداخت دلیل نفقه کردن مال بود بنا وجه و لیکن از غم برون

ایست و نیز گفته اند که در روح گفتنی بود اگر دید که **دندان** وی خشک شد
دلیل کند که عیش بر او شسته شود اگر دید که **بر دندان** وی مهر نهاده
اند و نه اند که آن مهر که نهاده این کس رسوا شود و دلیل گفتنی بود
قوله **تعا** ایوم نختیم علی افعول اهام و نکلنا ریدیم اگر کسی **دندان** وی
غودر در ناخوش بنده دلیل کند که این کس متکبر و خود ستاینده بود
اگر دید که اندامی از اندامهای وی سختی گفت این کس مقصد
متکبر و خود ستاینده و بی دین بود **قوله** **تعا** انطق الله اندی
انطق کل شیئی اگر دید که **از دندان** وی چیزی بیرون آمده اگر
آن چیزی سفید نیکو بود دلیل سخن خوش بود و اگر نه نیکو بود آن دلیل
سخن ناخوش و زشت بود که بر دندان گوید اگر دید که **دندان** وی بانه
بکریست این کس را اجل نزدیک آمده باشد **قوله** **تعا** انه هو احمک
و ابکی انه هو امات و احیا اگر دید که می خندید این کس را تقویه یا
کردن

کردن **قوله** **تعا** فذینکم غلبا و بسکم کثیرا اگر دید که **دندان** وی
می گزید این کس مقصد و بانه حب و باده بود **قوله** **تعا** و اذا غلب
عصوا علیکم الا انما علی من القیظ اگر دید که **جوانی** یا شعی یا یوزی را بدین
مکتب این کس بدنه حب شود و بر اصبی بین بیرون آید و اگر
که **دندان** وی را زخمی کند چنانکه **گفت** لطفوا و زاله با و اهرام **تعا**
بها سرخیش بریده پسند دین که این کس غی زکند در **دندان** وی
تا بداند دل بدو مرد است و **دندان** وی بداند که متفکرها است
و تمپر دل زبانی را که می آید زبانی که زبانی تر جان دل
و بدو را و صاحب **دندان** اگر کسی **دندان** که **دندان** وی در دست
این کس چهار شود و یا بود که در دیش و عیون کرد و اگر **دندان** که **دندان**
در مشق **دندان** و غی که بر سر او دید که **دندان** او بدو نیم شد
این کس هم دفع گوی بود اگر دید که **دندان** او در **دندان** او را علی و

بروشتند بدید که **دیده که بران** اوصاف کرده بودند این کی که فرمود
اگر دیده که **نایان** در سینه بود و دلیل کند که این کی که نمی و خاوش
کسی در **نایان** خویش نفوذ عین و غم و غمی بود که بوی رسد
اگر **نایان** خفته بریده یا کنده عین و دلیل کند که این کی که زاهد و زاهد کم
کنه بود و **دیده که نایان** دراز دارد این کی که عالم خود و نادیده و درخت
اگر دیده که در نایان در سوزی بود این کی که غم و عالم خود و حکمت و موز
اگر دیده که نایان در سینه است این کی که با رنود و بود که مهر و نگرانی
که اگر کسی در **نایان** خویش نفوذ با بریده عین این کی که رانگی و خلوت
و جلد از دست و او بخت **بانه الکی** در **نایان** خویش زنا و زنا و زانی و
در از نایان عین این کی که در سینه است کوی دهان که بود و در سینه
منطقه شود **اگر** زنا و **نایان** خویش بریده عین آن دلیل و نیکو است
بود در آن زن با ران و سوز که **نایان** شود و مردم از روی این
باشند

باشند اگر کسی بر **نایان** خویش موی را کرده عین آن دلیل و سنجی
و غم و غمی بود که بوی رسد **اگر** در **نایان** **دیده که نایان** **نایان** **نایان**
تجارت و اهرت و سماع خانه بود و **نایان** **دیده که نایان** **نایان**
خانم و با **اگر** **دیده که نایان** دراز بود و **دیده که نایان** **دیده که نایان**
اگر **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان**
و هر چه بدست چوب بود و دلیل و **دیده که نایان** **دیده که نایان**
که **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان**
و **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان**
و جوانان **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان**
و کنیزان **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان**
و بران **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان**
باشند از **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان** **دیده که نایان**

وندانه را در و پیری بکند یا در و در و پیری دلیل کند که بنده و پیری
 هزار در هم با یکدیگر **دیده که جواب** که جواب کند به در و در و پیری دلیل کند
 که او را ندانان افتد بمقدار هزار در هم یا بمقدار دین آن دندان کرد
 که سخن بگوید و از دست در بر شد با سبزه شد یا بکشت و یا بکند و بکند
 و باز طلب کرد و نباشد دلیل کند که از تبار است و در کس میزد
 اگر دیده که دندان خود بکند و بدست خود لطف و نیت این کی
 فرزندی آید ز نیت و یا بدست آید و یا از خدمت که رد با از خدمت
 یا زاید شود اگر **دیده که دندان در و در و پیری** سخن و ز نیت بود که از نیت
 سخن بشنود و نیز گفته اند که در و در و دندان دلیل نیت بود و در و در
 مانده داران حقوقی بوی رسد اگر **دیده که دندان** ز نیت سخن بگوید
 بدست خود لطف و بدست او را فرزندی آید و خبر و یا بدست
 آید کمتر یا یک از خوابت او زاید شود و در و دندان نیت و نیت
 اندیش

فرزندی بود ز نیت و یا بهتر بود چون را در و دانست که دانست نیت بود
 پس را در و بود که بدست راست بود **دیده که بدست** بدست
 دلیل و خبر و خبر بود که دندان که در و پیری نیت بود از نیت و نیت
 نیت بود و در و در و یا **دیده که دندان** از نیت و نیت و نیت
 نیت و نیت این کی نیت که از دست او نیت با نیت و نیت
 و یا از نیت و نیت با نیت **دیده که دندان** حوز را باره باره می کنند
 این کس دایم دار بود و باره باره می کند **دیده که دندان** او را در و در
 بگوید و دلیل کند که این کس در و نیت و نیت مانده بود اگر با در و نیت
 بود و دلیل کند که خبر از دست او نیت شده بود و یا **دیده که دندان**
 در و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت که از نیت و نیت و نیت
 از نیت و نیت و نیت این چنین خواب مانده بود و نیت و نیت
 که دندان او از خواب با نیت یا نیت بود و دلیل و نیت و نیت بود

اگر از از نین با سر بسپند و پس نزل و حق راست این کس بود
اگر از عیاج چند بگو بود **اگر از نین** و پس علم و قوت بود **اگر از نین**
خوشی اجنبان چند و پس بر پشت کار با سر بسپند و یا بود که چهار شود
و اگر باز سخت شده چند و پس کند که دیگر باره بگو کرد و دین گفته اند که
کسی دندان ز برین مخوف را افتاده چند بر پیش پیر **اگر از نین**
از دندان بر آن ز برین و پس کند که مادر یا خوش دندان ماری
واقع افتد و نیز گفته اند که دندانها بر برین مردان باشند و برین
نغان و از نوبی راست قایل ری و از نوبی چپ قایل ماری
باشند **اگر از نین** بر کف دست او افتد و لا بر زمین بشکند
بزرگ از قایل اینها بسیار شود **اگر از نین** به کف دست بکشد و بر
دست فکرم داشت و پس کند که نین از مهری هر از دور هم باید
که زین دندان کند و پس رشت گفتن بود که دندان زین نشان
از دندان

رکوة دادن و سپیدی و در زری و بگوئی دندان دلیل زین است
بود و قوت وی و اهل بیت وی **اگر از نین** دندان خود را بر زمین بکشد
و پس کند که این کس از زین پیر **اگر از نین** دندان را زیر پیر وی برد
وی افتاد دلیل مال بود که بوی رسد **اگر از نین** در کف دست وی افتاد
فرزند وی بود نین **اگر از نین** و نیکو انسانی فی المهد و اکمل **اگر از نین**
دندان های وی بر زمین افتاد دلیل مرکب وی بود **اگر از نین** گفت نهاد
خفصا کم و فیها فید کم و منها خرچک تارة اخرى **اگر از نین** بر دل وی
دندانها رسته بود دلیل مرکب این کس بود و یا بود که او را شمشیر گذارد
عظم دیدن در خواب و اگر دید که او را عظم افتاد دلیل کند که این کس
از غم و اندوه بیرون آید و از سخت برسد و فروری باید و کارش با کار
و اگر این **عظم** در خواب پدید آید باید و مادر تا وی **عظم** در خواب
دیدن غم و مال و فرزند بود و خوشی و دایه و زینت مردم **اگر از نین**

دویشی بود دلیل کند که خلافت میان وی و خویشی نبرد
آید اگر چند که چینی ندارد از خویشی وی یکی میرد اگر در خواب
بوی خوش می شود دلیل فرج و راحت یافتن بود در کار
مای وی اگر زن **بند که بوی** خوش شود پیرزاید و آلا بوی نا
خوش شود در خواب دلیل خشم فرو خوردن بود اگر کسی
خود را کتفه یا بریده **بند** دلیل مرگ بیننده یا زمان بزرگ بوی
رسد اگر **دید که از چینی** وی خون بیرون آید دلیل درویشی بود
اما **دلیل کلو و خفه** در او از **ما** اگر بیند که جان او بر خلق
کار بر وی بسته گردد و آلا اگر بیارید **قد رتقا** فلول
ذات بقیت الملقوم اگر **بند که طعم** از کلو وی بماند
دلیل کند که او را عقوبتی برسد از بیماری خوردن **چای که**
این **لذت** انکس و جمعی و طعم ماذر غصه و عزایا **الیا** اگر

که او را

اگر **دید که او کلو** کشته دست یا برآمده **دلیل** ذل و خوار
بود و عیش برونا خوشی کرد اگر **دید که ویر** خفه بود **دلیل**
از سلطان در او بزد و او را از آن رنجی و زحمتی فرار شد
دید که خفه در کلو وی بماند دلیل آخر عمرش بود اگر **دید که**
بود او را ذل و خواری رسد از تهمت امانتی که در کردن وی
بود اما او از خوشی که از کلو و خفه بر آید دلیل کند بر خوشی
و فراخی روزی و خوشی دلی و راحت اگر **دید که دل** او **خفه**
رسد دلیل کند که عیش برو شک شود و مهربانی رسد **قد رتقا**
اما جملاتی اعتنا هم اغلا **اگر دید که در کردن** وی رسی بود
کند که این کس غارت و سرچشمنی بود **چای که** یا **دکردنی** چند با جلی رخ
و هر زیادت و نقصانی که در کردن بقتل آن امانتی بود در کردن **بند**
مانده **اگر دید که کردن** وی در از بود آن دلیل رفعت و قوتی بود

اورا در دین و کذا اردن امانت مردمان اگر دید که وی **مطلوب**
کمان بود دلیل کند که این کی امانتی مردمان نگاه دارد و دین
او قوی و اعظم او میگو بود اگر در **کردن** خویش نقصانی نبود
دلیل آن بود که این کی در امانت مردم و کذا اردن آن خجانی
میکنند اگر دید که در **کردن** وی ماری حلقه کرده بودند نشان
بود که این کی زکوده مال نمیدهد **قد تها** سیلوقون به
بجمله بیوم انقیامه و نیز گفت که جلوی کردن دلیل نمیکوشی
دین و قوت کارها بود و الاموی قفا در دلیل زیباتی مال بود
اما کلو کذا اردن امانت بود و لیکن مرگفت و نشان در **کردن**
دین دلیل امانت و خوبی کارها بود اگر دید که در **کردن**
وی مشک از این پنی او نیک بود این دلیل نشان امانتی بود در **عبد**
زنی اگر دید که در **کردن** وی مشک از شیر تازه او نیک بود دلیل

و بصی بود

و بصی بود اورا از جهت زنا و یا حد و نه حجاب از نایمالی
و دستور برداری بود **دید که در کردن** در میان بود و زنا و جوی
او نیک بود این کی دل و دلایت باید و بدوشش مطلق شود **اگر**
چنین خواب بپارید نشاید و اگر بدهند اگر آرد که در **کردن** و **دید که**
بر کردن خویش میگو و دلیل بود که این کی زن نیکو روی یا
زن کند و عاشقی وی نوزاد آتش بخواب دید که دلیل زن بالا
با فرزند بود و زباده و نقصان دید که در کشف پیشان باز کرد و **دید که**
دست و با **دید که** دست بخواب دید که در کشف و بقیه در **دید که**
برادر و خواهر و سپهر و با **دید که** و دوست و **دید که** و دوست
و قدرت و مال و جو **دید که** و **دید که** و **دید که** و **دید که**
دست وی دست سطل کش است این کی سطل کش و زور کا **دید که**
سایه اگر دید که در دست وی زبانه بود آن دلیل **دید که**

وی بود که دید که دست راست وی آرزو کشت این کی دوستش
 برد و او دید که دست چپ در آرزو کشت و پس کند که انبارش
 او دید که هر دو دست وی خشک شدند دلیل کند که بنده کن و بزرگ
 کرده بود باید که نوب کند او دید که مکی دست چپ او سیرید
 کسی را در میان خواهرانش بچشمه دو بود که از بنی او کسی را زن پسر
 و او دید که دست او همیشه بریده بود این کی از مصیبت همیشه
 دست کوتاه باشد او دید که دست وی بادی سخن گفت پس
 کند که از بنده کار بخشی بگوها در نور چنانکه کسی را حق دست
 او دید که دست ندارد و نه خواب بر عیالش بود و آنچه
 امید دارد نمی رسد او دید که دست راست او خشک شد
 کشت و خون رشت و پس بود که بنده بیمار شود و لا اله الا الله
 و یکن باقی بود او دست چپ را بیند و این نمایی در او حکم بر خواهرش
 بیایار

و بیایار و دوست او دید که بدست راست خودی رود و چنانکه
 بیایار روند و پس کند که این کی کاری کند با عتقاد برادر خود او
 این چنین دست چپ را دید بود و پس کند که بنده کاری می کند
 با عتقاد و خواهر و بیایار و دوست او دید که بدست وی چنانکه
 بود و پس کند که این کی ولایت باید و چنانه خود را شود او دید
 که دست او با گردن بسته بود این کی دست از نماند بست
 باز دارد و از حرام دور شود و نیز گفته اند که گویند بدو دفع او دید
 که هر دو دست وی از روی جدا شدند و پس کند که زانش از وی جدا
 شود او دید که باز بهم پیوسته شدند و پس بود که آتشی کرده باز
 آید او دید که یکایک علی دست او سیرید او این کی فرود بیاید
 قوله لا تطعن احدکم من الخلف او دید که دست وی
 شده است این کی مال بسیار باید او دید که دست راست خود را

دست گفتن و بر سرش پاک کردن در جواب بیدار و پس
کودک را در غم برود آمدن بود و نفس با نیت و نیت مصطفی
بود **اگر کسی** نافع دست نهد در از چندی و پس کند بر توانگری و زان
اگر کند که نافع او در از نهد و پس کند بر قوت و قدرت و نیت
و در از دست نهد و نافع **اگر** کند که نافع نمی دارد این کی نفس می خورد
زیرا که نفس گوید که نافع ندارد که هر چه بخارد و از نافع نمی نشاند
و پس گفتنش بود **اگر** کند که نافع در ساه گشت و پس نفعی نداشت
بود **اگر** کند که نافع برود کردن کردن زنده زاید زنده و اگر نهد
خواب و ام دارد و نهد و اگر محسوس بود و نفعی بیدار **اگر** کند
که نافع در از این بود و پس حکم و نفعی و نفعی می بود و اگر
این چنین خواب سلی غنای و نیت باید و بر دشمن نظر نهد **اگر** کند
که نافع در از این بود و پس کند که نافع از دست در از نیت
در از نیت

دست نهد بکون اگر کسی دید که دست خود را بر نیت
می کرد و پس کند بر نیت کردن **اگر** کند که نفع دست خود را
گرفته است این کی نهار شود و نفعش بد نیت کرد و **اگر** کند که
دست می بپوش بود و نیت این کی نهد و نفع می بود **اگر** کند که نفع
دست در بر نیت و پس گفتنش **اگر** کند که نفع دست
بخی گرفته است و پس کند که نفعش را دوست دارد **اگر** کند که
در بهم بسته با پیوسته بود و پس کند که این زن و فرزند و نیت
دست نهد به نیت خواب کردن بر چند و نیت
در دست و در از نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت
گشتن و نیت و پس کند که نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت
که گفته شد **اگر** کند که نیت می نیت بود و پس فرزند و نیت و نیت
بود و در از نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت

دلیل آنکه غرض از اینست که در مال بود و فرزندان فوت انداختن دلیل
زنا در حقیقت و شکوه بود **اگر** تن خویش را ضعیف کنند و دلیل کند
بر آنکه در نزد آن رازها و پنهانی در آنجا پنهان است را بنا بر حقیقت
پس بدین معنی است بود دلیل قوه و صلابت و ثبوت و بر یک
چنین گفته **اگر** در هیچ معین اکتفا و اثبات در آن رک است
دلیل کند زنا که در دراز و بیش خویش **اگر** بدیده که نشسته بگوید باز
و گفته بود دلیل کند که این کسی که گفته یا بزرگ گفتا و کرده است
بود **اگر** بدیده که نشسته او را بنا بر زنا نه زنده داد و دست بایستی استوار کرد
می شود و دلیل کند که کسی بدینان بود و مردم را بدیده **اگر** است
بایستی استوار شد و نشسته بود و فعلی بدینان به بعد از آن زمانیه در حقیقت
اگر بدیده که نشسته همانند است و دلیل کند که در سری او را فرزندانی
باید بایستد و الله در و نشسته و دلیل کند که در آنجا به بهتر بود و زنا بود
از

وقت در شب زنا و مال بود و نیز گفته اند که نشسته دلیل
وقت مال و در آنکزی بود **در این** **اگر** بدیده که نشسته بگوید
از سبب آنکه خداوند حق و حق و حق را از بهر حجب که درم علیه و مردم از دیده است
و نیز گفته اند که خواهر و دختر و خویش آن اند نیز بود **اگر** بدیده که بهر خویش
در شبتر یا به خواب بر آنست اینکس را و مستجاب اند و نشسته
و جنو بهم من المضاجع **اگر** بدیده که از جای بهر خود بایست که کسی بدیده
و دلیل بود که این کسی که بزرگ بجزد یا زنا زن کند **اگر** بدیده که کسی بدیده
در نشسته این کسی زن زن کند بگوید و بهتر **اگر** بدیده که کسی بدیده
بهتر و شکست این کسی را چهار زن بود و داد از نشسته در آن
و در این **اگر** بدیده که نشسته اند و علم عقل مردم بود و نجاست و یاد
و احتیالی اند که کار **اگر** بدیده که برادر نشسته بگوید **اگر** بدیده
که برادر فواح بهر دلیل کند که زنا و نه خواستنی و خود زنا و نه خود

کردن بود در نقشه **معه** در خواب دید که دلیل و فرزندان
 و بنده و برادر **معه** را بقوت بنده حال اینها نیکو بود و اگر ضعیف
 برعکس این بود و **معه** دل خواب دید که بجهت و جبهه تاوی دارد
 ترزیده علم و مال و ریاست و نجاست و سرزند و وقت و ثروت
 و دنیا و رشتن راز می بود اما اگر کسی بنده که دل کسی باشد یا بخوبی یا بکوتاهی
 مال و دولت و ریاست و همت سرچشمه و نیز گفته اند که دل خواب دید
 مال بجمع گفته اند از هر چه بود **معه** که دل مردم خورد یا از حیوان دیگر
 تاوی دارد و مال بسیار باید آورد که دل نشان هدایت بود
خواب کف حتی که از فرخ عین غلو بهیمنه بوا و ذوال برکت و الا در دل
 چار و شش و نفاق و غم و محنت و اندوه بود و **معه** که خواب
 دید که موضع رحمت و جالبی و خشم و نجاست و نجاست و محنت بود
 و نیز گفته اند که فرزند باشد از قول مصطفی علیه السلام **خواب کف** اولاد و اولاد

بیشون عیال از آن اگر دید که جگر خونی بریده و یا تپاه کشته بیند
 دلیل کند که فرزندش میرد اگر دید که جگر او از شکم بیرون آید
 بود بر استغاری شدن مال مد فون اما خون دودیدن در جگر
 مکر و حید بود و خوردن جگر دلیل یافتن مال بسیار و عیش و کثرت
 و خام یکسان بود اما جگر بسیار به خواب دیدن ریخ پیشتر
 بود و جگر که حیوان به خواب دیدن نیکو و مال بسیار و مد فون
 بود و نیز گفته اند که جگر یار و دوست و رفیق و از کن
 عزیز بود اما **معه** در خواب دیدن جایگاه شادی و دولت بود
 از بهر آنکه قدام همه تنه بدوست اگر دید که پسر زماره و نیکو بیند
 دلیل تنه درستی و شادی و دولت و عمر دراز بود اما **معه** خواب
 دیدن دلیل زن و کنیز بود و صلاح و فساد آن به زنان و کنیزان
 باز گردد و گفته که مادر و پدر را نیاز نباشد در تاوی شکم را

در خدای دیدن جای علم و خزینه و عیش و خوشی و مادر و فرزند
و حال بود و اگر دید که شکم تپ بود و لیکن نه از گرسنگی دلیل کند که این
کس را مالتش برود و یا فرزندش بمیرد و یا سفری افتد و در او و
در از اگر دید که در شکم او بسیار از گرم بوده است دلیل بیماری
عیان وی بود اگر دید که در شکم او ماران و ککریان بوده اند
و دلیل کند که از عیان و فرزند آن او دشمن او شوند اگر دید که ماری
از دمان وی سر بیرون کرد و او بگرفت تا بیرون کشد متوانست
کشیدن دلیل کند که این گسی زنده گانی در از یا به از بهر آنکه ماری
به تازی چید خوانند و حیات از حیات بود اگر پند که بیرون کشد یا کشد
نه نیکو بود اگر دید که ماری از دمان یا چلب وی بیرون آمد دلیل کند
این گسی بود اگر دید که شکم وی سخت بزرگ شد چنانکه نتواند خاستن
این گسی را بخوار و زربود دهنده بود **قوله** قور قور قور اندن یا کلون

البر لوان یقومون اگر دید که در شکم او هیچ نبود خانه این گسی
ویران شود و یا فرزندش غائب گردد اگر این چنین خود را
بیمار پند غائب کرد یعنی بمیرد و لیکن اگر عکس بی غم گردد اگر
دید که هر چه در شکم وی بود دهنده کرده و غره که را گسی بیرون
و نشسته و باز بر دنی نهاد دلیل کند که این گسی خدای را بر سرش
به نیکو ترین وجهی و خدای از او خوشود شود و هشت او را در
زی کرد و عمر در از یابد و کارش بالا کرد اگر پند که هر چه در
شکم او بوده است از دلی و جگر و روده و شش و هر از و شش و
معاینه می پند این از پاک دین و احقق وی کارش بالا کرد
و عیشی بر و خوشی کرد و عمر در از یابد اگر این چنین خود را زنی
پند فرزندش نیکو نجات و عالم و حکیم کرد و خدای از او خوشود
شد **قوله** قور قور قور اندن یا کلون **قوله** قور قور قور اندن یا کلون

تکمیل و اندامی بود که از خویش و ندان وی بوی رسد اما
و گوشت و روده و شقی و هر چه در شکم آدم باشد مال خلل و عیبت
خوش و توانگر و روزی فراخ بود و اگر از این خبر خبری بپند که یا
مال بود بدان مقدار که دیده باشد اما **مراجعت** و ریش و طون
و ریح این همه را در خواب دیدن مال بود و تفاوت و نقصان
در و دیدن بی مال باز کرد اما ذکر و **خمس** در خواب دیدن دلیل
فرزند و فرزند زاده و نسل و تیار است اهل بیت یا نشد و مال
و جاه و قوت و توانگری اگر کسی دیگر خویش قوی و درشت باشد
دلیل کند که خاشاک شود و کارش بند گردد و مال و توانگری یا
باید که برسد و اگر طعنه و سست و نقصان بپند بر عکس این
بود و نیز گفته اند که ذکر در خواب دیدن ریاست و نهتری و رواد
شدن حاجت بود **قدور** و نسی و اندک کالانشی اگر دید که

بیاورد

بیاورد و خواب یکی او را فرزند ان باشد به عدد ذکر و لیکن
یکی بود اگر دید که در ذکر و نقصانی پدید آمد یا ضعیف شد
نقصانی بود این یکی را در مال و فرزند اگر دید که بزرگروی
کره افتاد اگر این یکی غریب بود زن کند و اگر متهم بود و دریا
زنی خصوصی دقت و یا عیبت بر و سنگ شود اگر دید که بزرگروا
همین شد دلیل کند که فرزندی تهری قوی گردد اگر دید که بزرگروا
او موی بر آمده است دلیل کند که این یکی بوطی شود و غنی شود
باید اگر دید که در ذکر و خدانی شد که بیای رسد دلیل درازی عرو
بود و لیکن او را فرزند نیاید و نیز گفته اند که ویرا غی رسد اگر
دید که ذکر خویشی را به برید این یکی را در مال نقصانی افتد اگر
که ذکر خویشی خود را ذکر دیگری را دلیل کند که خد و نده خود را
نیکوئی رسد نه کر نام دیگری و نیز گفته اند که ذکر خواب دیدن دلیل

پیر بود و زکی آن دلیل جبه و محل فرزند و لیکن گفته اند که زکی
از حد چند آنکه بر می رسد دلیل غم و محنت بود اگر دید که زود
دارد دلیل دو فرزند می بود و اگر دید که زود از وی جدا
شد دلیل مرکب فرزند وی بود یا زنی در حال زین که قیام وقت
و حرکت در ذکر دیدن نشان تو دگر و حال بود اگر دید که زود
فرج شد نشان عجزی کار وی بود اگر دید که زن وی ذکر دارد
اگر خانه بود پیرا مید اگر دید که آب اندر فرج زن وی
شد هم دلیل بود که پیرا مید اگر زن دید که فرج وی ذکر شد
آن نشان به خوی وی بود اگر زن فرج خود در از راه
روی بیند دلیل فرمیدی بود او را از زانیدن و اگر برزاید
دلیل کند که فرزند می میرد و لیکن دیدن فرج زن بر بود و
گفته اند که اگر زنی بیند که ذکر دارد آن دلیل غم و شرف

دور

و قوت شهرنش بود اما نطقه در خواب دیدن دلیل غم
و شرف و مراد یا فتح بود از دنیا و دراهی تا حد هزار و اما
خفته اگر دید که خایه وی از وی جدا شد دلیل بود که
فرزند وی را با کسی دیگر نسبت کند و الا بیرون کشدن
خایه در خواب دیدن دلیل مرکب فرزند وی بود اگر
دید که از راه داری خایه بر زنی می کشد نشان باری
و تو دگر می بود و فرزند نیز باشد و نیز گفته اند که خایه
و دشمنی بود از شر دشمن روی غم میاید اگر دید که ذکر یا
خایه او کند و بریده بود دلیل کند که این کی خایه خوش
بر آکنده شود و بجای دیگر افتد و یا از فرزند آن و عیان
خوشی جدا شود اگر دید که خایه خوش بیرون کرد و به کسی کشید
دلیل بود که او را از راه میاید نسبت و از وید نام شود و

و در شمع بروی بیاید اگر دید که ذکر وی خون بیرون دهد
دلیل بود که او را فرزند می آید اگر دید که ذکر او ماهی یا
مرغی یا کرم یا چیزی مانند این چیزها بود اما بعد از عورت
مردم از میان ناف تا سر زانو بود اگر کسی بیند که عورت گشاده
بود و جامه می داشت و عورت را نبوشید دلیل کند که بعضی از زنان
و موی وی کف شود بدان مقدار که عورت او دیده باشد اگر
که هر عورت گشاده بود دلیل کند که بختی برده وی دریده شود اگر
که در میان بازو بود و عورت گشاده می رفت و نداشت گشاده
این یکی چنانکه مردمان بروی به میگوئی است که کند و بوضع دارد
اگر دید که شمع داشت و از چوب و در است می نگرید تا کی دور از نیت
کند که این یکی در میان خلق رسد از نیت زنا و بود اگر دید که عورت
خونش یا یکی دیگر می نگرید تا کی از غم فرج بیاورد و نیت رسد

اگر دید

اگر دید که نگر خونش می نگرید دلیل بود که این یکی از زنش می آید
و اگر فرزندش به جای رفته بود بسلامت باز آید در تا وی
آن را در خواب دیدن و قارب و خوشی و برادر
باشند و صلح و فدا آن بدین باز کرد اگر کسی در آن خواب
بریده یا از خود جدا بیند او را تنگت افتد و از اهل و بی
رات خویش جدا ماند و بود که مرکب او در غایت بود زیرا که
آن بریده بهیم می پیوندند و آن بریده بر او نتواند قطع شود
مردی نزدیک اینی برین آمده و گفت به خواب دیدم که در آن
خبر سخن بد و موی برانی بر آمده گفت تو مردی و دم داری و آن
خونش تو یکی پدید آید و این وام تو بگیرد اما اگر کما به تاویل
بدر باشد از بهر آنکه بوی میوه است و دیگر زانو دلیل کند
بر این و عورت و معاش در تاویل بای به آنکه بای در خواب

دین بهشت ده و به تیر در در عیش خوشی و عمر در از سفر و
موت در طلب مال و تندرستی و قدم کار و وزن متور
پدر و مادر و زیارت و نقصان دیدن پای پیر نیز کرد
اگر کسی پای خود شکسته بپندد و میل کند که از آن مرادی که در دل او
بود باز ماند و نیز گفته اند که روزی بروی سنگ شود و از شغل خود
فرماند اگر بپندد در سفر بود و پیرماند و اگر در وطن بود زن را
طلاق دهد اگر کسی هر دو پای خود را بریده بپندد سفری کند یا سفری
بر خود یا نیمه از هاش برود و یا زن را طلاق دهد اگر کسی بپندد که
برهنه میرود در رنج و سختی افتد اگر دید که هر دو پای وی از هاش
بود این کس را عمرش دراز شود و الا در دو پای وی سفری بود نه
برضای خدای تعالی اگر کسی بر خود یا بهاء بپندد اگر این کس سفر
بود سفر بروی رکن شود و اگر درویشی بپندد نوادر کرد و الا

نادر

نادر بپندد درویشی شود شش یک بقی کعبه بر خواب دیدن
بد و باز کرد در تاویل ساق اما ساق در خواب دیدن موت
و شش عت و سنی و ت و ک نش کار بپندد اگر کسی ساق خود را
از دهن بپندد و میل در از وی نمود اگر دید که ساق ماء وی در
پنج و میل مرک بپندد اگر کسی بر هر دو ساق خویش موی برآورد
بپندد و میل و دم بود و بود که در زندان گشته و بود در آنجا پیرد و گشته
مردی بر نزد یک این سر نیز شده و گفت به خواب دیدم که هر دو
پای در اجم بپندد و در آن موی بر آید بود گفت تو مردی و دم
تر در زندان گشته و یک در آن پیری و بعد از آن مردی بیاید و
هر از دنیا رودم ترا بجهت بپندد و نیز گفته اند که هر که بپندد که
ساق یا بر پای وی موی بر آید دست آن کس را و ام کرد آید و
یا زن را طلاق دهد اگر دید که ساق وی جدا شد و میل در خوشی

بود اگر دید که پانها وی بوخت این کس را زبانی برسد و عیبش
تج شود و الا اگر بنده بنده بود ازادی یا به اگر کسی پای خود را
بنده سفری افتد او را یا ستوری بخورد و نیز گفتند که ستورشی
اگر کسی هر دو پای خود را بریده بنده ایمنی تا ویل دارد و بود که
از مانش برود یازن را طلاق دهد در تاویل **قدم** اگر دید که
خود بر زنی فزوده و استوار کرده بود این کس رخصت خویش
قد رتقا و ثبت افتد معنا اگر دید که بد و قدم راستاده بود بر
خدای تبارک و تعالی که خاتم او را شود و بر دست خفیه یا بد
تقا و بشرا اندیز و عملوان لم جات تحری غیر چنانها انهارا اگر کرد
میان باران قدمها بر زمین می افتد و دلیل توبه و برکت بود او را
از خدای عز و جل **خاکه گفت** و نزل علیکم من السماء ماء یطهرکم
بیمید هب علیکم از خرد شایعین ایشان و بر بر طبق

اینست

و بنشیند به انا قدم اگر دید که **قدم** او از ساق جدا شد این
دلیل از غرغرش بود و الله اعلم **باب چهل چهارم** هر چه از غرغره
پرون آید سرشک به خواب دیدن به تاویل اندر غرغره
و دولت بود و الا سرشک کرم غم و درنده بود اگر دید که **سرشک**
سرشک پاشیده رست پی کرستی دلیل کند که وی را عطفه
اگر دید که آب در چشم گردانیده پی انگر پرون آید دلیل یافتن
مال بود که پی رنج بدست آید اما **عظم** در خواب دیدن بخت
نیکی بود و کاری بزرگ خداوند خواب را و غراز و اگر
و احترام در میان خلایق **خون** در بینی اگر بار بند و دلیل کند
بر درویشی و نیز گفته اند که خون بینی دلیل یافتن کند بود اگر دید
که جابه خون آلوده گشت آن مال حرام بود که بوی رسد اما
بنی در خواب دیدن دلیل فرزند بود اگر دید که آب بینی بر زمین

هر که سر زن را او بود بول کردن در خواب مال مرام بود اگر دیگر وضع
چهار بول می کند این کس بی بول و زن نامه موضع زن می کند و نیز گفته اند که بول در
مال نقشه کردن بود قوله لما انفقتم من شئ اگر چه که بر جای بول می کرد و بر
سر زندی می بود و عالم کرد اگر دید که بعضی کرد و بعضی نگذاشت اگر پسندید که
بود و لیکن که بعضی از مال می برد و نیز گفته اند که بعضی از غم بود اگر دید
مردمان ببول می مسج می دهند و لیکن که بر سر زندی می بود و عالم کرد و
و مردم مطیع او شوند اگر دید که بول می کرد زیادت از عادت و لیکن
که اینکس از جمله چهرها بیرون آید و با سفری کند دور و دراز و الا اگر این
چنین خوابی بخشد شفا یابد اگر دید که بول قطره قطره می کرد و الی در آن
این کس مرام اندک است که با زنی دهد اگر دید که بول بر جام نغمه می کرد و بول
که او را سر زندی آید بگوید و او نماند اگر دید که بول از زنی
بیرون آید این کس بی چینی خود کاری می کند باید که از آن نوبه که اگر
باید

که بول او غایب شد است اینکس با زن می یازد که بول غایب شد است
کار می کند اگر دید که بول و خون شده و بوقت آمدن در دهان این کس بی چینی
کار می کند و آن زن بروی بطبق بچه و یا بکسی از محارفات کاری کند و آن
زن بروی بطبق بچه و نمیداند و یا بود که از آن عارض کار کند اگر دید که بول
بر روی بول که دلیل بود از آن کس بگوید و منفعتی بود برسد اگر دید که بر بعضی بول
می کرد او را سر زندی می بود و حفظ قرآن شود اگر دید که بر امر حرام بول
می کرد و پس کند که این کس جولا هم بود نیز گفته اند که بول کهن در خواب
دیدن از غم ریش و از بیم سلامتی بانش و سرخ و شاد و کشتن
کار می بدهد اگر دید که در بستر بول که پس کند که ریش بر عظام بود
و نیز گفته اند که بول کهن در خواب در شب لا فلاح و بیمار را شفا یافتن
و بده را از لعل و محبوبه از بند غم می بود و عاثره را بر جان بخش
مال و نقشه کهن بود اگر دید که بول غایب شود و ده کشت با بنورد و پس بانش

مال بسیار بود و آن نفقه مالی بود که هر روز در زیادت بود اگر کسی از
وی پرسد آن آید و دلیل بافتن مال بسیار بود و نیز گفته اند که آب می
دیدن مال و گنج بود و بار گرفتن آن بخواب دیدن زیاد مال بود
و آنرا چنان در خواب دیدن دلیل بر صحبت دکن بود اگر کسی در خواب
که چون زمان بار گرفت و لیکن هم و اندوه بود اگر کسی چند کینه
نقد در شش گنج باشد اما هر چه از دهر آن آید و اگر دید که از او خون
پرون آمد آن دلیل بر سوء حال بود اگر کسی از وی برهه اگر دید که غایت
السمکال افتد آن دلیل بر نفقه کفنی بود چنانکه اگر دید که غایت نیست
که در هیچ پروان نماند و دلیل بر کند که کار بر این کس بسته شود
و بد که غایت از کفنی پنهان بیکر کار بر این کس بسته شود
و بد که غایت بر جسته او افتد و بد که غایت بر جسته او افتد
و بد که غایت بر جسته او افتد و بد که غایت بر جسته او افتد

در خواب

در شکار غایب کرد و ندانست که گم کرده بود و بر داشت و پنهان کرد
دلیل یا فتح ملک بود از وجه حرام اگر دید که در سترج یا در صحرای یا در جای
که موضع حدث بود غایب اینکس از جمله فرج یا بد و کارش بروکش ده کرد
دواری بگذارد و بر اعت افتد اما سترج جای مالی و موضع کینه و خیز بود
و خورسته وزن و عیش و خوش و روزی بروی فرج بود اگر کسی غایب
بر جای خوشی یا بر جامه خود آلوده پند از خشک و تر یا بر درشته بود و پنهان
کرده اینکس دلیل یا فتح مال بود اگر دید که از چرخ را به چرخ بی خاک بر پیوست
از جامه بود که به جای زمینی کند اگر دید که بر خود حدث کرد دلیل بر جای
بود اگر دید که بر شکار خود حدث کرد آن نشان فصولی و سیم بود که باران
یا کینه خود میکند اگر دید که از شکم او کرم و مار و موران یا بر پروان افتد
و دلیل بر آن اهل و عیال آن آید که بیار شوند اگر دید که کمان کوهشت آید
از اندام های و میخوردند آن عیال آن وی باشند که مال وی را بخورند و کینه

آنکه حیوان ملک بود جمع کرده و الا سرکنج کا و از آنجا برآید و ملک عظیم بود
که اگر دهقان بنده اگر بنده بر سر کنج نشسته بود ملک عظیم پیاده اگر دید که
کلی ای از سر کنج اگر سر نهاده میدارد دلیل کند که این کسی غرور بزرگی و
و پادشاهی پیاده و اگر زنی بنده که از فرج او نشی پروان آمد او را فرزند
آید نرینه و مهر کرد و یک لیکن و خصیصه بود اگر دید که بر جای شیر خون
پروان آمد این کسی را با سلطان مخفی نفرین پیدا کرد که بر جای شیر خون
پروان آمد و این کسی ملک حرام جمع کند اگر زنی در هر دو بیست خود شیر بنده
مال بر عدد پیاده اگر زنی بنده که کودکی یا زنی یا مردی را بزرگ میداد و این
پیشتر بود و ایشان معروف باشند کار با ایشان بسته کرد و نیز گفته اند
که شیر خور دن نفع یافتی بود و لیکن دوشیدن مکره بود اگر زنی بنده
که بی بی شد دلیل بسته کارهای وی بود اگر دید که حیض پاک شد کار
بر او کتبه کرد و روزی یا به و عیشی بر او خوش کرد و بر راحت داشتند

ببراهن

باب چهل پنجم در تا وین شیر که داشت میدن آن که اما بد آنکه شیر
است میدن در خواب دیدن قوت دین و دنیا بی بود و شیر
در خواب دیدن روزی فراخ و مال حلال و عیش خوش و
شف از بیماری و در دله بود اما چون تازه بود زیر که **معه**
فرمود که البقرة داء و نیت داء و دهنه شفاء و لیکن چون
آتش بود دلیل غم و محنت و شفقت بود اما شیر مردم در خواب
دیدن روزی حلال و مال و فرزند بود مستور آنرا و
راغ و محنت و بشیانی از جهت زندان و عیال آن و اما شیر
دوشیدن در خواب دیدن فراهم آوردند بود و نگاه داشت
و شیر در هر بیانی ملک بود و اما شیر و دب است میدن در خواب
ملک و عزت و دولت و نیک شای بود و دولت و سعادت
از جهت امرا و سلطان و اما شیر شرم و نیت و غرور دولت

و نیکوئی بود بر زمین عرب و اگر دید که شیر شتر بدوشید
و پاشاید این کس زنی بزنی کند از اهل صلاح و پارس
نیز گفته اند که مال حلال پاید و شیرگاه و در خواب دیدن
سه فرخ و نعمت و شد رست و مال حلال و عیش و خوشی
قد تمنا نریمن فرشت و دم بدن خالک سائفت یعنی
و اگر بنده که شرمیاش مد ازادی پاید اگر دروشی بید
نوا بگر کرد و اگر عکسین بید بی غم شود بهر که بید براند
خود برسد و ما شیر خریه خواب دیدن مال و دولت بود
اندک مایه بیماری و بیز بینی و شید مال حلال و عیش و
هر روزی فرخ بود و شیرا بود در خواب دلیل یافتن مال
حلال بود از حبه زنی فراهم آورده و روزی حلال و
شیر در خواب دلیل خدمت و عداوت بود و نیز گاه

اعظمی یافتی

اعظم یافتی برایش و بیکر است میدن آن دلیل یافتن مال بود
از قبل طاعی و نیز گفته اند که مال حرام یافتن بود اما نیز گاه
بینم و و ام و شکی معاشی بود و نیز گفته اند که هر که یافتن بود بر اهل
آن شهر اما نیز خوک اندک مایه مال باشد با کراهت اما نیز
دلیل انگاری کردن غر و نیز گاه و دولت و مراد یافتن خواب
خواب بود اما نیز گاه و وحشی دلیل بیماری بود اما نیز رو بانه
و اندک مایه روزی بود و بیکر بیماری اما نیز گاه دلیل خفت
و بیماری بود اگر دید که از زمین شیر برون میاید دلیل کند برید
شدن ظلم و جور و بیدادی اگر دید که از بستان خیر شیر خود دلیل
خیانت کردن بود یا کسی و نیز گفته اند که کتب و معیشت طلب کردن
بود اما نیز چون تازه بود دلیل یافتن مال حلال بود اگر شیر
دلیل غم و سخت و بیشتی بود و مال حرام اما دو و کشت نیز خفتن

تا ویل دارد و نیز کسی که مال باشد از سفر و تجارت
و دروغ مالی باشد از زمین حاصل کند و نیز کشته اند که زراعت و
غله و دانه و نه نیز بود که امر و معروف باشد اما نیز مال بود با حجت
و یکی نیز تر فراخی سل بود و نیز خشک دلیل نفر اگر دید که نان
و پیغمبری خورد دلیل بود بر سنگی معاش و نیز بود که علق و بر
آید و **و غل** و در خواب دیدن مال و نعمت بسیاری بود و اگر کسی
ببیند بهتر و نیکوتر بود **قوله** و جنان به بضا غل زجرات و دیگر
گوشتی مالی باشد که کرد کند و نیز کشته اند غنیمت و فرزند و راحت
بود و گواهی دادن بر کسی و مال و توانگری اما نیز **و حیوان** در خواب
دیدن مال و توانگری و نیکوئی بود و نیز هر حیوانی که گوشت او حلال
بود بر خواب دیدن و خوردن مال حلال و غنیمت و نیکوئی بود
تا زنده بود و اگر ترش بود مالی باشد که برین دست آید و نیز کشته اند که

و مال حرام

و مال حرام بود و الله اعلم **باب پنجم** شش در تا ویل بیند و زن
و **اش** و آقا بداند که بعضی سر عیان در خواب دیدن دلیل بود
زنان و کینه کان **قوله** کانا نختی بعضی مکنون اگر دید که مرغی
غایب کرد دلیل بود که ویرا پیری آید بسیار که اگر دید که غایب
خود دلیل یا غیر مال حرام بود و نیز کشته اند که غم و اندوه
که بوی رسد اگر دید که غایب پوست یا زنبکد و پوست را بخورد
و مغزش بهی انداخت دلیل کند که این گیس بدزدی و طواری
کفنی از مردگان باز میکند اگر دید که **از زن** وی غایب بیرون
دلیل بود که وی را فرزندی آید کافر **قوله** و **نخج** اخی خرا
لمیت و **نخج** المیت خرا لی اگر دید که غایب در زیر مرغی نهاد
و از وی بچه بیرون میامد دلیل کند که کار بر مرده وی زنده کرد
و نیز کشته اند که ویرا پیری آید اگر دید که غایب را شکست دلیل بود

که دو تنگی بر بردا کردید که بر نزدیک وی خایه ما و بیاری
دلیل کند که اینک کسی مال از ف و جمع کند و از آن برسد و این دلیل
چند در خایه مرغانی خانگی بود اما **خایه بط** دلیل فرزندی بود
سیکن و پیاره و **خایه طک** دلیل فرزندی بود میگوید
در وضع کوی و گروهای گفته اند که فرزندی صاحب و متقی و پیر
کار و لیکن خایه ها دیگر مرغانی فرزندان باشند مختلف و گفته اند
که سیده بیه در هم بود و زرده او دینار و اگر خایه ها و بگوید
صفت زنان باشند و چون یکی باشد دلیل زن بود میگوید
و خودش عیش و اگر دید که مرغی میزد و خایه برشته با هم می خورد
اینک که زن بزنی کند و آن زن را فرزندی آید و آن خایه بود
تجاری و محبت بود مرینده را دید که بود تجاری از پیش
وی بسیار بود و برفت آن دلیل غم و محنت بود که از وی بود

والله اعلم

والله اعلم **بچهل هفتم** در شنیدن بانگ بهایم و سباع و
و **دکان** اما بانگ بانگ است شنیدن در غدا و دلیل عیش
و فرنی بود که مرینده را از مردم شریف و نزرک اصلی
اگر دید که کسی یا حیوانی با وی سخن گفت آن سخن زرت
بود و هر چه گفته بود این سخن شود زیرا که بهایم در وضع کوی
و آن سخن بیه بود اما **بانگ** دلیل بود بر دشمنی و **خایه** دلیل
شتر دلیل مرغی بود و چون حج و جهاد و یا تجارتی با سود
بیار **بانگ** که **نقد** دلیل نفع و نیکی بود خداوند غدا و در غدا
از مردم شریف نزرک اصل **بانگ** کا و نیز همین تا و دلیل بود
که از مردم شریف نفع و نیکی یابد بانگ بره و بر غدا و
میشی در غدا شنیدن شادی و دولت و عیش و خوشی و
روزی فراخ بود بانگ **آهو** دلیل کند بر یافتن گز که خوب

[illegible]

در خواب دلیل نقصانی مال بود و لیکن در چشم دلیل فساد بود
نقصانی مال و نیز گفته اند که غم و غمت بود اگر یک چشمش بشد دلیل
غمی بوی رسد یا ماش برود یا مصیبتی بوی رسد یا زوال نعمت بود
چنانکه یاد کرد اهل کمال عین و بونا و شفقتی زیر که خدای عزوجل
مراد میان ما برود و چشم منت نهاد چون برود دلیل زوال نعمت
و مال و فرزندان بود اگر دید که کسی وی را ناپیدا کرد این که از
طریق حق بگشته بود در دشمنه دلیل کسب و معاش و مال وی بود
اما اگر کام دلیل بیماری بود و لیکن زود شفا یا به و شادی بید سرم
دلیل کنایه بود که از وی صادر شود در دشمنه دلیل غم و محنت بود از خسته
خوبت و ندان قونیج دلیل شکی نفقه کننده بر عیال و عقوبت آن بوی
رسد در دشمنه دلیل کند بر بدخوی پخته خود یا زن و فرزندان
چکر دلیل غم و اندوه بود از زنده فرزندان چنانکه رسول خدا فرمود که

الکبدان

الکبدان اما در دشمنه دلیل فساد کار و وبال عظیم بود اما در دشمنه
دلیل مرکب برادر بود و اگرانی پشت دلیل درویشی و نقصانی مال
بود و غرت بود اما در دندان دلیل بد معاشی بود اگر دید که مقصد
وی سست شد دلیل کند که کارهای دینی و دنیائی وی سست و ضعیف
شود اما سرخ رو دلیل بر بیماری کنایه بود اما نابینائی و ککلی و کری
و کلی و علقی که بدان سبب به عصب یا به کشیدن و درشتن دیگر
در خواب دیدن دلیل نقصان بود و در دیگر و دنیا نیز که از دشمنه
کن چون بیداری در رده پیش آیند از رفاه نرسد و ندانند اگر
چند که دور از چشمی که از این علتها است و از آن مینالد دلیل کند که این
کس بقضای خدای تعالی راضی نیست و حاضر نشود و وجه بگشاید
که با این علتها صادر شد و نمی ناید دیگر کسی غیبت وی و نعمت یا
و جایش برور نیادت شود و تو را نکرده قورق تکائی تکائی تکائی تکائی

اگر کسی خوشی ناپسندد دلیل کند که دینش برود یا فدی پدید آید
و یا از جهتی فرزندی غمی بوی رسد و نیز گفته اند که هر که با اینج علته
خداوند خواب راضی بود نیکو بود و اگر نه راضی بود دلیل غم و مصیبت
و مشقت و سستی و درویشی بود **اگر دید که عصبی بدست درشت** دلیل
بود که اینج کسی غرورش دی و مال و منفعت یابد و به تمامی مرادش
خود برسد **قوله تعالی** قان حی عصبی اتوکار علیها و آتش بهائی
غنی و بی فیها مارب اخروی **اگر دید که خداوند اینج علته یکی دوست**
او شدند دلیل کند اینج که کار را بر خداوند علت کش ده شود از آن
امید بریده بودند آن برسد **قوله تعالی** ولا یقنطون من رحمة الله ان
یغفر الله ذنوب جمیعاً آندهو الغفور الرحیم **اگر دید که بر عصبی**
کرده بود دلیل کند که بر مردی اعتقاد کند بکار خویش و از و ایمان
و کردهای گفته اند که کسی خوشی ناپسندد دلیل کند که در فقر و فقر

افتد

افتد **اگر پند که در فقر و فقر و منفدی رست** دلیل کند که اینج کسی
پیشتر شود **اگر دید که چهار بود و خوشتر شد** و از خانه بدر آمد و نیکو
نیکو بود و نیز گفته اند **اگر کسی خوشی ناپسندد** دلیل کند که در تن
در آن سبک پیشتر شود و **اگر دید که تب درشت عمر دراز و مال**
یابد **باب پنجم در دیدن باران نه بوقت و دیگر دلیل حرب**
فتنه و کشتی و غارت کند و **اگر دید که باران نه بوقت خویش**
پسرد دلیل با فتنه و محنت و لشکر و قتل غارت بود **اگر دید که**
از آسمان سنگ یا خون میبارد چنانکه درختان یا حیوان را از
جای بر می کند همین تاویل دارد دلیل حرب و کشتی و فتنه و غارت
و غم و محنت و مصیبت بود اما یاریدن باران نه بوقت و سنگ
خون و آتش و بانه کردن و دوزخ اینج که را در خواب دیدن دلیل
فتنه و بلا و غم و محنت بود و نیز گفته اند که خود را با که دلیل فتنه و بلا

و حرب و کشتن و غارت کند ده جز است اول شبی که سخت دبا
هول و تاریکی بود و آتش و دود و غبار و باد سرد و باد گرم و کوف
و خوف ماه و زن سخت بیکور و با جمال **اما شب تاریک در خانه**
ویدن دلیل تباہی و فتنه و پراکنده شدن جماعت بود **خاکه**
فرمود آن خرماید یکم قطع الدلیل المظلم یصح الرجل من ماله
کافر **اما آتش** دشمن مستعد بود که مال سردمان بنظم بپزند و
هم بپا و فتنه و قحط و شکی و پریشانی و خصومت بود میان عا
و کوف و خوف دلیل شدن باد شاه و سلطان بود و تفرقه
و پراکنده کی مردم و شکی معاش و نکبت حال ایشان **اما**
و غبار دلیل فتنه و خصومت و خوف و بلا بود در میان عا
و عازن خوب روی هم فتنه و شور و غوغا بود در جهان میان
سلطان و امرا و بزرگان **لیکن باران** بی وقت هم فتنه و بلا و

و لکن باران

شور و غوغا بود قول تعالی و کانت الجبال کثیرا مهتلا
اگر دیکه در زنج بامک مسکنه و درختان را میوز و هم لیل فتنه
و بلا و غم و محنت و محبت بهیچ و سلطان و ظلم و فقر و دودیدن
آب از ناودان دیدن هم دلیل فتنه و غم و فتنه و خون
ریزه و غارت و تاراج اگر دیکه هوا کرد و غبار و تاریکی دارد هم
دلیل فتنه و شور و غوغا بود **و در گرم خون** و با هموم چون
ز مهر بر در خواب دیدن هم باین تاویل دارد اگر دیکه درخت را
از بیخ بر سبکنه دلیل غریبه شهر و تفرقه مردم و فقر و غارت و خون
ریزه اگر دیکه اندر درختان فتنه و دلیل غلبه و جاریه مردم
اگر دیکه در آسمان آتش میبارید یا حرازه و هر چه در پیش است
میخست هم دلیل حرب و فتنه و خون ریختن بهیچ و اگر دیکه آتش
بامک مسبکنه و لیکن بجز میوز و دلیل تاراج و غلبه و طاعون بود

وید که در جای طاعون فساد لاشک در انجام ب وقفه و فرانی
 وید که مردمان شهر با یکدیگر جنگ میکنند آن دلیل از زانی
 زخا به باب پنجاه یکم در وصیت و صد و سی و نهم و فرزند
 و بخش و اگر وید که وصیت خویش نوشته در زیر نهاده
 بعد از آنکه بمصطفی جنگ در زده بود چنانکه فرموده
 الامران من یؤمن بالله و الیوم الاخر ان تلک
 وصیته مکتوبه تحت راسه و وصیت کردن در خواب
 مبارک است و گویند حکمت به اگر وید که وصیت کند
 و نتوانست کردن آنیکس را دلیل بر غیری بود باز بخانه خویش
 نیاید قول تعالی لا یتطیعون توصیته و لا الای
 اهلهم کرجون اگر وید که وصیت میکند آنیکس
 و صد و سی و نهم کتاب خدا عز و جل چنانکه فرمود و قوا صوا

بالحق و قوا صوا بالصبیر اگر وید که وصیت میکند عصبی
 یا ز سانی را آنیکس عز و جل که دیانت و صبر بر باد درین
 خلایق بورع و تقوی و پیرمیزکاری چنانکه فرمود و لقعد حینا
 الذین اتوا الکتاب من قبلکم و انا کم ان نقوا
 تاویل و فروختن و بجا بدهان فروختن و بهاستادن چیزی
 نه نیکو بود و مکر و همت و لا عوض ستاندن بهتر و نیکوتر است
 و هر چه در دیدن آن جواب نه نیکو بود چون سخن نیکو بود
 و لا فروشنده را نیکو بود و هر چه جواب پسند و آن بناویس
 نیکو بود چون سخن نه نیکو بود و لیکن فروشنده را به نیکو
 چنانکه اگر کسی جواب که نیکو بود و شادی بیند
 و مال و حرمت یابد و لاشک فروشنده را غم فزینی است
 که در خواب بیند و غلام فرزندانی در بخت و بیعت

بود ولیکن فروشنده اگر دید که مرده چپین میخورد آنچه در میان
 مردم عزیز و گران شود و الا اگر فروشنده بچپین بخوار و ارزان
 کرده و گویند خریدن بهم حال به از فروختن به از بهر آنکه خدای عز
 و جل از بندگان بخیر و نفروخت و بهشت بعوض بداد
 چنانکه گفت ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم
 و اموالهم بان لهم الجنة گفت که بهشت فروخته و لیکن
 بعوض بداد اگر کسی دید که در سبزه بخت و یا ویلا بفروخته و بیل
 کند هر روزی بروی تنک شو و کار بروی و شوار کرد و قوتی بجا
 عبدا مملوگ لا یقید دون علی النبی تاویل غلط و سختی
 و اگر دید عطایر یا بهر یکم بختشید و آن چپین را هر است
 بهشت این بختند را از جزو برکت و بیگونی خیری برسد
 بختند بری به یازنی به یار دلیل کند و ستانند و اینتر

الله

از اینکو چپین برسد و در دلتان در سترافراید چنانکه
 مصطفی هم نهاد و تجا بوالا و سفر کردن در خواب دیدن بگو
 بعد که بپند در سفر میرود یا خجسته در سفر است و لیکن تو بد کردن
 به از جای بر کسی بر و نیز به از حاکم کماله کرد و اگر کسی
 خواب ببیند هم دلیل سفر کردن بعد از دید که کرباس مرده
 هم دلیل سفری بعد از بیکس اگر دید که رس حلقه میگرد هم دلیل
 سفر کردن بعد و نیز گفته اند که آب بسیار در خواب دیدن نیز دلیل
 سفر به **وین صیقل** که بدانکه صیقل در پاشند که مردمان را بفریب
 اگر دید که دام نهاده به تصییر کنند این کس را از دشمن خدایا
 کردن تا قصه او نماند و از مکر او ایمن شود اگر کسی خواب تن را ببیند
 که در دام افتد بگریز و حیل دشمن در دستش افتد که باید بگریز
 باب پنجم دوم در تاویل جود و کف و اورد و نشان و اشعار

لایه گفته آرد و نام بجواب بین مال بسیار و عت و نهای
و حالت بعد و از مال دنیا فانی بجواب دیدن اسب و رای
نام نیست که آن روزی بعد حلال صبح پنج بدست آید **بسی**
کو که نام در خواب دیدن مال حلال و روزی فراخ عیش
خوشی و اگر از غیر رسیده به بهتر بود آرد و کندم نیز همان اثر
دارد و مال حلال به و نیز گفته اند که یافتن نام در خواب دلیل فتن
هنر در رسم به و چشیدن و خوردن نام روزی فراخ و مال
حلال به و نام در خانه دیدن دلیل یافتن مال و توامری به
اگر سلطان پند که نام یافت ولایت و مملکت بیابد **اگر** پند
پند آزادی یابد و این خواب معتبران عمر در از به و پیر از پیری
شفا و محبوبان از بند خلاص یابند و کلین غان را از غم رستن و نهای
و فرج یافتن **اگر** که پند که بخاری مکنند و جاه و شهنش و ده

اگر که دید که نام بر مردمان قسمت میکرد دلیل در زانی
تر خما بود اگر دید که کرده فراموشی دادند دلیل غم و اندوه
بود که از روی شود **قد** **تسا** **الم** **له** **اللهی** از هب غنا **ط**
و هر کرده نانی که بوی رسد آن دلیل زیادتى مال و قدر
و شادی بود و آن نان خشک در خواب دیدن دلیل رزق
کافی در از و عیش خوشی بود **اگر** **دید** که کسی پاره نان تو
داد و او بسته و بخورد دلیل بود بر کشتن عروى و آن کرد
جرب گویند زنی بود بیکو روی و نیز گویند روزی بود همیا و رسیده
و دیگر آن گفته در خواب دیدن مال بسیار بود که خدر و عیش
رکوده آن نهد و کرو و همی گفته اند که خدر و نانی **تسا**
نیکی و عیش بود و الا کرمی نان دلیل خدمت و نفعی بود
اگر **دید** که رزانی می خرد و نان خدرش آن کسی شهادت

و بی نیاز شد و اگر دید که نان خشک می خورد دلیل کند بر
فراخی روزی و نیز گفته اند که نان خشک خواب دیدن دلیل
که تا هر عمر بدوامان مایده و خندان از رسته دلیل مردم
شریف و بزرگ بود و بیماری نان بر خوان دلیل بیماری
دوستی بود زیرا که مگر طعام دلیل کند بر یکی دوستی و
کرواهی گفته اند که نان بر خوان دلیل مایده دینی و
نیائی بود و توحید قیامت و نیز گفته اند که کرواهی بر خوان
کتره چنانکه از روی می خوردند دلیل بود بر آشکاری شدن
دشمنی و خوردن آن دلیل سازعت بود یا دشمنان و
گویند که نان بیار خوردن در خوان دلیل درازی عمر بود
و بر درشتی خوان دلیل سیری شدن عمر بود اگر چه که بر خوان
به خبثت طعام بود و بر او فرزندان و بر او و خاندان

با ذکر

با ذکر از آن عیسایانده من استمنا بکون فی عید الفصح
مبعران با شوق گفته اند که نان کندم روز بزرگ بود و نهانی
و یکو چون برنجی و جوین اگر سپید و پاکیزه باشند هم روز
بزرگت بوند و نهان بزرگت بسیار در خواب دیدن چو نخورند
و لبه دل برادران باشند و زن نیز باشد **اگر دید** که ده نان
در پشت مانوی او بخت بود و لیکن که این کس نیازمند ثرومان
کندم روز بزرگت **بعد از آن** جو دلیس منم درستی مال بود
و اگر جو نیز دلیس بود کسی دین چنده خواب دیدن دولت
و خواهر روزگار دارد کندم نیز در خواب دیدن و سرشتی و غیر
لکهای دنیا بچنین طعام مافتن این همه در خواب دیدن مال
بسیار و بجا رست و بود و توقع بود که کندم مال بود که با پنج بست
ایه و لیکن با فتن و خورده آن مال مدالی بود و نیز گفته اند که کندم

خوشه و بایرکت بودا که دمان بشکم و بر کندم نه و بکشی
خوش بود الا جو خوشه باشد که فرج **و کار** **س** نیز در خواب
روزی فرج دمان بسیار بود و یکی از بزرگوارترین گفته اند که کرد
جو در خواب دمان مال و دلاوت دین درستی و فرج و دستی
روزی در مال بود و بیکس نیز دستی بود و در معیشت و آلتان بکشی
در خواب و دلاوت یافتن و مال بود و **بیکس** **نمک** که در خواب مال بود
با برهنه بود اندک لاله و طوب و در از سر و آلتان که بکشی بود و بیکو
روزی بکشی و بیکس در ملک مذهب کرده اند که در گفته اند که بیکس
سپید که رخی در زهر و برهنه بود و بیکس **نمک** فرج بکشی بکشی بود
و غلب و بایر بود و کرد هر گفته اند که در دمان بود که در آن غم
و اندوه نه بود که و آلتان بکشی و بیکو روی بود و کرد و بکشی
که نمک در خواب بیک مال دور هم بود چنانکه اگر کسی در خواب بیک
مال بود

که نمک یافت بدان مقدار مال دور هم بید و اگر دید که
نمک خوردنی نان دلیل ذل مشغولی و بیماری و غم بود و آلتان
خوابتی نمک در خواب دیدن سخن ناخوشی بود و بیکس
نمک بید درم و دنیا بود و آلتان نمک سیاه مال عوام بود و
نیز گفته اند که نمک خوشی می بود و کرد و بیکس گفته اند که بیکس غمت
و غم بود و سخن زشت و ناخوشی که از مردمان سفید و نا
بشد و گاه در خواب دیدن مال بود که بر آستی بدست آید
باب پنجاه و نیم در تاویل گوشت ماه و مرغ و سایر
ادویه و غیره اما گوشت ماه در خواب دیدن هر چه خام و پخته
بیماری و ناخوشی بود و مرغیدن و فروختن آن غم و مصیبت
و اندوه **این سرچشمه گوشت** ماه در خواب دیدن و بیکس
مرگ و مصیبت بود و آلتان خوردن آن غمت یافتن بود و گوشت

نمک سوده که از کوسفه فربه بود دلیل کند بر روزی شریف و الا از
پس صحبت و میراث بود و لیکن گوشت میشی اگر ناغر بود دلیل غم و
مصیبت کند و الا خداوند خواب میراث بیاید اگر **فربه** بود هم مال و
بیاید اگر **کوشت** بخت بود مال بود که برنج حاصل شده باشد از بهر آنکه گشت
یوی رسیده و کار کرده است و اگر نیز خام بود هم دلیل خدمت باشد
ان در پاچه کوسفه مهران خلاف کرده اند که واهی گفته اند که دلیل مال
یا فتنی بود از قبل بزرگان و کرمی گفته اند که مال بود که به بکر عدوت
بدست آید از جهت زنی **المردید که بره** بریان خورد و دلیل یا فقر مال و
بود و پیه او بهتر از روز غدا بود و هر چه در شکم او بود بهتر از گوشتش بود
و اگر غر و جاه و مال و منفعت بود و سرکاری و موافقت با خواست
و مصاحبت و الا سنگ **کوسفه و بز** و شیر و گنیز او بر خور و رکت و مال
معال و بر خورداری بود و لیکن **گوشت شتر** مال بود از دشمن حاصل شده

الا اگر بود

الا اگر بود زبان شود و لیکن قیده او دلیل غنیمت بود اگر **دیر** که گوشت
شتر بچه بخورد مال بود بر یافتن و خوردن مال یتم و یا بود بجهت
امانتت یا بد و بز گفته اند که منفعتی یافتن بود از قبل دوستان
امگوشت کاو در خواب دیدن برنج و چغاری و سگی معاش بود و
گفته اند که گوشت کاو برین کرده دلیل دامن یافتن بود از برنج و اگر **دیر**
که گوشت کاو خورد دلیل بود که او را به حکم بر بند و کرمی گفته اند
که گوشت کاو و پیه او به خواب دیدن و خوردن مال و منفعت یافتن
بود بدان مقدار که یافت یا خورده یا دیده بود **اما تیریدار گوشت** که
در خواب دیدن دلیل غر و شادی و عیشی خوش بود و گوشت کاو
دیدن و خوردن زنه کافی در از و راحت یافتن بود و گوشت مرغ و
یا فقر و لایت و مال یاب بود از وجهی برت و یا یافتن تمامی مرادها
بود و بز گفته اند که هر که بنده گوشت کوسفه غلزد مهری و ولایت و عمر

در از یابد و هر مردی که از خدای عزوجل بخود پدید آید و در کشت
بیره بریان خلاف کرده اند و وی گفته اند که مال بسیار باید و لیکن اگر
ناغ بود اندک تر و بار نه تن بود و کرده وی گفته اند که بیره بریان
و شادی و فرح بود از غم و دندوه و بیماری و کرده وی گفته اند که بیره
بود اگر از آن چیزی که خورده بود **اگر دید که گوشت** که سفید و سیر و شکو
میخورد آن دلیل غم و سخت و بیماری بود و الا گوشت بیره و نیز غله بیک
مخوردن اندک مایه نفع بود و **الا گوشت مرغ** در خواب دیدن اگر
بخت باشد یا بریان کرده دلیل مال حلال بود از جهت زنی به مکر و غدر
کرده و الا اگر ناپخته باشد دلیل عقبت مؤمنان بود اگر مرغی **مید** خورد
آن نه حلال بود آن دلیل یافتن مالی بود از جهت ظالمی اما گوشت
مرغ بیک بریان کرده مالی باشد که آن بدست آید **چنانکه گفته** و در طبع
بسته شدن اگر دید که گوشت سرگا و یا از آن مردم میخوردند دلیل یافتن مالی

دولت بود و این که احاطه نکند و کارش بند کرد و نفع دنیا
و روزی برود و فراخ شود و بنا بر سر آمدن سر خود برسد و الا بداند که همه
سرهای حیوان بکواب دین و یافتن و خوردن میکنند و لیکن هر
مردم از همه بهتر و بیکتر بود و الا هر که بند که سر مردم یافته و یا خورد
اینک عشق و دوست و محترم و ولایت بیاید و نیز گفته اند که **فر**
یا غلام یا ستوری بود یا دوازده هزار درهم بیاید یا دینار
خالص و **غیر** **همه حیوانات** نیز مالی بود آوده که با آنست
آید و لیکن سر بریان **رئیس** یا محترمی بود که دید که سر بخته
یافت یا بختییر یا که بی برده و لایک کنده های و منفعت از
محترم بیاید و **همه** **با نجا** **چهارم** در طعامها چنانچه قبیله و
حلیه و شور باء و شیرینها و **چشیدن** چیزها و مثال آن
بدانکه قبیله خواب دیدن راجع ویدر خلاف کرده اند زیرا که

در نور و شیرین منفعت و منفعت و سود و بیان به جور و ظلم
و ستم از بنده سلطان از بهر آنکه فراتر است و رسیده است
و در وی کار کرده و هر طعم مر در خواب بخوردن آن
نوشتر و لطیف تر به آن در تادیل نیکوتر و بهر به و طعمی
ترش و شور و تلخ بود و بخوردن دشوار تر باشد و کراهیه
دارد و اندلیل رنج و سختی و محنت و سختی ناخوش
بود و بدین سبب گفته اند هر کس در خواب دیدن و خوردن
و لیغ ستم محنت بود و اندک مایه کراهت دارد و بسبب شرم
و بوی رسیه است دید که ویلا بخواند و ازین چیز
چیزی نوبر و داد و بخورد و اندلیل بود بر هر خشم و غضب
و لوک و اگر طعم ترش بود و لیغ کند بر بیماری و لیکن
همه **بخیر** در خواب دیدن یافتن شام و فرح و خلاص

در بیان

در ستم از غم و بیماری و محنت بود **لا شکر** و قند و عسل
و عسل شیرینها اندک و بسیار مایه و لایب و عذ و شرف
و شام و مرتبه و یافتن مراد باشد و لیکن عامه را علم و لطافت
و شام و لطف و نیکو بود و الله همه تر شیرینها و شورها
بخواب و بزم و خوردن غم و ستم و محنت بود و هیچ
نیکو بود و اگر کس بنده مر خور و بیمار شود لا صحت یابد **لا شکر**
بنا وید اندر سختی بنده شرم و شیرین و آبکین تا وید اند
و لیغ قرآن خواندن بود و نیز گفته اند که میراث یافتن
باشد از مال طلال **انهم سیر کف** آبکین بنا وید
اندر روزی و مال طلال بود و ستم بدست آید و الا
شهر روزی به شیر از آبکین **چنانکه اگر کرد و انز کنا**
علیکم الموب و السکوی لا جلاب کجین

و یکی را بنزدیک این سرین فرستاد که بگوید که شش این چنین در خواب
دید چون برفت و قصه باز گفت این سرین بخندید و گفت این خواب
ندیده بود آن غنی بگریز حق الله بگو که نام و نشان تو بماند اندر جهان
چا و دانسته بیستی که دنیا را در زیر پای خود کرده از این جهان نام نیکو
گرفته اما **باز** زدن در خواب دلالت کند بر دو چیز یکی بر غم و محبت
و دوم آنکه عاشق شود بر زنی و در آن غمی بوی رسد یا تهی برو کند
بر زنی و در آن بی گناه بود اما **چنگ** زدن در خواب دیدن دلیل
ز یادتی غم و محنت بود اگر بیند که می زد و بر شمع بکشد دلیل کند
که از آنکه غمها بیرون آید و نیز گفته اند که چنگ و چغانه و سر زدن
و بخت و سر و دگفتنی یا وازی که مردم شنوند آن دلیل شور و غلبه
و تم و مانع بود که در آن خانه اقامه کرد که اندک مایه می نورخت
بی شکر و شادی دلیل راحت و نیند دردن و حکمت بود و آن را قصه

کردن

کردن و پای کوفتی در رقص خواب لاشک غم و محنت بود
و بود که چار شود و بخت زن از فضیلت و رسوای بود اگر کسی
که در جمعی رقص میکند لاشک این کسی فضیلت و رسوایی بود
و اگر تو از آن بیدار و رویش شود اما **داف** زدن در خواب زنا ترا کند
بر خط هر شدن کار را و نامشوری و بخت مردن را غم و محبت بود
و نیز گفته اند که دف زدن و او زدن دف شنودن بهر حال
و شادی و بخت و دولت و ولایت بیاید و اگر این کسی از
اهل آن بوده باشد و اگر نه هم فرح و شادی و دولت بیاید
از غم بیرون آید و بخت گفته اند که انشتن بر هم زدن دلیل فرح
خود اندن بود و آن اگر چهار بیند که از غم بیخیزی زنده میبرد و نیز
گفته اند که سنج زدن مشاع دنیای بود و گروهای گفته اند که اگر
متنی کردن بود اما سر و دگفتنی به باز را تو از آنرا فضیلت و

سوائی کردن بود اما سرود گفتنی به بازار تو انکران بخت و سواد
بود و در ویشین رانم و بخت و نیز گفته اند که سرود کوی تا ویل اند
عالی باشد یا حکمی و کروی گفته اند که سرود کوی تا ویل اند زنده
بود و آوازهای شنیدن در خواب خبر خوشی بود که زودشی در رسید
باب پنجم در آماند باختی در خواب دلیل بازگانی کردن بود
در مصیبت و آقا که بهتر باز در غفلت او بود یعنی هر که بر سر و سرش
غالب باشد و نیز گفته اند که مانند یه از سیردن بود و کروی گفته اند
که نزد باختی در خواب دلیل عاصی شدن بود بر خدای عزوجل
و کار عاصی کردن **قوله** یا ایها الذین امنوا انما اولادکم
المیسر و الانصاب و انزلکم رجس من علی الشیطان انما یطربکم
در خواب مردی هنر کوی و دروغ کوی و باطل جوی و باخته
غصومت بود و با مکر و دستان **قوله** او از اهل انقروی

یا تیم

یا تیم و نیز گفته اند که هر مطربان شادی و بازی کردن دلیل بخت
و غم و اندوه بود و شطرنج در خواب کار زور و باطل بود زیرا که شطرنج
و همه تایل کار دروغ و باطل بود و آقا ابو عبد میفر گفت که هر که در خواب
ببند که شطرنج میازد ملک و ولایت و مال عظیم بود اگر چه در
میزد به غمی مراد می خود برسد و آقا ابن سیرین و ابن ابراهیم کرمانی
گفته اند که زور و دروغ وی منفی و باطل بود و در نیال ۳۱
خواب را تا ویل بر هلاکت نهاد از زیرا که بخت اند و حسد
او شش اندر شش راست و هر چه بخت بود همه دلیل هلاکت
بود و زور را هم سیرین قیاس کند و **کعبه** یا **خفی** نیز سخنان باطل و
و حرام بود اما بازی کردن سخنان یهود بود و خصومت
و دواوری بود و نیز بود که مال پیاید **قوله** انما الحیوة الدنیا
لعب و لا هو کروی بازی کردن به کعبتی مشغول شدن بود

خواب

بکارهای باطل و شرک و نفاق آوردن در کار دنیا **ما شراب**
 در خواب دلیل یا قبح مال حرام بود و نیز بچینهای بود و بهر حال
 شراب و خمر در خواب دیدن مال حرام و خورسته بود و مست کننده
 و یا مال بیار و پادشاهی و یا زن خوب و بی **اگر** دید که مست شده است
 و نداند که از چه چیز مست شده است دلیل قبیح و خوف و ترس بود
 که بوی رسد **اگر** **و** **یکه** الگوری قشرد دلیل کند که پادشاهی یا بزرگی
 خدمت کند و از آن جهت حاشی نیگوشود و کارش با آن کرد و بود
 که از زانی و فراخی پدید آید و یا کار بزرگ از دست وی بر آید
 باشد که شراب میفروشد و نیگوشود که با و تختی بوی رسد **ما شمش**
 نیز در خواب دیدن تاویل دارد مال و نعمت بود لیکن حلال تر از شراب
 بود و گفته اند که مستی در خواب مال حرام و توادگری یا قبح بود و نیز
 گفته اند که مستی در خواب غم و مصیبت بود **خندیدن و گریستن** نیز در خواب

با و از بلند

به او از بلند قهقهه دلیل غم و سخت بود **قد رتقا** فلیعلم
 قلیلاً و لیگوید و نیز گفته اند که شادی و بازی و مزاح کردن
 این همه در خواب اندوه و غم و سخت بود و در نوحه کردن
 نیز بچینهای نبود و اما گریستن نرم نرم با و از بلند در خواب
 دلیل خندیدن بود بسبب ترویجی و لیکن تقسیم کردن در خواب
 نیگوشود **قد رتقا** و جوهه یومئذ مستبشرة یعنی ای مقیم
 پس بدین معنی دلیل کند خندیدن به بایک بگفت و فریاد و خور
 دلیل غم و سخت بود و اما رقصی کردن در خواب دیدن
 دلیل غم و مصیبتی بود بی قرار و دردناک و الله اعلم **با**
پناه افق در ریاضت و بویهای خوشی چون مشک و غیره و کل و کلا
و یا سبزی و مانند اما بدانکه هر چیزی که آن بوی خوشی
 دارد یا صدرت نیگوشود که مردم آنرا بفال نیگوشود و آن چیز

در خواب دیدن نیگو بود و شادی و طرب و مال حلال بود
و پیغمبر را حال نیگو بود و روزی بروی فراخ کرد **اما عطا**
در خواب دیدن بر هفت وجه بقره در دشت نیگو و شمشاد
و علم نافع و دین پاک و امید و مراد و وزن خوب روی و بار
اما مشک و غیره خواب دیدن و یافتن و خریدن و فروختن
دلیل مراد یافتن و آن زن را شهید بود و یا کینه کی نیگو
یا مرد عالم و یا مال بسیار و سخنان خوشی و زینت زنان بود
بود و یافتن شادی و مهوری و شاد و نیگوئی و ستایش بود
خطر و بیماری نیز بود از بهر آنکه در خان اندر بود و لیکن تجربه
بنده باشد نیگو خود و هیچ **اما مشک** و علود و غیره و چیزی که
از و بوی خوشی آید چون قمر نفل و اشانه در خواب دیدن و
یافتن آن غرض شادی و مهوری و دولت و اقبال بود اما **کل**

و یا

و یا سیمین و یا در سفر غما به خواب دیدن نیگو بود اگر گشته و رفته
بشنید و الا از پنج برغم و محبت و مخالفت بود و الا کل به خواب دیدن
و یافتن و چیدن و بوئیدن همه نیگو بود و الا اگر نه بوقت خوشی
اندک مایه بیماری بود و نیز گفته اند که کل سرخ به خواب دیدن بیمار
بود و سپید در **اما اگر کسی در وقت** بهار پند که کل سرخ یافت
هر سرگی دنیا ری و دراهی بیاید اما کلاب اگر کسی پند که او را کرد
زدندی شاد و نیگو و مال و ستایش بیاید و اگر دید که **کلاب** یافت
یا از کسی بخت بناچار مال و دولت بیاید و عیش و سرور خوش کرد
و نیز گفته اند که با کسی دوستی کند و غرض شادی و نیز درستی و مال بیاید
غایب به تاویل اندر زن چ کردن بود و نیز گفته اند که مال باشد که
از بهترین بیاید **اما اگر دید** سیاه و از و بوی خوشی نیاید
گفته اند این کسی نیگوئی میکند با کسی و او قدر آن نمیداند و شکر نمیکند

اما **کافور و زعفران** نیز در خواب دیدن همی تاویل دارد
نشان نیکوئی و دولت بود و نیز گفته اند که زعفران به خواب دیدن
دلیل بیماری بود و آن اگر دید که قطع بود و پیش از دشن دولت و
شادی و منفعت بود و کافور نیز همی تاویل دارد و همه بوی
خوش به خواب دیدن نیکو بود **عود در خواب** به تاویل اند نیکوئی
و دولت و مال بسیار و عیش و خوش و شادی و روزی فراخ بود
امراز و غنیمت خوش بوی چون روغن یا سینی و روغن گل و دانه
و غیره همه در خواب دیدن دلیل مراد یافتن بود و آن روغن زیتون
در خواب دلیل مال و ثواب گری از بهر آنکه زیتون درخت مبارک
امراز و غنیمت در خواب دلیل مراد یافتن بود **کر دیه** که روغن خوش
در خود مایید دلیل سخن خوش و شادی و نیکوئی وی بود که بشود و
نیز گفته اند که زنی نیکو روی را برین کند **کر دیه** که روغن ناخوشبوی

بنا

یا تخم پنیر و لیل زن به کالی یا سیله بود و یا مرد فاسق و یا سخن
و ناخوش بود از جهت زنی که دید که شیشه روغن سیدشت و سحر لایق
و سبب یکدانشگر بد روغن سوخته خورنده بود **قودتا و دلو**
تدهو فیل هنون اگر دید روغن در کوه در بر جامه وی
راخت همین تاویل دارد **کر دیه** که روغن در بر فلکند دلیل خوشی و هم
کرفتن بود لا روغن خمش به خواب دلیل نیکو و عز و ثواب بود
و نیز گفته اند که روغن دلیل سخن زنت و مکر و غدر و انزوه بود لکن
و هر چه در برک نشا کنند چنین با دام و شکر و درم همه
در خواب گفت که و خصومت و مکر بود **بنامه شمع در تاویل رسد**
و خورنگ های ایشان و اگر کسی میباید و همه چیزها
و آلات او از زر سنج بود دلیل کند **بنامه شمع** یا بزرگ
یا بد بخت از آن میباید بر سر بخت و نیز گفته اند زنی که دید

اولا بر او از آن چیز که بپند خدای عز و جل
و دلیر و با سخاوت و بسیار وقت اگر دیدیم بر سر زمین و لکام
و آلات تمام بر نشسته است آن دلیر عز و شرف و جاه و برتر
و دولت و بر او دیدیم که بر سر نشسته بود و نرم نرم سر را اند و زمین
و لکام و آلات همه بر او تمام بود یکس عز و ولایت و سلطنت
بیاید و اگر از آلات وی چنین زمین و لکام و مثل که چیز که بر او باشد
آن عز و بزرگی و سلطنت او بمقدار آنچه نقصان بود اگر دیدیم
بر سر نشسته بود و آن آب اولی الطاعت نزد و یا لکام از دست بکشید
و در بر او و با غنائ از دست او بستاند و یا اولی بپسند و بر زمین
کشید این همه دلیر معیت بود چنانچه دلواطه اگر آن بر سر بر بیاید
و بر او ان معیت بر و سوار بود اگر دیدیم که بر سر نشسته بر پشت سوار
دیگر یا بر پشت خانه یا صومعه یا جای هر آن که جای آب معیت

همین

همین تا وید دارد در حال کار باطل و محال و معصیه بود اگر دیدیم که آب
او بر میسار و در میان آسمان و زمین میسار و این دلیر عز
و شرف و دولت و بزرگی او بود اندر دین و دنیا و نیز بود سفری
افتد او را با سانی و مبارک و بسیار نفع چنانکه گفته اند الفرس
مکره کوب اگر آب ریخت دلعه و خشت رفتار در خود
بپند دلیر عز و دولت و بزرگی دولت او بود و آب در خواب دید
بپند خود عز و دولت و جاه و برتر بود فود و الخیل و الغنای
و الخیر لکن کبوهها اگر دیدیم بر سر نشسته میان آسمان
و زمین میرفت یکس عز و شرف و برتر و دولت و برتر
بیاید اگر دیدیم که از بر بپند انیکس از عل مغول کنند اگر دیدیم
بگو از آب فرو آمد هم دلیر مغول بود اگر دیدیم که بپند یا خنجر
فرو آمد و آب را به دست خود نگاه میداشت دلیر کند هر آن که

دلی غریب و بزرگی و سبط نیت بود و میان تازی زنی غریب و
 وینک و و پاری بود و سبط سرج یعنی خونی غریب و بزرگی و دقت
 بود و طشتی اندوه نیز بود اگر سبطانی بیند که از سبط خود
 فرود آمد دلیل کند که از سبط نیت معروف شود و نیز بود که
 توبه کند اگر دید که با سلاح تمام بر سبط نشست دلیل کند که
 هیچ دشمن بر وی ظفر نیاید اگر دید که دبی با وی هیچ گفت دلیل
 بود که غریب و بزرگی و دولت عجب او را روی نماید که نراند
 که چه گفت آن عجب تر بود اگر کسی بیند عجب اول اندر محلی
 بادهای و او را خداوندش نبود دلیل کند که مردی بزرگی در دانی
 آید اگر دید که دبی بدین نراند دبی یا محلی بدین رفت دلیل
 شمع بزرگی از آبی بدین رود و دیگر یا بدین دیگر اگر دید
 که سبط معروف از محلی بیرون آمد و خداوندش با وی

دلیل

و دیگر کند هر دران محبت بزرگی با فتنه و شر و بیو اگر کسی در میان
 ملک سربو با فتنه باشد و دیگر کند هر یک کس زن نیز فتنه بزرگی
 قدم را بر زن کند و از آن جهت است و اقبال فرار از فتنه اگر کسی
 بدین فتنه باشد و دیگر کند که آن زن مال دلد و او را سربو اگر کسی
 دلیل زن پارسا و با جلال و خوشخبر و اگر کسی بر کسی با خوش
 و دیگر زن با فتنه و طرب و شاد کام و خوشتر عشق اگر کسی
 با فتنه و بزرگی و با دین و دین است و پارسا اگر کسی
 آن زن را نیز از زن سربو اگر کسی که مالایان او که زود و دیگر کند که او را زنی
 آید اگر کسی که سب او را کس بدین و دیگر کند که کس زن را طلاق دهد
 اگر کسی که بر کسی نشسته بر او امر و دیگر کند که این کس را فتنه و زن
 با فتنه و بزرگی و در آن فتنه و با فتنه که سب او را فتنه و بزرگی
 کرد و دیگر کس هر دولت و او را سربو و در آن فتنه و بزرگی

و نیز گفته اند که سبب هلاک آن هم ضعیف و پانچ در میان دو کشته مقتضی
 اگر چه که سبب هلاک آن را کسی بداند و بداند هر کس که مقتضی افتد او را که دید
 که کشت سبب خونهای سلطانیت و بایک هر یک که باید که در کشته
 سبب خورد و بداند که هر سلطان او را در دست کبک و با نگو نزدیک کرده اند
 و از آن قریب نفع و بگو مال باید **سبب** از هر جز باریت به چشم
 و دولت و عز و زکا و تا وین رکنها را چون رکنها سبب از نفع
 که سرخ و اشقر هر غم و محنت اندوه بود **که دید** که سبب بالانگشت
 و آن سبب را طبع و فرمان بردار بود و بداند که هر کس که سبب
 خود دولت را در نماید **که** بفرمان نبوده باشد و او را طبع نبوی این کس را
 بخت فی الف نود و در کار بر و در شیشه گفته زبانه که هر چند سبب
 و طبع را تو بفرمانش بگو تر بود و هم هلاک بالانگشت چون هلاک باری
 بود و نیز گفته اند که کشت سبب بالانگشت بود که او را سبب
 اگر آن

اگر آن سبب نبود این کس عز و دولت و مال دولت باید بود
 هر چه با بر و داند که هلاک بود و بداند که هر کس که سبب
 بخود **که** کسی چند هر کس از سبب او را نه است یا سبب که بزرگوار
 کس را در بدین نفع آید لا در زبانی سبب گفته **که** در بدین کس
 هر که کس را بر سبب بداند و نداند که آن سبب کس یا لاله و بداند
 هر کس را در او را در **که** آن سبب زبانه آن نفع هر زبانه نفع کس
 زبانه که کس را نفع و بداند که سبب و لاله سبب محمول لاله نفع بود هر کس
 عمر و یا نفع بر دشمن **که** و لاله و لاله و لاله که در زبانه و
 کس را بر سبب بداند و در آن سبب دولت و سبب
 و لاله هم خوشتر بود آن کس که در بدین نفع او را سبب بود
 و بود سبب اگر دید بر سبب بدی بگوشت است و از سبب نمان
 محنت میرود این کس زبانه کند با حال و بگو اندر سبب که در بدین

که خرا و چشم ندارد و دلیل کند که این کسی را مالی بود و وی بدان حال
راه نبرد **اگر دید** که خرا و در یک چشم بود وی را مال بود و چشم او بدانی
مال کار میکند **اگر دید** که خرا و گوش ندارد و دلیل کند که این کسی مال ندارد
و زکوة نمیدهد **اگر دید** که گوش خرا و چنانکه بود بزرگتر شد دلیل کند که
پنجاه خواب مردی منصف و صحیح بوده است و زکوة مال و صدقه
میدهد **اگر دید که دم خرا** و در از تر از دم خرا دیگران شده است این کسی
دلیل بود بر درازی عمر و خوشی عیش و روزی فراخ بود **اگر دید** که
خود را بکشت تا گوشش را بخورد این کسی را از بخت خوشی مال بود
اگر نه بخت خرا در آن گشته بود و دلیل کند که عیش بروتباه شود **اگر دید** که
در زیر ران او میزد و او از خرا و در آن کسی را دلیل از خرا و عیش بود
یا بود که حال بروتباه شود و او را خرا داده در نایب چون خرا بود در چنان
نایب و او را کشته خرا داده زن و کثیر که نیز نماند **اگر دید** که خرا و گوشش

دلیل کند

دلیل کند که اکثر معیشت او از سفر بود و **اگر دید** که خرا و اسب
شده است و دلیل کند که اکثر معیشت از چرخ زنی یا سلطان بود
اگر دید که خری اسب تازی شده است و دلیل کند که اکثر معیشت
وی اسب تازی تر و زنده کافی خوشتر و عمر درازتر بود و **اگر دید**
که خری از گزند کان بخیری شد و دلیل کند که اکثر معاش وی از
ظلم و بیدادی از جهت ظمان بود **اگر دید** که خرا و گوشش
شد و دلیل کند که اکثر معیشت او از قیل مردم نزرک و اصل
و اهل فضل و فقر بود **اگر دید** که خرا و بچه گشت و دلیل کند که
معیشت او از جهت سلطان ظالمی و غیر بود **اگر دید** که خرا
او عا جرس شده است از بیماری کار و بیماری که بر او نهاده
دلیل کند که این کسی را بخت نماند شود و مال بر او نماند
اگر دید که خرا و کر بکشت و دلیل کند که اکثر معاش او از زندقه

بود اگر دید که بار بر خرناده پیر دلیل نیکوئی مال و غرود و
وی بود اگر دید که **بر خری** نشسته و آن خرم طبع وی شده است
و آن نشان نیکوی بخت و دولت وی بود اگر **بند** که خرو
بمرد آن نه نیکو بود اگر **دید** که از خری بپشتا دلیل کند که میان
وی و همایه وی تفرقه وجدائی افتد اگر **دید** که **بر خری** نشست
و فرود آمد این کسی مال جمع کند و بخورد اگر **دید** که **خری** یافت
یا بخیرد یا کسی بوی داد این کسی از سختی به نجات و از درویشی
به توانگری افتد اگر **خر فرمای** بند یا همه آلات و اوزار نشست
و آن خراور را مطیع و فرمان بردار شد و بهر کی که بخود
میرفت آن دلیل بخت و دولت وی بود که ویرا متوجه شود
و بمرادهای خویش برسد و کاریش بالا گیرد و فرج یابد اگر **دید**
که خمر که خرید ویرا اقبال و دولت روی کند و مال یابد

و بعضی بر او

و عیش بر و خوشی بود اگر **دید** که گوشت خرم خود را دلیل شد
مال بود از میراث زن آن **اگر دید** که در میان مردمان از خرم
بپشتا دلیل کند که درویشی او در میان خلق آشکاری شود
اگر **دید** که کلهی خمر را به کار دبه برید دلیل کند که دین و معیشت
وی فدا شد اگر **دید** که شر خرم خود را دلیل بیماری بود
از دو صحت یابد اگر **دید** که **بر خری** نشست و خمر را بنمیدید
کسی را مالی کرد او بی حقه و قیاسی و کرد **دید** که خرو را در
دیده اند کسی با اهل وی زنا کند و میان او و فرزند عدائی
افتد اما بهر که بیخیز نیست در خمر که بد بود مگر و خرمی باشد
و دیگر که **اگر خرم خود** با بار در معک خود یا خانه خویش بند
آن بخت و دولت و نعمت وی بود که زیادت کرد اگر **دید**
که خری او را بکند زد و بار بپسند و بگر بخت دلیل دل و غفلت

و یکی دولت بود اگر دید که خری را در خانه خویشی خدای
غزو جل را مال و خواسته بسیار روزی کند و از غم و درند
بر کند اگر دید که خری با وی کرد آمد دلیل کند که این کی غم و درند
و ولایت و مال و خواسته بسیار باید و توانگر شود و روزی
بر وی فراخ کرد اگر دید که بر خری نشسته است بازین و نکام
و رکاب و آلات تمام دلیل بود که این کی ولایت و سلطانیت
باید و بر دشمن خلف شود و او را معهود خود کند و باید که بر
و اگر زینتی بیند که نهاد بر خری است تمام دیگر او را فرزندی
آید زینده و الله اعلم باب پنجاه نهم در تاویل سی و دو شتر و گاو
و گاو و میش و اگر کسی بیند که بر شتر نشسته دلیل کند که این کی
و ولایت باید و بر قوی نهاد اگر دید که شتری دو شیرین
کسی در سلطان مال و خواسته باید و زن جمید را زن کند و از آن

قبل دلی

قبل حاشی نیکو شود و کارش بند کرد اگر دید که یکی شتر خون
بیرون آمد دلیل خواسته تمام بود و الا شتر اشتراقتی و خور
مال حلال بود و روزی فراخ اگر دید که شتری یافت ماده
زن توانگر را زن کند اگر دید که آن شتر را بچه بود دلیل کند
که آن زن را نیز فرزندی بود اگر دید که شتر را بکشت مال و
میراث یا بد از مرگ کسی اگر دید که گوشت شتر خور و دلیل
بود اگر دید که شتری را بکشت و گوشت وی قسمت کرد
در این میگرد و مال و میراث قسمت کند اگر دید که شتری را
وی میدوید این کی غنی رسد اگر دید که شتری بسیار برهنه شد
یا اندر دهی در آمدند و کردی کردیدند دلیل کند که کار آن قوم
بر خوبی باز کرد و نیز گفته اند که بیماری و غم و اندوه بود و یا شکر
بیکانه درانی فرود آید و خردی کند و یا سبیل بهیت یابد

و یا طاعون بود و یا حرب و قتل افتد در آنی خداوند
آنگاه که سون الفقه افتد اگر دید که اشتری فرود آمد دلیل
بود اگر دید که اشتری بر وجهه کرد دلیل کند که دشمنی بر وجهه کند
اگر دید که اشتری بر او مهر کرد این کسی بر قوی تهر کرد و بر دشمن
ظفر یابد اگر دید که اشتری بر او خونی سوی وی آید و او را
بگرفت و بخواباند دلیل کند که مردنری مطیع وی گردد و یا زنی
نواکرا ازین کند و یا زنی بر او خونی خدا مان او شود اگر دید که
اشتری از پیش او بر رفت دلیل کند که زنی از وی جدا شود اگر دید
که اشتری از باری بابا بر چینه بر در برای خویشی دلیل کند که دوست
و نعمت بر او باشد اگر دید که اشتری زنه نشسته بود آن دلیل
سفری بود و در دور و دراز و دیگر با نعمت یار و الا اگر آن اشتری
بود زن اشتری را ازین کند اگر دید که اشتری ماده او بر دهنش

اگر دید

اگر دید که اشتری او بچه آورد دلیل کند که زنی پسر آید اگر دید که
اشتری مجهول برای وی اندر آمد آن دلیل غم و محنت و زنده بود
که بوی رسد دید که اشتری نشسته میرود و غمی داند که آن اشتری
دلیل که این کسی سفری افتد و در راه بیمار شود و بود که آن سفر
بود اگر دید که اشتری نشسته و آن اشتری مطیع وی نمیشود و یا
که بخوابد و نمیرود با شک آن دلیل غم و محنت و زنده بود اگر دید
که کاروان اشتری همه ملک وی بودند این کسی ولایت و سلطنت
پایه و آثار اشتری ماده بنا و یق زنی بودید خوی و شک دل بیکر مبارک
قدم بود اگر دید که اشتری پسر دند به بازار قطار قطار کرده دلیل
بود که باران آید زنی و نم کند اما کاشت و پوست و موی و کف
اشتری همه چار پان مال بود اگر دید که اشتری چون ستوران و چهار
پایان میرفت دلیل بود که این کسی را عدد از نشود و عیش و سرور خوش

لغات تمام بجه و اورا طبع شد و لید کند که سلطان بزرگ از اهل
عجم اورا جش کبر و طبع خویش کرد و اند **اگر دید** که گوشت بپخت
و لید کند که باید از سلطان عجم با از مرد بزرگ **اگر دید** که با پیر بود
لذت و حوب گاه این کس را اهل و حضرت و سعادت را
ناید و تمام مراد او را خد برسد زیرا که تا به پیش نیند و حضرت
نیانند و بر اصحاب پیر معذور نشود **فایده** ام ترکیف خد رتک با محاسب
ایست **اگر دید** که پیر روی پای مالید و لید کند که غم و خیر و ابوی
و هم یر و مان کشهر **اگر دید** که در روز حوب بر پیر نشسته بود
این کس زن بزن کند از اهل عجم و اگر آن پیر اورا طبع و فرمان
بر و در بجه آن زن نیز اورا طبع و فرمان بر و در بجه و اگر آن
پیر اورا بک و مهر نمود و فرمان وی نیز و آن زن نیز اورا بک و مهر
ناید و مانا کار کند و الله در خدمت کرد و پیر و تعهد او حج

نبود و گویند سلطان عجم بود **اگر دید** که پیر از شهری بشهری
بدر شد و پیر کند که سلطان آن شهر بشهر دیگر رود و اورا بکشت
وز و اهل فرار رسد و **اگر دید** که پیر را بکشت و پیر بود که مردی
در آن ناحیت هلاک شود **اگر دید** که پیر بر و طفر یافت و پیر
کند که سلطان آن ناحیت اورا غنی رسد **اگر دید** که پیر سر
داشت قوت و شوکت آنکس زیادت شود که به و منسوب بود
اگر کسی در شب بخواب پند که بر پیر نشست کار او نیگو شود و
ولایت و مملکت و سطنیت پیاید **اگر در روز** پند زنی
طلاق دهد و یا از زنی اورا **اگر دید** که با پیر جنگ و غارت
کرد و پیر بود که اورا یا ملکی یا بزرگی جنگ افتد **اگر دید** که پیر
میدارد و تعهد او نمیکند آن بود که با زن خوبی شفقتی نمایند
و تعهد او نمیکند و نیگو ندارد **اگر دید** که پیری را بار نهاد چند انکه

کشیدن آن نداشت و بی گناه زن را کاری فرماید که باز
ببرند و اندرون اگر دید که بی یا شتری یا توری او را بیک
گرفت آن نه بیک بود مگر آب از بهر آنکه خبر شترانی را
شته است **قوله** **تغای** آنی رجبت حب الخ و به تغیر آوردند
که مراد از این خبر است و هم برین معنی مصطفی فرمود که
اینها صیها الخی الی یوم القیامه اما گوشت و پوست و
ویرکین و دندان و استخوان او همه مال بود از آنکه زن در
تاویل کا و همیشه اما به آنکه کا و همیشه به خواب مردی نرسد
بود از اصرار بسلطان اگر کسی بپند که بر کا و همیشه دست یافت
بر قوی از مردمان بزرگی دست ویرایشان مگر کرد اگر دید که
بر کا و همیشه نشسته است بر مرکب ملوکانه نوار کرد و با ایشان
دوستی کرد و غر و شرف و کرامت پیابد و اگر کا و همیشه بیار

پند انداز

پند اندر دهی یا محلی آن مردمان بزرگ باشند و گوشت و پوست
و ویرکین کا و همیشه همه مال و منفعت بود در **تاویل کرد**
اگر کسی بپند که بر کردونی نشسته است دلیل کند که بر مرکب بادش
سوار شود و غر و شرف و مال و مرتبت پیابد و باید که
و مال و دولت و ولایت پیابد گویند **یوسف** **بنی عامر** از بر کردونی
نشسته پیش ملک مصر بردند و از آن وقت باز هر که از غرت
و مرتبت پیش دارند براء او کردند و بفرمایند و او را در کردونی
نشسته و اکنون همان رسم و روش در میان اهل توران مانده
که جمعی بزرگان را برای غرت بگردون نشسته اگر دید که بر کردونی
نشسته بود و میبایست با تمامی سزاوارست گردون از کا و غیره
این یکی را در خبر و برکت و نیکی برسد و مال و دولت پیابد اگر دید
که خود را از کردون او نیکی بود این یکی غر و شرف و مال و ولایت

وسطانیت بیاید و مقرر کرد اگر دید که گردون بی ساز و کت
و کا و غیره بود و او نشسته بار می کشید دلیل بود که او را غم و غمی
پیش آید اگر دید که از گردون بقی این کسی از متری جدا ماند
و یا بود که از مرتبت بیفتد اگر دید که گردون بکشت متری با
در آن ناحیهت میرد و یا کار او برین نکرده باشد **بشخص در تاج**
کا و کو سفد و بز و بره و اشتهار اما بداند که کا و به خواب دیدن
سالی و علی بود اگر دید که ماده کاوی میدارد در ملک خویش آن
سال بروی فراخ و خوشی گذرد و کارش بالا کرد زیرا که کاوان
فریه و بار در خواب دیدن فراخی سال و بیکوئی بود و کاوان
لاغر است قحط و شکی **چنانکه یوسف** تعبیر کرده بود و کوکب
هم مال بود زیرا که قوم بنی اسرائیل به سبب کوسه برستیدن در
قند و با غم و محنت و برین بود و گفته اند که گوشت کا و مال بود

باز بفرمایند

تزیین بود که رنج و بیماری از قول مسطح چنانکه گفت **جام البقر**
دانه و بینه دواء و لیکن بوبت او میراث بود و نیز گفته اند
که خوراک گوشت کا و یافتن مال بود و شادی و فرزندان و گفته اند
که ورزاء عامل سلطان بود و یا مرد بزرگ و منع و فریه
دید که ورزاء فریه خرید یا در ملک وی آمد دلیل کند که مال بیاید
از عامل سلطان اگر **ببیند** که بر کاوی نشست یا خود کاوی در
این کسی علی از سلطان یا مال وافر بیاید اگر دید که کاوی در
وی آمد مال و نعمت بر زیادت شود و روزی بروی فراخ
کرد اگر دید که گندم یا جو بر کا و نهاده بر خانه خویش بر دایم
کسی را روزی فراخ گردد و خوراکت پدید آید اگر دید که بر
کاوان بسیار دست یافت این کسی علی بزرگی اختیار کند و غرض
مرتبت بیاید و در مال مردم تصرف نماید و متری جوید اگر

که گاوی او را بشخ نزد و از انی که بیشتر اند دخت دلیل کند
از علی دور مغزول کند و زبانی بنده **اگر دید** که بشخ نزد و از انی
که بودند دست چنانند دلیل کند که بر این کسی شرفی نگارند
و خواهند که مغزول کنند نتوانند **اگر گاوی** دید با شخ های
ببار یا باد و شخ سخت در از نه بر موضع خوشی گویند و هیچ
بدرسد و گروهمی گفته اند که غر و جایش بیشتر شود **اگر دید** که
از انی بکشت و گوشت او بر مردمان قسمت کرد دلیل کند عمل
در انی ببرد و مالش بمرات قسمت کند و اگر نه ورز بود که
هم نزرکی در انی ببرد **اگر گاوان** بسیار نزد ماده بنده که انی
بیش میرفت و یا در جای میرفت و بیرون میآمدند از هر رنگی
چون سبزه و سیاه و سفید دلیل بود که در ان ناحت بیماری شد
و نزر گفته اند که گاوانی را و فریه بهر رنگ بود بر خواب دیدن

دلیل

دلیل خبر و برکت بود گویند در ان نوعیت نر چهار زن شود
آخر و این و فراخی پدید آید و لیکن گاوان نر از روی غر دلیل
و شکی بود **اگر دید** که گاوی گفته اند بر در سرای او و گوشت
او قسمت کرده اند مالی در انی آید و تا دیر سال جانده و جمله
ماده گاوان بود بمرات یافته یا محنت و یا سال فراخ و یا
قطعه و شکی **اگر دید** که ماده گاوان در اسروهای بار بود دلیل
بود که سالهای لیافعت بروی جانده و اگر تاویل گاوان بیش
مرزت تاویل گاوان بود و بیشتر او را تعمیر مردم کند یا بهر
منفعت بود بدان مقدمه **اگر دید** که یافته بود یا خورده بود
اما نر گاوان بر خواب دیدن و نیز یک و شش و سیلو و مال حلال بود
و گاوان بر خواب دیدن بر از گوشت آن بود و بویست گاوان
مال و برکت بود **اما نر گاوان** و آن که سوزان مال بود یا رخ

نقش و تزیین و الا سیرکین کا و از سیرکین دیگر حیوانات بهتر بود اگر دیگر که از
ماده کا و از شیر مرغ نشید و مرغ و مرغ و ریاست و مهر بر پا بدو نیمه مراد و خود
بر سر چنانکه اگر تکیه بود دشت و دشت و اگر سیر بود دشت با بر و اگر نه بود و از او
کرد و اگر دوام دار باشد به دوام کرد و اگر در دشت بود نو آنکه کرد و اگر
عزیز باشد زن که در الفقه که نه بدید و اما خود بر سر اگر دیگر که کوساله یافت
با بجز در او و فرزند را به فراخ رود اگر دیگر که کوساله خورد و با بزرگ با نر
و با ماده بزرگ رفت و بخار نشود و بر او را فرعی و مهر رسد **قوله** فادیه
منهم خبیثه اگر دیگر که بر کا و سیه نشسته بود مهر را مال بسیار بود و
سال بر در مبارک و فرخنده بود و دروغ کا و نیز مال و در فراخ بود
در نا و بر کوسفه ان و نرا ان و آنچه از بن حاکم شود اما کوسفه کشنی
در خواب و بدن امام با خلیفه با امیر یا رئیس یا دوست عزیز یا فرزند
یا برکت بود و کوسفه کشنی خواب دیدن فاضلت از همه حیوانات

بهر بود

بهر بود از بهر آنکه در فدا اسحقی عام بوده است و گویند پیشتر از آن کشنی
البان رسم نه بود و کشنی البان را چون کشنی فرزند داشتند
و گوشت البان نیز بسیار خورند و ندر سیر یکسان یکسان و کوسفه کشنی را
خدا از نعم عظیم خواند و فدا اسحقی کرد و انبهر و اندر خبر آمده است
که کوسفه کشنی که نیده خدا عز و جبر است و از بهر هم هیچ فرمان بردار
نرا از کوسفه نیستند **اگر کسی** بداند که بر پشت کوسفه کشنی نشسته است
این کس مال عظیم پیدا و اگر دیگر که کوسفه کشنی یافت این کس
سلطان و مال و ولایت پیدا و بر دشمنی مظهر شود اگر دیگر که
کوسفه ان بسیار مردار و با اندر ملک و ب بود و ندید کند
که بسیار از بزرگان و شاهان مطیع و گردند اگر دیگر که کوسفه ان
میکنند و بدید بود که ولایت برایشان باد و هر بزرگ پیدا و مهر مردمان
کرد و بنقدار بسیار **را ان** کوسفه ان از بهر آنکه البان را رابعی خوانند

و مطلع ۴ در دعا گفته است اللهم ارحم الراعی والرعیه و
و کوفتند آن به خواب دیدن مال حلال و غنیمت بود از بهر
که او را غنم خوانند و اشتقاق غنم از غنیمت است پس بدین
معنی غنم به خواب غنیمت و مال حلال بود **قد رتقا** و علما
انما غنم فی الرویا بکماله و سموا یاس میهایس باید درستی
که تعبیر او غنیمت بود و **ان می** در خواب دیدن زنی بود
قدم با مال و جماع و چینی یا دو سه و چهار زن بود و چون
از چهار در گذرد تاویل او بر نامش بود یعنی غنم **اگر دید** که گوشت
سفیدی کشته را دوست باز میکرد دلیل کند که مال یا میراثی
بوی رسد **اگر دید** که گوشت سفیدی میدوشت دلیل یافتن مال بود
از زنی که بدین خفت بود **اگر دید** که میشی را بسجلی کردی
انکه گوشتش را بخورد اینک کسی زن بز نکند و لیکن مادر و نیا

اگر دید

اگر دید که میش از خانه دو بدر رفت یا کسی بدزدید دلیل
کند که زن او را کسی بدیم میدارد و آن زن بروی نمی ماند
و میش در خواب به هر جای زن بود از قول خدای تعالی
چنانکه گفت آن هذراخی نه تسه و تسون نجه ولی نجه
و دعه و به تازی میش را نجه خوانند و مراد از نجه نجه خدا
تعالی زنان را میفراست و بره ام مال بود و نیز گفته اند که فرزند
بود **اگر دید** که میشی بکشت اینک کسی زنی بز نکند **اگر دید** که گشتی
یافت و بکشت اینک کسی بر مردی بز کی ظفر یا **اگر دید** که گشتی
از و فر و کشید و گوشتش را پاره پاره کرد اندر آن محلت بز
ببرد و مال او را بمراث قسمت کند **اگر دید** که گوشت او را
بخورد و مال اینچینی کسی بخورد **اگر دید** که بر گوشت گشتی تشنه
و بهر کی که میفراست میرفت و مطلع او شد اینچینی مردی یار

س املت کند و مطیع و فرمان بردار او شود و اگر آن گوشت
مطیع او نشده بود آن مرد نیز مطیع او نشود و بی نف او بود
و نیز گفته اند که گوشتی که شتی مرد شریف و نزرکی و تود
بود و گوشت و پوست و مو و شرا و همه مال حلال بود اگر
که گوشت یا گاو و یا شتری بکشت از هر قربانی خدی
تقا او را از جمله عا و با و نکبات نگاه دارد و از ترس
خوف و بیداری دشمنان میگرداند و او را چ روزی کند اگر
و نیز چنین خواب بنده بند ازادی یابد و اگر بیمار پند شفا یابد
و اگر گرس و زندانی بنده خلاصی یابد و از جمله نعمها بردها
ا ا ا ا گوشت از گوشت و پوست و پیه و دنبه و آلت شکم
هر چه بر خواب بنده مال حلال و خیر و برکت بود اگر دید که
منشی را پوست فرو کشید او را پیری آید مبارک قدم در تاول

بزرگوار

بزرگ خواب دیدن مردی بود با خطی که ابی و بی اصل باشد
و آن بر دست او خور و شرب را بر آید و نیز گفته اند که پیش رو
و چون سه سالار و گوشت و آش و دیگر نهاده زن بود
ابد گوشت اگر دید که بر نزر نشست مال بسیار یابد و گوشت
فاخته بود از گوشت پیش لک و بی خوری در و نبود و آن گوشت
او مال بود اگر دید که گوشت پخته فرزند خورد مال و نعمت
یابد در تاول بیره و نیز غده و اگر کسی دید که بیره و نیز غده
او را بری آید و غلامی بخرد اگر دید که بیره یا نیز غده بکشت از
برای گوشت این کسی را فرزندش بیمار شود و یا غیری یادوستی
که بکشت فرزند بود اگر دید که گوشت بیره یا نیز غده بخورد و میل
یا خن مالی بود او را از میراث فرزند و اگر دید که گوشت گوشت
و بیره یا یکی می خورد و میل غ و نعمت و بیماری بود و دیگر گوشت

در انجای بود دلیل کند که یکی از کلان تران پیرد و نیز که یک باره
گوشت ناغرو خام بیند که هم در انجای کسی پیرد اگر دید که گوشت خام
خور و غیبت کسی کند و الا گوشت بز و زنی باغ بود در تاویل راه
و نیز گوی و میش گوی و خرگوش و امانه هر که به خواب بیند که
از مرغ خریایی شکار کرد و یا گوشت و پوست و شیرانش را یافت یا
بخورد یا کسی بدود و این کسی بر دشمن ظفر یابد و حشمت و شکست
و زیادت شود و به امید ما برسد کارش بالا گیرد و روزی بروی
فرج کرد اگر کسی بیند که آهوی بگیرد دلیل بود که زنی بزنی کند
یا کیزکی بخورد یا دختری دو شیرگی به برد اگر دید که آهوی بکشد
یا زنی بزنجی بکاه کاری کند اگر آهوی نر بود با غلامی بود و کند
و رسوا شود و یا بود که کیزکی زن کند و آن کیزک بروی ندید
حلالی و ملکی زیرا که درین معنی کار ذکر است و کلوی آهوی بنیابت

فرج زن اگر دید که گوشت آهوی خورد مالی یا به از جهته زنی و او را
اندازی در آهوی دلیل مالی بود و اگر دید که آهوی بر دست وی
گشته شد یا بر دست وی برد دلیل بود که از قبل زن او غمی شد
اگر دید که آهوی گرفت فرزندی آید او را خوب روی اگر دید
که آهوی از پیرس قفا بکشد این کسی را نواظری بود اگر دید که
آهوی نر بود بر و رسوا تر و پیونده خواب موع تر بود اگر دید که
آهوان بسیار را بکشد این کسی کیزکان بسیار بخورد و بازنان بسیار
نریوچ کند اگر دید که آهوی را پوست باز کرد دلیل بود که این کسی با
زن غریبی زن کند اگر دید که آهوی را بیجی کرد و دختر و شیرگی بدید
اگر دید که کلوی از پیرس آهواند زنی را دشنام دهد اگر دید
که آهوی را رسک انداخت این کسی زن را بزنا منسوب کند اگر
دید که رسک انداخت تا آهوی را رسک کند این کسی مال و غنیمت یابد

اگر دید که سنگ انداخت و صد نکرد این کس طلب مال کند
نیاید **اگر و باه** در خواب دیدن مردی بود کشته و جان
دلی را کردید که بار و باهی جنگ میکرد دلیل کند که این کس را
چنان شخصی یا با خوشن جنگی بعد از افتد **خروش در خواب**
دیدن زنی بود دنی و بد فعل و بی نفع و بد خوی چنانکه هیچ کس
با او عیش خوش نبود و ماکوشت و پوست و سر کین او را مال
که ناکاه بدست آید **اگر دید** که خرگوشی یافت زنی را که بد صفت
بود بزنی کند و از صحبت وی در آرزوی خلاص بود **در خواب**
خر و اگر غنچه که بر کور خفته است و او را مطیع است چنانکه هر
که میخواهد برود این کس در مصیبت دلی و فاسق و فاجر بود و
فرائض را ضایع و سهل گذارد **اگر دید** که خرگوشی نشست و
خراور ایستاده چنانکه از اندام او چیزی نماند این کس را غم و سختی

فرار میدهد دین و به مذہب شود **اگر دید** که خرگوشی در خانه
او شدی یا بودی و یا با او الفت و دوستی گرفتگی دلیل
کند که یا مردی به دین و به مذہب دوستی گیرد و او را در
خانه خویش دهد **اگر دید** که خرگوشی بود در خانه خویش بر دین
نیت آنکه او را بکشد و طعام سازد و بخورد این کس را مال
و غنیمت و خیر و برکت بادید آید **اگر دید** که با خرگوشی منا
زعت کرد و بر و خیره آمد و او را بکشد این کس بر مرده
مفیدی بی دین و به مذہب غالب شود و بر و ظفر یا به **اگر**
که گوشت یا پوست خرگوشی یافت آن مال و منفعت بود
که به و رسد **اگر دید** که به خود خرگوشی کشت این کس مفید و فاجر
شود و از دین و دنیا بی نصیب ماند **اگر دید** که بخود یکی از را
خوش شدی این کس مفید و کامل نماز شود و از آخرت بی نصیب

مانند کاه کوهی در خواب دیدن زن جمیده بیکو روی بود و
چیز از این انواع در خواب بنده زن بود اگر دید که کاه و خوش
یاخت و یا بگرفت زنی را بر زن کند و یا کیز که بیکو روی کند
اگر دید که کاه و خوشی یا آهوی را بر باندی دلیل کند که زنی
طلاق دهد یا کیز که بفروشد اگر دید که از بهر حیدر اندن
و غیبت یا بد و نیز گفته اند که کاه و خوشی نرغلامی بود که بر با
و بی نفع اگر دید که بچه کاه و کوهی یافت پیری آید او را
تیر هر حیوانی که گوشت او حلال بود در خواب دیدن و خوردن
مال و غیبت بود اگر تازه بود و اگر ترش بود مال بود که با
برنج بدست آید و نیز گفته اند که بیماری بود اما طعامهای ترش
و شور غم و غمت و سنج ناخوش بود و الله اعلم باب شصت و دو
در دودام و سباع و وحوش چون شیر و پلنگ و ببر و یوز و خوش
و فک

و فک و کرک و کفار و اشاده اما بداند که در اصل خن
که هر چه بانگ کند چون عاق و عوق همه دشمن آدمی باشند
چون شیر و پلنگ و کرک و کفار و اشاده و هر که از این
خیزی را کسی بنهد که نوحه کننده یا عینو کننده بود دلیل غمی
باشد یا غمی بود که او را پیش آید و از این انواع هر چه
دارند آن سلطان ایشان یا تابع ایشان باشند و در
دکان و سباع شیر سلطان ایشان است از بهر آنکه در زیر
عرش محمد خدای عز و جل را فرشتگان شکل و صورت هر
حیوان بمانند صورت آدمی و بصورت مرغ و شیر و کاه و
اشاده و آنکه بصورت آدمی است رازی و دعا و سحر
خدای را و بر او میان روزی خواهد و آنکه بصورت مرغ
است یا مثالی که کسی است و او زاری و دعا کند و روزی

مرغ از او آن فرشته کان که بصورت کا و است هم تضرع
و دعا روزی میخوانند کا و آنرا وجه حیوانات و سواران
و آنکه بصورت بشر است برجهی مشاب روزی خواهد عجل
و دکان را پس بدین معنی بهترشن امر آدمی است و تهر
کان شری پس بدین دلیل معلوم شد که هر که چند که با شری تسبیح
و حق بود که یا سلطان یا متری تسبیح گوید یا گفته باشد و غ
وجه و نزرکی و مرتبت باید و نزرکی شود یا ملکی یا نزرکی
و از ایشان مال خواسته و نفع باید و لیکن شری تسبیح قوی بود
مراد میان را اگر کسی چند که شری تسبیح بکشد بر ملکی یا نزرکی
ظفر باید اگر رعایا چند هم بر تسبیح خویشی ظفر باند و گوشت
شر در خواب دیدن و خوردن مال بود از قبل سلطان و ظفر
یا فتح بود بر ایشان و امر انعام شری در خواب دیدن و خوردن

مال بود

مال بود اگر کسی چند که پوست شری یافت دلیل بود که مال و سلطان
باید و استخوان شری نیز همین تاویل دارد اگر چند که با شری تسبیح
کرد غر و دولت و تقویت بود و حاشی نکو شود و کارش بالا کرد
دید که با شری منازعت کرد یا سلطان نزرکی منازعت کند و اگر
غالب بوده باشد دلیل کند که بر دشمن ظفر باید اگر شری بر غلبه
باید باشد تا و پیش بر ضد این بود اگر دید که شری یا سبلی با وی تسبیح
گفت کاری عجب او را روغاید و معروف و مشهور گردد در میان
و بر دشمن ظفر باید و به تکی مراد می خود برسد اگر دید که بر شری تسبیح
و آن شری در اسطیع و فرمان بردار است دلیل کند که سلطان نزرکی
و فرمان بردار او شود و غر و دولت و نزرکی باید و باید که برسد اگر
دید که شری از پیش دو باند آمد او را از دشمن قهر غنی و غنی برسد اگر
که از شری بیکر نجات و شری او را ندید و در پس او رفت از آن کسی که حذر میکند

و میرسد اینج و بر دشمن ظفر یابد اما بعد آنکه از هر چیزی که مردم با او سرند
در خواب گیرند چون بیداری آن چیز را بینند اینج بود چنانکه موسی علم
فرعون تیرسد و میکشید تا آخر الامر موسی علم بر دو اصباب او دست یافت
قدرت نفوذت منکم ما خفتم **اگر دید** که با شیری راه بر رفت و دور رفت
و هیچ گفت و زبانی نرسید اینج کسی را از دشمن یا مدعی بیاید
و چیزی برسد **اگر دید** که با شیری خفته بود دشمن با او صحنه کند و هر جا
که او بیشتر دارد دشمنی او قوی تر بود مگر **اگر دید** که از شیر شانه
شیر همی خورد آن کسی بر دشمن ظفر یابد و چیزی پیابد که از آن طبع شد
اگر دید که پوست یا گوشت یا استخوان شیر یا موسی او باقت مال و
یابد **اگر دید** که شیر ماده را زن کرد از سلطان گیرنگ پیابد و زن کند
و اقبال و دولت او را روی نماید و از غم و محنت و شرم و درد راحت
یابد **اگر خود** بشکل شیر دید یا دندان شیر دید یا یافت اینج که غرور

و جاه یابد

و جاه یابد و بر دشمنی مظهر شود **پنک** **اگر دشمن** قوی بود و
هم کار دارد و چون کاریش بود لیکن دشمنی را پیوسته میان بسته دارد و
هر کسی با کسی دشمن نشود و نیامزد **اگر دید** که با پنکی منازعت کرد با
دشمن بدین صفت جنگ و جدال کند و اگر اینج کسی بر پنکی ظفر یابد بر
دشمن ظفر یابد و اگر نه بر عکس اینج بود **اگر دید** که بر پنکی نشسته بود
دلیل آن بود که با سلطان بزرگی پیوند کند و بر قوت او بر دشمنی
شود و کاریش بالا گیرد و باید **اگر دید** که با پنکی محالست کرد
و موافقت کردنی از سلطان او را غرور دولت و سکوئی قرار
اگر دید که پنکی را بکشت از سلطان او را فرعی و خوفی برسد و
اگر این چنین خواب پی ر بیند عاقبت یابد **اگر دید** که شیر پنکی می خورد
دلیل فرعی و خوفی بود او را از سلطان یابد که عذر کند و بگریزد
ظفر او را بود اما گوشت و پوست و مو و استخوان پنکی همه مال بود

از قبل دشمن در تاویل بر در خواب دیدن دشمن قوی و بزرگ و
بود و بایک او بند بود و اکثر تاویل او تاویل شیرماند و هر چه از وی
شود همان تعبیر شیر داشته بود اما یوز در خواب دیدن دشمن بود
دشمنی خود و نه همان تنواند در دشمنی و شبی عت و دلیری با شیر نزدیک
و تا ویش همان تاویل شیر بود اما **خرس** دشمنی بود ابد و بد و بد
و بی دین **اگر دید** که بر خرس قهر کرد یا او را بکشت دلیل بود که دشمنی
چنین مظفر شود و او را مغموم خود کند **اگر دید** که شیر خرس خورد یا
در میان دام افتد و در میان مردم خوار و حقیر و غم و شرم
نوائی او را بیش آید **اگر دید** که گوشت یا پوست یا مو و استخوان او
یافتی یا در دست داشتی مال و منفعت یا بد بدان مقدار که دیده بود
اما گفتار در خواب دیدن زنی بود پیر و بدخوی و ناسازگار **اگر کسی**
که بر گفته نشسته است دلیل بود که زن زاده و زشت روی بی اصل ازین
کند

کند **اگر دید** که گفتاری به تیر زدی میان او و زنش جنگ افتد و بنیام
ببار گفته شود **اگر دید** که گفتاری بسنگ زدی میان او و زنش جنگ
و او را اعلیٰ کند **اگر دید** که گوشت گفته ر خور د آن زن جادوی کند و
در آخر حال او بخورد **اگر دید** که شیر گشاد خور د پیر زن او را بفرساید
او عذر و خیانت کند و آن گوشت و پوست و موی گفته را مال بود
از جبهه زن و چون پیرد مالش پیرا نشد و گوشت گفته در خواب
دیدن دشمنی بود مخدول و ملعون و لیکن در آخرش ضعیف **اگر دید**
گفتاری بزادی کسی زن او را سپام و نامه فرستد و خیانت کند اما
در خواب دیدن سلطان بود و ظالم و بیدادگر یا دشمنی بدکار و
پیر در غدار و ستم کار و بی وفاء **اگر دید** که باکره منازعت کرد یا
یا دشمنی او را جنگ و منازعت افتد **اگر بد آن** که غلبه بوده
هم بر آن دشمن ظفر یا به و اگر کرک بر و غلبه بوده باشد بر عکس این بود

اگر دید که **بشر** اگر خورد آب روی او در میان مردمان کم شود اما گوشت
و پوست و دستخوان اگر کب همه مال بود از قبل سلطان ظالم **و قار و با**
در خواب دیدن مردی بود سگدار و غده آرزو فرسیده و یازن بگوید
اگر دید که روبااهی یافت یا بگرفت یا کسی به او داد این کس زنی
گند یا کینگی بخورد **اگر دید که** بار و باهی منازعت کرد او را و باز نیا
کینگی با دزدی منازعت و کفکوی افتد **اگر دید که** بشر روباها خورد عذر
و شادی و مال بیاید و اگر این خواب بچار بیند شفا یابد و اگر ارام دارد
گذا رده گردد و اگر گنجی بیند خلاصی یابد و اگر غمی بود بچشم گردد گوشت
و پوست و موی او همه مال بود از قبل زنان **اگر دید که** بار و باهی **چنگ**
میان او و خویش منازعت و جدائی افتد **در تاویل** **خوک** خوک
دیدن شغل دنیاوی بود باغم ورنج و اندوه از قبل مردمان خستیده
و درون اہمت و حرام خواره **اگر دید که** **خوک** بگرفت یا یافت یا کسی بدو

داد این کس

داد این کس با مرد چید به کاره صحت کند و او را مقهور خود کند
اگر دید که گوشت خوک خورد و او را حلال دانستی این کس بی
شیع بود و حرام حلال داند و کامل نماز و عاشق و فاجر بود
و گوشت و پوست و موی **خوک** همه مال بود حرام **اگر دید که**
رسته خوک داشت و شبانی کرد بر مردم به اصل بی دین حکم او
روا شود زیرا که خوک بخواب دیدن مردی بی دین و بد اصل
و حرام خوار **اگر دید که** بر خوکان پادشاهی مردم بدین
صفت را مقهور خود کند و حاجات خویش از ایشان به نیکی
پساید **اگر دید که** خوکان فراوان دست یافت مال فراوان
بی رنج به صل کند اما از شبه خالی نبود **اگر دید که** با خوکان
بیانیت کار دنیا بروی نیگو شود و فرج یابد و صحت مردم بید
اخبار کند و دیگر عاقبتی بد بود و استخوان و آلات شکم او همه

بود حرام و خوک در خواب دیدن مردی بود بنیت و ^{مخ} و
دل و دون و حقیر و حرام زاده و بد فعل **اگر دید که تغاره** ^{نهاد}
بود بر از گندم و خوک از جانب دیگر آمد و میخورد دلیل بود که
از نشی با کسی دیگر حرام صحبت کند و دیدن خوک پیا در دلی مردی
خشناک و با قوت بود و الا هر چه دارند حرام بود **اگر دید**
که بر خوک نشسته بود غرور و دولت و ولایت یابد و دشمنان را
سفرور کند **اگر دید که بر پشت خوک نشسته کارزار میکرد** اینگی
از دشمنی حذر باید کردن اما شر خوک زبانی و صحبت بود و
خوک غم و اندوه و شغل دنیاوی بود **باری** و محنت از قبل
حنین و دون و سفر **اگر دید که شر خوک خور و غم و محبت و محنت**
بود **اگر دید که خوک را بکشت** اینگی عزیز دین و خوار دنیا باشد
اگر دید که خوک او را بزد یا بر و حمله کرد مردم پیدید اصل او را

از نجی و زخمی و خون بود و نیز گفته اند که انوشیروان عادل
در خواب دید که شراب میخورد و خوک در پاهای زبان میکرد
چهار حکیم بر سید گفت بر بطایع بنموده چشم مرا بفرماستی و مراد
حرم خود بر د چون بچنان کرد او بر بطایع بنواخت و گفت نظر
سیرتین خود را تا به سیرتین در بنجای کوب کند تا یکی از سیرتین
بر جای دیگری مانع شد گفته چاره نیست چون بر نه کردند نگاه
سباهی بود یا دیگری سر و کاری میداشت و الله اعلم **باب ششم**
در بقیه دود و دام چون سک و شقی و کرب و دود و موش و سمور و
غار است و بوزنه و اشاده اما بدانکه سک دشمنی بود ضعیف
اگر کسی دید که اندر روی سکی چسبید و وی را بکشد از خشمی او را
مکروهی رسد و سخنان بشنود **اگر دید که کوشک** سک خور دیر
دشمن ظفر یابد و مال او بخورد و نیز گفته اند که بیاری بود **اگر دید**

که سکی بی روی بانک کز شنج نا خوشی بود که بشنوازد شنج دون
و سفله آتا در اخبار آمده است که اصل عداوت سکه با فرشته
آدم اکت است که چون آدم ۴۰ در زمینی فرود آمد ابلیس علیه
همه دوکان را جمع کرد و گفت در روی زمینی هر کرا بدین شنج
و او د شنج هم خواهد بود و جملة از دست او در زحمت خواهند بود
بفرورت میاید او را خور دن و از روی زمین نیست کرد زنده
جمله شنج او را قبول کردند و روی به آدم ۴۰ نهادند و در میان د
کان هیچ ددی نیز و تر از سکه نبود و او پیش روی ایشان
بود چون به نزدیک آدم ۴۰ آمد از رویه بر سر از آسمان نندارد
که با آدم ترس و بشنج و دستی بر سر او فرو مال چون آدم ۴۰
دستی بر سر او فرو مالید و دست او شد و دیگر همه را د شنج گشت
و سکه با نی آدم میکرد و جمله را بر اندازد و در کرد و در شنج آدم

بنده

نشت پس بدین معنی سکه دشمنی بود که دوستی نماید و پنهان دشمنی کند
که اصل او چنین آمده است **اما سکه در خواب** بر چند وجه تاویل دارد
دشمنی با سلطان یا زن یا دوست یا فقیه یا برادر یا پسر
اگر کسی بینه که سکی در دراز بر صید کردن مرد فقیهی بود که از ویار منفعت
یا بنده بود تقا و ما عظیم فرج ارج مکلفی تعلیم نهی می علی الله اگر
خفته بینه که بر وجه بانک نکند دوستی بود چنانکه یاد کردیم اگر سکی با
او می رود و با یکی میکند دوستی بود که نفرت کند بر دشمن و نیز گفته اند که
سکه دشمنی بر سوت بود و آن سکه بچه فرزند دوستی بود اگر سکی دارد
که چون بخسبه او را نگاه دارد و چون بجای رود کالای او را نگاه میدارد
این دلیل دوستی یا برادر مهربان بود اگر سکه بر کسی نشت بر دشمنی قوی
دستی یا بد و آن سکه اهل دشمنی بود طامع یا خادی مسطر یا زن سلطه
و در از زبان اگر سکه با سکی منافعت کرد دلیل بود که با یکی از این گروه منافعت

کنند **اگر کسی** از دور بر و بانک کرد دشمنان بر و طغنه کند و دیگر از آن
زنی نبود و **بیکسک** ماده در خواب دیدن زنی سبط و فاسقه بود که در حق
سختن زشت گویند **اگر کسی** با سک ماده سازعت کرد بازی به پنج صفت
جنگ و جدائی کنند **اگر کسی** ماده او را بکیند از زنی که به پنج صفت بود
سلامت یابد **اگر کسی** ماده در جانش او او بخندد بود دیگر خوشی خود شود
و غصه و رسوائی یابد و در چنان زنی آبروی او برسد و حال خج شود
و مکر و هوی در واقعه و عاقبت آن زن از و بگریزد **اگر کسی** ترسک خورد
این کس را بیم و فرج و خوف گشتی بود و سازعت و جنگ باشد کسی
خانه خویش بپند از دشمنی بود از خویش باز را اهل بیت او و اگر کسی
بپند از دشمنی بود بیکانه و گروهی گفته اند که سک در خواب دیدن زن
دعا و وفا سق بود **اگر کسی** را از بیکشت مردی به پنج صفت را اگر کند
اگر کسی با کسی جماع کرد یا زن به کاره در افتد و غصه و رسوائی یابد **شکل**

در خواب

در خواب دیدن مردی بود دزد و طار و با مکر و حیله **اگر کسی**
در خانه دوشد دزدی به پنج صفت در خانه او رود **اگر کسی** که شقی
یا بیکشت آن بود که دزدی بکرد **اگر کسی** که شقی بیکشت یا بیکشت آن
بود که بر دشمنی قهر کند و گوشت و پوست و شیر شقی همه مال بود از قبل
دزدان **اگر کسی** در خواب دیدن هم دزدی یا عاری یا خادمی یا پاسبانی
یا بیماری بود چنانکه رسول فرمود الزمة لیت یخذه انهم من الطواغیت
علیکم **اگر کسی** که بر او را بخراشد یا بکیند آن دلیلی بیماری بود از آن
و دیگر که تا فریب سالی بکشد **اگر کسی** که بر بجهولی در خانه وی چیزی بپند
یا بخورد آن بود که دزدی در خانه وی چیزی بدزد **اگر کسی** که بیکشت
یا بسبی کرد دزدی را بکرد و بر و قهر کند اگر آن کس به معروف بود آن دزد
اشنا بود و دیگر که بجهول دزد بیکانه بود و هر که بپند که با کس جنگ کرد و
کربا و را بکیند یا بخراشد و در زبانش و زبانشه که اگر بپند شفا یابد **شکل**

که کرب را در بانگ کرد غمنازی بر و غم کند و طغند زنده و اصل غمنازی او را زان
که نوح عا گفت که در کشتی جمیع بکند سکی با ماده خود کرد و کرب را زان خبر داد
شد تا به بار و بار گفت بدان سبب غمنازی بر کرب مانده است **اگر کرب** نشانی
بود این احوال صاحب تر بود یعنی بیماری و دزدی و غمنازی و ان که زان
چنانک بود و لیکن ماده زن سلیط بود **اگر دید که کرب** در خانه دورفت زنی
در خانه وی سرود و یا غمنازی از غمنازان خانه او ویران کند **اگر دید که کرب**
بکشت بر دزدی ظفر یا به او اگر از بهر گوشت کشته هم چار کرد **اگر در خواب**
دید که زان کرب بخورد یا چار بهار کرد و گوشت گوشت و پوست و مو و کرب
همه مال بود از زان دزدان یا کرب سفید زان به اهل اما این سر می گوید
که هر که خواب بند قریب شش روز چار کرد و بعد از آن صحت یابد
را سوب خواب دیدن تغییرش چون تغییر کرب بود و لیکن بی رحم و ستم کاره
بود و ان گفته اند که زبان کاری نبود و لیکن اعتقاد داشت که او دشمن بود

طرا و دزدی چنانک **اگر دید که کرب** بار و سوبازی میکرد این کسی را زنی بود
غوش عیش که با او بازی کند **اما سوب مردی** کافرو ستم کاره و بیابانی
بود و هرگز با کسی صحبت نکند و نیامیزد و در هیچ چیزی و منفعتی نبود
در پی مرک او **اما در خواب دیدن** ام دزدی بود ستم کاره و متولد
و سنی ب نیز مردی بود در دوسم کاره و مالد او و لیکن نشست او در
و اما مرش در خواب هم زان بود و زانکه در جهت او هیچ آتشی
نبرد **اگر دید که مرش** گرفت خطا زان زن کند یا کین که بخورد و به
بلای کار و به پیش بوند از بهر آنکه رسول و مرشی را فاسقه خوانند
اگر بینه که مؤثر کشت بر زن فاسقه دست یابد **اگر دید که مؤثر** با وی
نخ گفت آن چنین زن بکند و پیو بینه **اگر دید که مؤثر** را بخت
بچه کردن بود در طاعات و عبادات گوشتی و بود که در
بر دست وی گرفتار شود **اگر دید که مؤثر** گرفت زان بلایه

فاشه را بون کند و از دست وی در آرزوی صلاحی بود اگر
 که گوشت موش خورد خواه بجهت یا بویان که بر زن دست درازی
 کند و از آن زن مایه یابد اگر این چنین خواب زن بپندد از مردی
 می یابد اگر موشی بسیار بپندد و اگر کله را این زن مختلف بود در
 موش و بیکو کار اگر **کر** که موش بپندد با این زن بدکاره زن کند
 اگر که موش را از خانه نه خور که زن را از خانه نه خور کند
 اگر **کر** که از آن در موش بر رفته و بیکو سخن می شنود و نا بیکو
 بود اگر دید که از سر خضبت آن موش بر آمد و در آفرینه منفذ
 آید که بای در خواب مرد سخن چینی و دزد و غارت و نام بود که در
 میان مردمان فحش کند و بد را آموزد اگر **کر** که کرباس را بکشد
 و چینی غارت و دست یابد و در آفرینه کند اگر **کر** که از سر خضبت
 چیز بر آمد در موش کرباسی او را فرزند بر آید اما **فرزند**

در آفرین

در خواب دیدن و آن دو کوزه است بزرگ دست کوچک و
 آنچه بزرگ است آنرا سکونه گویند و آنچه کوچک است آنرا قنقرفه
 و آن چنان بود که سراندر خود کشد و از او بیخ بی دور است
 ندان که قنقرفه از بیخ خار هر که این قنقرفه را به خواب بپندد که بگرفت
 یا با او منازعت کرد و در آفرینه گوشت نشینی کم از آفرینی منازعت
 کند و آن بی موجب بود اگر **کر** که در آن یکی را بگرفت یا بیخ
 و بیخ او در آمد دلیل بود که مردی عابدی بخت نه وی اندر آید
 و دشمنان او را از او باز دارد یا پیری او را مبارک می آید اگر **کر**
 از آن بزرگ که او را سکونه گویند و آن دشت خدی بود بپندد که بگرفت
 یا با او منازعت کرد و بر دشت ظفر یا با او نیز بر دشت نشینی باشد
 و بیکو زبان کار بود و مردم بسیار زبانی کند اما **زبان** به خواب دید
 محمد قول و مصلحت و مقصود از رحمت خدای او و دیدن او مکره

در خواب و بیداری و بقال دیدن او را نه بگوید و اگر دید
که بوزن یا حد و نه بازی میکند مردمان بدوی نکنند انجا بکاه غنیمت
خراب شود اگر **خراب** بوده باشد خراب تر شود اگر **دید** که بوزن
نشسته است آن بود که بر مردی بدین صفت دست یابد و او را
سخن خود کند اگر **دید** که گوشت بوزن میخورد و بیل غم و اندوه و غم
بود و یا رنج و املی که بد و رسد یا جراحی که علاج نپذیرد **غده**
در خواب دشمنی بود قوی و زین کار و بدگوی و بی اصل
اگر **دید** که از چنین خدات زمین او در رنج رسد اگر **دید** که از
جنس یکی را بکشت دشمنی بدین صفت را مغمور کند **عینک** مرد
بود عابد و زاهد و گوشت نشینی و نیز گفت که زنی بود بجا به کار اگر
که عینک را بگرفت یا خود در جاسه دوغیزند اینک زاهد و پارس
کرد و مصیبت شود و گروهای گفت که عینک مردی عیال بود و با

بکشد

باب شصت چهارم در تاویل مرغان و رو بویست و گوشت
و خایه و بچایشان اما بدانکه شاه مرغان کرکس است از آنکه
فرشته در زیر عرش بصورت کرکس است و از خدای عزوجل
بر آن مرغان نصرت و روزی می طلبد و دیگر آنکه او از همه
قوی تر است پیریدن او تر شود و او در از تر و است او بلند
تر است از همه جهت او را بر مرغان دیگر فضیلت است اگر
کسی بیند که خود کرکس شده است غر و شرف و بزرگی و دولت
پایه و سلطان یا ملکی شود بیک در دینش نقصانی بود اگر
کسی بیند که بر کرکس نشسته است احمق و ولایت یابد و یا
دشمن شود بیک بدین و نامسلم بود از بهر آنکه غر و عینک
بر کرکس نشسته بود که بر آسمان میرفت و کرکس قوی تر از همه
است اگر **کسی بیند که کرکس** یافت یا گرفت یا کسی بدود

و آن کرکی اور اسطیع و فرمان بردار شده است دلیل کند
 که ولایت و سلاطنت باید بر مقدمه از پادشاه بنده و پادشاه
 سلطان نزدیک شود و غر و شرف و منزلت باید زیر که کرکی
 که مرغان قوی تر است در هوا بلند تر و تیز تر برود و پادشاه
 بود و دور برانده تر چنانکه مرغان دیگر از آن عاجز می باشد
و اگر دید که کرکی ویرا بگرفت و به هوا برد سرفی افتد و او را
در آن سرف و بزرگی و جاه و مال و منزلت باید و اگر دید که کرکی
او را از هوا فرود آورد دلیل ذل و خواری و ناتوانی کار
طاعتی بود اگر دید که با کرکی منازعت کرد یا او را بر سر زد
دلیل کند که با سلاطنی او را جنگ و منازعت افتد و اگر دید که
شست کرکی خود را یا استخوان او را یا فتنی از سلاطنی مال یا
و غر و جاه و منزلت او را نشود و اگر دید که کرکی او را بگرفت

و تا نزدیک

و تا نزدیک استخوان برد این کرکی را سرفی افتد و او را در آن
 و در آن سرف مال و منفعت نباید و کارش با او کرد و اگر دید که
 استخوان برد و دیگر باز نیاورد دلیل کند که این کرکی در آن سرف
 و اگر نیز دید که در هوا نا بدید شده دلیل مرکب وی بود و کون
 شست و پوست و استخوان و پیر و سر کینج او را مال بود از جهت
 سلطان اما این پیر کینج گوید که هر که کرکی بر خود بند و نشست
 و سلاطنت و مال باید و زندگانی او در آن شود و بند باید
 برسد و اگر که از اندام کرکی چیزی داشت یا خورد هم دلیل غر و جاه
 و یافتن مال و ولایت بود اما کرکی در خود بدیدن ملکی بود
 قوی و عظیم و با هیبت و با شکر و جلد و مبارز و شجاع و پیر
 و استقامت کار بود و اگر که بند کرکی بگرفت یا در ملک وی آمد و
 سلاطین و فرمان بردار او شد دلیل کند که این کرکی غر و دولت و نشست

وسط نیت باید **اگر دید که کسی او را بگرفت** و به بودارد
و نیز کسی سفری کند دور و غرضه و نیت باید و کارش باید
و نیکو شود و گوشت و پوست و پیر و استخوان او همه مال بود و از
بزرگی یا ملکی **اگر دید که کسی را بید بگرفت** و آن کسی مطلع و
فرمان بردار او شد و لایت و وسط نیت باید **اگر دید که کسی**
ماده را بگرفت و یا در ملک خویش آورد و این خوب را در
بود این کسی بیمار شود و دراز کشد **اگر دید که او را بچنگال بزد**
یا به جز دیگر دلی کند که در ملک و مال یا به و در نفس او ضرری یا
دید آید بقدر آن نفع که زده باشد **اگر دید که با کسی جنگ و**
منازعت میکرد او را یا ملکی یا بزرگی خصومت افتد در **تاری**
عقاب در خواب دیدن ملکی بود یا مدعی بزرگی جنگ
مردم از او با شکوه باشند و او جنگ دوست بود **اگر دید که**

عقابی

بعقابی منازعت کرد یا ملکی یا بزرگی او را جنگ و خصومت افتد
اگر دید که عقابی او را بچنگال بزد از ترکان سختی ناخوشی
شود چنانکه زبانی بوی رسد و تاویل عقاب وسط نیت حرب
و شجاعت بود و نیز گفته اند که در فقهی بود یا به رنج و کینه
اما کلمه در خواب مردی بود با قدر و بزرگی و بسیار توابع و
الکاحات او بلند بود اندر شکار خویش و هرگز خطا نکند و اگر در
که کلاه بگرفت او را پیری آید مبارک قدم در **تاویل جاری** اگر
دید که بازی بگرفت یا یافت یا کسی بوی داد یا در کنار یاد و
دیوار او یا در باغ و درخت یا بر دست او نشست این کسی
و غرور و ولایت و ولایت و ریاست و متری باید اگر این کسی
از عوام بود قریب هزار درهم بوی رسد و حاجت نیکو شود و
کارش بالا کرد **اگر دید که بازی از دست وی برید و شکار شد**

بر دست بماند اگر این کسی صاحب ولایت بود از دست او در برود
و مال بماند و نقلاتی نرسد و باید که فرزندش از و غایت شود و اگر
باز در بود بازش به عینه برود و چنانکه در خواب دیده بود و هر که بانی
به خواب پند پیشگ او را شایسته رسید یا پیری و یا مال و دولت
و ولایت باید تا بر کدام لایق تر است در تاویل **خبر** به عینه
تاویل باز بود اما **باش و شاهی** را تاویل ولایت و فرزندی
ظفر یافت بود بر و شتر و هر که به خواب پند که ازین لایق گرفت یا بزرگ
در شتی ولایت و ریاست و مال باید و یا فرزندی دور دیگر گشت
ویر و بزرگ و کوشش و استخوان ایشان که خواب دیدن مال
بود و تفرش به عینه چون بفرزند بود اما **خادمی** بود و بانی که نام
بند و قدرت و تودنائی و شوکت بسیار و دیگر با تو اضع تمام بود از
بهر آنکه سلاح بگوید و بران حید کردن از هر دو برین نزدیک اند

بند و

آید و کم خطا کند اگر کسی **پند** که خادی بگرفت یا یافت و دور در **عقل**
در شت ملک و ولایت و تهری باید اما **خنده** مردی **باش** ملک
و در دوی شرم و پیچ یار و نام و صفت ندارد و نیز گفته اند که خفیه
مردی بود خفیف و پیچیده اگر **پند** که جفدی را بگرفت یا بگشت
و این بود بر مردی خفیفی ظلم دستم کند اگر **پند** که جفدی بر کوشش نام
او نشست یا بایک او شنودی لاشک این کسی را بفرستد اما **عکس**
مردی بود عمو و پیمان شکی **زاغی** که **کوهی** نیز بخین بود اگر **پند** که
یکی بگرفت غلای بخور یا با بر دغیر زد و مستی کند و آن بایک **زاغی** شنود
خبر خدشی یا بش دی بود **ط** و **وس** در خواب دیدن سلطان بود
از بچ با مال و جمال و لطافت بسیار و اناط و وس ماده زنی بود
نیکو و خوش عیش و لیک بچ او بسیار و خایه او در شت بود اگر **پند** که
ط و وس بگرفت دلیل کند که از سلطان بزرگی غر و جاه و مال با

اگر **طالع** در خواب چند دور از غروب رت و شادی برسد و
کارش با کسی که در **عیش** بر خوش کرد **اما طالع** در خواب دیدن
شخص بود فاسق و دروغ زن و دزد و طار اگر **دید که با طالع**
دست یافت یا او را بگرفت یا بکشت بر چینی کسی دست یابد و
منه خود کند **اگر دید که طالع** بر روی دو مانگ کرد و یا برام
و یا دیوار و نشستی خری ناخوشی یا بیدی بوی رسد و او زدن
رنجده شود **اما شتر مرغ** مردی بود از خلق دور شده باشد و
با کسی نیامزد و بیک از اصل بزرگ بود **اگر بیند که شتر مرغ** نشست
دلیلی کند که بر دزدی دست یابد و دولت و دقایق او را روی کند
اگر شتر مرغ ماده باشد زن پارسا زن کند و بیک بر پوست و خانه
و بیکه مال بود و نیز گفته اند که فرزند باشد **طالع** در خواب دیدن
غلامی بود فصیح و اگر ماده بود زن بود خوب روی و شیر زن بود

اما اگر

اما بیک در خواب هر چند بود غلامی باشد نیکو و آنچه ماده
بود زنی بود خوش عیش و یا بیکت بود نیکو روی **اگر بیند که بیک**
بگرفت یا یافت دلیل کند که غلامی بخود نیکو و آن گزنی ظریفی است
از وی بیک بر پوست و گوشت و استخوان او هر مالی بود و یا فرزند
و عیش خوش و روزی فراخ **اگر دید که بیک** نریافت که او را
تازی یعقوب خوانند دلیل آمدن فرزندی بود او را بیک
دولت مند **اگر دید که بیک** را بسی کرد دختری را و دختر بیک برود
فاخته در خواب زنی بود مخلف بر طبیعت کودکان و آن بیک
فرزند بود **اگر دید که بیک** فاخته بگرفت دلیل کند که زنی را برین کند
و از نوام و اندوه بیند **در راج** و **موسی** زن یا دختر یا بیری بود
و نیکو نام و نیز گفته اند که زنی بود **اگر شتر مرغ** زراعت و انیس مرد بود
و آن گزنی و گشتی او بد بود و رسول و او را انیس فرزندان

و گرفتن و کشیدن او و شستن بود **دراصوه** در خواب زن و گزند
و غلامی بود پارس اگر **دیده** که صغوه را بکشت از دوستی جدا شود
و غم و اندوه بود **دیده** در خواب مردی بغير و غلام و کونیده و نیکو
بود و پاکاتب و دیر و هر که بپند کاری یا پول ناک در پیش کرد و نیکو
با تمام نتواند آوردن و نام و شای دور از شست کونید زیر اگر بوی کشته
و بید منزه بود و یارن و دوستن بیدار شده بود چنانکه در **دیده**
هم چیزی نبود **دیده** که دهد بکس یا بکس یا بکس یا بکس
بیدار صفت دست یا بیدار و در منور خود کند **دیده** که دهد
بر درخت او و یا بام او و یا دیوار خانه او و شست دور از یکی یا
رسول یا یا یا ای از جای در رسد و نامه یا بفر خوشی یا در دوان پر
بویست او و مال بود **دیده** که شاه همه مرغان شست اگر که
که با وی شست گفت یا بکس یا بکس یا بکس و یا بکس و یا بکس و یا

بر دیوار او بود این کس ولایت و دولت عظیمی باید و کاری
بجی او در روی نماید و نیز گفته اند که زنی بود پاکیزه و شریف و در
اصل بزرگ و با فرزندی غنی آید او را **دیده** که گوشت میخورد
دلیل بود که از دختری یا کزنی دو شیرگی بیدار **دیده** که میخورد شست
از پیش او بیدار این کس زن را طلاق بدهد و از آن تاسف و غم
بخورد و کاری بزرگی از دست او برود **دیده** که شست در خواب مرد
بزرگی یا ملکی یا والی یا غلامی شکلی یا دزدی یا بازرگانی یا رده زنی
یا مردی قاصی بر شغب و خصومت یا مردی موع بزنان بود **دیده** که
که گنجشکی یافت یا بکس یا بکس یا بکس یا بکس یا بکس یا بکس
دست یا بیدار و منفعت و نیکوئی بپند ما گنجشکی ماده زن نیکو
و بزرگ زاده بود **دیده** که گنجشکی بر میزند مال بود **دیده** که گنجشکی
بر دست او شست دولت در راه خالصی باید و بر دولت و خا

و بچه او که مال بود و نیز گفته اند که فرزند بود اگر دید که گشت کینه
خوردن مالی باید از جهت زنان اگر دید که گشت کینه شود و او را
استدلالی خبری بدی یا غم و اندوهی بود که بوی رسد و آن کینه کینه
در خواب دیدن دلیل یا قتل مالی بود اگر دید که گشت کینه گشت
دلیل کند که بعد از کینه کینه در راهی باید اگر دید که دست در خانه کینه
از آنی خایه یا بچه یا غش که بد را آورد یا بیرون کشید این کینه کینه
مسلمانان و عورتان ایشان بکرام طمع کنده بود مگر دست در خانه
های ایشان کردن از قول معطفه خا که گفت افروا لطیفی نهاد
بسیار بدین دلیل هر که دست در خانه های ایشان کند چنانی بود که دست
در عورتان مسلمانان کرده اگر کسی بیند که از خانه های ایشان بچه
آورد این کس فرزند بی کرام اما فرستد در خواب دیدن دلیل
فی غی و این روش دی بود و رستی از مکر واهی که زیر مکر معطفه فرستد

که فرستد

که فرستد با بصر خیر فاشها انیس بنی ارم تقید این اخبار گشت گفت
فرستد را نگاه دارد که او انیس او عین رست و او میان رست
میدارد و نیز گفته اند که فرستد مردی مبارک روی یا زنی زاهد یا
بود یا بشری **دعا پاره** یعنی خرد کوچک در خواب مردی چنگد و عابد
و شرم بود و گشتی او حرام رست از بهر آنکه او آب از دریا آورد
و بر آتش نمرود علیه لعنه زدی تاباند و برابر ایام ۴ سرود و درنده
هر که این چنین مرغی را بیند که گرفت یا بکشت مدخلت کرده بود
با اینچنان کن و عظیم و ستم کند یا کنی که منسوب باشند بدین مرغ
اما مرغان خانه کی در خواب دیدن زنی و گستر و غم باشند
و بچه کان او فرزند آن خدم باشند و خایه مرغان زن بود و نیز گفته
که مرغان خانه غلام باشند اگر بیند که مرغ خانه کی یافت یا
گرفت این کس زن بر زن کند یا گزینی نیکو روی خورد و اگر **ما کبان**

پایبند دلیل زنان و کبرگان باشد **اگر بند که مرغ**
که بکشت دلیل بود که دختری را در و شیره کاستند زیرا که کار
که انچه بعضی دیگر است و فرج کلهی مرغ و خون و آب منی
اینجا تاویل اصل است **اگر کسی** مرغان خانیا پایبند خدای
هد و شمار نبود ریاست و متری و مال پایبند و گوشت
و پوست و پیر مرغان خانیا همه یک بود از جهت زنان **خروسی**
و اگر دید که خروسی داشت یا مردی بزرگی دوستی کند و نیز
گفته اند که ویرا بر آید و یا بود که با مرد مسوزونی دوستی کند
و صحبت کند از قول مصطفی خدای که فرمود که **اگر یک حدیق و**
بوده عدا لی الله انا تحویل تنزو و تنزو در خواب
و بدین زنی بود مسکاته و یا مردی بود و خدای آرو جفا پیشه
و خیانت کار اگر زن بینه نمی بود و در خبر است که تنزو

و خروسی هر دو در کشتی نوح بودند چون کشتی بر کوهی قرار
آمد و هنوز فرمان بیرون آمدن نبود تنزو و خوار است تا
رود و چو کند و را در تنوری نهادند خروسی پایبند دای
او کرد و هر دو با هم بر خد خروسی باز آمد و تنزو و بکر بخت
باز نیامد از آن سبب تنزو و عیشتی کشت و خروسی در تنزو
باز ماند و از آن سبب نمیتواند پریدن و به نزدیک او میان
محبوسی ماند و خایه خروسی تنزه غلامی بود **و راه** هم زنی
بود سیکور و وفادار و اگر کسی بیند که ویرا معنی بگرفت
با یافت بر زن خوب روی دست یابد و او را بر زن کند
و از آن قبل دولت و اقبال یابد و عیشتی بر و خوشی کرد
اما از دست در خواب یا تنغ غلامی بود سرود کو و یا
فران خان و یا خوشی او را **اگر دید** که از تنغ بدلی یکی بگرفت

یا یافت و یا بردست درشت دلیل بود که بری آید او را
یا غلامی آید او را و یا مصلحتی پاموزد و بود که با مصلحتی
کرد اما **کوتاه خاکی** و خایه او و خایه که کوتران خاکی زن
باشند و نیز کونیه ایران و مولا زاده کان بودند کسی که
یا مرغان یا بریند در ملک خویش چنانکه ایشان را عدد دو
نبود ریاست و متری باید بر کوهی ایران و هر چه از آن
ایشان بود از پر و پوست و گوشت و استخوان همه مال بود و
منفعت از جانب ایشان و غلامان و زنان اگر دید که کوتی
بر کنار بام او نشست دلیل کند که او را غیر از سفری باز آید و یا
خبر خوشی و هدیه و بش رقی برسد اگر دید که **کو** بری یافت
همان روزینه زنی از آزادی بگوروی را بر زن کند اگر دید که
مرغی را از مرغان از هر نوع که بود که جزئی در دهن می انداخت

البی بود

دلیل بود که زنی را تنقین سخن آموزد اگر آن مرغ به زن تنقین
داشته بود و اگر مردان را تنقین سخن کند اگر دید که **کوت** یافت
یا **کو** یافت زن یا دختری دو تن که به برد در **تاویل** بود اگر کسی بید
بومی یافت یا **کو** یافت یا کسی بوی داد بهار شود و نیز گفته اند
دوستی کرد و صحبت کند که مفید و فاسق و خجور بود بر مثال محنت
و آلا پر و گوشت و پوست او همه مال بود و اگر دید که بوی
بر بام او نشست و یا با بنگ او شود دلیل غم و محنت و مصیبت بود
که ناگهان به درسد **باب شصت پنجم در تاویل مرغان اپی خون**
بعد و کنگ و نطق و اشار بدان مرغان اپی در خور است
غزو دولت و سلطنت و مال بود و هر که ایشان را به خواب بیند
بهر امید و برسد و هر چه طلب کند باید زیرا که ایشان را رفیع و شایسته
بیشتر است و ایشان را در دفع و دفع و سلطنت است و از دور

فصح و خورده دارند و آن پخته را خور باید کردن ایشان را را
بپاز بود در میان مردم از دود و سباع و اشغال پس بدین سبب پخته
و خنط کردن لازم بود **اگر کسی** مرغان آبی بپاز پند به امر مراد
و عجبها خود برسد و هر چه طلب کند یا بد و مرغان آبی در خود
دیدن امر مال باشد و آن در بانک ایشان هیچ چیزی و نفی بود
و چون بانک کند و خوب دهند محبت و کریمی بود در آن مورد
و آن بانک بط کلان شود و نیکو بود و دلیل کند که پخته و شنوده
اگر در رویش نشود **اما بط** در خواب دیدن مردی عام بود با
مال و خدمه و اهمیت بسیار **اگر کسی** بند که بطی بگرفت یا یافت
دلیل کند که بر خیمه کی دست یا بد و مال و نعمت و روزی بروی فرخ
کرد **اگر دید که گوشت** ادبی خورد و یا از پر و پوست و گوشت و گوشت
در چیزی یافت مال و نعمت یا بد و بچه و نرانی بود و گروهی گفته اند

بپازگان

که بپازگان بط پاز به خواب دیدن دلیل غم و رند و بود و بپازگان
خورد اما در بانک بپشتن هیچ چیزی نبود و همچون بانک را مرغان
دیگر بود یعنی غم و محبت و کریمی و آن بانک بط کلان نیکو بود
کلک مردی بود غریب و مسکین و بیاره **اگر کسی** بند که کلکی یافت
یا بگرفت دلیل کند که مرد غریبی بجای او آید و در حق او نیکو کند
اگر دید که کلکی را از جان خویش بر مایندی در حق درویش
ستم کند و او را بر بنی ند **اگر دید** که بچه کلک یافت دلیل کند که فرزند
او در رویش شوند **اگر دید** که خایه کلک یافت این کسی زن درویش
زن کند **اگر دید** که بر کلکی نشست در رویش شود **اگر دید** که رسد
کلک شد این کسی در رویش نرو نیازمند تر شود اما پر و پوست و گوشت
و استخوان او مال بود از قبل در رویش **اما لعلی** در خواب
مردی بود بی دین و بی وفا و بی نیکو **اگر بند** که از زن بگرفت

بر چنین کسی قدر و ستم بود و نیز گفته اند که مطلق مردی بود و ندادن
و کم خورد و آن مرغی بود که در لاجری خوانند مردی بود متعصب و کینه
دار و بیز شصت و تا سازنده و مردم و در هیچ در خواب دیدن مردی
بود در سنائی و شهر و یا فرزندی بودن فرمان و محروم از بیدار
مادر و در غریبی میبرد و دیگر مرغانی آبی را بدین قیاس تاویل باید
باب شصت ششم در پشه و مکی و مین و کیک و شیش و مثانه
اما زنبور انگین در خواب دیدن شخصی بود جوان مرد و با برکت
و بر منفعت و پاکیزه از قوت خدای عزوجل چنانکه گفت او ای
انجلی و هر که در خانه خویش زنبور و یا انگین بیند دلیل صحت کردن
بود به حلال و او را خبر و برکت بادید از زنبور که انگین شفاء آید
و هر که در خواب بیند که زنبور انگین یافت یا بگرفت یا انگین او را
و در جای کرد مال حلال یا به بی رنج و زحمت و او را خبر و برکت و منفعت

بمورد

پدید آید زیرا که بهر حال انگین مال حلال بود اگر کسی بیند که یافت
یا برداشت و بخورد دلیل یافتن مال بود حلال بدان مقدار که
بود و از بجه بیماری که در درگاه و بر پنجاه شفا پدید آید بهر آنکه انگین
و خورسته و شفاء آدمیان است **اما زنبور سیخ و مکی غای**
خواب دیدن مردم سفید و سفید و کم خورد باشند و خاصه زنبور سیخ
زیرا که زنبور سیخ مرد غوغائی و کشته و حربه کننده بود و بی خود
و ابد و ندادن و دیگر مکی غای مردم ضعیف فرومایه و سفید باشد
مخدر خواب دشمنی بود ضعیف و دیگر دلیر و نادان بود و نیز گفته
که زن بود و آن مخدر در جای دیدن سیاه و شکر بود اگر دید که در
یا در محلی مخدر و آید ندیدن شکر سحره بود که در دانی فروزان
و زبانی کند اگر کسی دید که مخدر مال و منفعت یا به از بجه
اگر دید که ایشان را میشت دین بود که قوی از شکرمان مایه کند اگر

که با ملکی در هوا پیرید این کس با لشکریان در سفر رود و موافقت نماید
اما مورچه در خواب دیدن هم لشکر بود تا ویش چون تاویل می نمود
و مردم لشکری باشند و لیکن مورچه در خواب پیر دیدن مردم غوغا
و دون و سفوف و کم خرد باشند و گزیدن ایشان سخن ناخوش عوام بود
که در محنتی یاد ریرای مورچه پیرید آمدند دلیل بود که در آنی مردم
پیری جمع شوند **اگر دید که در محنتی یاد ریرای مورچه پیرون شدند**
پیری از آنی پیر روند و بود که در آنی مفاجات افتد و آن مورچه
پیر لاشه لشکر بود و فتنه و غوغا و مرگ مفاجات افتد و آن مورچه
که از زمین پیرون آید معبران آنکه بقال بگوید اندک مورچه پیر که او را
لشکر گیرند و نیز گفته اند که مورچه تر نان و فرزند آن و همان باشند **اگر**
شیش و گرم که اندر تن مورچه پیر آید بخواب دیدن ایشان عیان
باشد **اگر دید که از تن مورچه پیر خون ازین کار آید** میگردانند و پیرون شدند

دلیلی

دلیل کند که اینک از عیانان و خرج ایشان برسد **اما مورچه در خواب**
مردی ضعیف و نادان بود چنانکه بر نادانی خود در راه و در خطا
افتد **باب شصت و نهم در لباسی با چون قبا و جامه و چرم**
پوشیدن و ریش چون قبا در خواب دیدن دلیل نیکوئی حال نیست
بود و پیران و جامه کب معاش مرد بود و سیدی و پاک جامه نیست
و جمال مرد بود و نیز گفته اند که پیران سید یا دینم و دیانت بود **اگر دید که پیران**
کس او را پیر فرستاد دی و ثروت بود که او را برسد و حال حلال
از کفن غائب قبول تقاضای تقیهی فالق و عین و جان فارتد بعیرا
جامه پیر که پوشیده بند خواهد بود و خواهد که دلیل کند که از این غما پیران
آید و مراد های خود غما پیر شد و عایش نیکو شود و کارش بال کرد و توبه
و علم با موزد و عایش قبول افتد اما جامه پیر که خود را پوشیده بندند
و جهان بی غم گردد و مراد های پیران پیران که این جامه اهل نیست

قدوتها خف و استبرق اما فراخی و در رازی جامه بر خند و جبه تاویل
بر نیکوئی ایمان و توبه و در رازی عمر و لپاری مال و فراخی روزی و عیش
خوش از قول معطی و پیرا و ابوسعید خدری روایت میکند از شاه
که گفت به خواب دیدم که مردمان را بر سر غریبه میگرداند برانجام یافته
بعضی را در استیغ تا سر دست رسیده و بعضی را کوتاه و بعضی را دراز
گفته اند یار رسول الله تعریفش چه بود گفت سیرانجام مرد بود هر که را
سیرانجام دراز تر بود ایمان او بیشتر بود و الا کوتاهی جامه در سیرانجام
ناخوشی روزگار و درویشی بود و سونختگی جامه نیز همین دلیل درویشی و
خفارت بود در میان مردم **اما جامه سیاه** ابریشمی یا دانه و خنجر
و خطیب و کفی که پوشیدن آن عادت دارند دلیل ریاست و عزت
و دولت بود اگر نوباشد و اگر کند و مابقی علامه رانم و محبت و زنده
بود و **جامه زرد** زنان را نیکو بود و مردان را رانم و بیماری و دیگر اگر جامه

از خود

از خنجر نیکو باشد اما این سیرین گوید که اگر زردیها بر جامه بیماری
و رنج و درد اندام بود **اما جامه کبود** مسخران و حاجان و خواجه
را نیکو بوده باشد دیگر کفن را رانم و محبت و مانع باشد **اما جامه زرد**
همه کسی را نیکو بود و هر که پوشیده میدارد عز و دولت و مرتبت بسیار
نش نیکو شود و کارش بالا گیرد و گروهی گفته اند که کبود را هم فیروزه گویند
پس بر نام وی تاویل باید کردن و آن فیروزی بود **اما جامه سرخ** و لعل
زنان و اصحاب سلطان و کفی که پوشیدن آن عادت دارند نیکو
و اگر نه از اهل باشند دلیل غم و کشتن و محنت بود و یا از کشتن دوستی غم
و اندوهی بوی رسد و اگر جامه سرخ بود زین را رشادی و مردانی را
به بود از بهر آنکه سرخی علامت قارون و شمشک را آن بود به پنهان
دلیل کشتن و خون ریختن و فحش و فجور بود و نیز گفته اند که قارون
روزی بیرون آمد با سه هزار گنجهان همه جامه های سرخ و قبا و زرد

پوشیده و **اما جامه و بیا خدم سلطان** و کسیکه پوشیدن آن عادت
دارند نیکو باشد و غرور مرتبت و ولایت بود **جامه زر بفت** در چادر
دیدن و یا فتح دین و مراد و ظفر با فتح بود **در شمع اما جامه پشمی** از
هم بهتر و نیکوتر بود چنانکه اگر کسی بپند **جامه پشمی** پوشیده دارد و مال
بپار سپارد از بهر آنکه پشم بهر وجه مال بود چنانکه اگر کسی بپند که یک خوراک
پشم دارد یک خوراک مال سپارد و اگر دو خوراک بپند **جامه پشمی**
که جامه وی بر کل آلوده گشت دلیل غم و محنت بود **اما جامه و**
بخری سرخ یا زرد و از زانی و غم و محنت رسد و اگر دید که بخری
سبز آلوده گشت اگر بپند سلطان یا اوصی یا سلطان بود منفعتی
و خلقی سپارد و بخری را غم و محنت بود **اما جامه و بخری**
که بود یا بود صدق و حاجتی و مسافر را نیک بود و غم و محنت بود
اما جامه و بخری سپرد یا بود آن بود که دروغی بپند بپند کند **اما**
جامه پشمی

که جامه یافت از مر و اید این کسی علم و حکمت پاموز و مبارکی
بزن کند از قول خدای تعالی کاشمال نولو مکنون **اما جامه و بخری**
پوشیده داشت از زیارت یا از زمره یافت یا از زمره یا از زمره
کسی براد و خویش دینی و دنیاوی به تخی سپارد و یا زنی بزن کند
یا مال و جمال قدرش کانه ای قوت و المرحان **اما جامه و بخری**
قبای پوشیده میدارد و دولت و بزرگی فرارسد و از زمره زن
یا مال و جمال اما جامه شستن در خواب دیدن دلیل اصلاح کردن
و بخری و توبه کردن بود و نیز گفته اند که شستن جامه زبانه زینت
و جمال مرد بود و **اما جامه و بخری** در جامه ف و دین بود **اما جامه و بخری**
بپشت مرد کونید و یا کسی که پشت بد و باز دهد و می مرد را عریان بپشت
کونید و مدارا کنند و یا کسی که پشت بد و باز دهد چنانکه با غلام مالک
و بدین غلام میگوید **اما جامه و بخری** که غلام بر سر خویش می بندد و غلامی که بر غلامی

با نام و شایسته **اگر** **بشد** که عمامه بدست خویشی پیچاید و رسی دارد
و می پیچاید هم چنین سفری بود به تخیل و عمامه بر شش و جوتا و میل دارد
تاج بر سر نهادن و اگر از اهل تاج بود و یا قوت و ولایت بود
یا ظفر یافتی بود بر دستخ و یا سفر و ریاست و شهری و دردن عمامه
خاصه سفر یا ولایت بود **اگر کسی** بر سر خویشی عمامه بزرگی بپندد لا شگفته
یابد زیر آن عمامه در خواب دیدن غر و جاه و ریاست و بزرگی و عمارت
بود **اگر** **وید** که عمامه باز کرد و بدست خود راست میکرد دلیل سفری بود
سوارک و پارسه و منفعت **در تاویل بوسنی** و اگر کسی بپندد که پوستینی بپوشد
و زمستان بود مال یابد و منعم شود و درویشی از او باز دارد و از
بهر آنکه سر مادر ویشی است و اگر تابستان بپندد مال یابد و لیکن با غم
و اندوه بود خود نشاء و خرا صد افهام و او باره و رشاد که اثاثه است
لا چنین و نیز گفته اند که پوستینی در خواب بپوشد و یا مال یازد

اما بارانی

اما بارانی و اگر سلطان بپندد در خواب کن را نگاه دارد و نام
و شایسته بپندد در سلطانیت و مردمان را از راه ملک نگاه دارد
از بهر آنکه بارانی بال ترین همه جامه است و هر را نگاه میدارد و
اگر بپندد در سلطان بود کارگاه ویرا کننده وی جمع شود **اگر** **بارانی** از خنجر
بود دنیا وی دور تر باشد و آن بانگ و نام او بزرگتر و بیکتر بود و با ناز
در بر د بود دلیل کند که دنیا وی بیکتر بود و بارانی در خواب اگر نگاه
داشت بود از دستخ تا پیچیدی که بوی نرسد همچون سیر آهنین و خنجر و شمشیر
و دیگر **اگر** **وید** که **بارانی** **از پشم** بود و رنگ بزرگ داشت و دلیل کند که کار دین
و دنیا وی بیکتر شود و بالا گیرد و بزرگ گفته اند که بارانی در خواب اگر
معدی و ولایت و رحمت و منفعت و غیره برکت بود و فراخی می داد
زانی **نرخمار** **طیلسن** اما طلیس ن برنگ و لون و کونه بگذرد
از بهر آنکه آن سر بهترین همه جامه است و قدولیت و دین مرد و تربیت

بود و مال و دولت و بزرگی و علم فایده اما اندک مایه
کرامت دارد لیکن نیز بهتر بود اگر کسی چند طلیحان بخواست
یا ببرد یا از وی برفت آن دلیل مرکب فرزند یا برادری بود
یا کسی که بر سر وی تهری داشته باشد که دید که طلیحان وی
کاشند لیکن خبری ببردید دلیل کند که مال او بوجه غر و خزی مگر و
خرج شود که دید که کسی طلیحان از دست در مال او را ازین
رسد اما بداند که لباسی که در خواب دیدن برین وجه تعبیر دارد
سلطنت یا مال یا نعمت و یا بر هر کاری و فرزند ازین و
را مرد بود بخاک در کلام یاد کرد این لباس یکم و اتم لباسی
در راه در خواب دلیل یافتن قفا و حاجات بود و بدین و
که زنان و کودکان را زنده ایم دلیل یافتن مراد بود و چارده
که مردان بگردن افکنده دارند دلیل امانت یا علم یا شمشیر بود

از اینها

از بهر آنکه محل وی کردن بود و محل امانت و شمشیر هم کردن
و نیز گفته اند که دلیل حج کردن و مراد یافتن بود و مال به
حال جاه سپید دلیل دین بر بود و نیز و بر هر کاری و
از وی اندر فرقه و کا و ترنج زبانی نکند از قول خدای تعالی
چنانکه گفت صفراء فاقع لونها ترائف طریح و اما جاهه سوخته
و دریده دلیل کند بر بخل و عهد چنانکه بخورد و نه بخشد و نیز
گفته اند که جاه دریده دلیل بود بر آنکه بخورد و نه خواب را
مهرت کند و اگر از پس دریده بودن آن مهرت و بهتان بود و
دروغ بود و اگر از پیش دریده بودن آن مهرت راست بود که
کسی چند که جاه زرد و سنج به یکی پوشیده میداند اگر این بنده
زن بود سی قه باشد و میرد و بهفت خدای رود و آن اگر مرد
بچار شود و آن از ماده صفراء و خون بود اگر مردی چند که جاه

شمارند او در زیر پست بچند ده بعد این کس ز شش پست
آرد و او قبول کند باشد ششم در اوید و قوت و جواهر و گنجینه و علم
چون پنج و نهم و هفده و کوهنوار و مانند این تا بداند که هر وارید در
بافته سنی خدای عز و جل و نامت هر وارید یافته و یافته غلام و گنج
و علم و حکمت و تیر کوفه اند هر چه یافته بود غلام و پس از اول
خدا سر تا جایی که گفت ششم بود و بکنون و غنچه زن و گنج بود و هر چه
رشته بود زبان و علم و حکمت و کوهنوار اگر در خواب ببندد
هر وارید بداند از یکدیگر غلام و گنج کفان باشند قوله تک غلام اعم قائم
بود و کون اگر بدید در کون و در رشته از هر وارید بود و علم و حکمت
و عز و ربان و دولت بود اگر کون کون کون مندر از زلفه
بند و جواهر در او نشاند هم و هر دولت و همه بود و یا نشود
در کون و گنجند و اگر بدید کون بنیز یارده بود و کون از کون و کون

تر بود دلیل کند که این کس از ضبط آن ولایت فروماند و
کرد و او اگر دید که شک گشت یا بار بود بروی ام دلیل کند که
در خور او نبود و اگر مانند از و بیکو بود آن ولایت در خور
بود اگر دید که کردن بند و یا سه چهار بود دلیل کند که بیکو بی
و ولایت بیکو و علم و حکمت بیکو تر بنا بود از اگر دید که هر وارید
رشته کرده بر کرده و بردن افکند یا بر راهی یا بر جایی که
جای مروارید بوده باشد دلیل کند که در آنی علم و حکمت را
تدیری نبود و خور در آنند و دستخفاف کنند اگر دید که هر وارید
در آتش افکند و یا در تنوری و بسوخت و یا از جایی که هنرم
بکار بر بند دلیل کند که در آنی کسی سخنی گوید که از خد و رسول
و قرآن از و نه پذیرند و قبول نکنند و بود که در آنی فت و یا فت
آیه اما یا قبول در خواب دیدن بر خند و به تاویل در دو

و علم و ادب و وزن و کبرک و در خرد و دان ناسفت نقد
و فرزندان نریزند باشند اگر دید که یا قوت یافت یا بدست خویش
درشت سرخ یا بنزدیک کسی زن بزن کند خوب روی و بیک روی یا خوش
آید آورد اگر دید که یا قوتی در دیده است و یا بر روی خضایتی
کرده است دلیل کند که آن زن یا کنیزکی بر روی حرام بود اگر دید
که آن یا قوت بر نزدیک وی عاریتی است دلیل کند که این کس را
زن یا دشمنی پیدا کرد که یا قوتی یافت بر جدال و غیر این
کس مال بدست آورد مکرده اندر دین زنی که یا قوت سنگ است
و در سنگ قویه بود که بدین دلیل آن مال مکرده بود هر تا وی مرد
اما ز مرد در خواب دیدن مردی بود که او را بسیار بخواب دادند
باشد و غذاوند عجب و نوب بود اما اگر به تاویل این کس را
مال شریف و علم و طاعت بود اگر دید که نزدی از وی نقد

شدن

شد دلیل بود که علم او ضایع شود و طاعت قبول نیفتد اما گوشوار مرد
شوی و پادشاهی و شکوفی بود و نیز گفته اند که گوشوار مردان را زن
اما ز گوش مردان زینت و جمال و زن را مرد کو که در هر دو گوش خود
گوشوار بپند دلیل کند که پند و غر و مال و جمال بسیار باید اگر گوشوار
مردارید بوده باشد یکی یا دو سه آن دلیل علم و فقه و غر و حکمت بود
اما طوق و قلاده یعنی کلونه ام امانت و زینت برای و مال و خواست
بود غر و ثدی و عمر در از اگر کسی بر گردن خویش عقده بپوشد یا بند یا چل
از مو بر چهره زرد دلیل غر و ولایت و ریاست و تهری بود و یا وصیت و امانت
بود که در گردن وی گنجه و الامر و ارید رشته کرد دلیل بود بر کلام خدای عز
وجل و با فقه و علم و حکمت اگر چند که مو بر چهره در دلیل یا قهر خدای عز
جیس و او هم چند مو بر چهره بود تا ویش چنان باشد در تا ویش چهره
یا قوت یا سر و ارید و مرجان و امثال این در خواب دیدن عالمان را علم بود

و امیران و ولایت و بازارگان را سود و منفعت و دست کاران را سود
و منفعت و در رجه تاویل تحصیل علم است از هر آنکه علم نه از ماست
و علم ترا نگاه دارد و مال ترا نکند دارد باید دانست اگر کسی که در خزانه
بکشت و مال بیرون کرد و دلیلی بود که از وی مشکله ای فرایضی برسد و او
جواب گوید زیرا که خزانه علم بود و مشکله ای او را نیز نیاید چهارم خزانه
پایندگی بر سنده دوم جواب گوینده و بیستم شنونده و چهارم دولت
علم از هر آنکه معطوف فرمود که طلب احصای فریضه علی کل مسلم و مسلم
کسی نیست که جواب بر یافت مال و از فریاض جمع کرد اگر دید که جواب فریاض
کرد علم و قرآن فراموش کند و نصیحت از مردمان باز نگیرد و بود که مال
و میراث یابد اگر **بهر از اینکند یا معجزه آن** مال بود از خادمان **اما خراج**
به خواب دیدن غرور شرف و مال و دولت بود از قول معطوف **اما**
بخش آباء و اجداد معصومانی نه میفیان **الفقر اما حلیها** عزیزیت

انسان

زنان و هر چه از این معنی بحواب بیند یا پاسبند آن دلیل مال مذکور
و علم مشهور و فرزند صالح و شادی و دولت و عیش خوش بود **اما تاج**
و **دفر و اگر کسی بر سر خوش تاج** یا افری بیند نهاده و او را ز اهل آن
پادشاهی و مملکت و ریاست و بزرگی پیاید و اگر از اهل آن نباشد هم
غرور جاه و دولت پیاید و در میان خلق عزیز و محترم گردد اگر **زن بیند که تاج**
بر سر نهاده دارد مرصع و یاقوت و جواهر هم غرور شرف و بزرگی پیاید و اگر
غریب بود شهر کند و آن شهر بخیرد و او میراث ببرد و اگر شهر درشته بود
او را بری آید و او را متری قوی کرد **اما دست بر بنجی** در خواب مردن
و زنان را غرور ریاست و متری و شرف بود قول **تاج و خوار و غرور فقیر**
و نیز گفته اند که دست بر بنجی مردم عالم را مکره بود و اگر سکه غنیمت کند
بر بنجی دارد و جامه پوشیده نینکو بود **اما پای بر بنجی زنان** را مال و جمال
و غرور دولت و نیکوئی بود و مردن قید و غرور و حبس و غنیمت باشد

و نیز گفته اند که زنان را دشوهر و غریب زکی بود اگر مردی بر بای خویش
برنجی بنید دلیل کند که آن بندی بود از این **اما جلال** در خواب دیدن
شناخت و شغب و خصومت بود به آنکه مردان همه پراپها میگو بود
مگر چهار چیز کردن بند و گوشوار و انگشتری و حلی **اما باز** در خواب
برادر بود اگر کسی در هر دو بای خویش باز و بند بند و بر تن خویش جامه
دلیل کند که پیونده خواب از زبان برسد و آله هر پاره که زنان بر خود
دلیل شوی کردن بود ایشان را آداب موختی و کار بستن زیر که گفته اند
که انشاء الله هب و حل الرجال ادب **باب شصت نهم در تاویل انگشتر**
و مهر و نامه و یکنی و امثال اما به آنکه انگشتری در خواب دیدن زنان
غز و دولت و مرتبت بود و مردان را غم و مصیبت و آلام یکنی انگشتری
غز و جاه و ولایت و دولت بود اما انگشتری و یکنی زیادتی مال و دولت
بود و تفرید دیگر گفته اند که زنی دو پیر بر یک شمشیر ایستاده و گویا گفته اند
که سلطان

که سلطانیت بود در دین و دنیا اما انگشتری سلطان را عمل و خط
ولایت بود و غریب رازن و توانگران را مال و دولت و درو
مال و توانگری و شادی و هر کس را برادرهای خود رسیدن و اگر یکنی
انگشتری خود قیراز به بند دولت و نفرت و فیروزی باید و بود که
پیری آید مبارک بی و دولت **اما اگر یکنی انگشتری** از عقیق بود
دختر آید او را **اما اگر یکنی** از ابکیه و امثال پیوند فرزندش آید یکنی
محنت و فرومایه بود **اما انگشتری از زمی** یا از برنج یا روی بند
این کس را اندک مایه دل مشغول بود **اما اگر ز نقره** بود دلیل یابی
دین و منفعت باشد اما در دین دندک مایه کراهتی دارد **اما اگر**
بند همه غم و اندوه بود **اما اگر از یکنی** غم و شوکت و دولت است
اما اگر دیگر انگشتری حکم و نقش کرده میداشت و بدان مهر میکرد
و بهر جای میفرستاد ملک و ولایت و سلطانیت بیاید

و خلق او امر و فرمان او را مطیع و مطاع شوند از آنکه
ملک سیمان و رانگشتری بود چنانکه طندان ایلیک بود
و حلقه انگشتر ملک و ولایت و دولت بود و بت ملک
وی باشد و یکنی انگشتر عروجه و شکوه و مرتبت وی بود
و بر آمدن امید و مراد **اگر دید که حلقه انگشتر بکشت و بپوشید**
و یکنی بماند دلیل کند که ملک و جاه برود و نام و هیبت و مان
و مرتبت وی بماند **اگر دید که یکنی بکشت و حلقه درست بماند**
دلیل کند که بعضی از مالتی برود و ملک و ولایت بر جای بماند
و آن انگشتر ازین سلطان را عورت بدعت بود علی را هم بدعت
و از خود چیزی گفت و باز رکان و سوفیان را خیانت کردن
و آن زنان را جاه و مال و روزی بود و دیگر انگشتر آهنی بر در
دولت بود و دیگر فاسق شوند و انگشتر سیمینی قوت و ریاست و
تکبر بود.

جمال بود و آن رویی و ازین سلطان را ضعف **اگر دید که انگشتر**
از انگشت بیرون کرد دلیل مغزوی یا طلاق زن یا فروختن گزین بود
زیرا که انگشتری را به تاویل زن گویند و لباس هم زن بود و زن
نیز لباس است پس او نیز زن بود از قول خدای تعالی چنانکه گفت
ممن لباسکم و انتم لباسی لهن **اگر بر یکنی انگشتری چیزی شست**
پسند آن زنی بود جمید و عقیقه از اصل بزرگی **اگر دید که انگشتری**
در انگشت حکم میکرد این کسی زنی بزن کند یا کینگی بخورد اما مهر
کردن با نامه یا بر خلیفه یا هر چه بود که بگوید کار حال پندیده بود
و کارش بالا کرد و مرتبت بیابد و نیز گفته اند که دروغ گفتی بود
اگر مهری بنفشه که نامه بهر سوی وی آمد دلیل تواضع و کردن نهانی
و ملکی بود ویرا و نامه یا مهر آن بود که کردن باید نهادن آن
کار و چنانکه نامه سیمان آن زن گفت انی اتفاقا کنی گویا

و نفیر کردیم اگر دید که ناله اند او را مهر کرده یا او یکی فرستد
و دلیل پیش رفتن کار روی و طاعت و فرمان بردن او را بدو ملک
و ولایت یا فتح اگر ببیند که مهر کرده است به یکنی عقیق این که بگوید
مالک و بادشاه شود که آن خبر روی مبارک و فرخنده بود از قول
سقطه ۹ که گفت تخت با العقیق او با پنج خانه مبارک است
الفقه که دید مهر کرد به یکنی ابکینیم مالک شود و آن خبری که از
بقا نبود اگر دید که انگشتری بر انگشت کبوتر داشت و از زبانی
کرد و بر انگشت میانین کرد این که برای زن خویش قدری
کند اگر دید که انگشتر انگشت کرد و برون کرد و باز در انگشت
کرد دلیل کند که با این که زنی خجسته کند اگر دید که انگشتری
بگشت و بقیع شد این که از زنی گیرد اگر دید که انگشتری
غیر از در انگشت کرد دلیل کند که سلطانیت خود و نند انگشتری

باز کرد اگر دید که بر این انگشتری که در انگشت داشت مهر کرد
دلیل کند که این که کسی خبری باید که آن خبر در ملک وی نبوده
از ولایت یا مال یا ستور یا زمین یا زن یا کینک و این توان
دانستی که بدانند که بینه از این که ام است و بکدام لایق است
و بداند که هر چه به انگشتری تحویل کرده بود و یا بینه آن بستان
بود از بعد از آنکه خدای تعالی مصطفی خود را خاتم النبیین خود
و تا چهل سال نشسته پیغمبری بر روی خود نیاورد و مدت وحی او
بیت سه سال بود نه پیش و نه کم پس دانسته اند که مدت تقی
آن چهرم بیت سه سال بود نه بیشتر و نه کمتر پس اگر این خبری
باید کردن اگر دید که انگشتری از ولایت نند دلیل از خبری
با دشواری در کار وی پیدا آید اگر دید که یکنی انگشتری از
بقا منفعت ملک از و برود اگر دید که یکنی انگشتری وی بدو

شد دلیل که فرزند نارسیده او از سنگ مادر جدا شود و هم
 طاقت مادر بود اگر دید که زنی او را انگشتی داد انگر کی زنی
 بزنی کند یا دخترش آید او را اگر دید که انگشتی خود را در آن
 راست میکرد اگر این کی غیب بود زن کند و اگر سطلان پند و
 نیت یا بد پند کند گفت و ما ملکیت ایمانیم و الله اعلم باب
 هفتم در تاویل آینه و سرمه و سرمه دان و مقراض و شانه و امثال
 اگر مردی پند که در آینه می نکرد دلیل با قبحی و ولایت و زن
 و بر بود زیرا که آینه در خواب ظاهر شدن کارهای مشکل بود زن و بر
 هم فرج از غم و روشنی در کارها بود اگر کسی پند که در آینه می نکرد
 این می نکرد پس آید او را اینک بخت و الله اگر آینه می پند هر آینه
 پند غمی رسد اگر این خواب را از جبهه غلغلان پند از آن عمل
 مغز و شوند اگر مغز و ن کرده پند با نشی آن عمل بوی دهند اگر سطلان

باز

به خواب پند که در آینه می نکرد از ولایت شود زیرا که دیگری را بی
 خویشی پند و بود که زن را طلاق دهد و دیگری را بخوابد اگر پند
 که آینه بخت زنی می کرد و نیز گفته اند که اگر سطلان پند که در آینه
 می نکرد دلیل روشنی کار او بود و الله اعلم و اهل بازار در عیال
 مال و منفعت بود و نیز گفته اند که دلیل دخترش بود زیرا که خود را
 به جای خویشی پند اگر زنی پند که در آینه می نکرد شوهر کند اگر شوهر
 داشته بود حاشی میگو تر شود و کارش بالا کرد و غر و شرف و نیز کار
 پیاده اگر دید که در آینه می نکرد در رویش بگویی نماید و غر و جاه و
 کرامت پیاده و الله اگر سیاه نموده بود دلیل در رویش بود و دیگر جاه
 او بر جای ماند اگر دید که در آینه می نکرد و روی خویش را می روی
 اندک پندانی که نه جای رستی بود دلیل کند که از جاه او چیزی کم شود
 و اوام کرد آید و نیز گفته اند که دلیل زیادتی مال بود و الله اگر پند

در ویش بود و ام او زیادت تر شود اگر دیده که در آینه می کرد و موی
خود را سترد یا کنده بنندد بیل بود که مالتش برود اگر درویشی بنند
وام او کند آرد شود اگر دیده که در آینه جامه خود سپید بنندد بیل کند که
که از غم و اندوه بر هر دوش دی و جاده یابد و او را در آینه خاند خود
شد مکن دیدن دلیل باری کنی مان بود اگر دیده که در آینه رویش ترست
میخورد در اصل بنیکو بوده باشد دلیل کند که نهان وی بر از آینه بوده
باشد اگر دیده که آینه خود را می زداید و رویش می کند دلیل کند که
این کسی در غم و اندوهی بود و از آن فرج بخواد اما سرمد در خود
دیدن اگر کسی بنند که سرمد در چشم خود می کند دلیل کند که غایبی برسد یا
درویشی را بنند که چشم بدیدن او رویش شود و دست در کرد اما سرمد
در خواب دیدن بهمه حال مال بود و او را سرمدانی زن بگر و بنیکو
و خوش عیش بود اما شاهد بادش می بدارد و عدل و منفعت و نیکو

اگر نشد

اگر نشد اینی بود برادران و یاران باشند همه موافق و هم نشد
و یا بر دمان بنیکو با اصل و بزرگ اگر دیده که موی بنندد بیل کند
و قدرت کارهای وی بود اما مقراض در خواب هم مردی بود و منفعت
و از اصل بزرگ و موافق در دوستی و در دین و دنیا کار آید اگر دیده
که ناخنی بر دلی کند که کالای خود را بصلاح باز یابد باب مقراض
در سر آید و خیمه و فرش و بط و تخت و کرسی و اما شاهد اگر کسی
که بر سر آید مالک گشت سلطنت و ولایت و غر و شرف باید و خیمه
خزگاه نیز همین تاویل دارد و نیز گفته اند که خیمه زن بود و بود دلیل شهر کند
اما این بر سر گوید که خیمه و خزگاه غر و دولت و ولایت و سلطنت و بزرگی
زیادتی جاده و مال بود بقدر از سر اواری بنندد اما قبحه مال و ولایت و تخت
و سلطنت بود اما تایرده اگر راست او بنندد ولایت و دولت و تخت
بود و او را اگر در زکون بنندند و صحبت و غم و اندوه و ندامت بود و او تخت

و گنگ و غلام بود و در روزی عمر و فراخی میبخت **اگر کسی بپندد که**
خزید یا یافت عمر و دولت و ولایت پاید و روزی بروی فرزند
و عیش برو خوش کرد و وزن بجز در وزن کند **تفضل** در خواب دیدن
چند وجه تاویل دارد اول دلیل کنیز ساختن کار و درست بودن در
و شغل و عمل و زیادتى خیرات و حج و صدقه و محبت و قوت و نفع
وزن پارس و اعتقاد کردن **اگر دید که قضا بکش** در کار بسته او میشد
و دولت و اقبال بروی باز کند و او را کار و عاقل بر و سر کند
اگر دید که خدوقی را قضا بکش دومی کلید دلیل بود که زنی را در زن
بایستی و **اما در خواب دیدن که خدای سر و شیر بود** **اگر دردی** بند
بپند بر در سرای خویش یا بر سرای دیگری دلیل کند که کار و عاقل بر و سر
کرد و دولت و اقبال او را در روی باز کند و ریاست و هنری و
پاید و عاقلش نیکو شود و اگر در را شکسته یا سوخته پند بر خدای بود که

دلیل که در خانه

اگر دید که در خانه خود را بگذرد و آن دو باره شکست و نیمی در سر
خانه و نیمی دیگر بر بون خانه افتاد دلیل کند که این کس در خری بود و
دهد و از خانه بید فرستد و برای پسر خود زنی بیاورد **اما کلید** در
دیدن سلطان بزرگ بود و قضای حاجات و کشدن کار و فرج
از غم و اندوه **اگر پند که دری بکش** در کارش با لایق و از بطل کند
پایه **اگر دید که دری به لبست** از بادیغ کرد و عقد و تنویر و
کند و برادر یا برسد **اگر دید که کلیدی کم کرد** دلیل کند که در تنویر کار
فر و جاند **اگر دید که کلیدی یافت** تنویر کار خویش را در یابد و کارش
بر و کشده گردد و دولت و اقبال روی نماید و با کثر امید و خوش
برسد **اما جرب** در خواب دیدن هر چه نیکو و درست بود و کار
شاید دیدن آن به تاویل نیکو بود و هر چه بی شکستی و اینم شد
دیدن آن نه نیکو بود و مردمان دروغ زن و منافق باشند از قول

خدای تعالی بگوید گفت کانهم ای جزئی خاویته و جای دیگر فرمود
کانهم خشب مستندة اما کلید یافتی در خواب کشتن کارها و
راحت یافتی بود **باب هشتم در تامل و تامل ساجدها و احوال**
حرب و منجیق و اراده و کن و قلیا کند و اشد اما بعد از
در خواب دیدن پشت و قوت و ولایت و تحت بود اما بعد از
در خواب دیدن عز و دولت و مراد با قدر بود اگر کسی **بند** که چو
پوشیده دارد از دشمنان اگر مراد دای دینی و دنیا باشد اگر
که سلاح در دست و در میان قدمی اهل سلاح بود و پس کند از بند خوار
بر قوی تر کرد **اما اگر نه از** اهل سلاح بوده باشد از این نیکو کرد
و مراد با **اما سلاح** به خواب دیدن پوشیدن بهر نوع پشت
و قوت و ریاست و سلطنت و منفعت بود بمقدار بند و قوت
بزرگ و مراد با **اما** به خواب دیدن تمام بند دشمن بهر حال بود

باید

نیاید اما **خواب دیدن** مردی کریم و معینی بود اگر
که زره پوشیده دارد و نفی باید از مردی که در سری و خری
و فراخی و سکی بکن او بود قوت و سر ایل تفکیک اگر بند
زره پوشیده و زره در دست داشت مال و ولایت و ریاست
و تهری باید **اما اگر دید** که زره در از پوشیده میدارد خفا کند
بند یا این کسی ولایتی بی نظیر یا رسی به منتهای زره
خواب دیدن از دشمن و پشت و حصاری بود بنده خواب را
از قول مصطفی **اما** گفت به خواب دیدم که زره پوشیده
گفت یا رسول الله تعزیش بود گفت در مدینه روح وانی خفا
بازم و نیز گفت اند که اگر کسی بند خوشی نموده میدارد این
کسی زنی زن کند یا مال و جمال **اما اگر بند** که خوشی پوشیده و خود را
نهاد و شمشیر در دست داشت دلیل از فراغت از دشمنان

وزن با جمال بود اگر این **خوبی** خواب فقیری بنده قضا
و شادی و نعمت و کرامت یابد اگر **بید** که جوشن پوشید و **تقی**
میداشت دلیل زیادی قوت و ریاست و بزرگی او بود **خوبی**
بچه دشمن را برود دست نبود اگر **دید** که او را سعادتی و **خوبی**
بود و شیر داشت دلیل کند که دیگر کسی زنی نیکو روی با مال و
جمال را برین کند و از آن قبل دولت و اقبال یابد **خوبی**
شیر اگر کسی **بید** که شیر داشت یا از جای یافت دلیل کند
بر این که ولایتی یابد یا مال عظیم و بر دشمن نظر شود و اگر **دید**
که ملکی او را شیر داد و بگردن او کند داشت دلیل امانت
بود که در گردن وی کند اگر **دید** که شیر او بگشت مصیبتی بود که
که بوی رسد و بود که خود میرد اگر **دید** که شیر کشید و بگردن میکرد
آن سختی و جانی بود که در میان قوی گوید که **دید** که شیر کشیده

بشیر

شیر خون آلود بود و او کسی را نزد یک دلیل **خوبی** بود اگر **دید** که
جای شیر برین کرد دلیل مغروری بود و او را از ولایتی یا کاری که
در آن بود اگر **دید** که شیر شوی از نگاه گرفتار است آن نشان بی علما
دقی **خوبی** بود اگر **دید** که شیر در غلاف شکست دلیل مرگ **خوبی**
بود در شکم مادر و بیک مادر را سعادتی بود اگر **دید** که غلاف شکست و **خوبی**
بماند مادرش ببرد و فرزند بیست بود و نیز گفته اند که شیر در نیام
بود اگر **دید** که شیر جایل میداشت مراد ما عودیه تمامی رسد اما **خوبی**
شیر دلیل کند بر نادانی خداوند خواب و بیک نری شیر و روستی
دلیل قوت **خوبی** او بود آن هر چه از این سارند همه نوع قوت و **منفعت**
و فایده بود از قول خدای تعالی که گفت و از زن الحید **خوبی**
بباید شیر خواب دیدن لاشه سلاطین را مال و **منفعت**
و شوکت بود و چنانکه گفته اند السیف اصدق بنا و خیر الکتب و علما

عرب با طاعت بود **اگر دید** که گمان میتراند با میازد انگلی زبان
کند یا فرزند را آید آورد **اگر دید** که گمان کند یا نیرد بید فرزند
اگر دید که از گمان بکینت بر پشتر رود و رویا بود که در خود
بماند **اگر دید** که گمان او بکشت بید او غرض بود **اگر دید** که گمان
او بزه گویند زن را و گمان دوم **اگر دید** که بر انداخت و
گمان را به بایک او کرده و ولایت یابد و مردمان و او را و
نوند **اگر دید** که بر انداخت و بر تن نه اداست آید جنگ و
عرب افتد آورد **اگر دید** که گمان او توه شد بفره عمر دراز
باید چنانکه از پرشت او جدا شود **اگر دید** که گمان یافت بکجا
بود و بید کند که برادر یا برادر زاده او نزدیک
آید **اگر دید** که بر انداخت و بید کند که بجای نامه فرزند **اگر دید**
که از گمان او بزه شد و بید کند که کار که بر و ران شود **اگر دید**

گمان

کر گمان بر دست وی سخت شد دلیل دشمنی کاری کار بود **اگر دید**
در خواب چشم و خدم و زن و کنیز که بود و خادمی یا سرای بیکو افتاد
در خواب دیدن شیخ بود و تر نامه و دیگر تحقیق نامه سلطان بود **اگر دید**
که سلطان بر رعیت خویش گستاخ می انداخت دعای سلطان بود
که بر رعیت خویش کند و تر در خواب بپایم و نامه و رسول فرستادن بود
جای و تر اندازد راست شدن **اگر دید** که تر راست شد و بر نشاند
دلیل بود که آن مقام یا آن نامه که فرستاده بود جای بگذاشت **اگر دید**
بکار رفت یا بر نشاند یا آن نامه جای بگذاشت و آن کار با تمام شد
اگر بشکند دلیل کند که رسول را در راه قطعی افتد یا با او خفاست کند
در تاویل بر سر در خواب دیدن مرد سید و هنری بود که مکر وی می را
از و باز دارد و یا مردی را دهد و متقی و برهنه کار بود و بار و زنه بود یا
ماتر یا مادر یا فرزند و یا دوستی که تر خویش را بر او و خاکند **اگر دید**

با خوشی بری داشت دلیل کند که به دست نیاید و نیز گفت
که بر در خواب دیدن روزه بود و بر روزه بخاک خدا ای تقاضا نمود
که انصاف بخت **اگر دید که بر دست وی برسد بود این کس با بر سوار**
بود اگر بر روزه باشد دلیل کند که این کس با بر سوار و از این بهشت بود
اگر دید که بر سرخ داشت دلیل شدی و طوب و فوج از غم بود و او به بر سوار
دلیل بزرگی و مال بود **اگر دید که بری داشت با دیگر سلاح ما دیگر خدای تقا**
او را از این بهشت نگاه دارد زیرا که بر سوار بود از دشمنان و از غم
خوف و دیگر که بر روزه چند وجه است و یک گفته اند برادر و برادر یک و پشت
و قوت و ستور و منفعت و ولایت و عزت و در کارگاه و در شرف و غنی
با نفع اما **کان که منجوق و عاده و قلب سنگ و نیز در خواب دیدن**
فته و رشوب و در غم بود و نیز گفته اند که کان که و بیشخ باطل بود
و منجوق و قلب سنگ غم و اندوه و محنت بود و منجوق داشت و منجوق **اگر دید**
اگر برین ملک

که بر قلب سنگ سنگ انداخت یا یکی نیند زنان دلیل دشمن
دادن بود و منجوق داشت و منجوق گفت و الله اعلم و احکم **باب**
منجوق چهارم در طبل و علم و برق و منجوق و منجوق و کوی و بکاف
و الله اعلم اما که طبل بر دی دروغ زن و بی وفا بود و خدای
دروغ زن را دوست ندارد و خدای که فرمود و بی تو شد و لکن کین
وید که **بانی طبل می شود دلیل بود که بر غری دروغ و از حقیقت**
و ناکار **اگر دید که دیوان طبل می زنند آن نشان فتنه و بلا بود که**
در این پیدا شود و منجوق داشت و در شرف در این جا یک بود **اگر دید**
که طبل ملک بر جاه انداخته دلیل کند که این کس کاری بکند ریجی
حاجب خیر ملک چنان گفت او را ایم جان بود اما طبل زدن با
او را طبل شدن در خواب کارهای باطل و خیرنا خوش و دروغ
بود اما منجوق در خواب ولایت و دولت و کار بزرگ و ظاهر

شدنی اخبار شهر بود و قدر کردن و ظفر یا شمشیر بر دست و بالا رفتن
کارهای وی بود در تاویل بوق بوق در خواب مردی بود که
بیدار در کارهای مردم باشد **اگر دید** که بوق نیز در عون و نونی
بود او را از مردی نری و اگر دید که وی نیز در و این نیز در بگویند
دلیل کند که انکی کاری میکنند و در آن کار راه نگیرد **اگر دید** که بایک
بوق می شود آن شخص بود که بشنود و دیگر در غم افتد **اگر دید** که بوق
میدهد آن شخص و غم بود که می آید بنده را ریخته و نمودن غذا
نقرنی آن قور غذا لکه پوشند یوم غیر اما بوق او از خوشی بود
و دیگر زدن آن محبت بود **اگر دید** که بوق و دهان
بر در برای وی آن غر و شمت و ولایت و بزرگی و نهی بود
که باید **اگر مردی بازنی** بیدار بر در برای او طلبی نیزند دلیل بود
که بنده قوادکی میکند و بر آن کار معروف و مشهور شود **اگر دید**

بر در برای عالی طلب نیزند آنجا قوی گردانید و آن غر و شرف و بزرگی
او بود **اگر دید** که در حلقی لیا در دهن نیزند آن دلیل بگوئی و ثن و شرف
خوشی بود اگر آن مردم با بر باشند و اگر نه آن دلیل کند که ایشان مرکز
قوادکی کند **اگر دید** که در حلقی دهن با سنج نیزند دلیل محبتی بود که در آن
افتد **اگر دید** که بر در ملکی دید نیزند آن ثن باری خدم و خشم و زاری
اگر دید که در بدنه بر بد سلطت و غر و ثن رت و بندی بود و بنده را در
در تاویل علم در خواب دیدن دلیل مردی عالی بود اگر علی بنده او در
شده شکل بود او را **اگر دید** که علم اندر در یا بود دلیل کند که خوشی
او را از زنده ملکی یا کسی و دیگر باید هر چه مراد او بود **اگر دید** که قیامت
خواستار است و علی بزرگی بر دست و لیت دلیل کند که رئیس بیدار شود
اندر میان ایشان و انتقام کشد یا ظلمان و مشهور کند ایشان را
بنده بزرگی و بر بر آن آتش دلیل کند که قهری از زنی بیرون آید و لیر و شرف

و بر رز **کر دید** که پیغمبر خدا و در علم داد اینکس میان مردم معروف و
شهر کرد و اگر از خلافت بوی خلافت باید و نیز نقد اند که علم در خود
مقری بود با سلامت و نفع بسیار **اگر کسی بیند** که وی را علم داده اند این
پادشاهی و ولایت و عز و مرتبت برسد **اما کون و جوهان** در خواب دیدن
سلطان را امراد یا فتح و ظفر بود در دست و کعبه و عمارت یا رانج ناخوش بود
خسومت و مشاطه بود از آنکه زن و دین و مذاهب **باب هفتم در تاج**
طوق و کلاه و کمر و شادر اگر کسی بیند که طوقی در گردن دارد از مکنده از زیر
دراز یا بر سر یا روی دلیل بر تنهایی دین و خیانتی بود در مال و یا فرزندی
او را که از روی بود و یا امانتی ضایع کند و وبال در گردن وی باشد و یا
وزری و خیانت کند قوی باید کردن و دین طوق و دفع بود از لاج و یا مسوی
روی و هر دو معنی دلیل باطل بود که بقی غریز غفلان قدم علوی یا دانشی
و هر دو دروغ بود و از **پیشانی** بر برید و مادر خود بخوری بند کرد در پیشانی

تاویل کلاه

تاویل کلاه اما کلاه در خواب کند بر پیر یا پادشاه یا استادی یا خواجه
یا برادر یا دینار یا کسی که بر سر وی تندی و هر زیادت و نقصان
که در کلاه بیند بنده یا باز کرد و **اگر کسی بر سر خویش کلاهی بیند** آن
عز و بزرگی و جاه و دولت وی بود **اگر دید** که کلاهی از روی
بیشتر یا از روی بر بودند اینکس از تهر خویش جدا شود و یا از
بزرگی و علی خود باز و یا در مال خیری نقصانی بیند **اگر آن کلاه**
از سمور یا روباه بوده باشد دلیل کند که آن مشرعی حرام
خواره بود یا کسی حرام کند و بود که دین وی تباه بود و ایمانی
تاویل دارد و معنی دکان و آلا بهمه حال کلاه بر سر غریز
و جاه و مال و دولت و ریاست و سلطانیت بود تا بنگرد
مزاوار تر است و اگر تاویل کلاه بخاست تاویل تاج بود **اگر**
سلطانی یا امیری بیند که تاج یا کلاه خود را بکسی معروف یا

بفرزند خود میدهد بای نختد دلیل کند که محکمت خویش را یکی
دهد و خودش منزول شود تا **ویل که اما کسی** بنده که گری
میان بسته دارد آن دلیل غر و شرف و قوت و جاه و دولت
و ریاست وی بود و یا فرزندی یا خصومت با سفر بود و بود که
پناه ببرد و بزرگی شریفی کند و از مال و نعمت یابد **اگر خفی**
خواب سلطان بنده غر و بزرگی و سلطنت وی زیاده شود
بنده که گری بر میان بسته دارد یا کسی بر میان او بسته است دلیل کند
از زندگانی وی نمی گذشته است و نمی مانده و لایمی اخیر از او
بود **اگر وید** که گری بر میان بسته دارد و دلهای جوهر درونش نه دلیل
که بنده عظیم و دولتی بگوید **اگر وید** که گری ساده و دولتی بنده
که بر میان بسته دارد آن دلیل سفری بود او را یا منفعتی یابد **اگر بنده**
یکی یا دو یا سه بر میان بسته دارد این کی غر و شرف و دولت و

ماده و

پایه و هر چند بیشتر بند است و شکوه و سلطنت او سکو تر و بهتر بود
به غر از بکر و دی که بر میان بسته دارد دلیل کند که این کی سفر است
مال یابد یا **اگر سلطان بنده** محکمت و ولایت او زیادت شود
و نیز گفته اند دلیل کند بر شمساعت و دلیری و یافتن مراد **اگر بنده**
که گری بر میان بسته دارد دلیل کند که بزرگی و محل و جاه او زیادت
شود **اگر وید** که گری وی را گری دارد دلیل سفری بود یا منفعت
اعظم **باب هفتم شش در تاویل زرو ویم و درم و دینار و اشبار**
امام اندک زرو ویم خواب دیدن بعضی کن بر آن سازد و گویند
غم و سخت بود **اگر کسی** باره زرو ویم بنده دلیل غم و اندوه بود مقدر
انگه دیده باشد و یا بود که سلطان بر او خشم کرده باشد **اگر وید** که گری
یا کوزه از زر یافت دلیل کند که این کی گری خورد و آن بگوید
و الا گویند نقره خادی و یا زنی بود سگور وی **اگر وید** که از کان نقره

برون آورده است اینک کسی را مال بسیار یا کج نیاید و یکدیگر اندکند که از
یا نقره چیزی از روی برود از قول رسول ص چنانکه گفت الله شفیق
بمذنب و بداند که هرگز که طاعت کرده بود آن قوی تر بود در کم
و تاوان و خشم سلطان بر روی قوی تر و صعب تر بود هر چند
درم و دینار در دست بخواب دیدن و یا قهر مراد و مال و شمع خوشی
راست و دوست و رفیق و غلام و کبرک و تزویج و پیر و ولایت
از زنی نرفته باشد و اگر در اول بهار یا تابستان بختد و بهر درمی نرسد
و در بهار و اگر در بهار و زمستان بختد همان مقدار که دیده باشد یا
و ما می کشد و نقایص دلیل قبل و قال و مصلحت و امید بید بود
دینار در دست بخواب دیدن بختد آنکه نتواند شتر دن فرقه خدای عز
وجل بود و اگر بهار و زمستان دلیل دینار یک و علم نافع و مال بسیار بود
بختد از آنکه دیده باشد و اگر بهار و زمستان بختد که دیناری بکسی داد یا کم کرد یا از او نرسد

ایمانی

ایمانی از غم فوج و فیروزی و راحت یابد و از بند خلاص و از بهار
شف و اگر دید که از کسی دینار بستاند و بهترین و مال یابد و یا
زنی زن کند و یا فرزند آید او را مالیک دینار بخواب دیدن بلا
شک زن بود و شادی و پسر و کبرک و نیز کوبند چنان بود و سخن
بیکو و نصرت یا فتح اگر کسی نقره خالصی بخواب دیدن مال حلال جمع
کرده و زن بود و اولاد بسیاری که از زری و سیم کرده باشند زنی بود
وی دوست که نرفته باشد را نگاه دارد و اگر دیناری از زمستان بختد زنی
نه داده آن زنی بود و دینار و بی دینانت و خیانت کار و خرام خوار
و اول درم بید در خواب صف بود اندر دینار و اگر دید که او را درم در دست
بود بر کسی دلیل کند که گواهی بر حق بود او را بر مردمان و اگر دید که هیچ
طلب میکند طلب کردن گواهی بود او را بر مردمان و اگر دید که هیچ
بودی باز دادند آن گواهی بود که بهر دینار و بهر وی و اگر درم بختد

در این که در کواهی دادن میل می نمایند و آن در غش و معقول
و بدن خبیثت بود اندر کواهی دادن **اگر فقیهی** بیند که درم در دست
دارد میدهد آن فتوی بود که او جواب میدهد **اگر دید که درمی**
سپیدیده آن فتوی به خط بود **اگر دید که رسم** او بریق راست نسخ
در روغ بود و نیاز بر فقه زیرا که دنیا بر به علم و دین و امانت بود
و درم غش و روغ و عرقه و آن دنیا بر معقول کار مکره بود و کفر
که دنیا در خواب به عدد نماز افتد چنانکه اگر کسی بیند که پنج دنیا در
آن پنج نماز بود بر تهای و اگر بیند که یکی یاد و ضایع کرد و یکی بود که در
نماز کردن یاد و را غوت میکند و نیز گفته اند که درم در خواب فرزند بود
و این از خوف و یا خیریدن گیرند یا عیشی خوش یا ترویج و یا مال
فراموشی روزی فضا و حاجات قدر کما فاقه و احکم یورکم و الا
دنیا کی کفر و بزرگ **علاقت** و تهری بود زیرا که نام خدا و رسول

ارادی بود

در روی نوشت بود و دنیا بر چون چهار بود و آنست ترویج و کفاح بود
و چون به جهل رسد و میل کند که دانی در کردن وی کند از جهل زنی یا
قبایل و سبیل بود از بهر آنکه عدد چهار موافق است با عدد زنان و از
حلال دست سر زنان را و دیگر که دنیا در از آمده است چنانکه گفته
نیز آن تاملت به دنیا را بوده **الیک** و معنی آنکه نماز بود سبب است
که نماز هم امانت است چنانکه گفته اند **اعراضا لا امانت علی السموات**
و الارض و الجبال فایتن **اگر دید که یکی** اینان درم یافت یا کسی بود
و ادان بود که کسی با وی سرگوید تا وی نگاه دارد اگر از سر بکشد
و یکی داد و میل کند که او را کسی دیگر بگوید و کن را طبع چنان بود که
بخواب دیده باشند به بیداری **پایند اگردید که از روی درمی** در دست
یا وی یکی داد یا کم کرد و میل کند که او را بسبب فرزند می رسد یا چنی
بیند که روزی که اینی با دیده آید و آنقره که از و بترنی کرده چندی زن بر آید

یا افتاب یار دست برنجی و اشاد اینج هم در خواب مال بود و باری
و فرزند یا کزک اگر دید که نقره یافت از معدن نقره یا از شهری که
در و نقره خیزد اینج کسی زنی بزنی کند از بجای که مقطر رئیس او بود
دید که اندر غاری به معدن نقره رفت و نقره یافت اینج کسی
و چید زنی بدست آرد که مقطر رئیس او بود اما مس و برنج و سرب
و از ریزه اشاد هر چند نامعول بود یعنی کار ناکرده مرد از ریزه و از
و دل مشغول بود و از زنان را حال و منقعت و شادی و شکوفایی
اگر معول بود و چون طاس و طبق و طشت و قند و بابتید و افتاب
و کوزه و چرخ و جشی و خشم و اشاد هم مردان را در خواب غرو شادی
و دولت بود و زنان را شوهر و مال و شادی و مراد یا فتاب یا اشاد
در شهر و شهرستان و قلع و بار و یک و یک و خشت نخ و در و در
راه و جوی و مهر و حاتم این چنین سنگ ریزه و اشاد اما در سنگ

اگر کسی

اگر کسی بند که شهری اندر شد غرو شادی و دولت یابد و دیگر وی
کرد و مراد که داشته به تمامی یابد و اندر و جهان بند بخت شود
و کند رسول و بجای آرد و بند که مصطفی ع امینی تاویل دارد و اگر
که بشهر بی اندر شد و پیش قوی کرد و بشهر غم یابد اگر دید
بشهر بیرون آمد و قبل کند که از حرام و کارهای بد دست باز دارد
اما قلع بخواب دیدن تاویل چون تاویل بشهر بی بود و اگر دید
یا باروی و بر معاری شد و عیارت میکرد به تمامی مرادهای خود پس
و بشهر بیان صحت کند و نزدیک کرد و از زنان مال و نفع یابد اگر دید
از بشهر موضع یکی را حزب کرد تاویل بر عکس آن بود دید که بقلع اندر شد از بشهر
دشمن برسد و بشهر بیاید اما دهل در خواب خادم سرای بود و یکی و بدی
زیادت و نقصان دهل و باز کرد و اما نزد بانی اگر دید که بشهر بیاید
دیگر غم و محنت و دولت و فرزند بود اگر دید که بشهر بیاید بشهر بیاید

دلیل رفعت و جاه و دولت و شادی بود اگر دید که بر سر زبان
شده دلیل درازی عمر وی بود اگر دید که بر سر زبان یا نمودنی نشسته
یا از نمودنی آب میگرفت دلیل کند که از مردن بزرگی حال حلال باشد یا
با این چنین کسی دوستی کند یا نزدیکی جویند و کینه در خواب یا صدق
و دوست بکند یا شد اگر دید که گری یا مشکری یا ترسی بد قلمد یا به
صهاری دند رنده از دقتا انگی را مثل شربوزی کند از قول مصطفی
چنانکه گفت لا اله الا الله صلی الله علیه و آله یا دیار بخواب و بزرگی
بمقدار خور و نوزی آن دیوار را و دیوار کردن یا عیارت دیوار کردن
یا فتنی ریاست و مهربی بود و یاد کاری و هر دیوار را که یادان و یا عیارت
بنزدانی و بی شکوهی کار حجب دیوار بود اگر دید که دیوار گفته را میگوید
اصنی تاویل را در اما دیوار خراب کردن و خراب شدن و فرو بردن
خرابی کار حجب دیوار بود و زبانی که اگر دید که بر دیواری نشسته بود دلیل

بسیاری می

نیکی حال بود بقدر بندگی و نریکی آن دیوار اگر دید که از دیواری
فرو آمد آن دلیل نقصانی معیشت وی بود اگر دید که از درختی یا
دیواری معلق او بخت بود آن دلیل زوال مال و نعمت وی بود و
و روشن دلیل دین و اسلام و قوت و مملکت و مال و از و از و از
و راحت بود و رسیدن برادر خود اگر راه را ناپدید و ناهوار باشد
دلیل کند که این کس نه بر راه راست بلکه کم راه و مفید باشد اگر خود را
در آبادن بیند صلاح دین وی بود و پایی استقامت بر او و برانی
دین بود اگر خود را بر راه راست و طریق اموال بیند دلیل کند که این کس
حق بود اما در میان رفعت غم و اندوه بود و در ویرانی ف و دین اگر دید که
از سیاهان بیرون آمد از غم و اندوه بیرون آید و از بلا مرید و در گذر
اگر دید که در میان راه را کم کرد دلیل کند که در غم و سخت افتد و سختی دور
روی نماید اما خفت خام دلیل مال و خوار است بود و خفت بخشنده مال بود

خداوند خانه را مصیبتی فرارسد و الله اعلم و احکم **باب هشتم**
در تاویل آتش و هیزم و کوه و زلزله و خیف و مسج و اشیاء امارت
هیزم در خواب دیدن به تاویل اندر خشک و تر دلیل و **و خفت**
و آشوب بود زیرا که هیزم در خواب دیدن منافق و دروغ زن
و بد دین باشد **اگر دید که هیزم بگشت جاسوس** کند و **خج جانی** بود
اگر دید که هیزم سوخت دلیل بود که **بیر مردم** بد دین و منافق و **دشمن**
و برایشان قدر کند اما **هیزم** بیا در خانه آوردن مال بود از **خند مردم**
منافق و **چوب خشک** نیز مردی بود **مفسد و بی دین** **آتش در خواب**
بر سبب است و **جنا و میل** دارد **حرب** و **فتنه** و **سلطان** و **فر**
و عقوبت و **خج یا خورش** و **ضلالت** و **منع زکوة** و **خشم** و **نفاق**
و **دین بد** و **مصیبت** و **فرج** و **سوختن** و **طاعون** و **سرم** و **و**
و **دکار**

و **دکار** و **اینج** و **نصیحت** و **مال حرام** و **وروزی حرام** و **شفقت**
و **روشنائی** ای **نگین** و **اگر آتش** بی **دود** بند از **غفلت** بی **دین** شود و **سلطان**
نزدیک کرد و **کارش** بالا **گیرد** **اگر بند که آتش** بخورد مال **یتیم** یا **بد** و **و**
قوله **تک** آن **دین** بی **یا کلون** **اسوال** **الای** **ظلم** **انما** **یا کلون** **فی بطون** **هم**
نار و **سیکلون** **سعی** **اگر آتش** **باد** و **دین** **خوفی** و **فرجی** بود که **بوی** **سید**
از **جهت** **سلطان** **اگر دید که در بازار** **آتش** در **آتش** **دلیل** **کند** **که اهل**
بازار در **خرید** و **فروخت** در **و** **بیکویند** و **خیانت** **میکنند** و **از** **خرید**
از **سلطان** **رنجی** و **زخمی** **رسد** **اگر دید که بر آتش** **رسیده** بود **دلیل** **حق**
و **زخم** **بود** که **بوی** **رسد** **قوله** **تک** و **لا تری** **اد** و **قفوا** **عنه** **انما** **اگر** **کشد**
که **اند** **آتش** **دلیل** **کند** **که این** **کسی** **در** **حرب** و **جنگ** و **جور** **سلطان** و **غم**
و **خفت** و **اندوه** **افتد** **اگر دید که آتش** **می** **طلبید** **هر** **آینه** **این** **کسی** **را** **بمی** **نهی**
و **خوفی** **فرارسد** **قوله** **تک** **هو** **اندی** **یر** **یک** **البرق** **فی** **بطون** **هم** **نار** **اگر** **دید که**

آتش چیزی می بخت و می خورد و دلیل سخن ناخوش بود که نشود یاد
 و غای **اگر دید که آتش در جای اقامت آن تن مکرر مضاجات و طاعت**
 بود که در آنجا افتد **اگر از دور آتش دید اندر سیاهان آن دلیل علم و حکمت**
 و زهد بود و قوت تقا انی التبت **اگر آتش بر راه چهل بنده آن از**
 علامت دین بود **اگر دید که آتش اندر جامه اقامت و در آن خفته باشد**
 مصیبتی فرارسد و بنده راه خری بود و یک مال حرام بود **اگر آتش**
سوفت مال حرام و فاد بود و اگر دید که از زمین آتش بیرون آورد
 کند که بنده کنی باید و نه کشته اند که آتش سوفت دلیل منع زکوة دردن
اگر دید که بر در سلطان آتش افروختی آن دلیل کند بر ظلم و جور سلطان
اگر آتش باد و دیند آن تن مصیبت و غم و اندوه بود و هر چند در
 بیشتر بنده غم و اندوه و مصیبت بیشتر بود **اگر دید که آتش از رگمان آید**
 قحط و تنگی بود که در آن ناحیه **اگر دید که آتش بکشت یا بنبت**

این دلیل بود

این دلیل بود بر آنکه در آن دیار فتنه را بنبت **اگر دید که در یک بر آتش**
 نهاد و در آنجا طعام ندید دلیل کند که وی زنی را با کسی بد گوید **اگر دید که**
 جائه یا از اندام وی چیزی سوخت این کس را از قبل سلطان غم و غش
اگر دید که چراغ افروخت دلیل بود که این کس کاری بکند که مردمان را در
 منفعتی بود و بدیکر خیر فانی است که هر که آتش افروزد در خواب دلیل کند
 که در میان مردمان عداوت انگیزد **اگر دید که در سیاهان از خاکهای**
 معروف و روشنائی مبدید این کس را در راهی علم و حکمت دری کند
اگر دید که آتش در دهی یا محلی یا در خانه اقامت و سوخت مردمان
 آن بقعه را راجع فرارسدیده بود **اگر دید که آتش او را روشنائی غده**
 دلیل کند که این کس بر راهی راست نمی باشد **اگر دید که بر آتش گوشت پخت**
 کرد و خورد آن روزی جلالت بود که جوی رسد **اگر در راه و خاکستر**
 دین هر مال حرام و فسق و فجور و عمل جلود و خری کرد و در راه خری شود

و نیز دود بهر جای غم و مصیبت و فتنه و رنج و سختی بود اما تا وی
کوه در خواب دیدن برین وجه تغییر دارد ملکوت و رفعت و
وریاست و ظفر بر دست و رسیدن برادر خود **اگر دید که بر کوه**
رسته بود دلیل کند که این کسی بهر مرادی که داشته بود برسد و اگر از راه
هتري داشته باشد ولایت و سلطنت یابد و بهتر کرد **اگر دید که از راه**
بر کوهی شد دلیل کند که این کسی غرور و شرف یابد و یا هتري نزدیک کرد
و کارش با کیر و ریاست و رفعت و نعمت یابد **اگر دید که از کوهی**
فرود آمد از غم فرج یابد و بنده ازاد کند قوتی فلان قوتی العقبه و
ادراک مالعقیق فکر رفعت **اگر دید که از کوهی** فرود آمد یا فرود
دلیل کند که از غم مفرق شود و یا از پیش سلطان دور شود و از غم
اگر دید که بر کوهی بود و چنانچه بپوشیده درشت این کسی با شاهی
و ملکوت یابد **اگر دید که بر کوهی** بود و کسی وی را جامه بپوشد این

درین

و مرتبت و ریاست یابد **اگر دید که کوهی** با و سختی بود پس از
سلطان با وی سختی بود **اگر دید که کوه** از جای بجنبید سلطان آن
بقیت را غم و اندوه پیش آید **اگر دید که کوهی** رفعت است دلیل راستی
و مراد یافتن بود **اگر دید که از کوهی** برآمد مرادی که داشته بود
بنمای بر نیاید **اگر دید که کوهی** باره باره می افتد با آسمان بار بار
شود و دلیل بود که قومی بجای یک سخن گفته باشند و آن آشکار شود
اگر دید که زمین خامون کوه شد یا خامون بلند تر شد آن
مردی بود بلند همت و بسیار نعمت **اگر دید که بر بلندی** است
دلیل بود که این کس اعتمادی کند بر مردی که بر بلندی همت **اگر دید**
که در بلندی آویخته بود هم دلیل بود که دست در دامن مردی
بزرگ زده بود اما کوه در خواب مردی که ظانی ترفی بود سخت دل
قوله که قوت قلوبکم من بعد ذلک فهو کما فی آیه او است قسوه **اگر دید**

که کوهی را ویران کرد مردی بدین صفت را هلاک کند **اگر دید**
که کوهی تیرگی انداخت دلیل کند که بنینده سلطانیت یا بد و فرما
روان شود **اگر دید** که کوهی بود ویران کوه جامه انداخته بود
دلیل یافتن بزرگ تمام بود **اگر دید** بر نیمه کوهی شد و باز نکرد
این دلیل ناهنجاری کارهای وی بود **اگر دید** که تا بر کوهی شد
و جست و این کسی همه امیدها برسد هم دین هم دنیا وی **اگر دید**
که بر سر کوهی بانگ نماز میگفت یا طاعتی میکرد دلیل یافتن
بر او بود **اگر دید** که کوهی بسوزت یا ویران گشت یا شکست یا پاره
پاره گشت دلیل بر کسلان آن ناحیه بود یا هزیمت وی
اگر دید که کوهی بلرزد یا از جای برفت سلطان آن ناحیه را
همول و فرعی قرار رسد و **اگر دید** که پیاپی در **اما زلزله و خسف**
و سیل و غیره در آن ناحیه بود و آنده و زوال نعمت

و ظاهر

و ظلم و جور سلطان که در آنجا بدیداید بمقدار آنکه دیده بشود و نیز
گویند زلزله یا و شاهی بود یا ظلم و عذاب سخت و نیز گفته اند
که زلزله در خواب کار عظیم یا هول سخت بود از قبل یا در آن
و حقه نیز در خواب هم غذای بود و **اما طاعون** بنا و یل اندر مرگ
بود **اگر دید** که در کوهی زلزله افتاد سلطان آن شهر را بیم و فرغ و خوف
قرار رسد مگر ضلای آن را از و بگرداند و در علم با
مقتضای دهم در بند و غل و زندان و دام و رس و جوب قفس و تازیانه
اما رس در خواب دیدن قوت دین و راه رست و مهری و نبرد
و درستی بود و در کارها قول و تعاضد و اخیال الله جنبه و برای
شدن و اعتقاد بخدای تعالی کردن **اما رسن و حقیقه و دلیل مکر و عذر**
و جدوی بود قول و تعاضد و اعتقاد بخدای تعالی کردن و در حسن سیاه خیل
کردن باشد **اما رسن** را بشود در هر کجاست **اما رسن** را بشود در هر کجاست

30

احکام دین و پیرمیزکاری و غریب رازن بود و مسفران را
دیر و ماندن در سفر و سلطان را عمل و علمداران را دیر ماندن
در عمل و نیز گفته اند که بند در خواب کفر بود و میل کردن بکار
ناحق اگر دست با کردن بسته بپند دلیل دوستی دین و پاک اعتقاد
وی بود و گفته اند که بند در پای ثبات باشد بهر کاری اگر
سلطانی بپند که بند بر پای نهاده دارد دلیل بود که اندران ملک
و سلطانیت داریم بماند و خاصه که بر خاک نشسته بپند اگر توانگری
بپند که بند بر پای نهاده دارد دلیل کند که این کس در توانگری
دیر ماند اگر این چنین خواب درویشی بپند درویشی احم دراز
اگر عکس بپند هم در غم همانند اگر کسی خواب خوش را بپند شکا کرد
ببندی بر پای نهاده دلیل کند که بپند را از سفر کردن باز ماند
اگر کسی را پای خود بند از نوبه بپند دلیل کند که ماندن او از بزرگان

بود از او

بود ز راه نوبه جو هر زمان است و اگر از پند غم نویسه و کردی گفته اند
که پای چای تسکین گفته اند که چهره از بخت اگر از روی پند گویند ماندن او از
مطهر دنیا و بخت اگر از آن بگو تر بخت زیاده بند آهنگ بار و بخت از چند چهره
اول از خندیدن و طعنه کشیدن کون و نیز از شوق و پس بپند
همان او از برون و رسن نیز هم دین بخت اگر بند اگر بپند و
همان او از بخت اگر بخت کسی از دل او را اگر دید هر پا او کرده چون
بخت بپند اگر بخت هر چه از شوق و بخت بماند و بخت او را در
بخت اگر بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
چون چو خند بخت رزاه چو خند بخت و در بخت بخت و او را بخت
و نه اگر بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
کنیم بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

کم گشت کسی از او بسته از سلطان و ولایت خویش معزول شود
اگر کسی بداند که او را بنای نه زنده بهر حال در دست نبوی باید کرد
چه او را بنای نه یا بچوب زنده و چه از دست او در دست و محرم را در
اطاعت می کردند و باینکه شغرت و بیکند که بهر بنای نه و بهر بنای
فدای باید اگر دید که محرم است بشیر نو ما همیشه در حال جنگ
همیشه در دست و بهر بنای نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه
خدا شوم و بهر بنای نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه
بیش از حد و بیکند که بهر بنای نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه
خواب و بهر بنای نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه
و اگر از دست و بهر بنای نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه
در نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه
در نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه و بهر بنای نه

و سخن و دشوای بود اگر کسی خوشی با دیگری را در قفس بندگی سنگ
کس را در زندان کند اگر مرغی را در قفس بندگی را در قفس بندگی بود
مرغ را در زندان کند و در غم و محنت بود و زندان معروف اگر کسی خود را
اندر و بپند دلیل مراد یافتن و دیر ماندن بود در دنیا ماندن همچون کوه
اگر خود را بپند در زندان و بند بر پای نهاده دلیل کند که زندان علی
کاری که باشد دیر بماند اگر دید که او را در زندان باز داشتند و دلیل
علی بود که با کراه در کردن وی کند اگر دید که در زندان دور در دست
کردند نه بیک بود و او را اگر زندان بپند همچون آن کوری بود چنانکه در جزای
از یوسف صدیق عام گفت ای سجنی قبالا حیاء و منزل البوای و خبر نه
صدق و شهادت را اعداء امارام بخواب دیدن مکر و جلد بود اگر کسی
که پای بدام بسته شد هر آینه این کسی در مکر و عذر گرفتار شود و یا بود از
جاء و شود باب شادی در ترفیع و دل و لب و جیب و لب و طوطی

و ما تر بچ و عروس وزن کردن در خواب دیدن ولایت و سلطان
و تهری یافتی بود بقدر اینکه می و جمال آن زن و الا زن بر دنیا بود
وزن مقصود و مرد در دین بود از قول خدای تعالی که گفت اگر
تو امون علی النساء اما کفاح کردن در خواب دیدن مال و ثروت
یا فتنی و امر خدای تعالی ای او کردن بود و سیکوی کردن و شادی
یا فتنی قور تعالی فاکو اما طب کلمه نراند و اگر دید که عروسی کرد
و آن زن را ندید و نام و نسب او ندانست بجز این که گفت که عروسی
و لعل کند که این کسی میزد یا بکشد یا کار سختی او را پیش اگر آن زن را
بود یا شناخت یا در کنر گرفت یا بوسه داد یا نام و نسب او ندانست
و لعل کند که بنده جاه و ولایت و سلطانیت پیاید یا بجز پیاید که
او را نبود باشد بقدر رغبتی و جمال آن زن اگر دید که کودکی نارسید
زن کرد این که نگاه و نرکت پیاید و تهر اهل بیت و قوم خویش

او در زنده گانی

کرد و زنده گانی در از پیاید اما عروسی در خواب به او از زنی و
ور قهی کردن و پایی کو فتنه سیکو بود و بکلمه و صحبت و اندوه بود
اما بوسه و جماع و اگر بیند که کسی را بوسه داد و تعالی مراد خویش از و
نیز که بوسه دادن رضا در دین بود نرکت جماع و ظفر یافتی بر دست
اگر دید که دست قاضی بوسه داد و لعل کند که قاضی کو اهی او را قول
کند اگر دید که دست ملکی بوسه داد از و مال و منفعتی پیاید اگر
با د خرد و نرکت صحبت کرد بر دشمن ظفر پیاید و سیکوی رسد او را
حاشی سیکو شود و کارش بالا گیرد اگر دید که با خواهر یا مادر یا زنی
کسی را بزنی کرد یا با زنی یکی صحبت کرد آن زن تنده و شاد سیکو
بود که در میان ایشان پدید آید و این کسی در میان مردمان معروف
مشهور گردد و الا کار ناپسندیده از و صادر شود قور تعالی عزت علیکم
اما کلمه اگر کسی بیند که با مادر خویش زنا کرد اگر این کی را مادر زنده بود

از وفارقت و جدائی افتد و بود که در میان ایشان رجم بریده کرد
و اگر مرده باشد و در کور کرده بود اینک کسی که کند از بهر آنکه چنانچه
نزدیک است و نام مادر و نام ناف زنی دم و کند در ناف زنی
پس بدین معنی دلیل کند که بنده چنانکه و نیز گفته اند که هر مادر صد و هشتاد
و صواب آن بر مادر برسد و یاد دعای گوید او را و آن دعا منی
یعنی نبود اگر دید که دختری دو بزرگی بر برد یا گزید را دلیل کند که بنده
به آرزوی خود برسد یا گزینی بخرد یا زنی زن کند مبارکی اگر دید
با مرده بیکانه جماع کرد دلیل کند که اینک کسی بر حاجت مرده ظاهر یابد
و دید که زنی به نزدیک مردی بیکانه شد دلیل کند که ازین زن فرزندی
و هر قوم و قبیله خود کرد اگر دید که با زن خویش جماع کرد از جهت آنکه
زن توانگری یابد اگر دید که با بهائلی یا با سبعی جماع کرد اینک کسی بزرگی
و دولت و اقبال یابد و حاشی نکو شود و مراد آنست که به وسیله اخصی

که اگر با مرده

که اگر با خرماده دیده بود اگر دید که با یکی ازین حیوان جماع کرد اینک
زنی زن کند و کارش نیکو شود و مال و دولت یابد اگر دید که با گاو
جماع کرد زن یکنی با سمان را زن یکم عیش بر تویش شود اگر دید که با
مرده جماع کرد بنده خواب بر تمامی مرادها و خویش برسد اگر دید که با
جماع کرد زن عراقی را زن کند و از آن قبل غر و شرف و مال یابد
اگر با خری جماع کرده بود جاه و ولایت یابد اگر دید که با سگی
کرد و آن سگ او را بگزید و جامه ها را بر او ریخت دلیل کند که او را
شخصی دهنده یا صاحب سلطان اگر دید که با ستوری جماع کند از
که آن چه ستور است اینک کسی بر دشمن ظفر یابد اگر کاری بکند که آن دشمن
مستحق آن بود اگر دید که با زنی بیایه کار جماع کرد مال و خوراک
اگر دید که با زن خویش یا با دیگری در بهلو جماع کرد اینک طلب کاری
بی نفع که بدان نرسد و هیچ فایده نیابد اما زنا کردن در خواب و در

که باز نوی بجای کار نما کرد مال بسیار باید اگر دید که باز نوی
یا ترسی یا هودی صحت کرد مال و ولایت و تهری باید و الا از ترس
محروم و نصیب مانند و کاری ناپسندیده از و صادر شود قدر تقاضا و از
لایک ان زانیه و مشترکه اگر این چنین خواب زنی بپند چنین تاویل دارد
اگر دید که زنی خویش یا زنی خوب روی را در کنه گرفت عمر دراز باید
بر تخی مراد و خود برسد زیرا که بوسه داد بر او و خود برسد اگر دید که با
بر زنی صحت کرد دولت و اقبال باید و عیش بر و خوش کرد و احوال
کردن در خواب دیدن برادر رسیدن بود و بر دشمن ظفر باید و ده در میان
مردم فضیلت و رسوائی بود بسبب فعل زشت او بود که بدین سبب از
هلاک شود اگر دید که غلامی بر دوازده لوطه دلیل کند که این گوی
شع و بلا و سخت افتد اگر دید که غلامی را لوطه کرد در خانه خوب یا در
غیر مرتبت باید و اگر در زنی یا غلامی بود هم خلاصی باید اگر دید که بر مردی

لوطه

لوطه کرد بر دشمن ظفر باید و نیز گفته اند که کاری از و صادر شود کرد
میان مردمان دلیل و کم حرمت کرد اگر دید که کسی با و لوطه کرده است
قوت و منفعت از آن کسی بوی رسد و چنانچه با هر کسی که او لوطه کرده بود
از و بد آن کسی منفعت برسد اما منفعت افتد میان او و آن کسی اگر دید
مردی با و لوطه کرد دلیل مرکب بنده بود اگر دید که خری یا و صحت
کرد و همه افراد خویش را در کار کرد اگر این گوی سر اواری داشته باشد و
و مدعی پیاید و اگر نه هم ریاست و دولت و تهری پیاید و کاری
و براد و خویش برسد و اگر افراد خویش را تمام نگرفته بود بقدر مال و
خواست و دولت پیاید و برادر خویش برسد اگر دید که با مادر خود صحت
و مادر از و باز گرفت مال و خواسته بسیار پیاید اگر دید که با مادر صحت
و مادر از و روی میکرد اند این دلیل شکی و تنگی عیش او بود اگر دید که با
اگر صحت کرد و مادر بروی بود این دلیل مرکب بنده بود اگر مردی بنده

که چون زن آن فجح دارد آن دلیل دل و خداری بود که بوی رسد اگر زنی
بند که وی است مرد در دلیل کند بر خیر و خوبی و زیباتی مال و جاه و
روزی و عیش و خوش بود **باب هشتمی که در طلاق و مکه و در**
و راست و گوشت مردم خوردن و خانه سرد و درین و خاک کردن
و کردن و خوردن و در زینی ناپدید شد و حشرات زینی او را
و زیندن و ترواشیدن و اگر سلطان بید که زن طلاق داد از او
مغفول شود در مال زبانی بید مکرزن دیگر داشته بود و اگر رعیتی بید
زن طلاق از آن مرتبه که بود فروتر آید و زبانی بید و طلاق دادن
در خواب دیدن دلیل غم و سخت بود اگر دید که گریه و غم و سخت هم دلیل غم
سختی و ندامت بود اگر دید که زنی سیلوروی بخت از خانه وی بد شد دلیل
بود که دنیا از دست وی برود و غم و سختی و ندامت بید اگر دید که زنی
را کرده بود باز آورد دلیل کند که از عمل مغفول شده باز نشوی دهند

نشان

اما خلع کردن در خواب دیدن بگوید قوت که و آن تفرقا یعنی آنست
تا وید که کشت مردم اگر دید که کشت مردم خورد و بریانی کند
بود که از آن خوردسته آن محو و خبر بر بخورد و اگر آن بوی
ماند بود که بخت کند مردم را که بر سحمانان مستط بود و کار کند
بناقی اگر دید که کشت مردم خورد و چنانکه وقت خوردن خون از
مرد بردن آنکه این کی بخت کسر کند که سخت کناه و زده بود اگر
که کشت مردم بخورد و بخت یا بریانی و لیل یا قش ماسپار بود و اندک
خام خوردن بخت کون بخت ماسپار قون نه از آن چنانکه گفت بود
مکه آن باطل لم اخیه تبا فکرمه **اگر دید که در خانه و بر لاری**
مردم اندر آورده اند دلیل بود که میسان آن شهر بخت اندر
خود آید و تا وید که کند اگر کسی دید که بر کند بر راست خورد و بید
تدیه کند تا در میان مردم راست قول ماند اگر دید که بکشد

خود ای کی از قول خدا آن چو در آن آیه چه قرنه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بزرگوار
بجهاد الله و ایمانهم غنا قبله و اتصاف بی اگر دید که در کینه طلاق خود
او را از عمارت عز دل کنند و اگر دید که منع کند باز نش آن عمل را و بی
و نه و مالی و خویش بود و زاد بر زمین و خاک و اگر کسی دید که در
زمین ناپدید شد این کی از اهل دنیا بود و ابلش نزد یک آیه باشد
و الله ط لب آخه را بگوید اگر دید که زمین با او سخن گفت و بیست
و نه نوبت شود اگر دید که خاک کوه و خاک خود و خاک آلوده شد
حتی بگوید و مالی جمع کند و بخورد اگر دید که خاک کوه و مالی جمع کند
بمقدار آنکه خاک کرده بود اگر دید که خاک خود و دیگران گفتند
بود اگر دید که خاک بر سر او ریخته و میبکند دلیل یا نشانی مال بود و معتقد
که خاک و بوی که فرزند را آید او را قوتی که هر قدر خلق هم تراست
منظف است اگر بگوید که خاک اندر نه پس جج کوفن مال بود اگر دید

اولی

بر گردن گرفت دلیل امانت و دیعت و خیانت بود که در گردن
گذاشت اگر دید که سرای وی فرو داند و کرد و خاک کس یا بر سر اند دلیل
بود در زبانه زنان با خدیش آن اگر دید که کسی گفت که کاشکی خاک کس
دلیل عقوبت و تنباهی و نیز وی بود و قورقنا بقول الله فریاد
گفت ترا با درناوی زینتی و اگر دید که ویرا بر زمین بود و گشت
میگردانید کسی زنی بزن کند که مال و جمال بود اگر زینتی بپایند
مال یا بر چند و روزی بروی فواج کرد اگر زینتی نبات بپایند
و آن نبات معروف بود آن دلیل سلام و پیاکی وی و اعتقادی وی
بود اگر دید که از زمین ناپدید شدی یا آنکه خاک در روی پدید شد
دلیل غرق شدن او بود در طلب دنیا اگر دید که خلوصی دنداشت
و نداند که چرا دنداشت دلیل سفری بود اگر زینتی یا معروف
بپایند همه ملکه وی شد دلیل زن کردن بود او را قورقنا نساکم

کلمه و نیز گفته اند که مال و ولایت بسیار باید قور نشاندی جعلی
الارض فراشا اگر زمینی نیز و چهل بنده آن دلیل مسلمانی و غلبه
اگر زمینی سنگ لاج بنده دلیل یافتنی سیم و نقره بود و عیشی خوش
اگر بنده که حیوانی از زمینی بیرون آمد دلیل فرزندی بود او را اگر دید که زمینی
کسی را فرود برده میل عقوبتی بود او را از سلطان قور نشاندی فقه مدارا را
اگر زمینی کلان و پسر بنده دلیل مال و دنیای وی بود مقدار اندلذه زمینی
اگر دید که چاهی کند از وی سیم یا نقره بیرون آمد آن دلیل یافتنی مال بود ملک
چند و یک در زبان مردم افتد برشتی از پیرا که کندن زمینی ملک بود و درم و خشت
و سنج و گفت که در **قدر زمینی** و اگر کسی که زمینی او را گرفت است یا سبب او را
میخورد یا از خیرات زمینی او را میگیرد یا آتش دورای سوزد اگر این یکی شود
او را اینکی رسد و اگر فاسق و فاجر بود اندر رخ و خفت افتد از حقیر زنان یا بزرگان
یا طلاق دهد اگر بنده زنی بود از بته مرد و مالود که مال خود نفقه کند بر او

باطل و یا کنایه بزرگ از وصار شود تو بر باید کردن **باب پنجم**
کشتی و کردن زدن و دست پایی بریدن و برادر کردن و
دید کسی را بکشت بر خشم ظفر باید و بران کسی که بکشته بود و ظلم و ستم کند
اگر آن کسی از مردگان باشد بر اهل تیار و فرزندان او ستم کند اگر
که دوستی را یا دشمنی را بکشت بجای آنکس مردی و بنیکوئی کند و او را
از غم دشمنان برساند و اگر آن کسی دشمن بود بر آنکس قهر کند و ظفر
این سریم گوید که اگر بنده کسی را بکشت بر خشم خیره کرد و ظفر باید
و دیگر آن کشته از غم برهد و اگر و ام دار بود کده شده شود و اگر بنده
از دزد کرد و اگر شکوای بود از بنده خلاص یاید و اگر در دند بود در دست
کرد و شفا یابد و اگر ترسین بود ایم کرد و بود که چ کند و از این جهان
بیرون شود مگر بنیکو ترین خاکی **اگر بنده که سر از دست خدا** اگر دستان او
از دست بدائی افتد و اگر بنده که بر شتر کشته شد و از این جهان با ایمان

پروان شود زیرا که مصلحت ۴ فرمود که السیف محمداً الذنب **اگر**
وی کردن کسی زنده است اگر آنکس نعمت دارد بود نعمت او را زود
بر آید **اگر دید که سر از نخل چیده شده است** بی آنکس زنده باشد دلیل
که اینکس از خوشن یا از ترش خود جدا شود **اگر دید که سر خود را بسته**
میدارد مال و نعمت بپاید مقدار دین سر خود **اگر دید که سروی نرسیده**
قدر و منزلت وی زیاد شود **اگر دید که سر خود را بریده و بر دست میدارد**
و یا بر جای نهاده استوار کرده است اینکس در راه خدا شهادت میدهد
اگر دید که سر کاوان و کوسفندان و مرغان یافته است اینکس دلیل
و مال و نیکنامی بود که بپاید بقدر ایشان و بمقتضی خود **اگر سر**
یخچر یا بریان نیند بگور و بهتر بود **اگر دید که کودکی کردن مردی زنده است**
اگر آنکس بیمار باشد پیرد و لیکن کار او در آن جهان نیکنام بود **اگر دید که**
سیان کاری کردن وی زنده است اینکس از دنیا شهید برون شود **اگر**

کلی ۱۱۱

اگر کسی ویران گشته است اینکس در حق وی نیکنامی کند و اینی دور در گشتی
که فقر که افتاده را حال نیکنامی از او بگذرد بود به آنکه کردن بریده روزی
از کردن زنده و هر یک شده منصور بود و هر یک دهنده غنم و دل در حق
باغی و ظالم منصور بود و نصرت مظلوم را بود از قول خدای تعالی چنانکه گفت
ثم نبی علیه فیما الله و درینجا وعده نصرت ستم رانیده را داده است و درینجا
رسول ۴ فرمود که یقوالله تعالی لمظلوم ما مظلوم فیما نصرت و لو بعد حینی **اگر**
اگر دید که مردی را بگشت چون کوسفندی را گشت اینکس از گشته نفع یابد
اگر در دنیا و در آخرت زیرا که گشته ظالم بود و گشته مظلوم پس دور از ظالم
نفعی رسد از قول خدای تعالی چنانکه گفت و خرق مظلومان فقد حبلا نیکنامی
سلمان **اگر دید که کسی را بگشتی او پیدا کرد باغی و عاصی بود عاقبت غنم**
کرد زیرا که خدای تعالی بر سر غنی و عاصی کس را نصرت نخواهد داد و در آنجا
باغی و عاصی را منصور کند چنانکه گفت ثم نبی علیه فیما الله **اگر دید که**

در خواب بگوید چنانکه اگر کسی گردش نرزد اگر کسی چار یا در دهند و بگویند
 یا بگوید اگر بنده بود از او شود و اگر وام داشته بود بگوید اگر عکلی بود چنان
 کرد و اگر خالی و ترسان بود این شود و بگوید که چنانکه در نزد ازین جهان
 امر نرزد از قول معطف چنانکه گفت ایستاده و از نوبت **اما برادر**
 و اگر بنده که ویرا بدار کردند و مردمان بر و نظاره میکردند دلیل بود که
 بر همه مردمان تهنیت کرد و غوغا و ولایت و سلطنت باید و اگر نکرده
 بوده باشد که کارش بیکو شود و دولت باید و وزیر کان معطف او کردند و غوغا
 که بهمان برویند **والادست** یا بریرین نه بیکو بود زیرا که دلیل که اگر
 کسی از معیشت خود بازماند و از کسب خود بی نصیب گردد **باب هشتم در**
تأویل نصیبی و موزه و کفشی و جوب و دوک و پنبه و زین و
کرباسی و خرو و بریشم و سوزن و اشته اما بعد آنکه اگر موزه در پاش
 و نیکو بود دلیل که برین و سختی و غم و اندوه و اگر موزه دریده و کشته
 بهتر و نیکوتر باشد

در خواب بگوید چنانکه اگر کسی گردش نرزد اگر کسی چار یا در دهند و بگویند یا بگوید اگر بنده بود از او شود و اگر وام داشته بود بگوید اگر عکلی بود چنان کرد و اگر خالی و ترسان بود این شود و بگوید که چنانکه در نزد ازین جهان امر نرزد از قول معطف چنانکه گفت ایستاده و از نوبت اما برادر و اگر بنده که ویرا بدار کردند و مردمان بر و نظاره میکردند دلیل بود که بر همه مردمان تهنیت کرد و غوغا و ولایت و سلطنت باید و اگر نکرده بوده باشد که کارش بیکو شود و دولت باید و وزیر کان معطف او کردند و غوغا که بهمان برویند والادست یا بریرین نه بیکو بود زیرا که دلیل که اگر کسی از معیشت خود بازماند و از کسب خود بی نصیب گردد باب هشتم در تأویل نصیبی و موزه و کفشی و جوب و دوک و پنبه و زین و کرباسی و خرو و بریشم و سوزن و اشته اما بعد آنکه اگر موزه در پاش و نیکو بود دلیل که برین و سختی و غم و اندوه و اگر موزه دریده و کشته بهتر و نیکوتر باشد

بهتر و نیکوتر باشد دلیل کند بر فراخی نعمت و سلامت شادی
 اگر موزه یا سلاح در جامه و در اعنه باشد آنکه از جمله زینتها بود
 بد باشد و نیز گفته اند که موزه زن بکر یا سفور یا نفقت یا خریدن
 کفایت نیکو اگر دید که موزه در پاشنگ بود از فراخ بهتر بود اگر در
 که موزه از پاشیرون کند از ثمره نعمتها بیرون آید و فرج یابد **اما برادر**
 و شلوار و کفش و موزه و سر موزه این همه در خواب دیده زن
 بود از بهر آنکه موزه نوزن تاره کار باشد **اگر کسی خوشن را پای**
 برهنه بیند مال و نوا نگر بیند از قول حق تا چنانکه گفت صبیح
 حول لعلی **اگر جوب** بهتر از کانه بود هر رشتی که در جو ریش بیند
 از دریده کی و کلمه که دلیل نادان زکوة بود **اما کفش باید در خواب**
 طلب معاش این جهان بود **اگر دید که نعلین در یکپا کرد** دلیل
 آن کند که دشمن وی هلاک شوند یکی از بیکانند و یکی از خویش

اگر وید که غلین یک میدار و یک غنیدارد دلیل کند که این کس از برای
 یا از انباز خود جدا شود اگر وید که غلین وی دریده شد نشن آن بود
 که از زن یا کنیز جدا میزند و یا غمی بدورسد **لوزن** در خواب دیدن
 کسی در خواب بیند که **لوزن** دارد دلیل جمعیت و تمامی کار وی بود
 اگر وید که **لوزن** دو یا سه یا چهار دارد دلیل تمامی کار و مراد و آرزوی
 وی بود و هر کاری که **لوزن** کند آن همه بسبب جمعیت کار وی بود اگر
 وید که جامه زن خود میدوزد اندران هیچ ضرری نبود زیرا که صبا بود
 که برای کسی فواد سازن خوبش وی کند از بد آنکه جامه زن را بی شرم
 بود اگر وید که جامه خود میدوزد یا جامه دیگری همین تاویل دارد اگر وید
 که شوهر زن او شکست یا سوراخ شکست دلیل کند که کار را برانگیزد
 تر شود اگر نیز که جمع بود که مراد وی حاصل شود اگر وید که **لوزن** وی شکست
 یا کم شد یا از زو بزد بدین معنی تاویل دارد و **لوزن** خواب دیدن

منقح بود

منقح بود بسیار و عمل بود نه بزرگ اگر **لوزن** بود رسته در خواب
 و جامه میدوزد بهر حاجتی که دارد و از حق تقا بخوابد بتهای بیاد اگر
 وید که جامه نمیدوزد دلیل شدی و مراد یا فتن بود اگر وید که جامه
 زنان میدوزد دلیل غم و اندوه بود و نیز گفته که اگر کسی بیند که جامه
 خود میدوزد دلیل بیکوشدن حال وی بود **آقا** **اسمان** و **بنده** مخلوج
 آقا بدانکه **اسمان** تاویل اندر شوخ و غم دنیا و درازی بود آقا بنده مخلوج
 بخواب دیدن حال بود اگر حلاجی کرده بیند برتر و نیکوتر بود و آن
 تر بدست و نافع تر بود زیرا که بمنزل گفته اند که ضرر و آبرویشم و بخت
 مخلوج همه حال و غم و شغل وی و مرقت و ریاست بود **دوک** و **دوکران**
 در خواب دیدن مال بود و برای زمان و شغل و عمل پیش **اگر مردی**
 بیند که **دوک** میرسد دلیل کند که غایب را از سفر او را باز آید یا ضرری
 خوش بوی رسد و یا شوی افتد و در او نیز گفته اند که **دوک** تاویل

اندر مردی مفر بود و بنده منتفع بود که بوی رسد اگر کسی بنشیند
در خواب دلیل سفر کردن بود اگر زن بنده که کمر بکس یافت دلیل
کند که غایب او را ز سفر نزدی برسد اما کمر بکس خواب دیدن
بنا و بیل اندر سفر بود و بنشیند رشتن در خواب هم دلیل بود که سفر کند
اگر دید که خبری رسد همچنان که زنان می رسید این کس را غم و غمینی فرا
رسد و در آن که زن بنده که دو کمر بکس او را از سفر باز آید اگر آن
در میان یکسخت دلیل کند که غائب در سفر و بر باند **باب**
اشتهار در دو است و قلم و کتاب و نامه و قلم دان و غیره
مجره و امثال قلم بنا و بیل اندر است شدن کار و مرار یافتن بود
و علم و حکمت و ادب و ولایت و دولت و ریاست بود و انبیا
گفت که هر که قلم بخواب بنده علم و حکمت بیاموزد اگر دید که قلمی بخت
داشت و می نوشت قلمی دیگر یافت و بنویشت رفته و بر بنده را این کس باز آید

اگر کسی

در خواب

اگر کسی قلم یافته علم باید از قول خدای تعالی که گفت علم
با انعام علم الان نام علم اما در خواب دیدن و یافتن زنی
بود و بیکوروی و یا کز کت با جمال و یا مال و ریاست و خزانه و یا غنچه زنی
بود با جمال و یا بر سر و تودنکر و یا منفعت یا رو خوش عیش و نشاط
تاویل اندر طلب کردن معیشت و یافتن مراد بود **قلم دان** هم زنی
بود پاک و یا بر سر و یا بر منفعت **کراس** در خواب بر تاویل رند
قوت و شادی و عیش و خوش و بیکوئی و مال بود از قول خدای تعالی
بنام که گفت یا یکی خدا کتاب بقوت و آینه الهی ضیق **اگر کسی**
که کراس یافت این کس را در پیش قوت کار این کس بود و در میان
نامی شود **انام** به تاویل اندر قوت کار این کس بود و یافتن مراد و
بیکوئی حال **اگر دید که** نام یافت این کس بر هر کار شود و راه رست
باید قوت تعالی هدی تلقین و نیز در خواب همین تاویل در **انام**

و خواندن دلیل کند که اگر عامی باشد از علی معزول شود و باز ماند
اگر کسی انقاس بجای نه خود را ندیده باشد اینک کسی رزنیانی رسد و اگر کسی
دیر باشد او را منفعتی رسد اما صحیفه در خواب به تاویل اندر یازده
میراث و مال حلال بود و **ان منشور** به تاویل دلیل کند بر ظاهر شدن و
وجبت و منفعت و ریاست و متهری اما مداد در خواب دیدن دین
و دینیت و یافتن متهری بود و صحیفه و کتاب دیدن و یافتن اجم
دین بنده و کوشیدن لطاعات و خیرات و یافتن علم و کلمه و میراث
بیاید از قول خدای تعالی **ان منشور** کتاب اندر از صطفیای فرعیان
اما تائیل در خواب دیدن عذابه بر دیوار و عذابه بر جاده که هر که
بیند غم و سخت و اندوه بود و **ان منشور** بهر جا که بیند سیاهی یا بنی
آن دلیل یکنوئی و خیر و برکت بود و مراد یافتن و لیکن بارزق نشد
و سخت و محنت بود و زردی و بیماری اما کتاب بهر جا که بیند شادی

از دلش بود

و دولت بود و **ان منشور** بر سر چار زان نجات یکنو بود و شادی و دولت
بود **باب هشتاد و نهم در تاویل شیخ و جراح و روشنی و انشا** اما بداند که
دیدن شیخ و جراح بر چهارده وجه تعبر دارد سلطان و رئیس و قاضی
و ولایت و متهری و شادی و علم و توانگری و عیش و خوشی و دولت
وزن و عروسی و گزیندن زن را شوهر بدان مقدار که بیند اگر دید که اندر دست
وی یا اندر سرای و خانه وی شمع یا چراغی بوده است اگر اینک کسی سر را
متهری داشته بود ولایت و سلطنت و متهری بیاید و بامید خود
وزن یکنو روی را **ان منشور** کند اگر در رویش بیند تو اندر کرد و وحشت
یکنو شود **اما** باز کان بیند سودا یا رکنند و در شهری یا در محلی یا
در برای که شمع یا قندیل یا چراغی افروخته بیند دلیل کند که سلطان
آن شد عادل گردد و قاضی منصف شود و عالمان یا رب گزین
و شادی و نعمت و فراخی آبی بیاید و همه از رحمت و رزقش

شیخ و جراح

و نیکوئی رسد این سیرید گفت که اگر کسی بخواند که روشنائی بروی
افتاده است اینکس را اهد و یارب وقتی شود از قول خدای تعالی
گفت ائمه شیخ الله صوره الی السلام اگر کسی **خند** کند روشنائی بود
عاقبت کار آنکس نیکو بود قدر تقا یوم تری المؤمنین المؤمنات یعنی روز
پنجم ایدهم و با بانهم نیز اکم الیوم اگر کسی **خند** کند روشنائی آمد و باز ببار
شد اینکس منافق بود قدر تقا و اذا ظلم علیهم فاموا اگر کسی **خند** کند
تاریکی بروشنائی آمد اینکس توبه کند و یارب شود هم از قول خدای تعالی
چنانکه گفت یحکم لظلمات الی انور اگر دید که شمع یا چراغی می افروز
و آمد دولت و نیکوئی بود **باب هشتم** در تاویل جوابها و میوه
درختان میوه دار و شاد اما هر میوه که بنده آن بوقت خویش باشد
هم دلیل مال پرکنده وی بود که جمع شود و الا اگر بوقت خویش بود و
اصل آن درخت میوه دار بوده باشد و تاجه کوزه بنده اگر با سعادت باشد

و بود وی را

و بود وی را سعادت رسد و اگر با نحس است بود نیکو باشد
اما میوه در خواب دیدن ام دین و دنیا بود و سلطان را از
جابه و مال باشد و لیکن **انگور سیاه** غم و محنت بود چون که بنده
خویش باشد و نیز گفته اند که تازیانه و غم و بیماری بود و چون
بوقت خویش بنده مالی بود و لیکن **انگور سیاه** اما خوشه انگور سیاه
بود جمع گروه و هر که بنده که خورد مالی بیار باید و الا انگور
را بنی بود در کار سلطان **انگور سبز** نیز همین تاویل دارد و در
خنده سخنان ناخوش بود و الا انگور نیم ترش مال و نعمت و
و غر و دولت بود و لیکن **انگور سبز** یا شکر مال حلال بود و
و روزی فراخ و خاصه که بوقت خویش بنده و اگر نه بوقت خویش
دلیل برف و باران و سرما بود **انگور سبز** که انگور خوشه سبز یا شکر
یکه بزرگ در هم پیاده اگر **زیتون** در از خوشه انگور را و خوشه بنده

بباری برف و باران و سرما بود و اندران سال اما **انگور و زرد**
و بستن در خواب دیدن چه مجهول بود و آن دلیل برکت بود
و اگر معروف بود دلیل یا فتنی غر و بزرگی و دولت بود اما درخت
انگور مردی بود بسیار نفع **اما عصب کردن** و خوردن دلیل یا فتنی
مال و خیر و برکت بود و یاران بسیار و ثروت و شادی از قول
خدای تعالی چنانکه گفت غلام فیه نجات و فیه بصر و **اما اگر**
خواب دیدن مال حلال و خیر و برکت بود از قول مصطفی صلی الله علیه و آله
گفت نفع الاموال الحلال و الاکروهای از معبران آنکه ترشیه را
بر خواب بد گرفت بقدر ترش **انچرا اما انچرا** و درخت او مردود است
باشد و بیکری ثبات بود اما انچرا خوردن در خواب جماعتی مردم
غلام و کنیز و مال و خواسته و دولت و روزی حلال و ولایت
وزن خیر و شادی و نعمت بیست بود و نیز گفته که هر که بیند

انچرا خوردن او بسیار شود و گروهای گفته اند که انچرا در خواب
خورد و شامانی در خواب انچرا یافت بود **اما درخت نار** در خواب
مردی بزرگ اصل و لطیف و شیرین زبان بود اما ترش یا فتنی
مال و مراد یا فتنی بود و بیکری فتنی و **انچرا اگر کسی بیند که نار ترش**
و بیکر کند که بعد هر دانه ضربتی خورد و سخن نماندش بود اما
ترش در خواب مال بود جمع کرده و نیز گفته اند که بده در باغ بود
باده هزار دینار و بهر نوع که بیند یا سیاه مال حلال و کج و دنیا
بود که باک فی بدست آید **اما اگر کسی بیند که نار ترش خورد** بعد هر دانه
دیناری سیاه و هر که بیند که نار ترش یافت و خورد و اگر انگلی سدان
بود مال و ولایت و زیادت شود **اما اگر کسی بیند که نار ترش**
ازادی یابد و اگر بیمار بود شفا یابد و قاضی و بزرگ بر مال و خیر
بود و تقیید را علم نافع و بر خیر خلاق نار ترش چون شفا شد نیز

و خصوصت و داورى و مال حرام بود ابراهيم كرامى گفت كه ناست
بوقت انكه برك از درخت فرو ريزد زانچو تر و شيرين بود و در آن
كه برك از درخت پرون آيد ابن سيرين كويد ناسترش در خواب خود
بيخارى بود و انكه كسى بيند كه يرد درخت ناستر شده رست زنى نيكو
مبارك پي را بزنى كند و ليكن ناسترش خصوصت و داورى و فرزند
نيز بود **اما درخت سيب** بخواب اندر مردى شريف بود و سيده و
و هديه و مراد يا فتح چون رسيد بوقت خويش بيند و اگر بوقت خويش
يا نرسيد و ترش بود دليل باران و سرما بود و اگر زرد يا شدي بخارى بود
و ليكن مضر قى در و نيد و نيز گفته كرسب سنج خوش و فرزند يود **اما**
و درخت او در خواب مردى شريف و مبارك و شريف زنان بود و ليكن
در شغل مردم سعى و كوشش پاي نيد **اگر كسى بيند** كه اين بخور و دفعي
پي رنج و اگر بيار بيند شفا يابد **اگر علكين بيند** بي علم گردد **اگر ديد كه كسى**

آل داد

آبى داد يا از درختى باز گردد و را بپسرى آيد نيكو رو و دلتمند
و ليكن انكه بسيار بيند سقوى بود و نيز گفته اند كه بوقت
خوابش يا ترش بود اندك مابه بها بود **الواى شيرين** در خواب
مال حلال و دين پاك بود و ليكن الوى ترش غم و ندامت
و بيشه **اما شفا** در خواب كنيك بود با مال و جمال **اما قوما**
و درخت او در خواب مردى بود توانگر و بزرگ همت و بيار
نفع اما قوما دسته و برك و ليف او همه مال حلال بود **اگر ديد**
كه قوما بخورد دليل كند كه قراى خواند يا زن جميله را بزنى كند
و با سخن و ثنا نيكو شود **اگر ديد كه قوما** از درخت باز ميكرد و را
كس زنى زن كند توانگر و بركت و نيز گفته اند كه مال يابد
و اگر بوقت قوما باشند اين كس عالم شود و بعلوم كار كند **اگر ديد**

که از رفتن فرما و انگور باز میکرد دلیل کند که زن او را فرزند
آید هندو **اگر دید که از فرما بن خشک رطب** باز میکرد دلیل کند
که از مرد منافق سخن نگوید و سودمند نشود و غلبه شود و فرج یابد
فوله قها و نهتری الیک بخرع کفنه ت قطا علیک رطب حبیب و نیز
گفته اند که همه شیرینها دلیل یافتن کنیزک بود و نیکو روی و اسرار
چنانکه گفته اند که یکی بنزد یک ابن سیرین شد و گفت خواب
دیدم که چهل دانه فرما یا فتم بر در خانه سلطان گفت چهل هزار درهم
بیای تا سال دیگر بعد از فتنه ای امان مرد باز آمد و گفت در خواب
دیدم که چهل دانه فرما یا فتم بر در خانه سلطان گفت ترا بتهمت
بگیرند و چهل جوب بزنند مرد گفت یا هست و یا رسال گفت
و است آمد و اکنون چنین گفت آن وقت در خانه بر بار و آب
دادند و اکنون بآب خشک شده تا جایی تغییر نماند

اگر دید

اگر دید که فرما خورد یا از درخت بر نگیرد و هر که ببیند مال و
خوشه یا بد و لیکن از بسیار ببیند یا بخورد آن دلیل سخن سلف
بود چشم **اگر دید که درخت فرما عمارت** میکرد آن دلیل نیکو شدن
حال و کار وی بود **اگر دید خوشنقش را ببیند که درخت فرما نشسته**
آن دلیل نو دنگی و مال یافتن بود و در رطب در خواب دیدن
یا فتنه مال حلال دشتی بود **اما مردود** و درخت او مردی بود که
همت و بساطت و بیکه امر و در خواب مال حلال و ولایت
و نو انگری ورن با چهار و عیش و نوش بود و لیکن چون ترش بود
بهماری و مال حرام بود و خاصه اگر نه بوقت خوشی ببیند **درخت کرد**
خواب دیدن مرد طیب سبک روح و لطیف و شیرین زبان و مهاد
بی بود دید که در سرایا در بوستان وی درختی که در فتنه است او را پیری
آید بارک قدم و اگر متری این چنین خواب ببیند ریاست و بزرگ زبانت

اگر بنده ببلند آرد و اگر چهار بود شفا یابد اگر فاسق ببلند تو بکند
و اگر کافر بود ایمان آورد و مسلمان شود اگر بزرگان ببلند تو بپسار کنند
اگر امیری ببلند ولایت و مملکتی او زیاده شود اگر غریب ببلند زن کند
و الفقه هر که ببلند ببرد خویش برسد و بود که حج کند و بهشت او را آرد
کرد اگر قوت و درخت او مردی شریف و سخن فواید او بود بسیار
نفع و هر که از او بخورد از تر خشک چون بوقت خویش بود مال حلال
و روزی حلال بسیار بیاید و اگر نه بوقت وی بود دلیل کند بر سر ما
و باران **ترنج** در خواب مرد در نفع و بسیار نفع بود دلیل کند که پسر آید
او را و اگر دیدن ترنج یافت با کس بوی داد پسر آید او را اما اگر
قدم و یا ترنج زن جمیله کند و یا کینز که بخورد نیکو روی و باروست
نیکو بدست آورد و گفته اند که ترنج در میان میوه با چون نمونست
در میان منافقان و اولیای ریدن لاشک فال بود تاثر و جفا

دسر و جعفری این همه در خواب مردی شریف و با قدر و جاه
و منزلت باشند و صواب اینها مال باشد از جهت کثرت که بهینها
مغلوب باشند و اگر کسر در باغ و بوستان خویش ازین درختان
و درخت ببلند این کس غرور بزرگ و **دلالت** یا بد و اقبال روی باز
کند او را **انجیر** و با رنگی و آنکه بدن ماند همه دلیل شد
و راحت و منفعت بود چون بوقت خویش باشند و لیکن
نه بوقت خویش دلیل بشینان بود در کارها ماکر واهی گفته اند
که خیار و بادرنک و **دلیل** باران بود **در نوید ترنج** و یا لیر اما یا لیر در
خواب زنده بود بزرگ اصل و توانگر و بسیار منفعت و با نبرد
که مردم را از آن منفعت رسد و با مرد خوش عیش و تخیل باشد
اما غریزه و کینز و غلام بود چنانکه هر یکی را هزار در هم گیرند
لکه ببلند که بخورد با اندازه آن مال بیاید و اگر نه بوقت خویش

باشد بیمار و سر و برف و باران بود و در گذشته ضربزه بم
 مال حلال بود از جهت زنان **تو نیز مردان** و بیش چون تا دبل
 ضربزه بود و در اکثر ترش باشد بانه بوقت خویش بود دلیل بیمار
 و اطمینان و محبت بود **اما با دام** و درخت او در خواب مرد غریب
 و سکین و پیاره بود و لیکن با دام مال مد فوم و علم نافع بود
 و شفا و خلاص بود خداوند خواب را از جمله بیماری که در دنیا
الروح در خواب دیدن هر چه بهتر بود نافع تر بود و بیند را نفع
 و فایده رسد از جهت ممتی یا دوست **اما تقی** و درخت او مرد نیک
 و رفیق و مهربان بود و در مفسدان و دزدان را مادی دارد
 و لیکن فندق مال حلال بود و نیز که او در پشته غدای آدم
 ۳ بوده است **اما بنج** در وقت خویش مردی پاک و بن نشین
 طایع بود و سجد میکند و کمر کانی هر چه بپای بند و مال و منفعت بود

انفقه زنان

از جهت زنان با اندک **اما بنج** تن **اما** و درخت او مرد غریب
 بود و لیکن بار او مال حلال بود از جهت مردی غریب بران
 گونه که دیده بود **اما بنج** و درخت او مرد غریب بود و لیکن کار فرمای
 و بسیار کوه و روغن زن و سفتاک و در روغن کوزه مال حلال بود
 از سر و بخیل و با سانه بدلت آید و لیکن خوار و مالی بود که با بنج
 و دشواری بدلت آید **اما بنج** و درخت او مرد غریب بود و لیکن
 او شکوه و منفعت و مال حلال بود **اما بنج** مرد بزرگ و شرف و منفعت
 بود و لیکن بار او مال حلال بود اگر کسی بیند که بسته خورد یا از درخت
 باز کرد بهمه مال و لیل یا فتن مال و منفعت بود **اما بنج** و انبوس
 و درخت اینها مردم سخی و نیکو دوی و مبارک قدم باشند و منعم
 و نوازند اگر دید که در باغ و بستان و یا در سرای او درختی آرد
 بر آوده است ای کس است دولت و اقبال بزرگ دوی نماید

ع

و حالش نیکو شود و کارش با کبریا **اگر چه** چوب عود یافت
مالی هلال بیاید از مردی شریفی بزرگ اصل اما آنهوس مرد
جلیل و فاسق و درو بود **اما** **یا صبی** که گشته باشند و هر جای بپیند
زن و کنیزک و غلام و دولت و فرزندی و مالی هلال بود این پیران
گویند که هر که اینچنین خواب بیند اورانش دی و دولت فرارسد
از جهت زن **اگر** اگر زن بیند از جهت شوهر بود و اگر از جای بر
کنده بیند غم و اندوه بود از جهت این گروه که گفته **امر و مراد**
و درخت ایشان بخواب دیدن و یافتن سخت مبارک بود از بهر
آنکه در تالستان و درختان و امثالهم اول ایشان سبز و تازه اند و اگر
کسی در باغ و سرا و بستان خویش از اینها یکی بیند عمر دراز یا بد
وزنی بر آن کند از اصل بزرگ با مالی و جاه و وفاداری و در آن گویند
اگر کل و اسفوغ غم در میان ایشان باشند آن وقت ایشان را ثبات

نبود و مردم در آن مهت و بد عهد باشند چنانکه دوستی
راشت بد و زیانی کننده بودند **درخت سرو** و در خواب دیدن
تالستان و درختان یکی بود از بهر آنکه او از همه سال سبز است
اما درخت زنبور مردی بود مبارک قدم اندر دین و لیکن
میوه او غم و اندوه و ندامت بود **اما بدان که درخت بگلجی مردان**
باشند و اگر درخت معروف بیند دلیل مردم گشتن و معروف
باشند و درخت پراورد و دلیل زن بود **اگر درخت سرود**
باشد دلیل دین بیند خواب بود **اگر درخت نازک** یا در
مسجد بیند بستان درخت ایمان وی بود و درخت
راکع در بود و آب درخت نازکی و شمع او برادران او باشند
و دولت او در او بود و هر چند درخت را نیکوتر بیند دین و ایمان
او نیکوتر بود هر نقصانی که در درخت بیند آن دلیل نقصان دینی

و ایمان بنینده بود درخت مرد بود با قدرت و توانائی
و هر که بنیند بمقدار بزرگی آن درخت در میان درختان و میوه
آن درخت مال آنکس بود که منسوب بود بدان اما درخت
بر بدن و بر کردن و شکستن غم و مصیبت بود آن کس را که منسوب
بود بدان **درخت خفت** مردی مفارق بود درخت فراموشی
که انهم اعجاز نخل و بود که مردی غماز و درین و ادب بود و الا
چوب خشک که از دهنش توان ساختن مال بود و اگر فراموشی
نشاید مردم منافق باشند **اگر چه** که درخت بی دلیلی گفت
چنانکه او را خوش آمد دلیل مال و منفعت و نیکو بود و دانسته اعلم
باب نهم در گفت و نوااعت کردن و درخت کشتن و بر غنما و مثاله
و کسیر غنما و چون سیر و بیاز و امثاله اما بدانکه کسب و زراعت کردن
در خواب دیدن توکل کردن بود بگذار عجز و جل و طلب کردن روزی

صلوات الله

صلوات الله بر کس بنیند که لا کنت میگیرد و جفت کاوی مرد است
دلیل میکند که هر چه طلب کند بیاید و بدان برسد و مراد از خوشی
بنجامر بیاید **اگر** دید که در میان کشت زار را و سبزهها میرفت دلیل
کند که این کس در صف غازیان برود و دانیال عم گفت
که هر که بنیند که در میان کشت زار را میرفت غرور مال و جاه و جاه
و مهری بیاید و عیش را خوش شود و روزی بروی فراخ کرد
اما کشت کردن بوفت خوشی در خواب دیدن دلیل طلب
کردن مال بود و جفت کاویستن بر او کشت یا قبول ز
یادتی دین و ایمان بود **اما فونه گفت** در خواب دیدن و
با فتن و خوردن همه انواع نفع و سود و مال بود و فراموشی
و از زانی نرنگها و الا اگر خشک بود دلیل قحط و تنگی بود
او خوشتر کا و رس هم برین قیاس بود و همچنین تا دلیل دارد

نیز گفته اند که خوشه گندم خشک دلیل فرزند و زنده گانه
در از بود و در لا چون نزنو نارسیده بود غم و بیماری بود و
چون خشک و رسیده بود از زانی نرختها و فراخی سال بود
اگر بنید گشت لبوخت دلیل قحط و تنگی بود و داران ناصبت
آه درون جو گندم در خواب دیدن جو بهتر از گندم بود و مال
و خوشه بود از بهر آنکه غذا و بهاران و تن درستان و بهار
با بیان است و در لا جو خواب دیدن چون نارسیده بود غم
و بیماری و کشتن و حرب و کارزار بود و هلاکت قوم آنجا ثقی
که دیده باشند و نیز گفته اند که درون گندم بوخت خوش دلیل
هر که مردم آن ناصبت بود **اگر** دید گندم گشت و جو بر آمد این کس
گندم و ونای جو فروش بود **اگر** دید که جو گشت و گندم بر آمد دلیل
گند که نهان آن کس به کشتکاری بود **آه** در همه اوقات که بنید

مال حلال

مال حلال بود و بارنج بدست آید و هر چند بیشتر بنید بهتر بود
این سیرین گفت که گاه و گاه دان بخواب دیدن مال حلال بود
و عیش خوش و روزی فراخ و هر گاه که بخواب بنید لایه مال
یا بد و عیش برو خوش نشود اما فرمن گاه مردی بود که مال هیچ کند
برنج وافت و نفقات کند بکفاف یا زنی باشد **اگر** دید که میان
در در ده میرفت دلیل کند که در میان صنف غاریان شود زیرا که
مصطفی فرمود که انزع بنی آدم **اگر** دید که و سرک و با قلاما
بود که رنج بدست آید **اگر** دید که گندم بسیار یافت دلیل یا فتن مال
حلال بود **اگر** دید که گندم خورد از غل مغزول شود و الا در آخرش
کار او نیکو شود و الا خوشه گندم سبز دلیل فراخی سال و خیر و برکت
بود **اگر** سبید بنید فرزندی بود کوتاه عمر و یا کمرانی نرختها و در
و با قلاما نیز اندک مایه مال بود کم نفع **آه در زن** و کار رس و کمرنج

و گفته همچنین بود و در تعبیر همین تاویل دارد **حقیقت الحقا و حقیقت**
منفعت دارد از جهت مرد و غیب اما حقیقت و کینه نیز در خواب دیدن
همه مال بود و هر چه حلال باشد حلال و حرام بود مال حرام باشد
و الا همه سبزیها و مرغ زارها و آب روان بخواب دیدن **از روی**
فراخ و عیش و خوشی و لذت و کامرانی و مال و ولایت بود **در خواب**
نیز در خواب مال و ولایت و فرزندی بود و نیکوی کار و خوشی
باشد اما در افزایش آن و کم و حوائج آن چون سیر و پیاز و سره
و بلبیل و هر چه بدین مانند جمله خواب دیدن و خوردن همه سخنها
زشت و نه خوش شنیدن بود و بعضی از معبران گفته اند که هر چه
از این نوع بود از ثوری و تبری همه مردم بدسل باشند و سخنها
زشت و مال بکراهت و همه تو اسل خواب دیدن چون کشیز و کرم
و بلبیل و در صحنی و عدس و نخود و لوبیا این همه نیز در خواب مال مکره

دستی تا وی

و سخن یا خوش بود **اما بویان** در خواب دیدن زنی بود بسیار
فرزند **اگر** بیند که با بویان خورد و بیل کند که از همه غمها بیرون آید
و نیز گفته اند که کشیز در خواب دیدن و بیل شفا بود و از بهار
و غم و محنت **اما شغف** دلیل زن بود و در ستاف و هلد و کاکلی و نیز
گفته اند که شغف و جفتد و کشتن زن و ترب و کد و آنچه بدین
ماند و بیل غم و محنت و نداشت بود و در **اعلم باب**
هشتم در آستان زمان و مردان و زنان و اشیاء
بطریق شدن ایشان و داروها و شرابها و اشیاء اما اگر مرد
خواب بیند که آستان شده است مال و ولایت یا بد و غم
او بیفزاید و اگر نیز که زن بیند همین تاویل دارد و او را ولایت
او بر کند و عاشق نیکو شود و مال یا بد اگر زن دید که بزرگ آید
چون بود پس زاید و تعبیرش بعینه همین بود اگر نه چون بود هم شادی

بشرفی بوی رسد و عمر در از یابد **اگر** مرد ببنید که باردار شده است
هم چون که زنان عمر و منزلت و مالی باید و جاه و از زیاده بود **اگر**
در و بنشیند که فرزند را نیکو عز و مالی و جاه باید و نوا نکر کرد و اگر
و ام دار بود و گذارده شود در میان مردان منز و مکرم کرد و در و نکر
نوا نکر اینچنین فرج باب بنید از جاه و مرتبت خود بنفید و درج و سختی
آید و او را **اگر** زنی بنید که دختر را نیکو دلیل کند که از وی یا از نسل وی
فرزند می آید و مقهور می گردد **اگر** زنی بنید که از فرج او و کشتن بیرون
آمد و او را فرزند آید نرینه و رئیس و منتر مردان شود و بیکس طبع بود
اگر بد که در وقت از شکم مادر بیرون آمد خدا عز و جل او را نوا نکر کرد
در اند از بس و دانش و علم و حکمت بیاموزد و فو له حق تقا و الله اعلم
بطون اما تکلم با علمون نشنا **اگر** کسی خوشبختی را آبتن بنید و شک
مال باشد و عز و منزلت او بیفزاید **اگر** بد که او فرزند را نیکو مرده دلیل کند

که او را

که او را فرزند می آید بی دین قوله خدا بخیر الحقیقت من افعی **اگر** بد
که از فرج زن او سبوی بیرون آمد و او را فرزند را نیکو مبارک باشد و عالم
نکرد و **اگر** بد که سنور او آبتن شد دلیل ذیده شدن مالی وی بود
اگر بنید که برادر از غمها بیرون آید و مراد با بنید **اگر** زن بنید که فکر
دارد با همجو مردان ریش دارد دلیل کند که هرگز او را فرزند نیاید
و با متران مرصا صب شود **اگر** مردی خود را یا فرج یا خصی کرده یا بی فک
بنید دلیل کند که نسل او بریده شود و بد که او را فرزند نیاید **اگر**
زنی با مردی بنید که ماری یا کز دی با ما نند این چیزی از فرج یا از
سرفضیب او بیرون آمد و او را فرزند می آید بکر دارد و ما نند این چیزی
اگر آن چیزی نیکو بود و نیک آید و اگر بد بود و بدتر **در لغوی** **اگر** بد
و طبیب شدن بیاید و نشتن که طبیب شدن منافعی نکردن بود
و در و خواب و بدن او بستر بود و نیز که در و اصلاح دان شریف است

و وجه حلال است از قول خدای تعالی که گفت ربا از من است
مأثله و چنین روایت است که بدان خوانی بر خوانه عیسی ^ع فرود
آمده بود ماهی تازه در آنجا بود و نیز گویند که اول چیزی که بهشتیان
در بهشت خوردند ماهی تازه باشد ^{که} ^{بند} که دو ماه تازه یافت
یاد داشت آن کس دوزن را از او بگوید که بگویند که بجز در ماهی
خوردن هیچ چیزی نبود و آن غم و اندیشه و پریشانی بود و آن ماهی
و شور و لب و در خواب دیدن یکوئی و مال بود باید از او و گوشت
که ماهی شور بریان کرده دلیل سفری اندر طلب علم یا از برای حاجتی
سفری و اگر نبریان بود دلیل که خداوند خواب نه از اهل صلاح
بود و ویرا عقوبتی رسد و نیز گفتند که خوردن ماهی بنا بر این یکو
بود و نیز آنکه استخوان وی بیشتر از گوشت وی است پس دلیل
که بنده خواب را با اهل عیب و قریبت و غصه منی افتد و باید
که آنرا

که شقه و جدال کند و آن ماهی تازه دلیل با فقر غنیمت و خیر و کثرت
و یکوئی بود ^{که} ^{بند} که ماهی تازه خوردن است مال بود و او را
خیر و یکوئی فرار رسد ^{که} ^{بند} که ماهی تازه بخورد در خانه یا در حوض آن دوست
و بزرگی و زن و خدمت بود و با غلای از او کرده ^{که} ^{بند} که ماهی تازه بخورد
نزدیک او شدند آن بنده بود بریان گفته ^{که} ^{بند} که ماهی تازه بخورد
آنکه یا از دامن وی آن دلیل سخن خالف افتد ^{که} ^{بند} که ماهی تازه بخورد
برون آمد آن دلیل آمدن دشمنی بود ^{که} ^{بند} که ماهی تازه بخورد
معمول دلیل کند که خادمی یا کنیزی او یک رتبه و ناست است و در خانه
باشد ^{که} ^{بند} که ماهی تازه بخورد دشمنی بود یا با او زد و کوب
کننده که دوست دارند و دشمنی را با رزم دارد ^{که} ^{بند} که ماهی تازه بخورد
در راه گشت یا در راه فرو برد این کسی را دلیل از غرضش بود یا
که او از دشمنان بر خور شد ^{که} ^{بند} که ماهی تازه بخورد

گشت بر دشمن قوی دست یابد و او را هلاک کند **اگر** بکشد که گوشت یا
خایه نهند یافت یا خورد دلیل یافتن مال بود از جهت دشمن **خبر** آید
در خواب مردی عابد و مجتهد و سلامت بود اندر کارهای خویش و قرآن
و خوشی او از بود **اگر** دید که یکی از ایشان را گرفت یا دیدن دلیل
که یا این چنین کسی دوستی کرد و صحبت کند **اگر** دید که جفران یا در شایه
در عقی در آمدن آن دلیل شکر و عذاب و قضا خدای عز و جل بود که در آن
نار شده چون روزگار فرعون علیه الله قتل و الهف و عذاب و اوج
الایت **سخت** در خواب مردی عابد و عالم و ثابت قدم بود **اگر**
که گشتی یافتی یا گرفتاری دلیل کند که با این چنین مردی عالمی صحبت کند **اگر**
که بر او کرد و بر او ظفر یافت یا این چنین مردی ظلم و ستم کند **اگر** دید
گشتی یافت و او را در صندوق یا در جایی پنهان و محکم کرد دلیل
که این گشتی در عالم عزیز شریف و محکم و عزیز کرد **اگر** دید که گوشت او

یا این چنین

مال این چنین کسی پاید و بخورد و در **نادر** **فرمان** در خواب بکشد و بکشد
در کارها یا بزرگ بود **اگر** دید که خرچک یا فانی یا بکر یا این چنین کس را کرد
از کارها یا بزرگ بود **اگر** دید که او را گرفت یا او را گرفت که بکشد
کس را دست یابد و او را مقهور کند **اگر** دید که گوشت او را خورد مال
این چنین کس را بخورد و همه جانوران دریا و همه حیوانات را تا دلیل و تفسیر
بقدر و قوت و منفعت و در آنچه دهانند خوبه و خوش و شیر و صلابه و در آن
باب در **نادر** **فرمان** **اگر** دید که او را گرفت یا او را گرفت که بکشد
در خواب به شمع شام بود در چنین مقدر و خوردن و بزرگ و قوت و زکات
از قول خدا تا آن که خداوند ملک و لرزه یک از آن کس خدا بخورد
بر ما گفت که دوست و پارا هستند و غذا او فانی کرد و این نیز
در بچند وجه نادر دارد و دشمن و زن و فرزند و مال و بکنج در زندگان و
ثبات و ملک و دولت و سلطان و پسران و بخت و عواید کند

در ترسند و نه گمانی عصبانک فاذا هو قهقباں سپای دماه زمر بونها
و نزلت آن دشمن بمقدار آن مار بگو خیزد و بزد که او **دیده که مار**
بادر سخن گفت اگر بگو گفته بگو چنانکه او را خوش آمده بگو بگو کند
بشنود از دشمن بگو میبندد را که بپندید گفته باند او را از دشمن مذموم
گفت و نیز گفته اند که این کار دشمن ظفر باید **دیده که مار** از سر او ببرد
میگوید و باز اندرون میبندد این کی را سلطان بکار رنج دارد و میبندد
از آن غمناک بگو **دیده که مار** در کف در پیچیده بگو سه باره این کی
فریش را سه طلاق دهد زیرا که مادر تا دین زن بگو دین دشمن بگو
قول مذکور چنانکه گفت آن سخن از او بگو در دلد که عذر و کج و کوف
بار هفت است پس سه بار بیاچیده در کف آن سه طلاق بگو **اگر مار**
در در میان بدو نیم کعبه و بگو بگو از انصاف بگو از دشمن **اگر دیده که مار**
بگو بدو از اندرون بگو و او را از دشمن دشمن و بگو از دشمن

او را

او مل او را برسد **دیده که مار** شیخ و دست پادشاه این دلیل
نیرو و قدرت بود اگر **دیده که مار** شده است دلیل کند که این کی
دشمن مستولان بود اگر **دیده که مار** او بر از مار بود آن بود که دشمن
را بجان خود راه دهد اگر **دیده که مار** بپند در بستان و کشت زار بای
دلیل کند که در اینجا درختان و نباتات بروید اگر **دیده که مار** در چینه
خود و از آن ترسد آن دلیل نجات و دولت وی بود **دیده که مار**
زیر درخت مادر چوب و کرمان او بیرون آمد آن نشان مرک وی
بدان دلیل که تباری وی را خیره خوانند و حقیقت از حیات بود و
رفته بود بناچار دلیل مرک وی بود **دیده که مار** سر از قضیب او مار
بیرون آمد دلیل کند که از روی فرزندنی آید دشمن وی شود و در دو
و شر را بگوید **دیده که مار** بکشت و بخون وی آمده کشت آن
مال دشمن بود که بیاید و بخورد **دیده که مار** در تیر خونی **دیده که مار** بکشت دلیل

مرکز نش بود که دید خوش را بخود میراث او را بخود داد که دید که
کاری بدو نیم کرد و هر دو نیم بدست وی بماند اینک بر دشمن مال و ظف
یابد اگر ماری بنده مرده آن کاری دشمن وی بود اگر بنده ماری در
وی باشد و مطلع و فرمان بر دار اوست و او از وزیر شد دلیل که ملک
و ولایتی بیاید بمقدار خودی و وزیر کی وی در میان ماران اگر ماری
سید یا از نیم که او را از بهر خود میدارد و از وزیر شد آن دلیل نیکی
دولت و نجات وی بود اما بدانکه مار سفید بدشمنی از سباه ضعیف
بود اگر دید که بر ماران پادشاه کشت دلیل کند که اینک کسی که
شود و مال بیاید اگر دید که ماری لنگر از مال کشت و بهر کی کشت
مطلع او بودی و هیچ از وی ترسیدی اینک صلاح نداشت دلیل که
اینک کسی که بیاید از کنجی ملوک آن اگر ماران پادشاه که میانید و هر
و هیچ زمانی و ازاری کسی نیست نه و زمانی که کند هم دلیل دشمنان
دلیل

ضعیف و با قوت اگر ماران بنده و از پیش ترسد و بهر نیم بود که
والله اگر ترسد از دشمنی باید ترسد و لیکن هر نیم بود و از آن
چنان بود که هر چه در جواب از دشمنان چون بداد بر خیزد از نیم
هر در جواب ترسد در بهار از آن که باشد اگر بد که از نیم
برون آمد آن دشمنی که در نه او هر از نیم که اگر بد که مار از نیم
وی سر بر دین کرد و او بکشت یا بر دین کند و سوا کشت
و لیکن کند که این کسی زندگانه در از پادشاه بر دین کشته یا بد
نه بگو بود بلکه بهر آخر خوش بود اگر مار بنده در بسته خود با هر
و لیکن کند که نشنید که کشتن کسی بود اگر بد که با ماری کشت
کرد و بر او غالب شد و با او را کشت با دشمنی ن غرت کند
و او را بد کند و اگر آن مار بر او غلبه داشته بود او را از نیم
فد باید کرد آن اگر بد که کشت مار خود را مال دشمن بخورد اگر بد

که ماری در پای وی آویخت و در چپ و کندنی ز ساندنش
 مال و از و بسیار باید اگر دید که از ماری بگریخت و آن مار او را نهد
 و بگشت و بگریخت که میند از و شستن شکلی بنده مار
 سبب و شستن ضعیف و الا باه و شستن قوی و خور و عذر بود اگر در
 ماران بسیار و سبب و بزرگ دید و او را در شستن ربی و ای سبب
 این کس سرشکن و مال بسیار باید که ماران با و دیدن
 بگریخت و اگر دید که ماری بگریخت و در شستن و اگر در
 و آن مار او را کندنی ز ساند و بنا برزد و پس شستن و مال بسیار
 بقدر خور و بزرگی آن مار در آن ماران اگر دید که این ماری
 بردن آمد او را کندنی آید و شستن وی بود اگر دید که از شکم باز
 گوشتی بردن آمد آن هم خیال وی بود که شستن او شود و نیز گفت
 که در گوشت یا پنی او اگر دید که پنی بردن آمد بطن ماری و بگشت که مار

متصرف کرد و از اهل و قرابت خویش باز ماند که ربی لوی رسد به
 بسبب آنکه آن خبر شستن صدقه دادن لازم بود که دید که سگان
 مار بارید اندر آنست که آن با یکو کرد و ضیانت بسیار کند و عذر
 آنکه در سال بد و ناخوشی و در تار و میرا و در خواب دیدن و در
 خور و بزرگ و عظیم اگر دید که از دما گریخت یا در شستن و سبب کندنی
 و پسر بوزنه انبه دلیل کند که این کی با چو بزرگ یا چتر نزد یک
 از او شستن و غایده یا بد اگر دید که از دما در بگشت و گشت او
 را بخورد این کی بر دشمن بزرگ است یا بد و مال او بر و اگر دید که
 از دما در باغ یا بستان و یا در خانه او آمد چنانچه ماری و شستن یا بد
 و آقا و در آن او را در و مارا کند و در تار و میرا و در خواب دیدن
 دشمن ضعیف و سگ و در و زنی بود و آن در دشمن تار و پنهانی بود

و دروغ زن بپند آتا اگر کسی بپند که از کمر میکند و انگلی زرنگ
 نباشد و لیس کند که این کسی جفا بپند و ناوید رنگ ز نیز جایی
 بگو او بخت بجا دید عالم باشد که در دین و دنیا مرد مراند
 و حکمت آموز و **جوشن** که کوه بر جوشن چنانکه مردی را از خیر و بر
 دن در راحت **روح** و خواب و آوده و دل نه زان
 بچو چنانکه مرد از صلا کج و لکنه از برای نفع خوشی
و در یعنی مرد از ادب بگو از بزرگان چنانکه همیشه مردی علم
 ادب آموزد و نصیحت کند **آتا** تر که بتر بچون که بگو که مرد
 معونت بیا اید **خفا** در خواب مرد بگو که بیان بمان
 الفت و تر افکند و بکسر جانه خفای در خواب غم
 در و بشیر بگو **اگر** دید که جانه خفای از خود مر که از همه غما
 بر حد و فرج یابد **خفا** در خواب مرد بگو که بپند در صحت

مردم باشد و کارگزاری ایشان کند اسکاف یعنی سوزده و سوزنی
 بود که بدان صفت خود را از مردمان دور دارد و نیز گفته اند که بپند
 خدای دیدن نو بهتر از گهی بود مگر سوزده که گهی بپند بزرگ سوزده نو
 ناسازگار و غم و ملالت بود **خری و عطا** مردمان باشند که بپند
 کار خندان کنند و تاویل ایشان بر تاویل سراج نزدیک بود و اگر در
 کار باطل بپند بپند **فروش** و از بزرگ مردمان باشد که مردم را
 خرافات آموزند و مردم دون امانت و دست عهده و خیمی طبع باشند
 و اگر در کرداری زن بپند **و ان** **کنم** **فروش** مردی ولایت جوی بود
 اما صاحب نیز مردی باشد ولایت جوی و از خاص و عام دوستی بیا
 داشته بود و چنانکه باشد و بکن و بر دستان نیز گفته **حاکم** و **نبح**
 مردی بپند که برای کفارت گناهان بپند کار کند و نیز مردی بود
 که کار آید بپند مردم بدست بپند و جمع شود و مردی بپند و بپند

و با برکت بود **خدا** مردی س فرمود **اگر** کسی دوست دین
مغری بود این کسی را **اگر** بیند که خط بکشد دین کند آن مغری
شد اگر با کسی خصومتی داشته بود او فاضل آید و بر و ظفر یا به
اما **نصیحت** که و فرارش و دباغ مردمان باشد که اکثر در صلاح مردم
گویند و مردم را از ایشان نفع و نیکی و سود و دیگر فرشی زن
بود و فانی رو بیکدیگر و آنچه بدیشان **معد** مردمانی باشد که مال
تسلیت کند **کمز** و **سود** بسته و هر چه دست در توان کردن
همه زمان بکشند و با مردم با **همه** **کار** مردی شافی بود و بسیار
و اگر در کار و جزای باطل بود **قصاب** معروف آدمی بود و نموده
در ای راست نمانده و الا **قصاب** مجهول در خواب دید
بود اگر دید که **قصاب** مجهول اندر دای یا حق شده است اندر این
مصیبت **شد** **طغ** و خیار و علو **جنازه** بادل درستی باشد

دینی بود

و لیکن علوانی سردی شیرین سخ و لطیف زبان بود و نیز
کشف اند که طبع مردی بود و هر یکی اندر کار دنیا و معاش این
جهانی و هر طعمی که اندر آبش نزنند به خواب دیدن آن
منقطع بود و لیکن **اما** **سیاهان** مردی بود که از دست و
روزی مردمان رسد و مردی با **بخر** و صلاح بود **اما** **صراف** مرد
بود و رخصت و بدگوی و دروغ زن و اندر کار دنیای وی
نیکو دان و از آخرت بی خبر اما نقل مردی بود تو انگر و قوی
و فارق میان نیک و **اما** **ضرب** مردی بود لطیف و شیرین
زبان و خوش مغزی چنانکه بد طاقت از مردمان چیزی بر باید **مسند**
مردی بود منفعل و دروغگوی و بیات عروایگی بود اما طالع
مردی بود جلد و شجاع و دلیر و بیند او از **خفا** که با هر که روی تو
سخت **اما** **رقاص** نوحه که بود **اگر** **بند** که رقصی در خانه رقص میکند

و بی غم و مصیبت بود که اندر آن خانه رفتند اما دزد در خود
 مردی بود بسیار خفا که یک نزدیک رسیده بود و او را در آنجا
 بهتر شود اما در آن موضع که دزد بیند کسی و امدادی کند یا کسی
 سفر باز آید یا فرزندی آیدش او را امداد دزد در خواب دیدن
 دروغ ظاهر شدن بود و دل و سستی اندر او **و صیاد خواب**
 مردی بود روسی باره و مکار و دروغ زن خفا که در وی هیچ
 چیزی نبود اما **سیراف** مردی بود بانام و شاعر و هر که با او
 پیافزدان کسی را شکوشت و یک نام کرد اما **مافکر** خداوند
 خدمت و پرخاش جوی بود و لیکن در آن گوشه که شته
 از مردم بیدینمان کند و بصلاح باز آرد **کاف** مردی بود که
 دینگر بر دمان باز نماید و از خلالت به هدایت آرد و در میان
 مردمان الفت و دوستی افکند و حق را بر مستحق رسد و نیکو

معاذ بود

معاذ بود اگر چند هر سه در چشم کشید تا غیر از زنی باز آید یا هر که
 چند چشم بدیش زنی خود **کاف** هر سه در خواب و دیدن
 زن **مافکر** هر که در خواب و دیدن و وقت است که گفته باشد
 و کسی بود و فضیلت و سستی و عجب گفتن **کاف** در این و بکار و
 و بودار و خود دلی این هم در خواب دیدن که از آن ندید باشند
 هر که بعد از ظهر و دانش خویش **کاف** و سبب تا و فرام
 نشان باشند معلم و رئیس **مافکر** بار پنج و ده که گفته
 سبب و بر آن **کاف** مردی باشند هر سه در حجت و فضیلت
 هر که در شب و زنجیر و طاعت بار دهند **کاف** زنی
 بزرگ و در است که در است و نو آنکه باشد که در آن
 محفل باشند بر مکر و جلیه که چنانکه به تلقی و بپوشی از آنکه چندی
 بر بند **کاف** هر که **کاف** نام دخی **کاف** بود در و بپوشی

با بزرگان پند مال حلال پیاده بی رنج و زحمت اما سقا مردی بود
از اصحاب سلطان چون حاجب و دربان و خدمتکار نزدیک نزد
بان مردی بود کوری که مردم را در کوری کند **باب نمود و در**
دیدن کبر و ترس و جهود و شرک و عقوبت و کشت و کلبه و
مشاوره اما اگر کسی در خواب کبری یا شرکی یا ترسانی بیند و یا جهود
یا راهب یا جاثیقی و یا خنثی و یا دیگر بدین معنی بیند و این که مستور
و به صلاح و سلامت بود دلیل کند که به مرادی که دارد و طلب کند
و به تقای مراد خویش برسد و دینش قوی گردد و مرگش بتوبه بود و اگر
نه مشهور و معصوم بود پند در فسق و فساد و شغب و خصومت
افتد اگر دید که در کشت یا کلبه یا شرک یا ترس یا جهود
و دینش قوی گردد و از اهل صلاح شود از بهر آنکه آن جایگاه
موضع عبادتگاه دشمن دینست اگر ترس را از خواب بیند و نام و

او نشاند

او نشاند اگر آن نام او در نصرت مستحق بود این کس را
با او یا با کسی دیگر جنگ و خصومت افتد و لیکن ظفر او را بود
اگر **جهودی** را به خواب بیند دلیل مردن فریبده و در کار دنیا
خریب و شتاب زده و از زحمت غافل و بی نصیب بود
آتشگاه به خواب دیدن دلیل جنگ و خصومت بود از جهت
سلطان یا رئیس یا کسی از جانی و اگر از انبی خری بوی رسد
به آن مقدار منزلت پیاید به نزدیک سلطان اگر دید که در آتش
گاه یا آتشی را سجده کند دلیل بود که مدعی را خدمت کند تا مقدر
در خواب دیدن مردی منافق بود و پی راه که در و پی خری
نمود اگر **پند** که ناقه سی میزند یا بانگ او میشنود آن خری باطل
و در روع و از رعیف بود که بشنود اگر دید که ترس یا جهود
مدعی شد دلیل کند که از اهل ذمت کسی مدعی و دیگر زود میرد

اگر دید که مشرک در سرای مسلمان شد و دلیل بود که آن کسی را اهل
نزدیک آمده بود اگر دید که کبری یا مشرکی در صحنه شد اند
فما اینک کسی را مسلمان گرامت کند از قول مصطفی ص یا کما
لا اله الا الله مصطفی فمن دخل حصن امنی خرج عذابی اگر دید که کسی در
ایشان بر پیغمبر درود و صلوات فرستد یا مسلمان شود و پدر
اگر دید که زنتار در میان داشت اگر اینک کسی یار و از اهل صلاح
بود پیش درست و قوی شود و زاهد گردد و اگر مقصد و نیای
بود دلیل از عرش بود اگر دید که بنا کند آشتی و آنگندی و تمام
کردی کارش اندر دین دنیا تمام کرد و درست شود اگر دید که مسی
یا کشتی یا کلیسیای یا آتشکده ویران شد اگر کسی را که در
منصب بود مصیبت کرد و یا غائبی از سفر باز نیاید و در
جایگاه به عینه خراب شود اما مصطفی در خواب دیدن مردی را

و دیگر بود

و بشکر بود اگر دید که راهبی یا مشرک در پیش دو باز آمد اگر اینک کسی
متور بود طالب علم شود و میجا کرد و یا راهبری یا مغزی یا ما خودی
میان میکرد و اگر زمتور بود به مذاهب و صاحب بدعت کرد اما
مخت و اگر کسی به خواب بیند که خود مخت یا زنی شده است دلیل
بود که غم و مخت و اندوهی بوی رسد از هر خصوصیت که به منتهی
در و نبود و الا مخت در خواب دیدن عبرت گرفتن بود از کار نام و به
اما نقاشی و صورت کرد و اگر کسی در خواب بیند که نقاشی یا صورت
کری میکند دلیل بود برگردن کار نام و نامق و باطل که از آن تو به باید که
از قول خدای تعالی غر و جل چنانکه یاد کرده انده اتی نیل انتم لها عاقبت
باب نود و نهم در تاویل کما و سیاه و خراس و دکان و مطنج و
مستراح و دار و شراب و امثالها بعد از دیدن کرمانه و بهشت
و جنتاویل دارد مرد در زن بود و زن را شوهر و غم و غم و واد و واد

و ابازا اگر کسی **بیند** که در کرم او شده دلیل کند که در غم و وادام افتد مگر **بیند** که
غلی کرده بود بآب خوشش اگر کسی در شهری یا در راهی یا در خلعتی کرم **بیند** و بشنود
در آنجا نبوده باشد دلیل کند که در آنجا زن بد کاره جاسوس **بیند** اگر در کرم او **بیند**
دیده بود بیرون آمدند دلیل غم و محنت و اندوه بود اگر **بیند** که آب کرم او شکست
کرم بود غم و محنت بیشتر بود و آن اگر آب خوش و کرم او معطل بود هیچ زیان
نمکند اگر **بیند** که اگر کرم او بیرون آمد از همه غما بیرون آید و شوی دی باید که
دید که موی سر یا زرد از غم بیرون آید و شوی دی باید و سنت **مطالع**
بسی آرد و عاقبت کار او بخود گردد و آن اگر تو را **بیند** غم و محنت بود اگر **بیند**
که از موی لختی فرو کرد و لختی بماند دلیل کند که از وادام و چیزی نگذاشته شود
و چیزی مانده و اگر اقیع و اصحاب بر سر خویش موی **بیند** دلیل غم و جاده و بیگونی
حال ایشان بود اگر **بیند** که موی سر او بکشد یا بر بخت آن مال و خوار شده بود
که از موی پرود و زنیانی **بیند** و آن موی زده کردن دلیل شدی بود اما و کان

کوار بدن

به خواب دیدن دلیل دولت و سعادت و غرور و مرتبت بود اگر **بیند** که
بر دکان نشسته بود و جامها افکنده بود اینک کسی مال و نعمت تمام و بیگونی
و از میان مردم مغرور و مکرر و نیک نام شود اما **آسیا** در خواب دیدن
جوان مرد یا بزرگ یا رئیس بود و خداوند خواب از ایشان نفع و بیگونی
یابد و اندران موضع فراخی و از آنان پدید آید اگر **بیند** که **آسیا** از راه
بار خور و **بیند** دلیل بود که زندگانی وی در از نشود و عیشی بر و خوشی کرد
و دولت و اقبال روی نماید اگر **بیند** که **آسیا** شکسته شد خداوند **آسیا**
پنج مرگ شود اگر **بیند** که **آسیا** خواب شد دلیل کند که اندران ناخجست قسط
و شکی پدید آید و تاویل خراس نیز به عینه چون تاویل **آسیا** بود اما **مطالع**
و نیم صف و عطیه و طلا و مستراح و کیفه اینها در خواب دیدن کدبانوی
خانه باشد و زیادت و نقصان دیدن اینها بکدبانوی خانه باز کرد اما **آسیا**
آسیا در خواب دیدن مرد خرسند در خواب بود اگر **بیند** که از دوان ای یک بخور و یا

از خزینه داری مال و نیکی یابد اگر دید که دوا چه شکسته شد دلیل کند که خزینه
داری میردامادار و و شراب که در کنار شما چون شراب سبب و شراب
ای و شراب بنفشه و امثال هر چه از خوردن خودش و شیرین بود و
شفاه و راحت بود و رستن از غم و شادی یا قهر و ازین جمله هر چه در شراب
و شراب بود و خوردن مکرر آن دلیل غم و اندوه و پریشانی بود و اگر
کوار شما در خواب دیدن و خوردن همه مال و شادی و راحت و خوش
و برکت بود و مال و نعمت و دولت و نیکی در خوردن در خواب
توبه نصوح بود چنانکه هرگز دیگر بنگاه و معصیت باز نگردد اگر کسی دید
فقدانی یافت یا خورد مال یا بد از مردم بخیل و سفته و بود که این
چنین کسی را خدمت کند اما فقاع دار مردی بود که نفع و الله اعلم
باب نمودن چهار در بر بدن و بر آسمان شدن و باز آمدن و بالا و نشیب
و از برای بیای شدن و اگر دید که کسی از زمین با آسمان برید دلیل کند که

بود یا نوری

بود یا سفری مبارک یا نفع یابد اگر دید که روی مکرری برید دلیل بود که
بنده در آن راهی که دید که باز از راه می برید و میگردید دلیل بود
که مرده ن برو غیبت کند اگر دید که می برید و در شهر خواب شده است
دلیل کند که پادشاهی آن شهر را با و غنی خواهد شد اگر دید که در هر دو
دلیل زبانی بود که بوی رسد اگر دید که می برید و در میان آسمان بری
ناید شد دلیل مرکب وی بود و بالا به هوا بر شدن دلیل بالا که شرف
کار وی بود اگر دید که برید و در کوچه ای رفته است دلیل راستی و نشیب
بنده بود اگر دید که برید و از کوچه ای بر آید مراد و مقصد خود به
نمای پاید اگر دید که برید و بریدن بی بر بود دلیل کند که این کس سفری
کند و در آن سفر غرور دولت و جاه و مال یابد اگر دید که برید و بر
بر آمده است یا موی بر آمده دست دیگر کس مال و کسوت و غرور و شرف
یابد اگر دید که بر آسمان نشسته است و نمی داند که باز خواهد آمدن

یا نه اجم دلیل بزرگ و غر و شرف و دولت بود اگر دید که از بای
یابی می چند دلیل بود که این کسی مردی بود زن کننده و سوگندی
بدروغ و طلاق خوانده ه خیا که گفت یکی را طلاق دهد و دیگری
نخواهد اگر دید که بازی یا گری یا پرخانی یا مرغی در مرغان صید کند
او را بر برد و او را برد و او را زینت این مرغ بیفتی دلیل کند که
اینکس با لای کرد و سلطانیت و بزرگی بیاید و لیکن زینش تبا شود
و به مصیبت مشغول گردد و از زینت بی نصیب ماند و اگر دید
که از دست بچ می پرید اجم دلیل سفری بود او را و لیکن نفع که
باشد و بیوسته در کار باطل بود اگر دید که از جای بجای می پرید اجم
دلیل سفری بود این کسی را یا خیر و برکت و سلامت اگر دید که می پرید
و بر درختان می نشست دلیل کند که اندران سفر یا بهتران صید کند
و با تن نزدیک گردد اگر دید که از پس پشت خود یا شکمی پرید اجم

دلیل سفری

دلیل سفری بود یا نه تن وی بی نفع اگر دید که پیش روی خودی پرید دلیل سفری
بود اگر تن و پسر نفع اگر دید که راست بر آسمان پریده نه رسید اجم دلیل سفری
بود هر چند در مبارک و با نفع یا بر و غر و جاه و منزلت اگر دید که با آسمان
و باز نیاید قویه یا بد کردن که این کسی در دجش نزدیک آمده بود اگر دید که بر آسمان
شد و باز آمد این کسی سفری کند و نفع یابد و سلامت یازاید اگر دید که از آسمان
بیفتی دلیل بود که بنده زن را طلاق دهد و دیگری نخواهد اگر دید که بر آسمان
شد و در آسمان کشیده دید اجم فرشتگان را دید این کسی حج کند و روزی
بروی فتح کرد و معاش بر و آس آن شود اگر دید که با فرشتگان بر آسمان
بیانخت و تسبیح میگفت این کسی از جمله نزدیکان و حایان و زاهدان گردد
و غر و ثادی و جاه و مال یابد اگر دید که چون مرغان در هوای پرید دلیل
کند که ولایت و ریاست و تهری بیاید و کار و بروکت ده گردد و عیشی بر درخت
شود اگر دید که از سرای خویش بر سرای دیگری یا خانه بختی پرید بنده

باید که قوی کند که اجلس نزدیک آید است اگر دید که از باکره
 میبرد یا از دیوار بر دیوار حرکت ای کی از کار بکار در شقی شقی
 و از اثر بشهر ردیاب خود و پنج در کمر او خانه و کوشک و چهار طاق
 و بولتانی و امثالها آقا بداند سر بر بخت دیدن بر چند و چه چیز دار
 زن و غنیمت و مال و عیش و خوش و سر و اینی و کینگی و زنی از تو هر
 و مرد و زن و توانگر و مال و دیار و جای ملک و یک کثیر با جمال اگر کسی بپند
 که سر او از آنکه بود فراخ تر شد است و دلیل یافتن و لذت و برکت
 و بهتر بود و تر گفته اند که بود که نماز روزگار شود اگر دید که در کار
 کشد است و دلیل بر فراخ تر شد و ثواب بود اگر در سر بر بسته بپند و دلیل آید کن
 و ضرر و خراب از آن بود و آتد و گنج بود و سر او دلیل و لذت و غور و برکت
 و بهتر بود و چهار طاق بر در سر او دلیل زن یا خاد و بود و دلیل گنجینه
 در خانه و دلیل زن بود و مال و در سر او خاد و میانه بود و آتد و ثواب

که خدا

که خدای سر او بود و دلیل سر او زن یا خاد و بود و دلیل گنجینه بود
 نیز از آن بود و اگر درخت بر چند در بالا سر او بود و دلیل سر او بود
 و اگر کسی بپند که با سر او میکند یا با میکند و دلیل زن کردن بود اگر
 بپند سر او خوش در اندر هوای پدید آمد و بپند و دلیل سر او مفاجات
 بپند بود اگر بپند سر او خوش را پشت و زبانی آفکند بپند و دلیل سر او بود
 این کسی را و او فاکر از جاه و مرتبت اگر بپند که بپند سر او خوش را
 بپند میکند آن دلیل سر او بود و سر او خود را با کینه و بپند
 بپند و دلیل کند که جمل کار او و بپند و بصلح باز آید اگر بپند
 که سر او خرد ای کسی زن زن کند با مال و جمال اگر سر او بپند بپند
 و او سر او همه بپند آن سر او آخرت بود اگر دید که بک و مار و بک
 که است و دلیل یافتن مایه حرم بود که بپند و بپند آید اگر دید که
 سر او در از درخت خام و دلیل یافتن مایه حرم بود اگر دید

که در سر ارف و خداوند سر را نمیدانند ای کی زنه در نزدی کند
و از آن جهت مایه باید اگر دید که اندر سر او سر همه چیزها نوبت این
دلیل در از سر عمر بنده خواب بود اگر بنده که خانه میکند بخت بخت
ای دلیل جمع کردن مال حرام بود برنج قی و شتر اگر دید که بخت بخت
اندازد و برون نماید دلیل مرکب بنده بود اگر برون آمد به بخت
چا در بود اگر دید که آب بخانه در اندازد از جائی که آب بخت
ای دلیل فراغت بخت خوشی و از انداختن بخت بود اگر سر را بخت
را ویرانی بنده دلیل مرکب خداوند خانه بود اگر دید که خانه ویرانی
ند با چوب شکست یا برکنده شد آن دلیل غم و بخت بود اگر دید که خانه
خود در بجا روبر بخت اندک رختی مال در بود اگر دید که خانه
دیگر را بخت آن نفع بود و ویران بود اگر بنده که سر را بخت
بدلت خود ویرانی میکند آن حقوت کنان بود که بر باز کند

تکلیف

تکلیف بخون پیوسته باید دیدی المومنین اگر دید که سرای با وی سخن
گفت دلیل کند که آنکس زن بزن که با مال و جهالت و بختی سر را بخت
بر سر اگر بنده که خانه نوی خواب کرد بد آن زیادتی عمارت بود و در آنجا
اگر دید که سرای زیر و زبر شده است دلیل زوال نعمت بود قوله
تکلیفی مسکنم لم یکنی فرج بعد هم ان قلیل اگر دید که سرای وی از سر راه
دیگر آن هنر است دلیل غر و جاه و شرف و منزلت وی بود اگر بنده
خود را از آنکه بود فراخ تر و بزرگتر بنده آن دلیل زیادتی مال و نعمت
و خوشی عیش وی بود اگر دید که سرای توانمند شد دلیل یافتن مال و
نعمت خودش و عیش و فراخی سازی بود اگر دید که سرای نقض نگار شد
اینکس غر و بزرگی و ریاست و مهتری بیاید اگر دید که سرای تاریکی زد شد
دلیل غم و محنت و وبال بود اگر دید که در میان آسمان و زمین زد شد
او را بنای بود و نیز دلیل موصیت و کار و زحمان بود و آنرا که آن بنا را

از پنج و از هر یک دلیل منفعت بود **اگر بنید** که در خانه بر او دریا بست یا
کسی را محبت عظیم فرارسد **اگر بنید** که در خانه وی قوی گشت بی انداز
دلیل کند که مردمان بی دستوری وی به خانه وی اندر آیند محبت وی با
بعضی از زنش **اگر دید** که در برای او در خانه او یکی شده است دلیل یافتی
زنی بودینده را با مال و جمال اما پاشنه و رسته در زن بود از قول این
خیانت زن اسماعیل را گفت که شوهر را که که پاشنه در زن گویاده
دیگر کن و برادر زن زنی دیگر خورست **اگر خانه** خویش را در دو در خانه
بنید دلیل کند که این کسی را از نشی عاشق دارد **اگر بنید** که کسی یا چوخی بر خانه
او در آمد دلیل کند که کسی با کزک او یا زنی سختی دارد **اگر بنید** که در خانه
او را دو حلقه زده است دلیل کند که این کسی را زنی یا کسی سرکاری دارد
اگر بنید که وی حلقه در میزند دلیل بر آمدن حاجات و مستی شدن
دعا بود اما گوشه و غرق در خواب دیدن بر تاویل اندر مال و

و خواست و این بود **اگر دید** که بر سر کوشک یا دیواری بنده شده است یا
دیگر بدین خانه این کسی غرور و مال و دولت و شهری بیاید **اگر**
دید که کوشکی بنامیکند زنی با مال و جاه را بر زن کند **اگر این چنین**
خواب ملکی بنید زن را طلاق دهد **اگر دید** که بر در خانه وی نزد
ران کار میکنند این کسی را با خویش و ندان وی شخصی افتد **اگر دید**
که در وی در خانه وی شد و چیزی بنزدید دلیل کند که اندر ران
خانه کسی میرد **اگر دید** که ستون در خانه وی بقیه دلیل کند که خداوند
خانه را از هر کسی می بود **اگر کسی** بر در خانه خویش در و دی می بیند
چون خرس و بیلک و مانند اینها دلیل فاسقان باشد که
خداوند که با زن وی خیانتی کند **اگر دید** که پشت بدیوار خانه
یا گوشه داده یا بر سر دیوار زشته بود دلیل بود که بنده مال
بیا بکنی یا بد **اگر دید** که حصی یا حصاری و پران میکنند دلیل

برک بخت بود یا مصیبت رسد او را اگر دید که بدی اندر شد که
مردمان آنجا نگاه انداختند و سستی را بودند اینجای حاکم
و مرک بخت بود اگر دید که بر مرکوشی شدن یا بودن اگر بخت
مردان را تهی بود و بزرگی باید و کارش بالا کرد اما گوشه
غریبه خواب دیدن دلیل غریبه و حال و دولت و ریاست
و بزرگی و این و آن و رفعت و بختی بود از قول خدای تعالی
چنانکه گفت و این فی الغایت آنست اما هر که گوشه و مرک
و بخت آن و آب خوشی به خواب خند خدای غریبه و این کسی را
برادری دو جهانی بدید و تعالی الذی جلی فی السموات و جلی
و فیها سراجا نیرا اما غریبه خانه نیز یعنی تاویل را دارد اگر
که بر بختی شد دلیل یا فقر دولت و رفعت و بختی بود
بمقدار بختی آن و هر و بزرگان آن شهر و ولایت کرد تا و این

بختان

بختان در خواب بهشت و بدت و بی دارد زن و مال
و عیش خوش و بزرگی و شادی و قوت و روشنایی اگر
که اندر بختانی بود یا شد این کسی زنی بخت کند بخت و جبار
قدم و خوشی خوی و دولت مند و از آن بهشت عیش بخت شود و
کارش بالا کرد و روزی بروی فراخ کرد و وزیر بخت و بود که فر
زندی آید او را بخت بخت اگر دید که از میوه آن بختان بختی بود
تا ویش از آنکه گفتند بخت و بهتر بود و از آن زن یا بختی حال
و دولت و اقبال باید و عیش خوشی کرد در باب خود شستی در
اینجه دولت کند بر درازی عمر و ملوک و سلطانین و بختی حال
ایشان و دیدن آنکه و صحابه و امثالهم اما بد آنکه از رشتن این امر
بنی عبدالمکرمانی برسد اندک که ام خواب است که دولت کند
در ازای عمر ملوک و سلطانین و سعادت و بختی حال ایشان گفت

آبی روشنی و سرد از رودی یا حوضی یا از زانوید یا از بسوی و
اگر این چنین خواب سلطان یا وزیری یا رئیس یا تهری بیند
دلیل کند بر درازی عمر و نیگوئی حال ایشان اگر طعنه فرودان
یا بسیار به خواب بیند یعنی تاویل دارد اگر بنده خلوص یا سگری یا
خرمای یا چرمای شیرینی بخورد یا بر دست میداشت ام چنین بود اگر
دید که علامه در از بر سر میداشت یا شمشیری یا کیم یا چتری یا سرا
برده میداشت یا شادروانی یا غسل میکرد و یاد دست روی
می شست و یا غلامی که در خواب آگشت که دلیل کند
بر درازی عمر ملوک و سلاطین و نیگوئی حال ایشان و هم
از و پرسیدند که آن چیست که دلست کند بر نیگوئی حال ایشان
به نزدیک خدای عز و جل گفت نماز کردن در خواب دیدن و روی
راست به قبله آوردن و رکوع و سجود و تلوذض تمام بجای آوردن

با کاف

و یا مصحف بردست در شفق و یا قرآن خواندن و یا بر رسول^ص
درود و صلوات فرستادن و یا در پس پیغمبر رفته و از و بازگشتن این
همه دلیل کند بر نیگوئی حال ایشان به نزدیک خدای عز و جل اگر دید
که از یک مردان و کشته شدن و یا کفنی که از اهل رفعت مرده راند
یا دکنه و نیگوئی گوید و یا برایشان رحمت فرستد یا ایشان بروی
سلام کند و سلام ایشان آن بود که او را ایشان رت دهند زیرا که ایشان
جای راست بپاشند اینهمه دلیل کند بر نیگوئی حال آن جهانی اگر دید
که دست در رسی زده بود و یا رشته از بهر او می افتد اینهمه دلیل
نیگوئی و خشنودی خدای عز و جل قورتقا و اعه صحر و بجل الله جمعا
دید که دست آدم علم را گرفت یا بوسه داد این کس ریاست و تهری
یا بدین که دوست و دشمن مطیع او شوند اگر دید که بر او عاصی شد
اندر شقاوت و هلاکت افتد اگر دید که بار و نزدیک شد بخت و دولت

و اقبال او در روی نماید و از همه غما برهد و شوی یابد و اگر
وام دار بود که کرده شود و اگر این چنین خواب بر کسی بنشیند مال زیادت
کرد و انقضای با این هم هر که بنشیند بفرمان زن کاری کند **اگر بنشیند**
ملکی یا ستمانی در یک گشت دلیل که ببرد بزرگی از هزاران نفر
کند **اگر کسی** خواب بنشیند که آن دلیل مهربانی کند و بنشیند نه لایق
مهربانی بود آن خواب بهتر او را بود چنانکه اگر زن شود را بود
و اگر فرزندی به لایق بود پدر را بود **اگر بنشیند** بنشیند خواهر را بود
اما اگر اینچنین خواب بنشیند از دگر بود بهتر و بزرگتر شود و کار
بسیار کرد و الا هر خوابی که ملوک و سلاطین بنشیند و رجب بود
بفرمان زودتر رسیدن تا حقیقت آن خواب مطلع شده آنچه
کردنی بود بی آنکه بر رعیت شفقت نماید و عدل و داد کند
تا از آن خواب زودتر بوی رسد و کارش بیکوثر شود و حد و

دو جهانی بیاید **اگر از آنکه** یا امامان یکی را خواب بنشیند
چنانکه امیر المؤمنین علی بن ابی طالب عم و یا فرزندان
او زنده بوده اند ابی عدل و داد و انصاف پدید آید و غلبه
و ظلم و ستم بر خیزد و مردمان بعلو آموختن سر غلب کردند
و علی و فقهار را عز و شرف و بزرگی زیادت شود و اهل بیت
خوار و حقیر کردند و کار اهل بی در انحطاط و آواره کی
افتد زیرا که گفته اند که هر که از امامان یا بزرگان یکی را
زنده بنشیند و طریقت و نهاد او در آنی درنگ نشود و شریعت
و دین قوت گیرد **اگر ملوک** مرده در زنده بنشیند چنانی بود که اگر
ملوک عادل بوده باشد عدل و داد در آنی درنگ را کرد **اگر**
بنشیند با ستم و جور و ستم در آنی درنگ را شود **اگر کسی** را که کار
بیکوثر و نام بیکوثر بود بنشیند زنده شده اند که خبر و برکت و نفع یابد

بمقدار بیکوئی آن نام چون **سعد** و **سعید** و **سعدان**
 و **اسعد** و **سعدت** و **امشاده** و آنکه دلالت کند بر محبت
 و عافیت چون **احمد** و **محمود** و **حامد** و **حمدان** و **حمید**
 و هر کس که از اینها مشتق شود چون **بوسید** و **بوید** و **یا**
احمد و **بوصاح** و **ابوحنی** و **ابوالفضل** و **ابونصر** و **یا**
 بدینچه مانند زیر که صاحب مشتق است از **صاح** و **ابورافع** مشتق
 از **فضل** و **عبدالله** و **ابوعبدالله** از **طاعت** و **عبادت** و دیگر
 اینها برین قیاس باید کردن اما نامها که دلیل نبویست که چون
یوسف و **یولیب** و **کلب** و **هتدا** و **ابومره** و **مروان** بود
باب نود و هفتم در قماشان خانه چون دیکه و کاسه و مکوره
 و آلات و ادوات پیشه و ران و امثالها اما درین در خواب و بیداری
 دلیل زنی بود خواب روی و خوش عیش خاکه در صحبت او را نشانی و

در خواب

در آخر بود اما **غالب** خدا در بود و همیشه خوشی و طیف زبان
 دانا در در خواب که در پیش او خیر و برکت بود اما **پروین** در خواب
 بود بد و فصول فی فرمان برتر هر خوشی و عاق از فرمان خدا **خیر**
نشته مراد بود بایران بسیار همه موافق و بگویند که غم داند و از دل
 محو میرد **طبق** در خواب نه بویا و در خواب نه محو مراد و **تسبیح**
 و لیکن باید از اینجه نیز گفت که **طبق** در خواب دیدن از خل کجا
 گردیدن بود اما **کاسه** در خواب که کازان از آتیه دارد و مردم
 با و زراعت و در خواب بود چنانکه همه کی را بدان خوشی و غنیمت بود
الکسی بنده که کاسه طهارت نام بخورد و دید آتیه عمرش بود اما **مکوره**
 بود با خیر و برکت و منفعت بسیار و صاحب خیر و مال و خوشه در خواب
 قنط کفنه بر روی آن اما **نخینه** زن بود و لیکن فصول و بد و خوبی
 و کونج و آفتاب و آتیه نشان و مانند آن همه در خواب دیدن تا وید

خدایمان باشند و اگر ازین چیزهای را بپند که شکست و سحر و
 یا از خدایمان بود و نیز گفته اند که ایشان قور از دی باشند و صله
 خداوند خواب **اما با رواب** در خواب دیدن از آن و گسترش عمر
 و از آن بود و مالی و منفعت و ضرر و برکت زیرا که همه آرایش خانه
 بدین نی بود و نیز گفته اند که شکر و هر چه ازین جنس قحاشات بخواب
 دیده شود همه خدایمان خانه بپند چون غله و گسترش و چاک و دریا
 و نقصانی که در اینها بینند بدین نی باز گفته **اما که گفته اند** مایه
 بود خطرناک و لیکن گفته اند که مایه بود **اما که گفته اند** مایه
 و بر وجه یک و بدکار با بسته و لیکن گفته اند که گسترش و گسترش بود **اما**
 بود با رواب و جوالد و زمر و صاحب را که کار و صاحب و صاحب
 دلت و در شکر **اما که گفته اند** خدایمان بود و صوفی و صوفی و صوفی
 بالینه **مقرانی** مرد در پند و شکر و گسترش و گسترش و گسترش و گسترش

که در آن

سرمد **دان** زن با صلح بود ابو بکر کرمانی تا بر او گوید که یک
 بخواب دیدن زن بود با کدخدای خانه یکی نه و بسیار گفته
 گفته و فلقه در پاست نیز بود اما و یک دان زن بود تنها
 و **اند** و یک **باب** مرد در شجاع و دیر و قور بود **اما که گفته اند** که یک
 مالی عظیم باید از جهته ملکان آقا گوشت و پسر خور و نه دیدن اندر
 و یک روزی بود و شریک و پرورده و نیز گفته اند که گفته **اما که گفته اند**
 و پرورده و پسر را پرورده و نیز گفته اند که گفته **اما که گفته اند**
 نفر بود بسیار منفعت **اما او ان خانه** چون بیجی بود و لیکن خانه
 سرال پند **اما که گفته اند** آب و گسترش و آفتاب و گسترش و گسترش و گسترش
 خدایمان خانه فرمود و بطور و علیهم و لدان و مخلص و با کور و
 اداریق **اما که گفته اند** از آب و گسترش و آب و گسترش و آب و گسترش و آب و گسترش
 آید **اما که گفته اند** که او را بطوری آب و او را دیدن و گسترش و او را دیدن

مادر اگر دید که طایفه بکشت آب بماند و بدید کند که مادرش ببرد
 و فرزند بعدت بماند اگر دید که آب برکت و طایفه بماند ببرد
 کند که فرزندش ببرد و در سده تر بود اما مقصود و سکوده خاک را
 بر آن بکشد اما مغیر و سراسر بر آن بود و اگر مغیر را آبادان میکند
 بکشد و بدید نکند که در سده تر و خاک نه بود با مال و نعمت و خوش
 عیش و فراخ روزی اگر بکشد که در سده تر و سراسر روزی و در فراخ
 خود خوشی بر او خوشی کند و طایفه بماند اگر مغیر در خواب
 و در آن بکشد خداوند خانه را بچشم مرگ بود و نیز گفته اند فراخ و عیش
 و جز آن و طشت و آب کشا و عا و ن و آفتابه و طایفه و طبع این
 در خواب دیدن زن به پارس و پاکیزه و با مال و عیش اما آنست
 و عدد و است بکشد و در آن هر چه آهنگی بکشد چون سندان و سنگران
 و خاک بکشد و یا آره و درود گران و یا سوزن و سوزنی و یا سوزنی

بادشاهی

بادشاهی کفش گران و برادر اسکند یا هر چه از آهنگی بکشد و بکشد
 قوت و شفقت بود از قول خداوند و در چنانکه گفت و از آن بکشد
 فیه بکشد شدید و منافع الناس و صلاح فساد آنچه بماند از آن
 صنعت باز گو و الله اعلم باب نهم در نماند و در نماند و در نماند
مغیر و بکشد اما بکشد صید کردن در خواب دیدن خوشی
 کردن بود و در زرد خواب دیدن مرد بود که کارهای بکشد
 مرد و بدت و جمع شود با هم و در بکشد و در بکشد و در بکشد
 کرد و بکشد که در چهره و زخم بکشد و میراث بکشد و بکشد
 جمع بکشد و جمع را بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 که بکشد که کارهای زن را در آهنگه نماند و با رانند از بهر
 نماند و بر کفش و کوزه در خواب دیدن زن بکشد و بکشد که
 سراج و پالان در زهای گوید دارند از بهر آنکه بکشد از بهر

زمانی که در بی دایان در خواب دیدن زن بود از بهر آنکه
 جانشینت بنا و متاع و بربان کرده ای همه در خواب خداوند
 حضرت و نور و ثقب و فتنه باشد آلبان دلیل بر طبع بود عراف مردی
 بود با دعوی که غیر از علم مردانم رآن علم در خرافات بود ناقد مردی
 بود از بهر بگو تو را خبر دانه و فرق کند درج زن و دینار زن مردی
 بود شصت و یکو سخن بر به زن مرد شاعر با بانه که بود اما باز زن
 مرد زنانه بود آقا می مردی بود که دعا و تمجید ریش و هر که
 را بپند قهر و ستم کند و ملت رفته و به نصرت مانده بود و مردی
 بود طلب بپسند و کبر او صلا نبود اما که و فردش و وفورش و کوفت
 فردش و استر بان و نیز فردش و یوز و یان و نجاس و کثرت بان و
 لکه فردش و غریبه ای همه در خواب دیدن امیران بپند که بپند
 ملک بر دست ایشان بود اما روین فردش و کرب فردش و کینه

فردش

فردش و ذوق و عجب بان هم نمیزد نظیر بپند اما که کهن مردی بود
 که بپند کار بر زر و عظیم طلب کند و لیکن چه کهن مردی بسیار
 که بود تا به کهنه ای که بپند دارد تا آب نیامده بود اما بپند
 لیکن و بپند فردش مردی تا به و سخن چینی بود اما بپندش و بپندش
 ای همه در کوه و کوه بود از بهر شیر کام او اما فردش و بپندش
 مردی بود که همه بخان نرد و لطیف و شیرین گویند اما با بپندش
 مردی رفته که و قرآن خوان بپند اما بپندش فردش خداوند خواب
 غم و سخت داند و بود از بهر آنکه همه تر که را خواب دیدن غم بود اما
 که هر فردش و مردی در فردش اگر بپند با را بود دلیل قوت و بی
 در بود اما که فردش و جو فردش و هر چه هوایات مردی بود که
 کند بی را بپند اما که در خواب دیدن را راست بود و اما
 و که در غلظت و صفت و کوهی در خواب نادر و شمع باشد

و خندیدن غم و اندوه و نداشت بود آقا چشم کردن در خواب
 بن است بود صحن چهار و رباط در خواب دیدن سیم بود اگر
 کسی بپند که اندیشه بر باد قلعه با در صحرای شده این کی با بر و شک
 مرد شود و بیشتر قور کوه اگر دید که اندر قلعه با چهار آرد چشم است
 برون و دست اندر آرزو اگر دست کج زده بود کار و دین و قوی
 بود و درست گرفته بود و پند تبار کار دنیا در بود و پند کار کج
 در خواب و در میان خواب و بیدار نه فتن و پند که هر و پند است
 اگر جابر آید آن را پند که خواب و بیدار نه است مردم آن را پند
 تنم و پند اول رسد اگر جابر و بر آن را پند که آید آن نه و دنیا کار حکم
 بر آورده و پند بود که و پند که کار پند و و پند آن جابجا و پند
 و اندر خواب و بیدار نه فتنه کج ایدنا الصراط المستقیم و پند که پند که
 در راه است بیهوده و پند و قول بود اگر دید که راه که کوه ای کسی

از حق بیاید بود اگر دید متوجه شد در راهی نمیداند که راه کی است
 دلیل متوجه شدن بود این کسی را در تجسس و نیز و دنیا بود اگر اندر
 راهی را باطلی بیند یا بزره زاری یا جاده نری این نیز نادقی و نیز
 و اسامی وی بود اگر دید که سرای وی از آن بود عمر وی در راه
 شود و نعمت بروی پانده کرد و اگر دید که سرای او بیای قی
 یا جائه او از آن بگذرد این نشان کوتاهی عمر و زوال نعمت وی بود
 اگر کسی در مان خود در فرج بیند دلیل کند که روزی بروی فرج کرد و اگر دید
 که کلیدی یافت یا کلید را بپاری دید دلیل با فتح سلطانیت و مال بود
 اگر پند که در می شکستید دلیل کند که دعای با دعای فرزندان او سبب
 شود و مراد دعای خویش به تمامی پیاید اگر دید که خواست که در می شکستید
 و نتوانست که شود تا ویشی بر خند این بود اگر دید که بر عهده یکدیگر کرده بود
 به امیدهای خود برسد اگر دید که کار نمیکند از حاجت او سر و شود اگر

دید که خانه اندر نشد نماز میکرد دلیل بود که این یکی از زنی حاجت
منو الله **دید که بر بای نماز میکرد** دلیل باشد که حاجت
بافرستی بود او را **دید که بر لب وضو نماز میکرد** این یکی زن
بیکانه از تنویر بکنده **دید که بر سر از خنجر نماز میکرد** دلیل کند که
حاجات او روا نشود **دید که بر سر کوهی نماز میکرد** حاجت
خود به تمامی از سلطان آن حاجت بیاید و روزی بروی فرا
کرد **دید که در دریا یا در میان نماز کرد** یعنی تاویل
دارد و حاجتهای خود از نیرکان به تمامی بیاید بهر امیدهای
خود برسد اما قاضی در خواب دیدن غذای غریب بود و آن
اگر قاضی معروف بیند همان قاضی بود **اگر زن جوان را بیند**
که بگذره شده است و پیشش صلح آید **اگر مردی را بیند که**
شده است دلیل به غریبی و کار دانی وی بود **اگر دید که غریبی**

از وقت گذشت و جای نمی باید که باید که نماز کند **دلیل کند که دشوار**
اندر کار وی بیاید **دید که در دنیا بی اگر** **دید که قضا می میکند**
دلیل ملکوت وی بود **دید که هر دو دست وی جدا شد** دلیل بود که نش
از وی جدا شود **اگر بیند که نازید و پیوسته شد** دیگر باره اش می کند و باز
آید **اگر دید که خدای از سر وی دستاری را بود** **دلیل کند که زشت از وی**
جدا شود و آن خادوست را بخورد یا تا خیری نموده باشد **دلیل کند که زشت**
ببرد زیرا که خادون بود و دست غریبی چون بخورده بود ناچار غریبی شود
اگر بیاید که از شهری کاروان بیرونند هر آینه غیر **اگر در خانه**
خویش خرنده بیند یعنی منفی را دارد **اگر بیند که کاروان لوی شهری را**
از بیماری صحت بیاید **اگر دید که نزد بانی تراشد** دلیل زیادتی دولت وی
اگر دید که بر نزد بانی میرفت و باید بای آن نزد بانی از زر بود **دلیل کند که دولت**
پیش از وی برود **اگر نزد بانی آید** یعنی دیده بود دولت وی بیاید **اگر**

اگر انگشتی یا قوت از آن باز نماند یا از بختی سخت دلیل کند که این گرس
 زنی بزن کند سخت دل و بی رحم و مفلس اگر انگشتی از ششم یا از چوبی
 و نهم بیند آن زن هم رنج و درویش بود اگر دید که موشی در آب رفت
 دلیل بود که زنی به خشم از خانه وی بدر رود و زود آتش کند و باز آید اگر
 دید که دست او از بهلولی وی بیرون آید دلیل کند که این گرس مالی یا به اقله
 زنی از بهر آنکه دست را به تازی بیخداست و بی نعمت بود به بهلولی زنی
 اگر در **دین** که نزدیک میکند دلیل بود که زنی را دست باز دارد و اگر خسته
 بود بکشد اگر **دین** که باز زنی بدوش میآورد دلیل کند که گرس از گرس او بیجا
 شود و آن بیماری از خطر بود اگر **دین** که سروی زیر میزند یا بوی نامیاز
 اگر **دین** که سروی سیمین شد یا یکاه و جاه و خفت او زیادت شود
 اگر گرس سرخوشی از کرد و یا جویی بیند هر آینه میرد اگر **دین** که سر زنی را
 موی بر آید عرش در از شود و جاه و مال او زیادت کرد و اگر **دین** که موی

از زبان بر کند تا چار ببرد اگر **دین** که چار ببرد این دار در خطا بر شده دلیل
 کند دلیل کند که نزد لیکن او کسی ببرد اگر **دین** که مرد مرده خوشی را نوبه
 بین بود که این گرس چار شود و نیز گفته اند که زنی را رسد شمع بعد از خواب کرده
 بود اگر **دین** که زنده مرده را میزد منفعتی یابد و اگر مرده زنده را میزد
 زنی را رسد شمع اگر **دین** که سرخوشی را بخورد اگر بیند منفعت بود و غم
 و خفتی بوی رسد و یا بود که خوشی در وسط هلاکت است که چنانکه مثل
 کونیند فانی سرخوشی را بخورد و اگر **دین** که آسمانی انگینی با برید در میان
 دلیل بگوید و فراخی بود بر خاص و عام اگر **دین** که از آسمان آتش بارید آن
 دلیل جوهر و ظلم و ستم سلطان بود اگر **دین** که آتش در فتن و مردم را میخورد
 دلیل حرب و خون ریختن بود در آن راه و خاص و عام را با یکدیگر عدد است
 و خدمت بود اگر **دین** که زنی دید که در پیش مردمان مقنع از سرخوشی با بر کرد
 دلیل بپوشی و رسوائی بود اگر **دین** که یا در خفتی درختی عکس شده است دلیل

کند که اگر بنده بچهار شود و یا غایبی از سفر باز نیاید اگر کسی فوت فی چند
 و اند روی آب روان اینک کسی زن خوب روی را زن کند و در آخر زند شود
 در بهشت رود اگر **دید که** او را بپوشانیت و او از آن بپوشان میوه بخورد
 کند که اینک کسی مال یا بد از بهشت زن توان که اگر کسی خوشی و یا غیری را در میان
 و زمین معلق است ده بنده اینک کسی مال و ولایت عظیم باید و دیگر در آن بقای
 نبود اگر **بنده که** او را بد و نیک کرده اند اینک کسی را برادری یا فرزندی بدید آید
 نیز گفته اند که اینک کسی دوزخ خواهد و اگر **بنده که** گرسنه است نیکو بود چنانکه مصطفی
 آن اگر نکلم شعبانی دنیا جو غانی یوم القیامه یعنی این حدیث است که هر خوار
 دنیا گرسنه باشد در روز قیامت و اما خود را نشناودین نه نیکو بود اندر دنیا و
 بر آب دیدن نیکو بود اگر **دید که** از از آسمان برین آویخته است اینک کسی ولایت و
 نیکوئی باید و در دنیا نیکو بود بقدر آنکه از زنی تا او دیده بود اگر **دید که** در دنیا
 فرو رفت یا وقت نماز دیگر شد دلیل کند که اندران کاری که وی در دنیا و آخرت

بخواند مانده بود

چند آن مانده بود که از آن وقت تا شب و ماه نهم چنین بود که از اول
 تا روز نهم روز و اول ماه نهم ماه بر همین قیاس و اندازه که شد مانده
 بود و مغرانه استخوان که در خواب دیدن مال بود و لیکن ملک در خواب دیدن
 شخ شخ عین نقره بود اگر **دید که** کسی وی را چیزی دهد یا دوست
 آن دلیل خیر و برکت و نیکوئی بود هم هدیه دهنده و هدیه داده را و لیکن اگر کسی
 چیزی را تاویل بدو آن هدیه داده را نه نیکو بود اگر سطلانی بنده کرد و آینه می
 نکرد از ولایت مغرور شود اگر **دید که** بر سر عمارتی بنده دلیل زیاده و ملک
 و سلطانیت بود اگر **دید که** خود را آتشی پای بنده غمی بوی رسد از زند زنی یا
 اگر **دید که** در آسمان بکشد ده اندر او یا غیری را یا امر خلق را و بنده که
 سجد میکند اندر زنی و بر برون نماز دلیل کند که در دنیا قوی شود و در آخرت
 قبول افتد و دعا مستجاب گردد و اگر **دید که** زینب نماز نیکو مال و نعمت
 یا بد و روشنی چشم زیادت کرد و چیزی باید که از آن طبع نماند بود اگر

خود را غم ناک بگذرد و باید که بر پشت بار کمر آن سوار و آن فرزند
که بوسه رسد بمقدور گران آید اگر دید که بکشتی دارد پوشیده سوار
این کس باز غمیش چنگ کند اگر سید مردی چنگ کند چایضی نه با هر
تو یک کند اگر بپند در خانه نه اگر این کس تو را که تو را از زیادت
شود اگر در دوش بر تو از دستم کرد و اگر دید که در خانه رفت و اگر
از پشت خام بود این کس زنی کند خوشی و ساز کار اگر دید که
کردند اندر شهر بار محبت آن نشو و نما چون بود اگر دید که اندر
طاعون افتاد اندر آنجا حو و چنگ افتد اگر دید که سوطی در باور محبت کعبه
دلالت بخشد آورد و اگر نه این بود هم ضعیف بپوشد و اگر در این
قول و انبال که هیچ کهن با غیث نوز و کهن دعا و خلاق هم
صحت و غلبه و عطا و ادنی و خشنیدی بود اگر دید که در خانه غمیش ماری
بگشت زرش مهر و زیر که خیمه زن بود و انبال بگفت که اگر کسی بپند که

بالا

بالا نه آورد بگریزند زرش بپوشد با او خجاست کند اگر بپند که این است
جانه افتاد و یک کند که زرش بپوشد اگر دید که این است در آب غرق
انفش نالان شود اگر زنی بپند که تاج بکسر و در دوش بکشد و کاشن
و نیز گفته اند که تاج بر سر نانی از تو هر چه مرد در آن رملک و دلالت
اگر در خواب دید که صدمات فرزند بر پیغمبر و کاروی و دنیا بکشد و
و در آن یابد بقول مصطفی کفایت حیات مرده و امداد علیه
مرده و در صحت و مرده مرده اگر دید که آهنگ بدست و در چوبی
زمن شد و لیدر عت و جابه و در آن بود اگر دید که مادر صید بکر را
در این باره جو و خلق باید از سلطان باز نترسید و این کند این بیری
گوید که اگر کسی بپند که در خانه خوشتر و کلدان در آن در نیمه شد و
نیم در خانه افتاد و بپر و در خانه دلالت کند که این کس را خوشتر شد
بشمار دهد و از خانه بدر فرستد و اگر از سر زنی نه آورد اگر از سر

بند که شوهر کرد زنده یا مرده او را عروسی نام کردند چنانچه اگر زن بماند
پیش از شفا یا بد و مال و دولت یا بد زیرا که برکت بود و برکت می بود
و ثقیل بود اگر زن دید که مرد در محراب سجده کند میگوید یا بد از جائی
که نمی نماند بود اگر مرده یا مرغ زنده بود مرده و زنده بماند
از طلوع داده باز آید باز نماند یا بد و فرشته را باز خود
یا چرخ از دست رفته را باز یا بد اگر زن بماند که چون مردان
ذکر در دهر که او را فرزند ناید و الله اگر داشته بود بهتر بود
که شوهرش بهتر بود و این خوب است شوهر و دل بود اگر این زن
بماند که با آن ذکر با نانی و یک صحبت بود آنهمه با شوهرش باز گفت
شوهر و دل بود که بگوید اندر گویند زن داشت کند اگر دید که
بجای جود زن داشت گویند در کورش کند اگر زن آن معروف بود
غیر الله اگر دید که باز غریب می بود که از خیمها برده اگر دید که زن

دین

زن که دو ویرانه دل بر کار خوشی دست یابد و آنکه بر دست
شده و الله از نر طلاق دادن معزول بود اگر دید که زن چهره در
زن که با پانچ می بود یا خواست کردن از کار در راه جدا
نموده شده بماند بر آن برده بماند از زن اگر دید که بماند
دلیل نامزدی در بود و بود که بماند اگر دید که گوشت خور
مال و بزرگی و دولت یا بد اگر دید که غایب او اند و کمال هر
همایت کند اگر زن خوشی را بر بنبر بماند و دلیل بود که
که بماند او را رخ که بماند بزرگی آگاه بود و چنانچه کار او کند اگر
که یک از پس او بماند و بماند غریب او را در ترسانند یا
کی میباید مرد را فدا را شود اگر در خانه خوشی نمیرند یا
قیم بماند و دلیل توانگر بود اگر خود را در آفتاب بر آمدن
یا فرو نماند بماند این کسی ملک و ولایت یا بد اگر دید که

دکان یا مرغان با وی سخن گفتند مال و تو از کجاست باید اگر
که نرم نرم می خندید و تنبلی میکرد خدای تعالی نعمت بروی زن است
کند اما دیدن هر پندش رت و شوی بود و نیز گفتند که مرغان
در خواب خبر می شنود در آن خبرش وی بود و خاصه که مرغ سیاه که
بگوید که دید که از جای او را هر چه فرستادند که میان او و
دوستی شود از قول مصطفی ۹ چنانکه گفت نهاد و تکیا بود و اگر چون
مردی را بیند که پر شده است عالم و مفتوح شود اگر زنی بیند که
او را می خفتد است مفتوح او بود یا وی بحرام صحت کند اگر
دید که کسی بدستارید وی دست و روی پاک میکند و بی کند که
کسی با زن یا کنیزک اغیار خیانت نکردند اگر دید که برادر یا
یک پاموزه بد کرد و پدیده است آن کسی زن را طلاق
دهد و وی بخوابد اگر دید که زن مرده را بزین کرد یا بار و

عین اراد

جمع کرد یا حرام است بکند دلیل کند که از کار می نومید شده بود یا طبع
نداشته بود برسد بمقدار خود آن زن اگر دید که جاسه از عورت او
باز افتاده برده دریده شد بمقدار آنکه صورت او را شکلی شده بود
اگر برهنگی در موضع خلوت بود و کسی عورت وی ندیده باشد نعمت
بگوید چنانکه اگر این کسی غیبی بود بی غم گردد و اگر بیار بود شفا
و بهر امر از خود برسد و بود که برهنگی ترویج کردن بود اگر دید که از
تغریب وی ریم و پالایشی بد میارود و در تغریب وی ریش نبوده باشد دلیل
یا قطع مال حرام بود بمقدار آن پالایشی اگر دید که تغریب وی یا جاسه
از تغریب وی کرم یا پیشی یا از یک بد رسانید آن عیب وی باشد
که از وی بد رسانید اگر دید که از تغریب وی خون بیرون آمده است
اگر وی بد آن خون آمده بود مال حرام بدست آرد اگر آلوده
نباشد غم و اندوه از وی برود آن خون که رفته بود اگر دید که

تفریجی بخواهی بود و خون بیرون میاید زبانی بود که بوی رسد
و نیز گفته اند که خون دیدن خصومت بود اگر دید که بول کرد
از غم فرج یابد و اگر در ویش بود تو را نگر کرد و اگر مرد زن خوش
را بخت عاریض شد و کار بر و بسته شود اگر دید که بادی از جگر
شد کار بهمانی وی انگار کرد اگر دید که قی کرد قوت وی بود
و بود که ببرد اگر دید که در میان آب ایستاده بود دهانی روز اول
از سلطان بجای رسد باب نود و نه در دین سلطان و وزیر
قاضی و خلیفه یا خرد را **چهار نشانی** دیدن و خواب های پرکنده
چنین آورده اند که قومی از رومان به خواب دیدند که از آسمان ماه
بارید و در سایه دویم دیدند که کوفته بارید سایه سیم دیدند که شمشیر
سایه چهارم دیدند که روباه بارید از معرانی که بعل تعبر استوار بود نه
سوال کردند و گفته سایه اول که مار بارید سایه عدوت کینه و خصومت بود

سایه دوم که کوفته بارید سایه نعمت و غنیمت و فراخی بود و از این
و سایه سیم که شمشیر بارید سایه حرب و جنگ و قتل و کشتن و غارت بود
و سایه چهارم که روباه بارید سایه مکر و عداوت و غدر و خیانت بود
اما بدانکه سلطان را خواب دیدن دلیل غرور دولت و عظمت بود
و بزرگی و مال یافتن بود و رسیدن بامید **اگر دید که با سلطان** مکاشفه
میکرد این کس را از نو و از کس او این غرور بارید آید قوتش فایده نهم نهد
خوفهم انما **اگر دید که از سلطان عطا یافت** این کس ولایت و دولت
یابد **اگر دید که سلطان** تقدر در شهری یا در خلعتی آمد مردمان آن جایگاه
دل و خجالت و خوف و خطر بود و درانی فسق و فجور و فساد
شود قوتش آن الملوك اذا دخلو قریة افسدوها **اگر دید که بخود امیری یا**
بزرگی کشی بزرگ بود دولت یابد و خلق او را مطیع و فرمان بردار شود
قوله تعالى اطيعوا الله و اطيعوا الرسول و اولوا الامر منكم **اگر دید که بدست خود**

یا بر جاد خود پندیده بیند کارش گشته کرده و مال یابد و دینش درست آید
اگر دیکر روغن در سر کرد و در چشم او شد عیش بر و تنگ شود اگر دیکر روغن کاه
خور تو آنکس شود و شفا یابد و هر روغن کاه به خواب مال بود خاصه کسی را که غمناک
او دست دارد اگر دیکر کجا در ریخت و در غمی رسد و یا بود که بیمار کرد اگر دیکر
جامه او به بخری سرخ یا بود او را زبانی و غم رسد اگر جامه او به بخری سیاه
آلوده گشت اگر اینک کسی سلطان با اوصی ب او بود قوت و منفعت یابد
و اگر نه رعایا بود غمی رسد اگر دیکر جامه او به بخری سیاه بود صد غمی و حاجی
و با فریاد بگوید و دیگر دیگران لا غم و صحبت بود اگر دیکر جامه او به بخری سپید
یا بود روغن بر روی نعل کند اگر دیکر سر خود را بریده بر دست خود داشت
و یا بر جوی نهاد و درست کرد اینک کسی در راه خدای نگاه نشاید کرد اگر در خود
خود را غمناک بیندش دی یابد اگر دیکر بر پشت با بر کران میدارد آن با
کنایان بود و یا با رعایان او بود و بود که غمی بوی رسد اگر دیکر بری خود

الکثر

برین لبست و سبلی کرد این خواب را تغییر از این سر میخ برسد بگفت
از آن پیر منقعی یابد و آن رسن مال و خواسته بود اما غمناک کردن در
خواب طلب علم و کنج بود و هر دو یابد نفاط در خواب دیدن زنی بیک
کار و روش بود زیر در که او کنده است و هر یک از این معنی بر خود بیند
یعنی قطران و نطفه و قند اینها در خواب دلیل زن جایه کار بود و
نفق اگر کسی بیند که او را در شام دادند سخنان نیکو شنود اگر دیکر نامه را
خاک افکند حاجت او روا شود و قدر تقا هدی الله تعالی اگر دیکر گزندی یا
ماری یا از شر است زمینی یکی در شلوار او بخیزد آن دشمن او بود که نازش
خفایت کند اگر دیکر اسب او را غر کرد در خفاک یا بر کرک مال و دولت
یابد اگر دیکر بوزنه در خانه او شد و یا زن و یا کزک او بازی کرد آن
چهودی بود که در خانه خفایتی کند اگر دیکر آوازی میآید از دور یا کسی را
و را میخواند و او آنکس را ندید و الا خواب او باز دارد و دلیل از شر است

بود و اگر خواب نداده بود ممکن گریه نشود و صحت یابد و اگر این چنین
خواب نرسیده باشد یعنی مظلوم نصرت یابد از خدای عز و جل اگر چه
اگر کسی نگاشته دیدن و باران آمدن دلیل کند که آن در آن سال دعا و خلق
سستی باشد و آب چشمه که زیاد است شود قوت آن خفته و خواب است
بما مضامین اگر کسی در خواب خود را نشان بیند غم و اندوهی که بوی رسد و آن
که بستی در خواب شادی و نعمت بود قوت آن خفته و قلیا و ایکو کش
اما باید دانستی که خواب مؤخر از خواب کافر بود و خواب دیگر از
بر از خواب پی دین بود و خواب خواب بر از خواب پیر از خواب جوان
بود و خواب پنی بر از خواب کهنه بود و خواب کهنه بر از خواب پنی باید دانست
بدانکه هر چه اصل خواب را باید تا تغییر بداند در این کتاب جمع کرده اند از
آیات قرآن و اخبار نبی و این مختصر از چند کتاب معبر انتخاب کرده
دختر تا معبران را به تمام و کمال کفاف بود و خواب بی مردم را بصورت قیاس

کتاب

کند و این علم شریف را عزیز و مکرم و محترم دانند سخن کنند و تا نرسد نماند که این
علم شریف است و یاد کار و معجزات پیغمبران و امان و خفا و اراشید است
و این کتاب از انتخاب کرده ابراهیم کرمانی و محمد بن یسیر است که ایشان را علم و
افضل معبران بوده اند و ایشان از چند باره کتاب را پیغمبران و امان و
انتخاب کرده اند چنانکه در اول یاد کرده شد انتخاب کرده اند و آن معبر باید
که در وقت تعبیر کردن تا عمل بسیار نماید و راست بگوید و بپردازد و بپردازد
سخن بگوید و دل و روی مردم و بهشت ملوک و سلطانین تعبیر تفاوت نکند
و این عبارت سخن نگاه دارد چنانکه اگر چشم خدای به بند و پیغمبران راست
بگوید و این عبارت و وجه سخن نگاه دارد و بگوید و این علم را خواب و غفلت
نکردند و علم شریف و مکرم و معظم دانند و حرمت او واجب دارد و ادب و
اوقات فصول و این نگاه دارد **حکایت در عبارت سخن** او کرده اند که کار
خواب دید که داند اندوهی از بر و برین چو بقیه اند از این خواب سخت

رنجور حال شد و معبران را بخواند و بر یکی که مقدم ایشان بود سوال کرد و در
 او و گفت پادشاه را عمر در از با ذکر این عذاب دلیل کند که اقربا و پادشاه
 خود و وزیر که جلد در پیش او میزند مارون رشید از این سخن در خشم شد و او را
 از در برانند و گفت سخن بدین در دنیا که در پیش من چه را بد گفتی و عاقل شام
 بردند و در حبس کردند تا روز دیگر میبرد و دیگر را حاضر کردند و این عذاب را
 از سوال کردند گفت زنده کافی مولا در از با ذکر این عذاب دلالت کند
 که عاقل پادشاه از این عذاب او در از با ذکر این عذاب دلالت کند که عاقل پادشاه
 از این عذاب او در از تر و بیشتر بود مارون رشید را خدای آید و گفت
 متعجب از دو یک است اما در سخن تفاوت بسیار دارد پس بفرمود تا او را
 حلقه از درام بستند و او را عاقل و اکر ام تمام نمودند و این حکایت برای
 او گفته تا معبر را معلوم باشد که عبارت سخن گفته در شقی و واجب است
 حکایت در عذاب بخت نصر علیه السلام آوردند که بخت نصر خود را

بهر پادشاه

حیدر با بول غنیمت دادیم آن جواب بداد گشت و جواب را فرمود
 کرد و دل او بقتل آن جواب گشت تا هر چه از اولد بپوشد از میان معبران
 بودند و هر چه را فرمود حاضر کردند و معبران عاقل گشتند از آنکه عذاب
 هر او چه جواب بد بخت نصر از این خشم گشتند و خبر کردند که عذاب
 آنکه هر روز بسیاری از او بپوشد تا که گفتند عذاب را
 که هر روز است گوشه نشینند و عذاب بخت نصر گشتند و غم بر غم
 زاری گشتند و قطع کرد بخت کوه تا که عذاب عاقل در حال
 معبران را الهام کرد و بهر شکایتی را در وقت او عذاب می دهد
 و چون گفته اند چون دانیال علیه السلام بخت نصر را گفت
 او را با خوشی گشته گفت ایها الملك جواب را من تغییر کنم تا که
 گفت ایها الملك چه دیدم و هر چه از اولد بود دانیال علیه السلام
 بر می معلوم شده بود گفت در شقی دیده ای غنیمت میوه دارون

بخت نصر

این درخت را درخت خنجر از شرق تا مغرب کشیده و در گوشه های
 این درخت اندر آمده و هر چه در عالم از برندگان و دهان بوفه
 همه بر شاخه های این درخت نشسته و میوه او را میخورند و به بیان
 این درخت پشه ها را می کشد و هر چه در عالم از شرق تا مغرب
 حیوانات می بخورند از بهایم و سباع و غیره بوفه همه در بهایم این درخت
 میگرد آمده و از این درخت آب میخورند و در بهایم این درخت
 در کوه ایستاده یک خیمه است که در آن یک خیمه دار است
 در ده در این درخت گفت تو نم با بر شاخ او گفت بر این شاخه ای
 یک خیمه تیر برداشته و هر را خود می کشد و با زردی نهاده بود
 بر این درخت گفت با به و به ما به یک میج آهنگ زده و به میج
 برشته او گشته بخت انور بخت کرده نهاده بود و در شاخه
 و غیب در او گفته بود گفت به دیده ام و لو که خورد در دروغ
 در این درخت

خواب رست بگوید و هیچ نماند و نماند علی بن مسلم گفت
 اول مرا از شرق و بخش این گردان تا ترا لانت این خواب
 بنام بگردانم بخت انور عهد کوه و لو که خورد در بهایم گفت و لغو نام
 بخت گفت سرش فریاد تا بخت این خواب بگویم تا بهر
 رفت و در این درخت گفت گفت از درخت در دیده مثال بخت
 انور و آن میوه را میخورند و آن درخت و آن درخت و آن درخت
 بخت انور در مال او را میخورند و آن شاخه در درخت و آن درخت
 و آن بهایم و سباع و حیوانات همه در این درخت آب میخوردند
 میخورند و بخت انور و بخت انور و بخت انور و بخت انور
 می کشند و آن درخت در بهایم و بخت انور و بخت انور و بخت انور
 تواند از درخت و بخت انور و بخت انور و بخت انور و بخت انور
 در این درخت خود بخت انور و بخت انور و بخت انور و بخت انور

<p> به نظر من که در این کتاب که در این کتاب که در این کتاب که در این </p>	<p> به نظر من که در این کتاب که در این کتاب که در این کتاب که در این </p>	<p> به نظر من که در این کتاب که در این کتاب که در این کتاب که در این </p>
--	--	--

<p> به نظر من که در این کتاب که در این کتاب که در این کتاب که در این </p>	<p> به نظر من که در این کتاب که در این کتاب که در این کتاب که در این </p>	<p> به نظر من که در این کتاب که در این کتاب که در این کتاب که در این </p>
--	--	--

